

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WITSEC BOOK TWO

ASHLEY N. ROSTEK

Kurtar Beni

Telif Hakkı © 2021 Ashley N. Rostek

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

To the Letter Services'ten Alexandra Fresch tarafından düzenlenmiştir

Fotoğraf ve Kapak Tasarımı: The Dirty Tease

Peachy Keen Yazarlık Hizmetleri'nden Savannah Richey tarafından biçimlendirme

Bu bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, kuruluşlar, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

Ashley N. Rostek Creed

tarafından yazılan kitaplar

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10 Bölüm

11 Bölüm 12

Bölüm 13 Bölüm

14 Bölüm 15

Bölüm 16 Bölüm

17 Bölüm 18

Bölüm 19 Bölüm

20 Bölüm 21

Bölüm 22 Bölüm

23 Bölüm 24

KNOX

Çok Yakında Yazar

Hakkında

ASHLEY N. ROSTEK'İN KİTAPLARI

Bul Beni
Kurtar Beni

Maura Quinn Serisi

Karanlığı Kucakla
Acıya Dayan
Dayanıklılık
Azrail'den Kaçış

CREED

SHI HIŞIMLA DIŞARI ÇIKTI, GÜZEL MOR SAÇLARI ARKASINDAN SALLANIYORDU. tepinerek uzaklaştı. Peşinden gitmek istedim. Kafasının karıştığını ve onu gönderdiğimiz için kızgın olduğunu biliyordum.

Keelan kapıyı kapattı ve kollarını göğsünde kavuşturarak kapıya yaslandı. "Ona karşı bir şeyler hissediyorum," dedi. İşte bu yüzden burada kalmıştım. Bu konuşmadan daha fazla kaçamazdık.

"Biz kör değiliz," dedim. Shiloh ve Keelan'ın öpüşmüş olmalarına şaşırmış olmayı diledim. Colt'a baktım. Sanki beni hissetmiş gibi o da bana baktı. Bunun olacağını biliyorduk.

"Onunla arkadaşlıktan daha fazlasını istiyorum," dedi Keelan. "Ve onun da bunu istediğini biliyorum."

"Onu öylece sana vermeyeceğiz," dedi Colt sıkıca. Kardeşlerimizin Shi'yi istediğini biliyor olsak da, bu durumu daha kolay hale getirmiyordu.

Keelan kaşlarını çattı. "Onu tamamen almayacaktım. Senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

"Onu paylaşmak istiyorsun," diye önerdim, lafı dolandırmanın bir anlamı yoktu. "Colt ve benim onunla olan ilişkimize dahil olmak mı istiyorsun?"

Keelan başını salladı. "Onu istiyorum. Sadece bir parçası olsa bile."

Knox masasının arkasında oturduğu yerden alay etti. "Bir sonraki oyuncağı kimin alacağı konusunda pazarlık yapan çocuklar gibi konuşuyorsunuz."

Hepimiz en büyük ağabeyimize kaşlarımızı çatmıştık. Onu severdim ama Knox bazen tam bir pislik olabiliyordu.

Keelan, Knox'un bilmesini istemediği bir şeyi biliyormuş gibi ona sırtarak, "Yüksek atından in kardeşim," dedi. Hepimiz arasında Knox'u en iyi tanıyan Keelan'dı. Onun saçmalıklarını da en iyi o idare ederdi. "Senin de ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyoruz."

Knox sandalyesinde arkasına yaslandı. "Hiçbir şey bilmiyorsunuz." Parmaklarını bize doğru salladı. "Hepinizin düşündüğü şey kötü bir fikir. Sonu kötü bitecek. Ya birbirinize kızacaksınız ya da ona zarar vereceksiniz."

"Ona asla zarar vermeyiz," diye teminat verdi Colt.

Knox gözlerini bizden kaçırdı. "Kız son derece masum ve siz üç azgın bok kafalı onu aranızda paylaşmaya mı çalışacaksınız?" Başını iki yana salladı. "Onu zaten olduğundan daha fazla travmatize edeceksiniz."

"Onun hakkında böyle konuşma. Shi zayıf değil," diye tersledim.

"Onun zayıf olmadığını biliyorum," diye karşılık verdi Knox. "Sadece hazır olmadığı bir şey için ona baskı yapılmasını istemiyorum."

"Biz bunu asla yapmayız," diye öfkeleni Colt. "Yapacağımızı düşünmeniz çok aşağılayıcı."

Keelan, "Bana öyle geliyor ki, her şeyden çok ona zarar vermemizden endişeleniyorsun," dedi.

"Onu istiyor. Sadece bunu kabul edemeyecek kadar inatçı," dedim.

Knox gözleri bana kayarken çenesini sıktı. "Onu istemiyorum. Üçünüzün onunla kurmak istediği bu ilişkinin hiçbir parçası olmak istemiyorum."

Tartışacaktım ama telefonum çalmaya başladı. Cebimden çıkardım ve Shi olduğunu gördüm. Cevap düğmesine bastım ve telefonu kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Creed." Sesi gergin ve yorgun geliyordu. Bu beni gerdi.

"Shiloh, iyi misin?" diye sordum ama cevap vermedi. "Shi?" "Ne oldu?" Colt bana yaklaşıırken sordu.

Bağlantımızın kesilip kesilmediğini görmek için telefonuma baktım. Bağlantımız kesilmemişti ve telefonum hala aramanın saatini sayıyordu. Telefonu tekrar kulağıma götürdüm. "Shi?" Hâlâ cevap vermiyordu. "Bir şeyler doğru değil," dedim yüksek sesle.

"Ne demek istiyorsun?" Keelan kapıyı iterek sordu.

Başımı salladım ve arka plandaki gürültüyü dinlemeye çalıştım. Çok zayıf bir şekilde nefes alış verişlerini duyabiliyordum. Shiloh'nun nefesini. Sonra küçük bir inilti duydum. "Shiloh'nun bir sorunu var," dedim Keelan'ın etrafından koşup kapıyı açarken. Resepsiyonun önünden geçip ön kapıdan çıkarken kardeşlerimin arkamdan koştuğunu duyabiliyordum. Shi'nin 4Runner'ını aramak için otoparkın etrafına bakındım.

Knox yanıma geldi ve işaret etti. "Arabası hâlâ burada."

Dördümüz o yöne doğru koştuk ve yaklaştıkça sürücü tarafında yerde ayaklar görebiliyordum. Gerçi ona ait değillerdi. Bir erkeğe aitmiş gibi görünüyorlardı.

"Shi!" Bağırdım.

"Shiloh!" Colt benden bir saniye sonra bağırды.

Knox ve Keelan, Colt ve beni geride bırakıp bizden önce oraya vardılar. Biz yaklaşıırken Knox arabaların arasında diz çöktü. İlk başta sadece yerde yatan ve biraz tanıdık gelen baygın bir adam gördüm. Belki de onu daha önce spor salonunda görmüşüm? Daha sonra gördüğüm şey, Shiloh'nun ondan bir adım ötede, telefonu ağzının yanında, o da baygındı.

Keelan cebinden telefonunu çıkarıp kulağına götürürken, "Polisi arayacağım," dedi.

Knox onu çevirdi ve yüzünü avuçladı. "Shiloh?" Üçümüz de onun arkasında durmuş, iyi olup olmadığını anlamaya çalışıyorduk.

Gözlerini biraz açtığında rahat bir nefes aldım. Adamın yanına gittim ve ayağımla onu yuvarladım. "Bu herif ona ne yaptı?"

Colt adama baktı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onu rahatsız eden adam bu."

Keelan polisle telefonda konuşuyor olmasına rağmen duymuş olacak ki dönüp arkasına baktı. "Ne oluyor Colt?!"

İkizime inanamayarak baktım. "Birinin onu taciz ettiğini biliyordun ve bize söylemedin mi?"

"Bir keresinde ona asıldığını gördüm. Kendisini kötü hissettirdiğini söyledi," dedi Colt, üzgün görünüyordu. "Kahretsin, onunla arabasına kadar yürümeliydim." Ellerini kabaca saçlarının arasından geçirdi. "Siktir!"

"Yardım her an gelebilir. Yolun hemen aşağısında bir itfaiye istasyonu ve hastane var," dedi Keelan telefonu kapatırken.

"Gözlerini açık tut, Shiloh," diye tersledi Knox, yanaklarını okşayarak. Bu da gözlerini açmasını sağlamayınca "Shiloh!" diye bağırды. Daha sonra omuzlarını kavradı ve sarstı. "Aç gözlerini, lanet olası!"

Orada durup Knox'un onu gevşek bir bez bebek gibi sallamasını izledik ve kendimi hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

"Nabzını kontrol edin!" Keelan emretti.

Knox'un yanına diz çöktüm ve parmaklarımı boynuna koydum. Nabzı atıyordu. "Güçlü bir nabzı var."

Knox başının arkasını ve boynunu yoklamaya başladı. Bunu yaparken gözlerinde telaşlı bir ifade vardı. "Başı iyi görünüyor," dedi vücuduna bakmaya devam ederken, gömleğini kaldırdı ve ellerini bacaklarında gezdirdi. "Hiçbir yerinde kanama yok. Neden uyanmadığını anlamıyorum." Onu yan çevirdi ve altından iğneli bir şırınga çıktı.

Hepimiz şok içinde yavaşlayarak durmasını izledik. "Ona ilaç verdi." Keelan hepimizin düşündüğü şeyi dile getirdi.

"Onu öldüreceğim," diye homurdanan Colt baygın adama doğru ilerledi ve karnına tekme attı. Keelan onu çekip uzaklaştırmadan önce Colt iki tekme daha attı. Uzaktan siren sesleri geliyor ve yaklaştıkça daha da yükseliyordu.

Keelan, Colt'u sakinleştirmeye çalışarak, "Bırakın polis onunla ilgilensin," dedi.

Colt nefes nefese kalmıştı, öfkeliydi. "Onunla arabasına kadar yürümeliydim." Keelan ona, "O iyi olacak," diye güvence verdi.

Shi'nin elini tuttum ve baygın adama baktım. Yüzünü hafızama kazıyordum. Bugünden sonra onu bir daha görürsem ya da Shiloh'un yanına bir daha gelirse... Öfkemi kontrol etmeye çalışarak Shiloh'un elini sıktım. Polis acele etmeli ve ben o herifi öldürmeye çalışmadan önce buraya gelmeliydi.

DÖNDÜR. ÇEVİR. ÇEK.

Kan şeritleri yavaşça kollarımdan dirseklerime doğru yuvarlandı. Yastıklarım koyu kırmızı noktalarla lekelenmişti ve yatağın ayak ucunda, ayak bileklerimin altında, gri yorganımın içine sızmış büyük bakır lekeler vardı. Bileklerimin ve ayak bileklerimin etrafına bağlanmış taba rengi ipler kırmızı şaraba batırılmış gibi görünüyordu.

Döndür. Çevir. Çek.

Bu işlemi defalarca tekrarladım; bunu yaparken derimi kıymık ipine sürtüyordum.

Bay X beni yatağıma bağlayıp bırakalı ne kadar olmuştu? Dışarıda hava hâlâ karanlıkken beni buraya getirmişti. Güneş artık doğmuştu. Bir süredir doğuyordu.

Döndür. Çevir. Çek.

Gözlerim açık yatak odamın kapısına yapışmıştı, sanki Bay X her an ortaya çıkacakmış gibi hissediyordum. Gözlerimin Shayla'nın beyaz spor ayakkabılarının uçlarına kaymasına izin vermemeye çalıştım. Yatak odamın hemen dışında boğazını kesmişti. Cesedi hâlâ düştüğü yerdeydi. Ölmüştü. Artık bunu inkâr etmek mümkün değildi. Yardım bulmaya çalıştım, kaçmaya çalıştım. Ama denediğim her pencere ve her kapı çivilenerek kapatılmıştı. Denemediğim tek kapı ön kapıydı. Bay X ben kaçamadan beni yakalamıştı.

Tek çıkış yolunun bu olduğuna dair bir his vardı içimde.

Döndür. Çevir. Çek.

Garip bir şekilde, ipe sürtünen sinirlerimin acısı uyuşmuştu. Bu benim kaçma ihtiyacım mıydı - adrenalinim beni yavaşlatabilecek tek şeyi engelliyor muydu?

Döndür. Çevir. Çek.

Bay X'in ne zaman döneceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Döndüğünde bana ne yapacağını düşünmeme izin vermiyordum.

Döndür. Çevir. Çek.

Buradan çıkmam gerekiyordu.

Döndür. Çevir. Çek.

Sağ bileğimdeki ip elimin etrafından yukarı doğru kaydı. Nefesimi tutarak ipi tekrar çektim ve ip elimin geri kalan kısmına dolandı, parmaklarımın üzerinden geçti ve artık özgürdüm. Yeni bir umut dalgası içime doldu.

"Oh, Shiii...loooh!" Bay X şarkı söyledi, sesi koridorun aşağısından yankılanıyordu.

Yere vuran ayakkabıların sesi beni bilinç yüzeyinin hemen altına çekti.

"Shi!"

"Shiloh!"

Sesler beni çağırıyordu.

O sesleri tanıyordum.

Belli belirsiz, üzerimde beni sırt üstü çeviren eller hissediyordum. Umutsuzca gözlerimi açmaya çalıştım. Açabileceğimi düşündüm. Ya da hepsi bir rüya olabilirdi. Çok güzel bir rüya. Knox'un yanımda diz çöktüğü ve Colt, Creed ve Keelan'ın onun arkasında durduğu bir rüya. Hepsi endişeyle bana bakıyordu.

Knox'un elleri yanaklarımı kavradı. "Shiloh?"

Cevap verecek kelimeleri bulamıyordum. Yapabildiğim tek şey gözlerimi kısa sürelerle açık tutmaktı ve bu da her seferinde bir savaştı.

"Bu herif ona ne yaptı?" Creed'in söylediğini duyduğumu sandım. Colt'un, "Onu rahatsız eden adam bu," dediğini duydum.

"Ne oluyor Colt?!" Keelan tersledi. Hepsi tartışmaya başladı ve ben takip edemedim.

Knox'un elleri yanaklarımı okşadı. "Gözlerini açık tut, Shiloh." Onları kapattığımı fark etmemiştim. "Shiloh!" Knox bağırdı ve beni sarstığını hissettim. "Aç gözlerini, lanet olası!"

Denedim.

Uzaktan gelen siren sesleri duyduğum son şeydi.

Sürünerek ön kapıya doğru ilerlediğimde ön kapı görüş alanımdaydı. Bay X'in evin neresinde olduğuna dair bir ipucu verebilecek herhangi bir ses duymak için gerindim. Hiçbir şey duymadım. Sadece havalandırma deliklerinden gelen klima uğultusu vardı.

Ön kapıya ulaşana kadar on adım daha... dokuz adım daha... sekiz adım daha...

Ahşap zemin ayağımın ağırlığı altında gıcırdadı. Ses sessiz evin içinde yankılanırken tüm vücudum gerildi. Kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atarken, dışarı fırlamasını bekleyerek etrafıma hızlıca bir göz attım. Atlamayınca ön kapıya odaklandım. Bu benim tek umudumdu, tek çıkış yolumdu. Kalan mesafeyi koşarak gittim, adımlarım hızlıydı ve artık sessiz değildi. Elimi kaldırdım, özgürlüğüme uzandım.

Bir el beni saçlarımdan tutup geriye çektiğinde parmaklarım kapı koluna zar zor dokunuyordu. Sırtım Bay X'in vücudunun ön tarafına çarparken yüksek sesli, kırık bir çığlık attım.

"Gitmene izin veremem." Soğuk sesi duygudan yoksundu.

Bu beni duraklattı. Tam o sırada bıçağının boğazıma doğru geldiğini gördüm. Bıçak bana ulaşmadan ellerimle bileğini ve ön kolunu yakaladım.

Başımı daha da geriye çekerek boğazımı ortaya çıkardı. Gücüne karşı savaşıırken boğuk bir homurtu çıkardım. Kollarım zayıfladıkça bıçağı daha da yaklaştı.

Düşün!

Bana yardım edebilecek bir şey bulma umuduyla etrafa bakma riskini aldım. Yakınlarda hiçbir şey yoktu.

Düşün!

Logan ne yapardı? Teksas'a yaptığımız son yolculukta Shayla ve bana öğrettiği birkaç kendini savunma hareketini düşündüm. Sahildeydik. Shayla'nın kahkahaları kafamda yankılandı; Logan'ın ayağına basar gibi yapıp kuma düşmüş ve sürünerek Logan'dan uzaklaşırken ciyaklamıştı. Logan'ın dersini ciddiye almamıştı ama yine de onunla dalga geçmişti.

Kendimi korkunç gerçekliğime geri çektim. Sahip olduğum son güçle Bay X'in bıçağını biraz geriye ittim, ardından ayağımı onunkine vurdum. Homurtusu kulaklarıma ulaştığı anda yere düştüm ve bu sırada saçlarımın büyük bir kısmını kaybettim. Kafa derimdeki yanmanın beni yavaşlatmasına izin vermeyi reddettim. Ayağa fırladım ve kapıya doğru koştum.

"Hayır!" diye bağırdı arkamdan, sonra kürek kemiğimi yakıcı bir acı kesti. Çığlık atarak tökezledim ve kapıya doğru düştüm. Tamamen yere düşmemek için kapı kolunu tuttum. Çevirdiğimde kapı açıldı ve kolları belime dolanmadan önce güneşin sıcaklığını sadece bir nefesliğine tenimde hissettim. Havaya kaldırıldım, çırpındım ve kapı açıkken birilerinin beni duyabileceğini umarak olabildiğince yüksek sesle çığlık attım.

Sonra havalandım. Omurgam ahşap merdivenlere çarparken ciğerlerimdeki hava boşaldı. Bay X bir eliyle başımın arkasındaki basamağı tutarak kendini yukarı kaldırdı. "Sen benimsin!" diye yüzüme doğru kükredi. Tükürüğü yanaklarıma çarptı ve kokuşmuş nefesi burnuma doldu. Nefesim kesildi. Kokudan değil. Ama midemde patlayan dayanılmaz acıdan.

Beni bıçakladı.

Bıçağı karnıma gömülmüştü. O geri çekilirken zaman yavaşladı. Bana bakarken gözleri büyülmüştü, duygusuz, simsiyah derinlikleri vardı. Çene çizgisi ve çenesi boyunca uzanan siyah ve gri kirli sakallarına kan yapışmıştı. "Sana başka kimse sahip olamaz," dedi, bıçağı tekrar karnıma saplarken sesi kopuktu.

Bıçağı tekrar çekerken ellerimi neden omuzlarına koyduğumu bilmiyordum. Neden göz göze geldiğimi ya da neden ona "Beni sevmiyor musun?" diye sorduğumu bilmiyordum. Bana bunu söyleten neydi bilmiyordum ama bu onu duraksattı ve gözlerinde pişmanlık gördüğüme yemin edebilirdim. Bunu, dizimi bacaklarının arasına sokmak için bir fırsat olarak değerlendirdim. Boğulur gibi bir ses çıkardı. Onu ayakta tutan eli bıraktı ve üzerime düştü. Onu yana iterek merdivenlerden yere yuvarlandım. Bir elimi kanayan karnıma bastırarak kendimi ayağa kalkmaya zorladım.

Açık ön kapıdan kör edici güneş ışığına çıkmayı başardım. "Yardım edin bana!"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, yattığım yerden fırladım ve ellerimi Bay X'in beni bıçakladığı yere bastırdım. Gördüğüm ilk şey Keelan'dı. Yattığım yatağın yanında duruyordu. Ellerini omuzlarıma koydu. "Shilo-"

"Bana yardım et!" Ona yalvardım, yataktan çıkmaya çalıştım ama beni tutuşu olduğum yerde kalmamı sağladı. "Beni bıçakladı." Konuşurken sesim titriyordu. Ona kanı göstermek için ellerimi karnımdan çektim. Ellerim temiz çıktı. Görünürde hiç kan yoktu. Üzerimdeki açık gri gömlek bile lekesiz ve sağlamdı. Hayır, o bir gömlek değildi. Hastane önlüğüydü ve ben de hastane yatağındaydım.

Hızlıca odaya göz gezdirdim. Bir başka sürpriz de Knox'un yatağımın ayak ucunda durmuş, o kendine özgü kaşlarını çatarak bana bakıyor olmasıydı.

Kanla kaplı olmayan, titreyen ellerime tekrar baktığımda gördüklerimden şüphe ettim. "Beni bıçakladı," dedim tekrar. Az önce olmuştu. Hissetmişim. Bıçağın derimi yırttığını ve kendini derinlere gömdüğünü hissetmişim.

"Shiloh," dedi Keelan nazikçe.

Onu duydum. Gözlerimi ellerimden alamıyordum. Anlamıyordum. Ne oluyordu?

"Shiloh!" Keelan havladı ve beni transımdan uyandırdı. Onun geniş, altın sarısı gözleriyle karşılaştım. "Bıçaklanmadın, bebeğim."

Knox sonunda konuştu. "Jacob'la olanlardan bahsettiğini sanmıyorum."

"Jacob-" demeye başlamıştım ki odaya açılan kapı açıldı.

Creed içeri girerken, "Kahvenin tadı bok gibi," dedi. Colt da onun bir adım gerisinden geldi. Ellerinde kahve dolu olduğunu tahmin ettiğim ikişer strafor bardak taşıyorlardı. İkisi de yorgun görünüyordu. Yine de beni gördüklerinde canlandılar.

Colt bir şey söylemek için ağzını açtı ama önce beni, sonra Keelan'ı ve elleri hâlâ omuzlarımdayken ağzını kapattı. "Korkmuş görünüyor," dedi, elindeki iki kahveyi yatağın ayak ucundaki küçük tekerlekli masaya bırakırken.

Keelan ellerini omuzlarımdan indirdi. "Daha yeni uyandı."

"Kabus mu?" Creed sol tarafımda, Keelan'ın yanında dururken sordu.

"Evet," dedi Knox.

Colt yatağın sağ tarafına geçerek kenarına oturdu ve beni kollarının arasına aldı. Bütün vücudum kaskatı kesildi. Ta ki onu içime çekene kadar. Kokusu... rahatlatıcıydı. Yüzümü omzuna gömdüm ve bedenim titreyen bir nefesle gevşedi.

"Güvendeyim," dedim yüksek sesle.

Yatağın sol tarafı eğildi ve bir el benimkilerden birini yakaladı. Creed'e ait olduğunu biliyordum.

Creed elimi sıktı. "Güvendesin, Shi."

Ben de onun elini sıktım. "Jacob-" Sesim titriyordu. Olan biten her şeyi hatırladım. Spor salonundan ayrılışımı. Lastiklerimden birini yine patlak bulmuştum. Jacob ortaya çıkmış, yardım teklif etmiş ve ben reddettiğimde önce ısrarcı, sonra da şiddet yanlısı olmuştu. "O-" Tüm vücudum titredi.

Colt'un kolları bana sıkıca sarıldı. "Tutuklandı." Bu iyiydi. "Onunla dövüştüm."

"Evet, yaptın," dedi Keelan. "O piçi boğdun ve seninle gurur duyuyorum."

Colt'tan uzaklaşarak, "Bana ilaç vermeden önce olmaz," diye homurdandım. "O istedi ki..." Kucağıma baktım. "Önemli değil."

Knox kararlı bir şekilde, "Evet, öyle ve bu doğru değil," dedi.

Hayır, Jacob'ın bana tecavüz etmek istemesi doğru değildi. Bu bilgi beni neden şok etmedi? Saçlarımı kulaklarımın arkasına topladım ve dizlerimi göğsüme doğru çektim. "Ne zamandır buradayım? Birkaç saattir mi?"

Birbirlerine baktılar.

Knox, "Saat sabahın sekizi," diye cevap verdi.

Şok olmuş bir halde battaniyeleri tekmeledim. "Dünden beri buradayım!" Öne doğru sıçradım ve Creed'in etrafından dolanarak yataktan kalktım.

Creed, "Bize Deadpool iç çamaşırının harika bir görüntüsünü veriyorsun," dedi.

Önlüğümün arkasını kapatırken dönüp onlara baktım. "Logan beni öldürecek."

"Bizi parlattığın için mi?" Keelan yüzünü asmamak için mücadele ederek sordu.

Yüzüm kızarmayacak. Yüzüm kızarmayacak.

"Çünkü kontrollerimi kaçırdım. Yine." Arkamı döndüm ve çantamı aradım. Çantam ve giysilerim odadaki dört sandalyeden birinin üzerinde, şeffaf plastik bir torbanın içindeydi. Çantayı hızla aldım, ama bir an durakladım.

sandalyelere baktı. Bu kadar küçük bir oda için dört sandalye fazla görünüyordu. Çocuklara dönerek, "Hepiniz burada benimle mi kaldınız?" diye sordum.

Colt yataktan kalktı. "Ziyaret saati bitene kadar kaldık. Ondan sonra sadece birimizin kalmasına izin verdiler. Bu yüzden geri kalanımız onlar bizi buraya geri alana kadar bekleme odasında takıldık."

Biri beni tüyle bile devirebilirdi. Çok şaşırmıştım ama çok da mutluydum. Muhtemelen ne zamandır hissettiğimi bilmediğim kadar mutluydum. "Burada benimle kim kaldı?"

Colt, Creed ve Keelan hep birlikte Knox'a baktılar.

Knox, "Burada kimin kaldığı önemli değil," diye homurdandı.

"Amcanı aradım" dediğinde, "evet, öyle" sözlerini ona geri fırlatmaya hazırlanıyordum.

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Ne?!"

LOGAN BENİ ÖLDÜRECEK, DIYE DÜŞÜNDÜM ÇANTAMI ATARKEN.

yatağın üzerinde. "Onu hangi telefondan aradın?" Tozluklarımı alırken sordum.

Knox, "Kişisel cep telefonunuzdan," diye cevap verdi.

Taytımı bacaklarımdan yukarı ve elbisemin altından belime doğru çektim. "Tam olarak ne söylendiğini bilmem gerekiyor."

Knox kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ona adımı söyledim ve o da benim kim olduğumu biliyordu."

"Evimi satın almadan önce sokağımızda yaşayan herkesin geçmişini araştırdı," dedim. "Ve onunla sizin hakkınızda konuştum."

"Bu gücün kötüye kullanılması gibi görünüyor," diye yorumladı Keelan nefesinin altından.

Buna itiraz edemezdim. "Bu yüzden uykusunun kaçtığından da şüpheliyim ama o benim amcam. Şerif olmadan önce Donanma SEAL'ıydı. Eski SEAL arkadaşlarından bazıları şimdi daha yüksek rütbeli federaller ve bazıları da ordudan ayrıldıktan sonra... şey, onlara *ajans* diyelim, çalışmaya başladılar. Çok fazla bağlantısı var."

"O zaman neden Marshal oldu? Neden bir ajans için çalışmadı ya da federal ajan olmadı?" Creed sordu.

"Politikadan nefret eder ve annem eğer casus olursa onunla bir daha asla konuşmamakla tehdit etmişti. Öleceğinden çok korkuyordu. SEAL'larda hayatta kalmak için tüm şansını tükettiğini söylerdi," diye açıkladım. "Annemi üzmemek istemediği için Marshal olmaya karar verdi."

"O kadar yakınlar mıydı? Annen ve amcan?" Colt sordu.

Başımı salladım. "Logan ve annem arasında on dört yaş vardı. Büyükanнем ve büyükbabam onu geç doğurmuşlar ve o yedi yaşındayken ikisi de vefat etmiş. Annem aşçılık okulunu bıraktı ve onu büyütmek için iki işte çalıştı. Bir süre geçinmekte zorlanmışlar ama bu onları birbirlerine bağlamış. Sonra babam ortaya çıkmış ya da annemin deyimiyle hayatlarına girmiş."

"Tanıdığım birine benziyor," diye mırıldandı Knox.

Gözlerimi devirdim ve devam ettim. "Babam Shayla'ya ve bana hep annemize ilk gördüğü anda aşık olduğunu ve onu sonsuza dek sevmenin tek yolunun Logan'ı da sevmek olduğunu bildiğini söylerdi, çünkü Logan ve annem bir paket anlaşılmıyordu," dedim gülümseyerek. "Kendimi bildim bileli annemle Logan'ın konuşmadan geçirdikleri bir ya da iki günden fazla zaman olduğunu sanmıyorum." Gülümsemem düştü. Logan bunu kaybetmişti.

Sıkışan boğazımı temizledim. "Ona başka ne söyledin?" Knox'a sordum. "Ona neler olduğunu anlattım. Jacob sana saldırdı ve sen de karşılık verdin. İyi olup olmadığını sormadan önce *o piçi öldürüp öldürmediğini* sordu."

Knox kuşkuyla bir ses tonuyla şöyle dedi.

Tipik Logan.

Knox, "Ona ilaçla uyutulduğunu ve hastaneye gittiğini söyleyene kadar endişeli görünmüyordu," diye sözlerini tamamladı.

Korktuğum şey buydu. "Yola çıktı, değil mi?" Knox başını salladı. "Bir sonraki uçakla geleceğini söyledi."

Bu da her an burada olabileceği anlamına geliyordu. Logan'ı gördüğüme sevinmeyecek değildim. Onu çok özlemiştim ama çocukların benim hakkımdaki gerçeği bildiğini öğrenirse beni götürür ve onları bir daha asla göremezdim.

Hastane önlüğünü çıkardım ve yatağın üzerine attım. "O geldiğinde burada olamazsınız," dedim onlara bakarak. Beni dinlemiyorlardı. Dikkatlerini göğsüm çekmişti. Normalde sütyenimle görünmekten ve karnımdaki yara izlerini sergilemekten utanırdım. Şu anda bunu umursayacak vaktim yoktu. "Bilmen gerekenden fazlasını bildiğine dair en ufak bir ipucu alırsa, beni başka bir yere yerleştirir." Tam gömleğimi toplarken Knox'un bakışlarının karnıma düştüğünü fark ettim.

Öfkeyle daralmadan önce gözlerinde şaşkınlığın parlamış olduğunu gördüm. "Seni bıçakladı." Bu bir soru değildi.

Nefes almak için durakladım, gömleğimi başımın üzerine çekmeden önce bakışlarımı yere indirdim. "İki kez." Ayakkabılarımı giymek için sandalyelerden birine oturdum. "Bir şef bıçağıyla. O kadar çok kan kaybettim ki neredeyse hastaneye yetişemiyordum." Ses tonum gerçekçi ve tarafsızdı, çünkü içten içe aklımın o geceye kaymaması için mücadele ediyordum.

"Rüyanda gördüğün şey bu muydu?" Keelan sordu.

Ellerime baktım. Yeterince uzun bakarsam, onları kanla kaplı olarak hayal edebilirdim. Avuç içlerini yukarı çevirdim. Küçük sıyrıklar ve kesikler vardı. Jacob'ın kaçmaya çalışırken bileğimi tutuşu kafamda canlandı ve avuçlarımla üzerine düştüğümde çakıl taşlarının avuçlarımı deldiğini hissettim.

"Shiloh?" Bir el benimkine kaymadan önce belli belirsiz bir ses duydum. Başımı kaldırdığımda Colt'un yanımdaki sandalyeye oturduğunu gördüm. Yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Çıkış yapmışsın."

Elini sıktım. "Eve gitmek istiyorum."

Knox tek kelime etmeden kapıya doğru ilerledi ama tam açacakken kapı çalındı. İlk düşüncem Logan olduğuydu. İkinci düşüncem ise kapıyı çalmayacağıydı. Sanki buranın sahibiymiş gibi içeri dalacaktı. Knox kapıyı açtı. Uzun, hantal vücudu kim olduğuna görmemi engelledi.

"Sen Knox olmalısın," dedi tanıdık bir ses.

Knox kenara çekildi ve lacivert, demir gibi keskin bir takım elbise giyen uzun boylu bir adam ortaya çıktı. Gözlerim uzun kırmızı kravatına takıldı, ardından kestane rengi saçlarına ve bana her zaman Clark Kent'inkileri hatırlatan siyah çerçeveli gözlüklerin çerçevelediği buz mavisi gözlerine takıldı.

"İan?" Şaşırarak ağzımdan kaçırdım.

Elleri ceplerinde, kendinden emin bir şekilde koridorda duruyordu. Ağzının kenarından küçük bir sırıtma geçti. "Hey, çocuk."

Çocuklar benden Ian'a ve tekrar bana baktılar.

"Logan nerede?" Ben sordum.

Bunu bir davet olarak kabul eden Ian içeri girdi. Adamlara ve odanın düzenine hızlı bir bakış attı. Gözleri bana dönene kadar tüm çıkışları, olası tehditleri ve silah olarak kullanılabilecek şeyleri hafızasına kaydettiğini biliyordum. Bunu biliyordum çünkü Logan da bir odaya girerken aynı şeyi yapardı. Bunun nedeni aldıkları eğitimdi. Bir kez SEAL olan her zaman SEAL'dır. "Kaçamadı," dedi gözleri düşerek

Colt'un elindeki elime göz kırptı. Tekrar benimkine döndüğünde kaşları soru sorarcasına hafifçe kalktı.

Knox onun yanına geldi. "Ve sen?"

Ian ona sevimli bir gülümseme verdi ve elini uzattı. "Ian. Aile dostumuz."

Elini sıkarken Knox'un gözleri dikkatli bir şekilde kısıldı.

Ian'ın büyüleyici yüz ifadesi hiç değişmedi. "Logan aradığınız için size teşekkür etmemi söyledi. Shiloh'un burada bağlantılar kurduğunu duyduğumda çok mutlu oldum. Başı derde girdiğinde kimi arayacağını bilecek kadar yakın olanlar."

Sözleri beni gerdi. "Tam da gitmeye hazırlanıyorlardı." Colt'un elini bir kez daha sıktıktan sonra bıraktım ve ayağa kalktım.

Ian'ın dikkati bana döndü. "Sanırım mükemmel bir zamanlamam vardı. Ben devralabilirim."

Keelan'a baktım ve onu zaten bana bakarken yakaladım. Sosyal ipuçlarını yakalamada en iyisiydi ve hayal kırıklığına uğratmadı. Bana hafifçe başını salladı. "Gitmemiz gerekiyor." Bir elini Creed'in omzuna koydu ve onu kapıya doğru yönlendirdi. Colt ayağa kalktı ve belime dokundu. Ian bunu kaçırmadı.

Colt, "Eve gidince bizi ara," dedi.

Başımı salladım. Colt'un gitmek konusunda isteksiz olduğunu görebiliyordum ama çenesini sıkarak benden uzaklaştı.

Keelan koridordan, "Gidelim Knox," dedi.

Knox kımıldamadı. Onun yerine Ian'dan bana baktı.

Ben de onun yoğun bakışlarını üzerimde tuttum. "İyi olacağım," diye ona güvence verdim.

"Ondan hiç bahsetmedin, Shiloh," dedi Knox. "Öyle mi? Peki o sana ne söyledi?" Ian avlandı.

Peynir ve pilav! "Çünkü o benim amcamın sevgilisi," diye ağzımdan kaçırdım. "Amcam henüz eşcinsel olduğunu açıklamadı. Bu yüzden ona olan saygımdan ve çok fazla sorudan kaçınmak için Ian hakkında fazla konuşmuyorum."

Ian tepki vermedi. Sadece bana göz kırptı.

Knox'a dönüp baktım. "Eve geldiğimde sana haber veririm."

Knox, Ian'a dostça olmayan bir bakışla baktı. Neredeyse tehditkâr görünüyordu.

Bu Ian'ı en ufak bir şekilde bile korkutmadı. "Eve sağ salim dönmesini sağlayacağım." Knox razı oldu ve sonunda kardeşleriyle birlikte oradan ayrıldı.

"Büyüleyici," dedi Ian kapıyı kapatırken. "Ne?"

Ian yanımdan geçip sandalyelerden birine oturdu. "Hangisiyle çıktığını anlayamıyorum. El ele tutuştuğun genç ikizin olduğunu sanıyordum ama şimdi o kadar emin değilim. Dördünün de sana ve senin de onlara karşı bir şeyler hissettiğin çok açık."

Ondan en uzaktaki sandalyeye otururken, "Sana şu profilci saçmalığını bana yapmamanı söylemiştim," diye homurdandım.

Bunu bir sırıtışla not etti. "Varlığım seni geriyor. Seni daha önce hiç germemişim. Bilmemi istemediğin bir şey olmalı."

"Peynir ve pilav, Ian, az önce ne dedim ben?"

"Peki." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ayak bileğini dizine dayadı. "Logan'a sevgili olduğumuzu söylemek için sabırsızlanıyorum."

"İkinizin de aynı anda burada olacağınızdan ve inandırıcı bir rol yapmak zorunda kalacağınızdan şüpheliyim."

"Öyle olsa bile, bunu yapmak zorunda kalacağımızı sanmıyorum.

Sen hâlâ berbat bir yalancısın." "Daha iyi bir yalancı olmamı mı tercih ederdin?" diye sordum.

"Şu anda sana ihtiyacım var," dedi, sesi ciddileşmişti. "Ben geldikten sonra yerel polis de geldi. Birazdan doktorunuz gelip sizi değerlendirecek ve ardından olanlarla ilgili polisle konuşmak isteyip istemediğinizi soracak."

Sakin kalmak için elimden geleni yaptım. Ian belli ki hiçbir şeyi berbat etmediğinden emin olmak için buradaydı. "Ne yapmalıyım?"

"Doğruyu söylüyorsun... Shiloh Pierce olarak," diye cevap verdi ve uzun beyaz saçlı yaşlı bir kadın başını içeri uzatmadan hemen önce kapı çalındı.

Odaya girerken yumuşak bir sesle "Tak, tak," diye şarkı söyledi. Lacivert önlüğünün üzerine beyaz bir ceket giymişti. Bal rengi gözleri bana odaklanmadan önce boş yatağa baktı. "Ben Dr. Regan. Uyandığınızı görmek güzel. Nasıl hissediyorsunuz?"

Ian'ın söylediği gibi, doktor beni muayene etti, yakında eve gidebileceğimi söyledi ve sanki senaryo yazılmış gibi polisin beni görmek istediğini söyledi. Bu işi bir an önce bitirmek istediğim için onları göndermesini söyledim.

O gittikten sonra koyu mavi, neredeyse siyah üniformalı iki polis geldi. Biri yirmili yaşlarının sonlarında görünen bir adam, diğeri ise orta yaşlı bir kadındı. Sorgulamanın çoğunu kadın olan Memur Mendez yaptı ve ortağı Memur Reynolds sadece birkaç kez söz aldı. Sorgulama oldukça basitti. Onlara neler olduğunu anlattım.

ve saldırıya kadar Jacob'la olan etkileşimlerimi gözden geçirdim. Onun sözüne karşı benimki olacak diye biraz endişeliydim ama görünüşe göre saldırı, beni arabaların arasından yere çekip görüş alanından çıkarana kadar, spor salonunun güvenlik kameralarına yakalanmıştı.

Memur Mendez, "Sen çetin cevizsin," dedi. "Bunu gerçekten iyi idare ediyorsun."

İfadesi beni derinden sarstı.

Ian, "Henüz kafasına dank ettiğini sanmıyorum," diyerek benim yanıt vermeyişimi örtbas etti.

Memur Mendez Ian'a baktı. "Aileden misiniz?"

Ian basitçe "Aile dostu," diye cevap verdi.

Mendez bana baktı. Daha fazlasını sormak ister gibi görünüyordu ama çenesini kapalı tuttu. "Sanırım şimdilik bu kadarına ihtiyacımız var." Cebinden bir kart çıkardı. "Herhangi bir sorunuz olursa bu benim numaram." Kartı bana uzattı ve ben de aldım. "İrtibatta olacağız," dedi ve ortağıyla birlikte oradan ayrıldı.

"O kadar da kötü değildi," diye yorumladı Ian kravatını düzeltirken.

"Sen neden buradasın?" Biraz sertçe sordum. "Bu kadar önemli olan neydi?"

Logan'ın gelmesini engelleyen

şey neydi?" "Kaçamadı."

Ona ters ters baktım, kendimi son derece sinirli hissediyordum. "Bu onun yapacağı bir şey değil.

Her şeyi bıraktırdı-"

"Senin için güvenli değildi," diye araya girdi. "Buraya gelmek X'i doğrudan sana yönlendirebilir."

Kafam bir anda milyonlarca soruyla doldu ve ben onları sormaya başlayamadan Ian devam etti.

"Logan'ın X'in yakalanmasına yardımcı olmak için uzmanlığını sunduğunun herkes tarafından bilinmesini sağladık. Birçok basın toplantısında görüldü ve fotoğraflandı. Bunun X'i dışarı çekeceğini umuyoruz."

"Onu yem olarak mı kullanıyorsun?" Sesim panikle yükselirken sordum. "Logan, X'in sana ulaşmasını sağlayan tek ipucu."

Aramıza daha fazla mesafe koymak için sandalyemden kalktım. Sırtımı ona vererek kollarımı göğsümün üzerinde sıkıca kavuşturdum. Nefesimi tutmak zorundaydım. Dışarıda kendimi bir arada tutmak için düşünebildiğim tek şey buydu, çünkü içimde parçalanıyordum.

"Bu Logan'ın seçimiydi." İçini çekti. "Korkutucu olduğunu biliyorum ama-" Onunla yüzleşmek için döndüm. "Bilmiyorsun!"

Patlamam karşısında gözleri büyüdü.

"Bunun ne kadar korkutucu olduğu hakkında en ufak bir fikrin yok," diye söylendim. "Logan elimde kalan tek şey."

"Amcanın yardımıyla X'i yakalayabiliriz."

"Neden o olmak zorunda?" Sinirli bir şekilde başımı salladım. "Kulağa ne kadar bencilce geldiğini biliyorum ama yeterince fedakârlık yapmadım mı? Tanrım, Ian, bir yıldan fazla oldu. Onu neden hâlâ yakalayamadın?"

Ian'ın bakışları yere düştü. "Beni suçlamak seni daha iyi hissettirecekse, bununla yaşayabilirim. Ama bilmelisin ki kimse Logan'ı yardım etmeye zorlamadı. O teklif etti."

Logan bana Ian'ın onu çağırdığını söylemişti. Başka seçeneği yokmuş gibi davranmıştı. Bana yalan söylemişti.

Sonunda tekrar gözlerimle buluşan Ian ayağa kalktı. "O da ailesini kaybetti, Shiloh. Amcanın gerçekten de öylece oturup adaletin yerini bulmasını bekleyecek biri olduğunu mu düşünüyorsun?"

Hayır. Değildi.

"Logan X'i yakalarsa, yargılanması için ona teslim edeceğini düşünecek kadar aptal değilim, ama öyleymiş gibi davranıyorum," diye itiraf etti, omuzları biraz çökmüştü. "X bir yıldan kısa bir süre içinde altı kızı öldürdü. Alabileceğim her türlü yardımı alacağım."

Midem bulandı. "Altı mı?"

"Son konuştuğumuzdan beri iki kızı daha öldürdü." "Sadece bana anlattığın bir tanesinden haberim vardı," dedim.

"İlk üçünün birbiriyle bağlantılı olduğu kamuoyunca bilinmiyordu. Farklı eyaletlerde meydana gelmişlerdi."

"Bağlantılı olduklarını nasıl anladınız?"

Ian tereddüt etti. "Senin resmin tüm kurbanların yüzlerine yapıştırıldı. Dördüncü kız bulunduktan sonra, olayları daha fazla gizli tutamazdık."

"Bu berbat bir şey ve sen de bunu biliyorsun. İnsanları daha önce uyarmalıydın."

"Ve onlara ne söyleyeceksin?" diye sordu. "ABD'nin her yerinde genç esmer kızların hedef alındığını mı? Daha fazla zamana ihtiyacımız vardı."

"Ne için?"

"Yüzü tüm haberlerde yer aldı ama kimse onu görmedi. Onu yakalamak için denediğimiz her şeyden kaçtı. Tamamen şans eseri, bir memur ona rastladı ve X onu öldürdü." Öfke sesine sızarken

konuştı. "Suçluların yaptıkları yanlarına kar kaldığında, kendilerini Tanrı gibi hissetmeye başlıyorlar, sanki dokunulmazlarmış gibi. Kendilerine çok güveniyorlar ve hata yapıyorlar."

"Yani öldürmeye devam etmesine izin verdin-"

"Hiçbir şey yapmasına izin vermeyeceğim," diye tersledi. "Onu yakalayamazsam durduramam."

Sandalyeye geri yaslandım. "Yani bir seri katile dönüştü."

Ian başını salladı. "Ve şimdiden bir sonraki kurbanını

arıyor." "Tıpkı bana benzeyen birini, çünkü beni bulamıyor."

Beni inceledi, muhtemelen duruşumdan sığ nefes alıp verişime kadar her şeye baktı. Gözlerine sempati gibi görünen bir şey girdi. "Bunu kendine yapmamalısın. Onun suçunu üstlenme."

"Yapmamaya çalışıyorum..." Ellerimi yumruk yapıp sıktım. Ailemi kaybettiğimden beri kendimi karanlık bir okyanusun dibine çekilmiş gibi hissediyordum. Bazen yüzeyin soluk ışığını görebiliyordum ama kollarımı ne kadar hareket ettirsem ettireyim ve bacaklarımı ne kadar tekmelersem tekmeleyeyim ona asla ulaşamıyordum. Havam tükeniyordu ve yorgundum. Çok yorulmuştum. Şu anda o ışığı göremiyordum. Artık göremediğim bir şeye doğru yüzmek için nasıl mücadele edebilirdim?

"Shiloh?" Ian gözlerinde endişeyle konuştu.

Ian'la konuşmam bitmişti. Daha fazla dinlemek

istemiyordum. Ian omzuma dokundu. "Nefes almalısın."

Artık burada olmak

istemiyordum. Güvende

hissetmek istedim.

Eve gitmek istedim.

Artık buna sahip değildim.

Artık dönmem gereken tek şey boş bir evdi.

Kendimi evim gibi hissettiğim tek yer çocukların evinde olduğum zamanlardı.

Çocuklar.

Yüzleri gözümün önüne geldi. Eğer burada olsalardı, Colt ve Creed bana sarılıp cesaret verici sözler söyler, Keelan beni güldürecek bir şeyler söyler ve Knox da damarıma basardı. Onları düşünerek ciğerlerime hava çekebilirdim.

"İşte böyle," dedi Ian sırtımı ovarak. "Derin nefes al, evlat."

Onu görmezden geldim. Yardımcı olmuyordu. Aksine, onun varlığı işleri daha da kötüleştiriyordu. Düşüncelerimi çocuklar üzerinde tuttum. "Eve gitmek istiyorum. Şimdi," dedim.

zorla çıkarıldı.

Ian sandalyesinden kalktı. "İşleri hızlandırmak için ne yapabileceğime bakacağım," dedi ve kapıya doğru yöneldi. Koridora çıkmadan hemen önce bana geri döndü. "Ne olursa olsun, senden ayrılmak muhtemelen Logan'ın şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığı en zor şeydi." Dışarı çıkarken ekledi, "Sen de onun sahip olduğu tek şeysin."

ÖN KAPIDAN GİRDİĞİM ANDA TÜM VÜCUDUM SARKTI.

Ian beni bıraktıktan sonra. Beni eve bıraktıktan sonra havaalanına geri döneceğini söylediğinde rahatlamıştım. Bu adam yalanların kokusunu yalan makinesinden bile daha iyi alabiliyordu ve onunla gerekenden fazla zaman geçirmek istemiyordum.

Ayaklarımı sürüyerek kodu girmek için alarmın olduğu duvara gittim. Parmaklarım tuş takımının üzerinde gezinirken alarmın çalmadığını fark edince donup kaldım. Ben kurmuştum. Ayrılmadan önce her zaman kurardım, yine de devre dışı bırakılmıştı.

Korku bitkin bedenimi sarmıştı. Sehpaya doğru ilerledim ve altına bantlanmış olan silahı aldım. Sessiz olmak için elimden geleni yaparak .40 kalibrelik silahın sürgüsünü geri çektim ve horozu kurdum. Mermi yatağına girerken ve sürgü yerine otururken silahın çıkardığı yüksek sesle irkildim.

Gitmem gerekiyor. Sürünerek mutfığa bakarken kendime *kaçmam gerektiğini* söyledim. Mutfak boştu. Sonra koridora doğru ilerledim. Kalbim göğsümde o kadar sert çarpıyordu ki canım acıyordu. Koridora ulaşmak üzereyken duvara yaslandım, silahım önümde duruyordu. Yavaşça köşeyi dönüp koridora baktım. Boş yatak odasının kapısı bıraktığım gibi açıktı. Yedek banyonun kapısı da bıraktığım gibi açıktı. Panik odası her zamanki gibi kapalıydı. Bakışlarım en son koridorun sonundaki odama takıldı. Kapı bıraktığım gibi açıktı. Yatağında kimin uyuduğunu görene kadar nefesimi tuttuğumun farkında değildim. Colt ve Creed'di. Rahatlamış bir şekilde nefes verdim ve koridordan aşağıya bakmaktan vazgeçip

başımı duvara yasladım. Dizlerimin bağı çözüldü ve yere doğru kaydım.

Adrenalinim düşerken gözlerim yandı. Bir süre orada oturdum ve nefes almaya odaklandım.

Kendimi yerden kaldırılabildiğimde, silahı sehpanın altına geri koydum. Colt ve Creed'i uyandırmamaya dikkat ederek duşa girdim. Yıkanırken Jacob sayesinde edindiğim birkaç çürüğü fark ettim. Kalçamda, bana iğneyi batırdığı yerde gerçekten acıyan bir tane vardı.

Havluya sarınarak giyinmek için odama girdim. Colt yatak başlığına yaslanmış oturuyordu. Üstü çıplaktı. İkisi de öyleydi. "Hey," diye fısıldadı yorgun bir şekilde gözünü ovuştururken.

"Hey," dedim sessizce, sesim kendi kulaklarıma bile boş geliyordu. O da fark etti. Yorgun gözlerinin anında bana odaklanmasından bunu anlayabiliyordum. Ondan uzaklaştım ve şifonyerimden büyük boy bir gömlek ve bir çift iç çamaşırı almakla meşgul oldum. Sonra onları giymek için dolabıma girdim.

"Olanlar hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

Giyinişimi sadece bir nefes için yavaşlattım. "Şu anda olmaz." "En azından bana nasıl hissettiğini söyleyebilir misin?"

Giyindikten sonra kapıdan içeri girdim. Colt'un gözleriyle karşılaşınca kollarımı göğsümde kavuşturarak çerçeveye yaslandım. "Çok fazla," diye dürüstçe cevap verdim. "Çok fazla hissediyorum."

"Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu, endişeyle kaşlarını çatarak. "Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Sigara mı? Alkol mü? Hissettiklerimi atlatmamı sağlayacak uzun bir koşu mu? Üçünü de istiyordum ama bunu ona söyleyemezdim.

Creed yorgun bir inilti çıkardı. "İhtiyacı olan şey onu kucağıma alabilmem için kışını bu yatağa sokmak."

Buna kesinlikle ihtiyacım vardı. Duvarı iterek Creed'in yattığı tarafa doğru yürüdüm. Ortasına geçmek için üzerine tırmanmaya teşebbüs edemedim Creed doğrulup bir kolunu belime doladı, beni ayaklarımdan çekti ve aralarına yatırdı. Yorganın altına girip Colt'a bakacak şekilde yanıma yerleşirken kolu beni hiç bırakmadı. İkisi de bana yaklaştı. Creed vücudunu tüm arka tarafım boyunca şekillendirdi. Colt dizimin arkasını kavradı ve kalçasının üzerine kaldırdı. Leğen kemiği benimkine bastırarak beni ikisinin arasına sıkıştırdı. Colt başını dudaklarını alnıma bastırarak kadar yaklaştırdı ve orada kaldı.

"Bugün okulu kaçırdık," dedim rastgele. Jacob'ın bana verdiği ilaçlar sayesinde bütün gece bilincimi kaybetmiş olsam da hâlâ bitkin durumdaydım. Onların arasında yatmak rahattı ve kendimi rahatlayacak kadar güvende hissediyordum ama beynim buna izin vermiyordu.

Colt elini kolumda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Her şey yolunda bebeğim. Sadece biraz rahatlamaya ve dinlenmeye çalış."

"Bugün Perşembe. Bu akşam bir toplantın var," dedim. Colt'un bir toplantısı vardı. Creed önümüzdeki iki hafta boyunca yüzme takımından uzaklaştırılmıştı. Gabe beni okulun havuzuna atmış, Creed de Gabe'in yüzünü yumruğuyla düzeltmeye çalışmıştı. Bunu çekici bulmam yanlış mıydı? Şiddetini değil ama beni savunmaya gelme şeklini. İkisi de böyleydi ve onların yanımda olması gerçekten iyi hissettiriyordu.

"Buluşmaya gitmeyeceğim," dedi Colt.

"Neden?" diye sordum. Ben sordum.

"Çünkü evde seninle olmayı tercih ederim," diye cevap verdi. "Ama-"

Creed enseme doğru iç çekti. "Shi."

İnledim. "Özür dilerim. Beynim kapanmıyor."

"Rahatlamana yardım etmemi ister misin?" Creed elini karnımda gezdirerek sordu. Midem bir takla attı ve tüm kanım onun gittiği yöne doğru aktı.

Colt, Creed'in bileğini tutarak bana daha aşağı dokunmasını engelledi. "Yaşadıklarından sonra buna ihtiyacı yok."

Creed elini çekti. "Haklısın."

Colt'un elini, elimden çekip alamadan yakaladım. Colt'un gözleriyle karşılaştığımda yanaklarımda bir sıcaklık belirdi. "Belki de buna ihtiyacım var," dedim elini karnıma doğru çekerek.

Colt'un gözleri benimkilere dikilmişti. "Emin misin?"

Onlar hayatımın tek iyi parçasıydı, özellikle de şu anda. Onlara güveniyordum. Onlara olan hislerim birlikte geçirdiğimiz her anla daha da arttı. Hazırdım ve onlarla mümkün olan her şekilde bağ kurmak istiyordum. "Evet," dedim elini bırakarak.

Creed'in parmakları kalçamdan yukarı kaydı ve gömleğimin ucunu kavradı. Gömlek kaburgalarımın etrafında kıvrılana kadar Colt'un elinin altından yukarı ve dışarı çekti. Creed elini gömleğin altından geçirmek için gömleği serbest bıraktı. Sıcak avucu göğsümü kavradığında derin bir nefes aldım.

Colt yüzümü izleyerek Creed'in bana dokunmasına verdiğim tepkiyi ölçtü. İç çamaşırımın bandına ulaşana kadar parmaklarını aşağı ve daha aşağı doğru takip ederken başka tarafa bakmadı. Creed başparmağını meme ucumun üzerinde gezdirirken, Colt'un parmakları da iç çamaşırımın içine daldı ve tümseğimin üzerinde gezindi. Colt'un orta parmağı klitorisime bastırdı ve üzerinde daireler çizmeye başladı, Creed ise meme ucumu çimdikledi ve çekiştirdi. Nefeslerim pantolona dönüşürken Colt'un pazusunu kavradım. Colt, benden küçük inilti çıkararak dairesel hareketlerine baskı ekledi ve ben de zevki kovalamak için gözlerimi kapattım.

Bir el çenemin altına geldi. Colt derin ve boğuk bir sesle, "Gözlerini kapatma," dedi.

Onları açmaya zorladım, orta parmağı klitorisimden ıslak göbeğime doğru kayarken kapüşonlu akuamarinleriyle tanıştım. Gözlerimi açık tutmak için savaşıırken, parmağı içime yavaşça daldırırken kaşlarım çatıldı. Parmağını çekip tekrar içeri iterken avucunun topuğunu klitorisimin üzerine indirdi. Bu işlemi defalarca tekrarladı. Pompalayan parmağına bir ikincisi daha katıldığında bir inilti çıkardım.

Creed meme ucumu okşamaya ve göğsüme masaj yapmaya devam etti. Burnunu kulağımın kabuğuna sürterek, "Çıkardığın seslerle boşalabilirim," diye fısıldadı.

Sözleri beni titretti, bu da hassas klitorisimi Colt'un elinin topuğuna çarpmama neden oldu. İyi hissettirdi. Çok iyi. Bu yüzden tekrar tekrar yaptım, kalçalarımı salladım ve o küçük sinir tomurcuğunu avucuna sürtündüm.

Creed'in eli diğer göğsüme gitti. "İşte böyle, Shi. Parmaklarını sür."

Benden bir inilti kaçtı ve Colt bunu bir öpücük kesti. Geri çekilmeden önce dili kısa bir süre benimkine dokundu. "Sanırım kulağına iğrenç şeyler fısıldaman hoşuna gidiyor. Her seferinde parmaklarımı sıkıyor." Söz konusu parmaklarını içimde kıvırdı ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına ve omurgamın tabanında bir basınç oluşmasına neden olan bir noktaya çarptı.

"Bunu bir daha yap," diye yalvardım.

Colt'un ağzının kenarlarında bir sırtış belirdi. "Bu mu?" Parmaklarını içime pompalarken kıvırdı ve yine o mükemmel noktaya vurdu.

"Evet!" Haykırdım.

Creed arkamdan kıkırdadı. "Boşalmak istiyor musun Shi?" diye sordu eli göğsümden ayrılıp aşağı inerken.

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Sanki senkronize bir şekilde, Creed parmaklarını klitorisimin üzerine kaydırırken Colt da avucunun topuğunu klitorisimden uzaklaştırdı. Creed o küçük noktayı şiddetle çalıştırmaya başladı.

"Lütfen durma," diye yalvardım orgazmım patlayana kadar arttıkça arttı. "Lütfen. Yapma. Durma." Dünyadaki en iyi duygu yoğun dalgalar halinde içimde dalgalanırken tüm vücudum titredi.

Orgazmım hafiflediğinde Colt parmaklarını içimden ve iç çamaşırimdan çekti. Creed hareket etmedi. Parmaklarını zonklayan klitorisimin üzerinde tutmaya devam etti.

Nefes nefese Colt'un parmaklarını ağzına sokup emerek temizlemesini izledim.

"Tadım güzel mi?" diye sordum.

Colt bana gururlu ve günahkâr bir sırıtışla baktı. "Evet, öyle."

Creed'in elini tuttum ve iç çamaşırimdan çıkardım. Ağzıma götürdüm. Creed'in parmaklarından birinin ucunu yaladığımda Colt'un sırıtışı düştü ve gözleri ateşle doldu. Tadı biraz tatlıydı. Creed'in parmağının geri kalanını ağzıma aldım ve Colt'un parmaklarına yaptığı gibi emerek temizledim.

İkisi de inledi.

"Peynir ve lanet olası pirinç," diye küfretti Creed. Parmağı ağzımdan çıkar çıkmaz elini çekti ve sırt üstü yuvarlandı. Ellerini yüzünde gezdirdi. "Bu çok ateşliydi ama iyi olmaya çalışırken bunu yapmak çok ama çok kötü."

Colt'a baktım. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Colt başını salladı. "Boş ver onu." Kendisi de sırt üstü yatarken beni de yanına çekti. "Hadi biraz dinlenmeye çalışalım."

Artık gerçekten rahatlamıştım, neredeyse coşkuluydum. Rahatlayarak başımı göğsüne yasladım ve kolumu karnına doladım. Gözlerimi kapattıktan sonra, sonunda uykuya daldım.

*Bay X beni koridorda sürüklerken tırnaklarım duvar kağıdını yırttı.
Kimsenin duyamayacağını bilmeme rağmen acı dolu bir çığlık daha attım.*

Ben. Bu bilgi, komşularımız daha önceki çığlıklarına koşarak gelmediğinde kanıtlanmıştı. Evlerimiz birbirinden çok uzaktı.

Bacaklarımı serbest bırakmaya çalıştım ama Bay X'in tutuşu çok güçlüydü ve adımları yavaşlamadı. Elime geçen her şeyi tutmaya o kadar odaklanmışım ki, kıyafetlerimin arkasına ıslak bir şey sızdığını hissedene kadar Shayla'nın cesedinin yanından geçtiğimizi fark etmedim. Pembe saçlarını görünce boğazım düğümlendi ve hıçkırıklarımnda boğulmaya başladım. Ulaşabildiğim elini tuttum, umutsuzca içinde hâlâ bir yaşam kırıntısı bulmayı umuyordum. İkimizin de gözleri aynı hizaya geldiğinde, onunkilerin açık ve boş olduğunu gördüm.

"Hayır!" diye bağırdım. "Shayla!" Feryat ettim, elini sıkarken Mr. X beni ondan uzaklaştırmaya ve yatak odama çekmeye devam etti.

"Shayla!" Yattığım yerden kalkarken çığlık attım.

Eller yanaklarımı kavradı ve Colt'un gözleriyle buluşmak zorunda kaldım. "Şşş, iyisin."

Bileklerini kavradım. "Onu kurtaramadım." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. "Dışarı çıkamadım."

Colt beni göğsüne çekip sarılmadan önce, "Bu senin hatan değil, Shiloh," dedi.

"Kaçamadım. Bana izin vermedi," diye göğsüne doğru ağıladım.

Kolları bana daha sıkı sarıldı. "Çıktın. Dışarı çıktın. Güvendesin."

İkinci bir çift el beni arkamdan kalçalarımndan kavradı ve sıçramama neden oldu. Başparmakları belimde küçük daireler çizirken Creed'in "Sadece benim, Shi," dediğini duydum. "Bu seferki kötüydü." Creed bir küfür savurdu. "Bütün vücudu titriyor."

"Dün olanları düşününce-" diye söze başladı Colt ama üç vuruşla sözünü kesti. İrkilerek Colt'a yaklaştım ve kucağına oturup yüzümü çıplak omzuna gömdüm.

Colt'un kolları bana sıkıca sarıldı. "Sorun yok. Biri ön kapıyı çaldı. Hepsi bu kadar."

Yatak biraz sallandı. "Ben gidip cevap vereyim. İçimde Keelan ve Knox olduğuna dair bir his var," dedi Creed. Ön kapıya doğru ilerlerken ayak seslerinin giderek uzaklaşmasını dinledim.

Avuçlarımı Colt'un göğsünde birleştirdim. Teni sıcak ve pürüzsüzdü. Avuçlarımı aşağıya ve yanlarına doğru hareket ettirdim. Sırtında gezdirirken vücudu gerildi.

"Bana dokunmandan şikayetçi olduğumdan değil ama ne yapıyorsun bebeğim?"

"Gerçek olduğundan emin olmak için," diye fısıldadım. "Çok gerçekçi geliyorlar. Onların nerede bittiğini ve gerçekliğin nerede başladığını söylemek giderek zorlaşıyor."

Colt bir elini başımın arkasında gezdirdi. "Kabusların mı?"

Omzuna doğru başımı salladım. "Keşke uyumak zorunda olmasaydım."

"Her şey yolunda mı?" Keelan'ın yumuşak bir sesle söylediğini duydum. Odamda bir hareket oldu, ardından yatağın sol tarafı eğildi.

"Kötü bir kâbus," dedi Colt.

Knox, "Çığlıklarını bizim evden duyabiliyorduk," diye homurdandı.

Creed odanın içinde bir yerden, "Bu seferki farklıydı," dedi. "Daha şiddetli görünüyordu."

"Bu sabah hastanede de öyle görünüyordu," dedi Keelan. "Sence Jacob'ın ona saldırması bir şeyleri tetikledi mi?" Knox sordu. "Ben de öyle düşünüyordum," dedi Colt.

"Sanki ben burada değilmişim gibi konuşuyorsun." Titrek bir nefes verdim. "Kendimi sirkteki bir ucube gibi hissediyorum."

"Gösterini izlemek için para verirdim," dedi Keelan ve göğsümdeki gerginlik biraz hafifledi.

Yüzümü Colt'un boynundan çektim ve endişeli gözleriyle karşılaştım. Colt'un elleri yanaklarıma gitti ve başparmaklarıyla gözyaşlarımı sildi. "Senin hakkında konuştuğumuz için üzgünüm ama en azından titremeni durdurdu."

Bu doğruydı. Aklım ne kadar korktuğuma ve nasıl davrandığıma gitti. Kâbuslarım giderek kötüleşiyordu. Gözlerim Colt'un göğsüne kaydı. Islaktı ve gözyaşlarımın akıntısıyla çizgiliydi.

Gözlerine bakamadım. "Ben-"

"Yapma," diye tersledi Knox sözümü keserek. Yatak odamın kapısına doğru baktım. Çerçeveye yaslanmış, kaşlarını çatıyordu. "Senin hatan olmayan bir şey için özür dilemeyi bırak."

Colt saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Knox'a katılıyorum. Özür dilemeyi bırak."

"Bunun benim hatam olmadığını biliyorum," diye tersledim ve sonra yüzümü buruşturdum. "Ben sadece..." Dürüst olmak gerekirse, aday olmayacaklarını defalarca kanıtlamış olmalarına rağmen, benimle

uğraşmaktan bıacaklarından hala endişeleniyordum.

tepeler. Onlara inanmamak için hiçbir nedenim yoktu ama bir şey beni engelliyordu. Bendim. Kendimi tutuyordum. "Şu anda nasıl davranmamı önerirsin? Çılgılık atarak uyanmamışım gibi mi davranayım?"

Hepsi aynı anda "Hayır!" dedi.

Etrafıma bakındım. Keelan, Creed'in uyuduğu yerde yatıyordu ve uzun bacaklarını bileklerinden kavuşturmuş, ellerini başının arkasına bağlamış, kollarının alt kısımlarını kaplayan dövmeleri sergileyerek yatağında rahat bir yer edinmişti. Sonra Creed'i aradım. Kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturmuş, şifonyerime yaslanmıştı. Basketbol şortu aşağıya sarkmış, kalçalarının kıvrımlarını gösteriyordu. Aklım onun, Colt'un ve benim daha önce yaptıklarımıza, bana nasıl dokunduklarına gitti. Bakışlarımı ayırmak çaba gerektirdi. Gözlerimi Creed'inkilerle buluşturmak için yukarı kaldırdım ve onun bana sırttığını gördüm. Yanaklarım kızarak Colt'a baktım ve onun da sırttığını gördüm. Knox ya da Keelan'a bakmaya cesaret edemedim. Herkesin beni Creed'i süzerken yakaladığına dair bir his vardı içimde. Boğazımı temizledim. "Aç olan var mı?" Colt'tan ve yataktan kalkarken sordum. Ayağa kalktığımda üzerimde sadece bir gömlek ve iç çamaşırı olduğunu hatırladım. Gömleğimin eteklerini çektişirdim. "Pantolona ihtiyacım var."

Keelan, evlerinde ilk kez kahvaltı ettiğimde ona söylediğim şeyi tekrarlayarak, "Oh, burada olduğumuz için kıyafetlerini giyme ihtiyacı hissetme," dedi. Colt ve Creed kıkırdadı, Knox başını salladı ama gülümsememek için kendini zor tuttuğu belliydi.

Kızardığımdan emindim. Yine de soğukkanlılığımı korumaya çalıştım ve o sabah bana verdiği yanıtı tekrarladım: "Çıplak olmama izin verdiğin için teşekkürler, Keelan."

Gülümsemeleri düştü ve oda bir anlığına sessizleşti. Sonra Keelan ayağa fırladı ve yatağının etrafından dolanarak kapıya yöneldi. "Sanırım içeri sipariş vermeliyiz."

Colt da yatağımdan kalktı. "Bu iyi bir fikir. Bizim evde yemek ister misin, bebeğim?"

"Elbette," dedim dalgınca. Şifonyerimin çekmecesinin kapanma sesi dikkatimi çekti. Creed, Colt'un ve kendisinin gömleklerini şifonyerimin üstünden almadan önce bana üzerinde bebek çizgi filmi Avengers olan bir çift bol pijama şortu fırlattı. Bir gömleği Colt'a attı ve Keelan'ı takip ederek odamdan çıkmadan önce onları giydiler.

Şortumu giyerken, gitmelerine izin vermek için kenara çekilen Knox'un yanından geçişlerini izledim. Kapıya doğru yürürken ipleri bağlıyordum.

Kapı.

Knox yoluma çıkarak, "Kabus görmüyormuş gibi davranmak çözüm değil," dedi. "Onlar hakkında konuşmak sana yardımcı olabilir."

Başımı kaldırıp onun yoğun kahverengi gözlerine baktım. "Kabuslarım çoğunlukla ailemin öldürüldüğü geceyle ilgili. Bırakın o gece hakkında konuşmayı, düşünmekten bile hoşlanmıyorum."

"O geceyi düşünmek istemiyor olman, yaşanmadığı anlamına gelmez," dedi açıkça.

Bilgisayarımı yüzüne kapatmadan ve bir daha terapiye gitmeden önce psikiyatristimin söylediği son şey buydu. Alaska'da seçebileceğim çok fazla psikiyatrist yoktu ve hiçbirinin benim gibi travma yaşayan insanlara yardım etme deneyimi yoktu. Bu yüzden tüm seanslarım görüntülü sohbet yoluyla yapılıyordu.

Knox, "Kâbusların yüzleşmeyi reddettiğin şeylerin bir sonucu gibi görünüyor," dedi. "Hepimiz acılarımızla yüzleşmek zorundayız, Shiloh. Eğer bunu yapmazsan, kabullenmenin bir yolunu bulamazsın ve asla hayatına devam edemezsin."

Sözleri karnıma inen bir yumruk gibiydi ve beni öylece sersemlemiş bir halde bıraktı.

DÜN GECE, ÇOCUKLARDAKİ AKŞAM YEMEĞİNDEN SONRA EVE GITTİM VE Bütün gece Food Network. Colt ve Creed geceyi geçirmeyi teklif etmişlerdi. Onları geri çevirmiştim. Ben hastanedeyken bütün gece ayaktaydılar ve dün benim yüzümden uykuları kaçmıştı. İyi bir gece uykusunu hak ediyorlardı.

Bir önceki gün okulu kaçırmış olmama rağmen, Cuma günü okulda neyse ki olaysız geçti. Elbette Cassy ve ekibinden kötü bakışlar aldım ama soyunma odasında köşeye sıkıştırılmadığım ya da okulun havuzuna atılmadığım için iyi bir gün olarak adlandıracaktım.

Son zil çalar çalmaz Ethan'ın kız arkadaşı Isabelle ve ben otoparkta buluştuk. Ethan'ın bu akşamki partisine hazırlanmak için kız kıza bir öğleden sonra geçirecektik.

"Nasılsın?" Isabelle 4Runner'ıma tırmanırken sordu. "Ethan sana saldıran o adama ne olduğunu anlattı."

Arabayı çalıştırırken "Ben iyiyim," dedim.

"Pek emin görünmüyorsun," dedi, pencereden dışarı bakmadan önce bana bakarak. "Berbat olurdum."

"Sanırım hâlâ sindirmeye çalışıyorum," dedim ve okulun otoparkından çıktım. "O sırada dehşete kapılmışım. Sonrasında öfkeliydim. Şimdi ise nasıl hissedeceğimi bilemiyorum." Gerçek şu ki, rahatsız edici bir şekilde etkilenmemiştim.

Uzun, kirli sarı saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bu anlaşılabilir bir şey. Dışarıdayken bunalmaya başlarsan bana söylemekten çekinme, eve gideriz, tamam mı?"

Sonunda, diye düşündüm. İyi bir arkadaş olabilecek bir kız bulmuştum. Logan mutlu olacaktı. "Bunun için teşekkür ederim. Dışarıda olduğum için gerçekten mutluyum. I

erkeklerle takılmayı seviyorum ama kızlarla vakit geçirmeye çok ihtiyacım var."

Gülümsedi. "Aynen. Yemin ederim tüm zamanımı Ethan'la geçiriyorum." "Peki ya diğer kız arkadaşların? Takılmak istemediler mi?"

Ben sordum. Isabelle'i okulda iki kızla takılırken görmüştüm. İsimlerinin Gina ve Paige olduğunu sanıyordum. İkisi de sessiz ve içlerine kapanıktı.

Isabelle hemen cevap vermedi ve yan pencereden dışarı bakmak için başını çevirmeden önce üzgün ifadesini yakaladım. "Ethan'dan hoşlanmıyorlar. Onun bir oyuncu olduğunu düşünüyorlar ve neden onunla çıkmak istediğimi anlamıyorlar. Popüler olması da pek yardımcı olmuyor."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Gina ve Paige okulumuzdaki popüler kalabalıktan nefret ediyorlar. Yani Cassy ve arkadaşlarının ne kadar kötü olduğunu biliyorsunuz."

Başımı salladım. Evet, söyledim.

"Ethan ve arkadaşlarını aynı sosyal çevrelerde takıldıkları için yargıladığımı söylemekten gurur duymuyorum. Bu yüzden Ethan benimle ilk konuşmaya çalıştığında onu hemen reddettim. Onu gerçekten tanımadan ondan hoşlanmamıştım. Onun incinmiş köpek yavrusu bakışını örtmeye çalıştığını görmek beni hayal kırıklığına uğrattı. Sanırım bunun göz açıcı bir an olduğunu söyleyebilirsiniz. O yüzden benimle tekrar konuşmaya çalıştığında onu dinledim."

"Bunu yaptığına sevindim çünkü Ethan'ın senin için deli olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

Gözlerini dolduran sevinç gerçektir. "Gideceğimiz yer saç da yapıyor. Bunu da ajandaya ekleme konusunda ne düşünüyorsun? Sanırım saçımı boyatmak istiyorum."

Bana saçlarını pembeye boyatmayı düşündüğünü söylemişti. Dikiz aynasından koyu renk saç köklerine baktım. "Elbette."

"Evet!" diye haykırdı ve girmem gereken alışveriş merkezini işaret etti. "Şimdi gergin olmaktan çok heyecanlıyım."

"Gergin misin?" Arabayı Mystic Güzellik Salonu'nun önüne çekip park ederken sordum.

"Parti konusunda biraz gerginim," diye cevap verdi. "Doğum günü partilerini saymazsanız daha önce hiç partiye gitmedim."

"Aynen." Gergin miydin? Pek değil. Dört gözle bekliyordum. Shayla sayamayacağım kadar çok partiye gitmişti. Her seferinde ailelerimizin gazabını bile göze almıştı.

Mystic Beauty'ye girdiğimizde bizi neşeli bir müzik karşıladı. Salon parlak beyaz ve altın renginde dekore edilmişti.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu uzun, beyaz mermer bir tezgâhın arkasından, siyah kıyafetlerinin üzerine siyah bir önlük giymiş bir bayan.

"Kuzenim Maranda'yı görmeye geldik," dedi Isabelle.

Kısa bir süre sonra masanın arkasındaki kapıdan Isabelle'in biraz daha yaşlı bir versiyonu çıktı. O ve Isabelle aynı kirli sarı saçlara ve mavi gözlere sahipti.

"Hey, Izzy," diye selamladı onu Isabelle'in daha yaşlı versiyonu. O da siyah kıyafetlerin üzerine siyah bir önlük giymişti. Saçları kusursuz bir şekilde şekillendirilmişti ve kırmızı tırnaklarında geometrik desenler vardı.

"Geldik," dedi Isabelle ve bana eliyle işaret etti. "Bu benim yeni arkadaşım Shiloh. Biz de saçlarımızı yaptıracağız, sorun olur mu?"

"Memnun oldum Shiloh," dedi Maranda gülümseyerek. "Programa saç eklemek sorun değil. Yeni bir kızı eğitiyorum, bu yüzden bugün fazladan yardım alıyorum." Başını arkaya doğru eğdi. "Hadi başlayalım."

Isabelle ve ben onu salonun içine kadar takip ettik ve Maranda bizi parlak ışıklı makyaj masalarının önündeki iki döner deri sandalyeye oturttu. Bir saniye bile geçmeden, siyah önlüklü, peri kesimli başka bir kız geldi ve Maranda'nın yanında durdu.

Maranda onu "Bu Lexi," diye tanıttı ve ardından Lexi'ye ne için burada olduğumuzu açıkladı.

Lexi bize gülümsedi ve Isabelle'in sandalyesinin arkasında durmak için hareket etti.

Maranda benimkinin arkasına geçti ve parmaklarını uzun lila saçlarımda gezdirdi. "Izzy bugün renk çalışması yapacağımızı söylemişti?"

Ben daha cevap veremedim Isabelle, "Köklerine rötuş mu yapacaksın yoksa tamamen farklı bir şey mi yapmak istiyorsun?" diye sordu.

Saçımın bir telini çektim. Değişiklik zamanı gelmiş miydi? Shayla hiçbir zaman aynı saç renginde çok uzun süre kalmamıştı. "Sanırım farklı bir şey yapmak isteyebilirim. Ne renk önerirsin?"

Isabelle saçıma bakarken sırtıttı.

"Kiraz kırmızısına ne dersin?" Maranda saçlarımla oynamaya devam ederken önerdi. "Bunun için mükemmel bir tenin var."

"Ooh, bunu sevdim," dedi Isabelle başını sallayarak.

Nasıl görüneceğimi hayal etmeye çalıştım ve omuz silktim. "Pekala. Kırmızı olsun."

Makyajımı yaparken aynada saçlarıma bakmaktan kendimi alamadım. Çok farklıydı ve buna bayıldım.

Isabelle'le geçirdiğim öğleden sonra moral vericiydi. Birbirimizi tanıdıkça ikimiz de bol bol konuşmuş ve gülmüştük. İkimizin de saçları uzun ve gür olduğu için, tırnaklarımızı yaptırırken başımıza taktığımız folyolara bakıp kıkırdamadan duramamıştık. Tırnaklarım için mat bir siyah seçmiştim çünkü yeni saçlarım bana karanlık, sinirli bir hava veriyordu. Cesur olmak ve bunu kucaklamak istemiştım. Isabelle tırnakları nı neon yeşiline ve siyah yıldızlara boyatmıştı, bu da şaşırtıcı bir şekilde saçlarıyla uyumluydu. Lexi, Isabelle'e saçlarını tamamen pembeye boyamak yerine en üstte neon yeşili ve en alt katmanda siyah kullanmasını önermişti. Isabelle bunu kabul etmişti ve ben de yeşil ve siyah fikrini pembeden çok daha fazla sevmiştim. Saçlarımız ve tırnaklarımız yapıldıktan sonra, bu gece giyecek bir şeyler bulmak için caddenin karşısındaki alışveriş merkezine koşmak için yeterli zamanımız vardı. Isabelle hemen bir kıyafet bulmuştu. Öte yandan ben biraz zorlandım. Bu siyah elbiseyi gözüme kestirmiştim ama ona dokunmamak için kendimi zor tutuyordum. Tarzı normalde giydiklerimden çok farklıydı.

yıpranmıştı. Sonra Isabelle beni ona bakarken yakaladı.

Elbiseyi raftan aldı ve elime tutuşturdu. "Git dene," dedi nazıkçe soyunma odasına doğru iterek. Elbiseyi giydim ve soyunma odasından dışarı adımımı attığım anda ağzı açık kalmıştı. "Vay canına! Jessica Rabbit ve bir vampirin bebeği olmuş gibi görünüyorsun."

"Bu iyi bir şey mi?" Gülümseyerek sormuştım. Başını salladı. "Seksi görünüyorsun."

"Seksi," diye tekrarladım ellerimi dar, siyah kumaşın ön kısmında gezdirirken.

Isabelle kaşlarını çatmıştı. "Daha önce hiç seksi görünmeye çalıştın mı?" Başımı sallamıştım.

Elbette, süper kahraman iç çamaşırları aldım. Hiçbir zaman seksi hissetmek amacıyla almamıştım - ki pek çok kadının bunu yaptığından emindim ve bu harikaydı. Birincisi, süper kahramanları seviyordum ve bunu sembolize eden bir şeye sahip olmak bana biraz neşe veriyordu. İkincisi, bu benim daha cesurca yaşamak için attığım ilk adımdı. Evet, eksantrik iç çamaşırlarım kıyafetlerimin altında saklıydı ama bir yerden başlamam gerekiyordu.

"Hiç seksi olmaya çalışmadım. Dürüst olmak gerekirse, nereden başlayacağımı bilemezdim," diye itiraf etmiştim.

Isabelle yaklaştı ve beni soyunma odasındaki aynaya doğru çevirdi. "Bu elbise sana nasıl hissettiriyor? Çünkü asıl önemli olan bu. Ne olmaya çalıştığın değil, içinde nasıl hissettiğin."

Sanki çok şey kaçırmışım gibi. "Kendinden emin." Ağzımın köşesi yukarı doğru çekildi. "Seksi."

Isabelle de gülümsemişti. "Sanırım bu gece ne giyeceğini buldun."

Makyajımın son rötuşlarını da yaptıktan sonra dolabımdaki boy aynasının karşısına geçtim. Uzun kollu yeni siyah elbiseme baktım. Yakası boğazıma kadar geliyordu ama boyu uyluğumun ortasını kesiyordu. Kumaş vücuda oturduğu için altına bir şey giyemiyordum. Daha önce hiç iç çamaşırsız kalmamıştım. Annem beni öldürürdü ve kız kardeşim hala burada olsalardı bana beşlik çakardı.

Aynada kendime bakarken önce yeni saçımı, sonra da makyajımı inceledim. Gri gözlerimi ortaya çıkaran koyu renkler ve kırmızı bir ruj seçtim. Bu yeni görünümde gerçekten de her şeyi yapıyordum. En azından bu gece için. Bakışlarım, yara izlerimi mükemmel bir şekilde örten kalın bilek bantları olan siyah ayakkabılarıma kaydı. Görünüşümle ilgili her şey beni geriyor ama aynı zamanda da heyecanlandırıyordu.

Halhal takip cihazımı aldım ve bileğime taktım. Düşmemesi için bantta yeni bir delik açmam gerekti. Kolumun altına sıkıştırdım ve çok hantal görünmediği için memnun oldum. Takip cihazı Fitbit ile aynı şekle sahipti. Şanslı olsaydım, kolumun altından kayarsa insanlar bunun o olduğunu düşünebilirdi.

Colt ve Creed gitme vakti geldiğinde gelip beni alacaklarını söylemişlerdi. Saate baktım. On dakika kala hazırdım. Evde kıpırdanmak yerine, beklerken Knox ve Keelan'la takılabileceğimi düşündüm.

İçeri girmeden önce ön kapılarını çaldım. "Benim!" Kapıyı arkamdan kapatırken yüksek sesle söyledim.

Knox mutfaktan çıktı, onu Keelan takip etti. Beni gördükleri anda donup kaldılar.

Keelan gözlerini üzerimde gezdirirken, "Lanet olsun," diye söylendi.

Knox kollarını göğsünde kavuşturdu. "Saçını değiştirmişsin." Ses tonu sinirlenmiş gibi çıkmıştı.

"Ben yaptım." Kırmızı, kıvrılmış bir saç telini çektim. "Beğendin mi?"

Knox cevap vermedi. Bunun yerine bana bakmaya devam etti, sert bakışları başımdan pompalarımaya doğru yavaş bir iniş yaptı.

"Kırmızı onun en sevdiği renk," dedi Keelan muzip bir sırıtışla ve elini Knox'un omzuna koydu. "Bu yüzden Camaro'su kırmızı."

Knox kardeşinin elini silkti ve mutfığa geri döndü.

Kardeşinin uzaklaşmasını izlerken Keelan'ın sırıtışı hiç değişmedi.

"Sanırım bundan hoşlanmıyorum," diye mırıldandım. Neden bu kadar hayal kırıklığına uğramış hissediyordum? Saçımı onun için boyamamıştım. Kendim için yaptım.

"Tam tersi, bebeğim." Keelan bana doğru yaklaştı. "Bahse girerim içeride yapmamak için bir neden bulmaya çalışıyordur."

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

Omuz silkti. "Erkekler bazen aptal olabiliyor."

Evet, bu hala bir anlam ifade etmiyordu. "Çocuklar? Knox yirmi beş yaşında." "İyi. Erkekler bazen aptal olabiliyor." Elimdeki saç tutamını aldı.

çekip parmağının etrafında kıvırdı. "Özellikle de bu kadar güzel ve tatlı biri söz konusu olduğunda."

"Sence güzel görünüyor muyum?"

Saçlarımı hafifçe çekiştirerek, "Bence harika görünüyorsun," dedi. Diğer elini kalçama koydu ve belime doğru kaydırıldı. "Ben de senin her zaman güzel görüldüğünü düşünüyorum."

Verdiğim tepki utanç vericiydi. Nabzım hızlanmaya başladı ve umutsuzca daha fazla yerime dokunmasını isteyerek ona doğru eğilme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım.

Bakışları ağızıma kaydı. "Neredeyse 'bugün benim doğum günüm' diyerek Ethan'ın saçma partisine gitmek yerine akşamı benimle geçirmen için seni suçlayacaktım."

Akşam, diye tekrarladım kafamda. Boğazımı temizledim. "Doğum günün yarın." Sesimin bu kadar sakin ve etkilenmemiş çıkmasından gurur duyuyordum.

Suratını astı. "Sadece bir kez yirmi üç yaşına gireceğim. Bunu en iyi şekilde değerlendirmeliyim."

Gülümsedim. "Hangi yaşa gelersen gel, tek seferlik olacak."

Keelan'ın arkasından bir boğaz temizlendi ve suçluluk duygusu karnıma bir ok gibi saplandı. Keelan'ın omuzları çöktü ve biraz döndü, Colt ve Creed'in arkasında durup ters ters baktıklarını gördü. İkisi de muhteşem görünüyordu. Colt kolları neredeyse dirseklerine kadar kıvrılmış koyu mavi düğmeli bir gömlek giymişti.

ve koyu renk kot pantolon. Creed de koyu mavi kot pantolon giymiş, ancak dar siyah bir tişört giymişti.

Creed bana doğru uzandı. Bileğimden tutup beni kendine doğru çekerken, "Kız arkadaşımızı rahatsız etmeyi bırak," diye homurdandı.

Keelan beni bıraktı ve kaşlarını kaldırarak Creed'e baktı. "Eğer onun dikkatini çeken biri varsa, o da siz ikinizsiniz."

Creed'in kolu belime dolandı ve beni kendine doğru çekti. "Yarın Shi'nin ilgisini bol bol çekeceksin. Bu gece, o bizim."

Kız arkadaş yorumunu hâlâ kabullenememiştim ama "Kendimi uğruna didiştığınız bir oyuncak gibi hissediyorum" dedim.

"Tartışmıyoruz. Bir anlaşmamız var," dedi Creed.

"Anlaşma mı?" Tekrarladım.

Colt elimi tuttu. "Bu tartışmayı daha sonraya saklayabiliriz. Hadi gidelim." Beni Creed'in kollarından çekerek kapıya doğru yönlendirdi.

Creed bizi evden çıkarken takip ederken omzunun üzerinden, "Beklemeyin," dedi.

Colt beni Creed'in siyah kamyonetinin yolcu tarafına götürdü ve sonra arkasını döndü. Gözleri üzerimde geziniyordu. "Sen..." Gözlerini benden alamayarak ensesini ovuşturdu. "Farklı."

Sadece farklı mı?

Creed'in elleri kalçalarımı yumuşatmadan önce arkamdan yaklaştığını hissettim. "Sanırım söylemeye çalıştığı şey, çok seksi görüldüğün."

Colt başını salladı.

Creed'in elleri kalçalarımı biraz sıktı. "Gerçekten içimdeki mağara adamını ortaya çıkarıyorsun. Sana çok uzun süre bakarlarsa birinin kıcını tekmelemek zorunda kalabilirim."

Creed'in sözleri Colt'un transını bozmuş gibiydi ve gözlerini benden ayırıp kardeşine baktı. "Belki de gitmemeliyiz."

"Bu düşünce aklımdan geçti. Ethan'ın partisini bir kavgayla mahvetmek istemem," dedi Creed.

Colt tekrar başını salladı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Ethan'ı sikeyim." Creed, "Katılıyorum, Ethan'ı sikeyim," diye tekrarladı.

"Peynir ve pilav, yine mi bu?" diye tersledim ve kamyonete doğru ilerledim. Arka koltuğun kapısını açmak üzereydim ki kilidin yerine oturma sesini duydum. Arkamı döndüm ve ters ters baktım. İkisi de kendinden emin sırıtiyordu, sanki beni alt ettikleri için gıdıklanmış gibiydiler. Ellerimi kalçalarımaya koydum.

"İki seçeneğiniz var çocuklar. Ya benimle partiye gelirsiniz ya da evde kalırsınız ve ben partiye tek başıma giderim."

Sırtışları düştü. Creed, "Normalde Knox bu bakışın muhatabı olur," diye homurdandı.

"Onun başına geldiğinde daha komik oluyor," dedi Colt. Creed ikizine baktı. "Sence kızıl saçlı olduğu için mi?"

Colt omuz silkti. "Kızıl saçlıların ateşli tavırları olduğu bilinir."

Onlara ateşi gösterirdim. "Sanırım partiye yalnız gideceğim." Uzaklaşmaya başladım. "Ethan'ın hangi içki oyununu oynamamı istediğini merak ediyorum. Umarım çok sarhoş olmam. Böyle olduğunda çekingenlik gibi şeyler pencereden dışarı çıkma eğilimindedir."

Creed beni belimden yakaladı ve dudaklarını kulağıma dayadı. "Bu manipülatifti."

"Yine de oldukça etkili," diye homurdandı Colt ve kayıtsızca kamyonu doğru el salladı. "Kilidi aç Creed."

Creed'in kamyonetine binip Ethan'ın evine doğru yola çıktığımızda gülümsememi engellemek için dudakımı ısırdım.

ETHAN, BÜYÜK EVLERİN BULUNDUĞU LÜKS BİR MAHALLEDE YAŞIYORDU. ETHAN'IN Uzun araba yolu zaten arabalarla doluydu ve sokaktaki kaldırımın yanına park etmek zorunda kaldık. Hepimiz dışarı çıktık ve ben iki katlı, devasa, orta yüzyıldan kalma modern eve baktım.

"Etkilendin mi?" Colt beni bakarken yakalayınca sordu. Ben de ona baktım. O da benden Ethan'ın evine baktı. "Ethan'ın babasının şehir merkezinde bir gece kulübü var ve annesi de Kanal 6'nın hava durumu sunucusu."

"Hayır. Büyük evlerin birçok kusuru vardır." Sanki çığlık atarsan kimse seni duymayacakmış gibi. Ellerim iki yanımda yumruk oldu ve düşüncelerimin oraya gitmesine izin verdiğim için kendimi azarladım.

"Böyle büyük bir evde büyüdün, değil mi?" Creed yanıma gelerek sordu.

Başımı salladım. "Kırmızı tuğlalı bir Viktorya dönemi. Artık benim."

Başları bana doğru döndü. "Sahibi sen misin?" Colt sordu.

"WITSEC'e yerleştirilmeden önce çok fazla şey alacak vaktim ya da ailemin eşyalarını inceleme fırsatım olmadı. Sadece birkaç hatıra ve bir çanta dolusu kıyafet aldım. Logan, evi satabilmem için birinin her şeyi paketleyip depoya koymasına izin ödeme yapmamı önerdi, ancak bunu yapmaya kendimi ikna edemedim."

Colt, "Babamız öldükten sonra eşyalarını toplamak biraz zamanımızı aldı," dedi. "Bunu yaptıktan ve hiçbirimizin istemediği boş bir yatak odasında kaldıktan sonra evi satmaya karar verdik. Şu anda sahip olduğumuz ev, hayatımıza devam etmek için hep birlikte seçtiğimiz bir şeydi."

Elimi onun elinin içine koydum. "İyi ki yapmışsın, yoksa hiçbirinizle tanışamazdım."

Creed, "Sizi okulda görmüş olurduk ve şu anda hâlâ burada duruyor olurduk," dedi.

Colt, "Dikkatini çekmeye çalışan diğler adamlarla savaşmak zorunda kalırdık ama sonunda sana ulaşırdık," dedi.

Alay ettim. "Hangi diğler adamlar?"

Colt'un ağızının kenarı kalktı. "Seni g ö r d ü ğ ü m an bebeğim, seni istedim ve okulumuzdaki tüm erkeklerin de bunu bildiğinden emin oldum."

Ağızım açık kaldı. "Ne?"

"İlk gün sana okulu gezdirmek için neden ısrar ettiğimi sanıyorsun?" diye sordu.

Ağızım daha da açık kaldı. "İyi davrandığımı sanıyordum."

Yüzünü buruşturdu. "Öyleydim. Seni daha fazla tanımak istedim ve diğler erkeklerin bunu bölmesini istemedim."

Creed kıkırdadı. "O ilk hafta sana bakan her erkeğle o *yasak* bakışını attı." Colt'un omzunu sıktı. "İyi işti, kardeşim."

"Kızgın olmam gerekiyormuş gibi hissediyorum." İçimi çektim. "Ancak, sahipleniciliğini çok çekici buluyorum."

"Teşekkürler bebeğim," dedi Colt ve dudaklarıma hızlı bir öpücük

kondurdu. "Pekâlâ, hadi şu işi bitirelim," diye homurdandı Creed.

Burası dışında her yere. Eve doğru yola çıktık.

Ön kapıdan içeri doğru yürüdük. Hemen içeride, üst kata çıkan büyük bir merdivenin bulunduğu geniş bir fuaye vardı. Her yerde insanlar vardı. Colt elimi bırakmamıştı ve fuayeden geçip oturma odası, yemek odası ve mutfaktan oluşan geniş bir açık alana doğru yürürken önden gidiyordu. Uzaktaki duvarın tamamı tavandan tabana pencereler ve açık olan büyük bir katlanır cam kapıdan oluşuyordu. Arka verandadaki birkaç fiçinin etrafında duran insanların arasından dev bir havuz görebiliyordum.

Creed yanımdan geçerken bize, daha doğrusu bana bakan bir grup adama kaşlarını çatarak baktı. "Bir kavgaya karışacağım."

Ben de onun elini tuttum ve onu yanıma çektim.

"Shiloh!" Isabelle'in seslendiğini duydum. Onu aradım ve Ethan'la birlikte geniş, ağızının suyu akan mutfaktan bize doğru geldiklerini gördüm. Isabelle kocaman bir gülümsemeyle bana sarıldı. Şaşırmış bir halde ona sarılmam bir saniye sürdü. "Harika görünüyorsun," diye bağırdı benden uzaklaşırken.

İşıldadım. "Sen de öyle." Siyah bir şort ve düz neon yeşili saçlarını ortaya çıkaran beyaz, pırıltılı, payetli bir atlet giymişti.

Ethan'a baktım ve onu zaten bana bakarken buldum. "Bir vampirle Jessica Rabbit'in bebeği olmuş gibi görünüyorsun."

Isabelle Ethan'a sırttı. "Değil mi? Sana söylemiştim."

Ethan başını salladı ve gözlerinde muzip bir parıltı gördüm. "Bir içki oyunu oynamaya hazır mısınız?"

Creed küfretti. "Kapıdan daha yeni girdik."

Ethan kollarını iki yana açarak etraftaki herkese baktı. "Bir partinin bütün amacı eğlenmektir."

Isabelle başını salladı. "Tartışmanın bir anlamı yok. Günlerdir Shiloh ile oynayacağı en iyi içki oyunu için beyin fırtınası yapıyor."

"Bahis bahistir ve Shi kaybetti," dedi Ethan. "Oynamak istemediğine emin misin bebeğim?"

Isabelle tekrar başını salladı. "Kazanmamın imkanı yok." Yüzünü buruşturdu ve bana baktı. "Kendini hazırla."

Tanrım, bu güven verici.

Ethan güldü ve onu mutfaka kadar takip etmemiz için el salladı.

"Sonunda hangi oyunu seçtiniz?" Colt sordu.

"Oynayamazsınız. Sadece ilk kez gelenler oynayabilir," dedi Ethan dolaptan bir sürü shot bardağı alırken.

Hepimiz Ethan'ın mutfak adasında benim önüme dört, kendi önüne de dört shot bardağı koymasını izledik. Önümdeki her shot bardağını farklı bir likörle doldurmaya başladı. Jim Beam, Jose Cuervo, Fireball ve Bacardi 151. Sonra aynı sırayla kendi dört shot bardağına da aynısını yaptı. Kullandığı içkilerin her biriyle tanışmıştım ve hepsinin tadı berbat. Çoğu alkolün böyle olduğunu fark ettim. Ama asla tadı için içmedim. Eğer bir zehir seçmem gerekseydi, bu viski olurdu. Aşağı inerken tercih edilen bir yanması vardı. Ethan'ın seçtikleri arasında Bacardi neredeyse yüzümü buruşturmama neden oluyordu. Rom ve ben pek anlaşılamazdık.

Ethan şeytani bir neşeyle ellerini ovuşturdu. "Şöyle oynayacağız-"

"Kahretsin dostum, bir oyunla onu mahvedeceksin," dedi Creed homurdandı.

Neredeyse kıs kıs gülecektim. Bunu yapmak için dört atıştan fazlası gerekirdi. Yine de bunu yüksek sesle söylemeyecektim. Bu oyunun nasıl oynandığını öğrenene kadar olmazdı.

"Anlaşma bir içki oyunu içindi. Bunu değerlendirmek zorundaydım," diye itiraz etti Ethan. "Her neyse, şöyle yapacağız... her birimiz aynı anda birer kadeh atacağız. En ufak bir yaltaklanma yapan ilk kişi kaybeder. Eğer

İkimiz de ilk atışa tepki vermeyince bir sonrakine geçiyoruz, sonra bu böyle devam ediyor."

"Seni yendiğimde ne alacağım?" Ben sordum.

Ethan sırtarak, "Bunu söyleyeceğini biliyordum," dedi. "Eğer ben kazanırsam, başka bir içki oyunu oynamak zorunda kalacaksın."

"Neden beni sarhoş etmeye çalışıyormuşsun gibi bir izlenime kapılıyorum?" "Sarhoş etmeye çalışmıyorum. Biraz gevşemenin senin için iyi olacağını düşünüyorum," dedi.

"Arkadaşın olarak, bir kez olsun biraz eğlenmeyi hak ettiğini düşünüyorum." Bu onun için çok hoştu.

"Peki." Isabelle'e baktım. "Kazanırsam ona ne yaptırmalıyım?"

Sırtıttı ve parmağıyla çenesine vurdu. "Çalan müzik hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

İyiydi. Çoğunlukla kaya gibi görünüyordu. "Değiştirmek ister misin?"

"Bence DJ'lik yapmamıza ve daha sonra kendi şarkılarımızla dans etmemize izin verilmeli.

Favorilerim. Biraz Taylor, Sia, Billie ve hatta belki biraz Harry düşünüyorum," derken sırtışı düpedüz şeytana dönüşüyordu. O ve Ethan birbirleri için yaratılmışlardı.

Ethan'a baktım. "Bu hoşuma gitti. Eğer ben kazanırsam, Isabelle ve ben daha sonra DJ'lik yapabiliriz."

Ethan'ın yüzündeki ukala sırtışı silmekten zevk alacaktım. "Anlaştık." Jim Beam ile dolu shot bardağını kaldırdı ve havaya kaldırdı.

Jim Beam shot bardağını aldım ve onunkiyle tokuşturdum. Göz temasını kaybetmeden, aynı anda shotlarımızı geri fırlattık. Boğazımdan aşağı inerken dokunduğu her şeyi yakarken gözümü bile kırpmadım.

Ethan da şaşırmamıştı. "Hiç partiye gitmemiş biri için etkileyici."

Jose ile dolu bir sonraki shot bardağını aldım. "Bu gerçekten de benim ilk partim. Ancak ilk kez shot yapmıyorum."

Colt ve Creed yanımda kıkırdarken Isabelle de kıkırdadı. Ethan'ın ukala sırtışı biraz azaldı ama yine de görmek tatmin ediciydi.

Ethan kendi shot bardağını benimkiyle tokuşturdu ve Jose'yi yudumladık. Tekila hayranı değildim ve bunu belli etmemek için çaba sarf etmem gerekti. Ethan da shot'a tepki vermemişti. Colt, Creed ve Isabelle tezahürat yaparak diğerlerinin dikkatini çekti.

İkimiz de boş kadehlerimizi yere bıraktığımızda Ethan artık sırtıtmıyordu.

Isabelle arka cebinden telefonunu çıkardı. "DJ seansımız için bir çalma listesi hazırlayacağım."

Bu bizi güldürdü ve Ethan biraz surat astı. "Benim tarafımda olman gerekiyordu," dedi ona.

"Bunu daha sonra telafi edeceğim," dedi ağzını onun kulağına dayayıp bir şeyler fısıldamadan önce.

Ethan'ın gülümsemesi, kızın anlattıklarını dinledikçe daha da büyüdü. Onları izlemekten kendimi alamıyordum; samimiyetlerini ve birbirlerine karşı ne kadar rahat olduklarını. Colt ve Creed ile olan ilişkiyi onlarınkiyle kıyaslamaktan kendimi alıkoyamıyordum. Benimki çok farklıydı. Kötü değildi. Sadece farklıydı. Ama Colt ve Creed'le aramızdaki yakınlığı ve bağı istiyordum. Isabelle ve Ethan'ı bu kadar yakınlaştıran seks miydi? Colt ve Creed ile o adımı atmaya hazır mıyım? *Sanırım hazırdım.*

Bir el sırtıma dokundu. "İyi misin?" Colt kulağıma fısıldadı.

Başımı salladım. "Evet, sadece düşünüyordum," diye fısıldadım.

"Ne hakkında?" diye sordu.

Gülümsedim. "Sana sonra anlatırım."

"Tamam," dedi Ethan, Ateş Topu atışını eline alarak. "Hazır mısınız?"

Ben de kadehimi kaptım. Bardaklarımızı şıngırdattık ve geri fırlattık. Fireball viskiydi, yani o kadar da kötü değildi. Ethan'ın gözleri biraz sulandı ama bunun dışında bir tepki vermedi. İkimiz de son kadehe baktık. Bacardi 151. *Peynir ve pilav.* İçkiyi almadan önce kendime zihinsel bir moral konuşması yapmak zorunda kaldım. Daha kötülerine katlanmışım. Daha kötüsünü tatmışım. *Tepki vermeyeceğim. Tepki vermeyeceğim.*

Herkes kadehlerimizi birbirine vurup shot'ları içmemizi izlerken sessizdi. Gözlerim yanıyordu ve alkol dilimin üzerinde yuvarlanırken tadı iğrençti ama soğukkanlılığımı korudum.

Ethan öksürdü ve yüzü buruştu. Isabelle, Colt ve Creed beni kazanan olarak ilan ederek alkışladılar. Bir nefes verdim ve öğürdüm. "Bu korkunçtu. Ağzımdaki tattan kurtulmak için bir şeye ihtiyacım var," diye yalvardım çocuklara.

"Bira ya da soda ister misin?" Colt

sordu. "Bira lütfen," dedim.

Colt gülümseyerek elini Ethan'ın çökmüş omzuna koydu. "Bugünlerde bir şeylerde kaybetmen kaçınılmazdı. Hadi, gidip bir bira içelim."

Ethan bir kolunu Isabelle'in omuzlarına attı ve üçü birlikte arka verandaya çıktılar.

Creed'in kolu etrafımı sardı ve eli karnımın alt kısmına yerleşerek beni kendine doğru çekti. Göğsüne yaslandım ve ona bakabilmek için başımı öne eğdim. Oturma odasına doğru kaşlarını çatmıştı. O yöne baktığımda Gabe'in beyzbol takımından bazı takım arkadaşlarıyla birlikte ayakta durduğunu gördüm. Creed'e sırtıyordu. Sanki ona baktığımı hissetmiş gibi, Gabe'in bakışları bana kaydı ve gözleri vücudumda gezinirken yırtıcı bir hal aldı. Bunun beni çekici bulduğu için olmadığını biliyordum. Creed'le alay etmek içindi.

Cassy'nin Amber'la birlikte kuzeni Gabe'den birkaç adım ötedeki kanepede oturduğunu gördüm. Creed'in tedirginliğini rahatsız edici bir kendini beğenmişlikle izliyordu.

Yüzündeki o kendini beğenmişliği tokatlama ihtiyacı içimde kabardı. Creed'le yüzleşmek için döndüm. "Önemsiz olma ihtiyacımı karşılayacak mısın?"

Emin olmayan bir ifadeyle bana baktı. "Ne?"

Yanaklarım ısındı ama bunun suçunu alkole atabilirdim. "Beni öpecek misin?"

Kaşları havaya kalktı, sonra ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Pekâlâ," dedi yakınına eğilerek.

Parmaklarımı ağzına koyup onu durdurdum. "Onu hiç öpmediğin gibi öp beni."

Elimi çekti. "Onu hiç seni öptüğüm gibi öpmedim." Elini boynumun arkasına kaydırды, başım geriye yatana ve dudakları dudaklarımın üzerinde gezinene kadar beni daha da yakınına çekti. "O sadece zaman geçirmek içindi. Seninleyken zaman diye bir şey yok. Sadece sen varsın."

Cassy ve etrafımızdaki her şey yok olmuştu. Gülümsemek ya da mutluluktan havalara uçmak istedim ama sakinliğimi korudum. "Güzel." Parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Dilim onunkine değene kadar onunla yoluma devam ettim. Sonra o devrıldı ve beni deli gibi öptü. Dili becerikliydі ve benimkini okşayış şekli, düşüncelerimin bacaklarımın arasına girdiği zamanları hatırlamama neden oldu.

Sonunda çekip gittiğinde başım biraz dönüyordu. Bana bakarak fısıldadı, "Kızarmışsın."

Boğazımı temizledim. "Alkol yüzünden." Bir kahkaha attı. "Tabii ki öyle."

Cassy'ye baktığımda o an mahvolmuştu. Ayakta duruyordu, elleri iki yanında yumruk olmuştu ve yüz ifadesinden öfkeleniği anlaşılıyordu. Ona Creed'e attığı kendini beğenmiş bakışın aynısını attım ve bu da onun

tepinerek uzaklaşmasına neden oldu.

Creed dudaklarını kulağımın hemen altına bastırırken, "Onun seviyesine inmemen için seni cesaretlendirmeliyim," dedi.

Titredim. "Seni suçluyorum." Benden uzaklaştı. "Beni mi?"

Ona gülümsedim. "Bana kız arkadaşım dedin." O da bana gülümsedi. "Bunu anladın, değil mi?"

"Biliyorsun, ne olduğumuzu konuşmadık - sen, ben ve Colt. Ya da bu ilişkinin nasıl yürüdüğünü."

Biraz kaşlarını çattı. "Bunun çok açık olduğunu sanıyordum."

"Belki de öyledir." Geri çekildim, biraz boşluğa ihtiyacım vardı. "Bunu daha önce hiç yapmadım, hele de iki kişiyle."

Önümde kırmızı plastik bir bardak belirdi. Colt yanımda duruyordu. "Eğer ihtiyacın olan buysa bebeğim, bunu konuşabiliriz. Ama sonra."

"Sorun değil." Fincanı ondan aldım. "Bilmelisin ki bana kız arkadaşım dediğine göre, bu unvanı ben aldım ve geri almak yok."

İkisi de gülümsedi.

"İŞEMEM LAZIM!" ISABELLE MÜZİĞİN ÜZERİNE BAĞIRDI.

Sadece Isabelle'in telefonunu ses sistemine bağıladığımız DJ seansımız çok başarılı oldu. Bir grup kız arka bahçede Ethan'ın dev havuzunun yanında dans etmeye başlamıştı. Tabii ki bir grup kız dans etmeye başlayınca erkekler de onları takip etmekte gecikmedi. Isabelle beni dans eden bedenlerin arasına çekmişti ve orada kalıp bira içip dans ederek çok eğlenmiştik. İşte o zaman Shayla'nın bunlara gizlice gitme isteğinin ardındaki heyecanı anladım.

"Seninle gelmemi ister misin?" Ben de bağırdım. "Yalnız gitmek güvenli değil."

Colt, Creed ve birkaç arkadaşıyla birlikte fiçilerin yanında duran ve onlar konuşurken bizi izleyen Ethan'ı işaret etti. "Ethan!" diye seslendi ona. Ethan tereddüt etmeden arkadaşlarının yanından uzaklaştı ve dans eden kalabalığın arasından sıyrılırken onu karşıladı. Onu dinlemek için başını yaklaştırdı, başını salladı ve içeri girerlerken kolunu ona doladı.

Tek başıma dans etmeye geri döndüm, öyle hissetmediğimden değil. Etrafımda sallanan bir sürü vücut vardı. Hava sıcaktı ama umurumda değildi. Alkolün etkisindeydim ve dansın verdiği endorfinle kafam iyiydi.

Müziğin ritmine göre hareket ederek kollarımı havaya kaldırdım ve gözlerimi kapattım. Kendimi anın içinde kaybolmaya bıraktım. O kadar rahatlamıştım ki, parmaklar omurgamı okşadıktan sonra aşağıya, kalçama doğru ilerlediğinde zıplamadım. Bir vücut arka tarafıma yerleşti ve kalçalarımın salınımıyla eşleşti, ardından ikinci bir el karnımın üzerinde düzleşti. Creed olduğunu anlamak için bakmama gerek yoktu. Sadece biliyordum. Onun dokunuşunu tanıdım.

onu bana yasladı. Ona doğru eğildim, sırtımı göğsüne dayadım ve bir kolumu boynunun arkasına doladım.

Dans ettik, bir başka beden önüme geçene kadar birlikte hareket ettik. Onun Colt olduğundan hiç şüphem yoktu. Pelvisini benimkine bastırır bastırmaz diğer kolumu indirdim ve boynuna dolayarak üçümüzü birbirimize kenetledim.

Yavaşça gözlerimi açtığımda Colt'u kapüşonlu buldum. Ellerinden biri boşta kalan kalçama uzanırken diğeri yüzümü kavradı. Üçümüz çok yakındık, çarpışıyor ve sürtünüyorduk. Odadaki sıcaklık büyük ölçüde yükselmişti. Tüm vücudum kızarmıştı. Parmak uçlarının altında tenim karıncalanıyordu.

Colt'un gözleri benimkilerle kilitlendi. Yüzü gittikçe yaklaştı ve beklentiye daha fazla dayanamadığımda onu boynunun arkasından tutarak yolun sonuna kadar çektim. Dudakları önce nazikçe benimkilere dokundu. İniltisinin titreşimini hissettim ve bana doğru eğilerek bedenimi Creed'inkine sıkıca bastırdı. Colt sanki açlıktan ölüyormuş ve bana doyamıyormuş gibi ağzımı sahiplenirken parmaklarım Creed'in boynuna gömüldü.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak, daha fazlasını isteyerek kendimi onların arasına attım. Creed'in parmakları elbisemin kumaşını delerek içime girdi ve sertleştiğini hissettiğimde nefesim kesilerek Colt'un ağzından ayrıldım. Creed'e bakmak için başımı arkaya ve yana doğru eğdim. Onun da gözleri kapalıydı. Başını aşağı çektim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Öpüşmemizi derinleştirmek niyetiyle dudaklarımı ayırdım ama o zaten benim için hazırды ve dili benimkine hükmediyordu.

Öpüşmemiz başladığı kadar hızlı bir şekilde sona erdi. Creed aniden geri çekildi. Gözlerini Colt'la kilitledi. "Gitme vakti geldi."

Colt'a baktım ve başını salladığını gördüm. Colt elimi tuttu ve Creed'i evin içinde takip ettik. Birkaç kez tökezledim ve her seferinde sakarlığıma güldüm. Araba yolunda tökezlediğimde Colt beni kollarının arasına aldı. Kıkırdamadan önce bir çığlık attım ve kollarımı boynuna doladım. Creed sorgulayan bir bakışla bize baktı.

Colt beni taşırken, "Sürekli düşüyor," diye açıkladı.

"Hava çok sıcak," diye sızlandım. "Eve gittiğimizde yüzmeye gidelim."

"Bu sefer iç çamaşırınla mı gideceksin?" Creed gözlerinde neşeyle bana sordu.

"İç çamaşırı giymiyorum ama mayo aldım," dedim.

Colt yürümeyi bıraktı ve beni sallantılı ayaklarımın üzerine oturttu. "Ciddi misin sen?"

"Evet, yarın Keelan'ın partisinde giymek üzere bir takım elbise ve üzerine giymek için de bu güzel beyaz örtülü elbiseyi aldım."

Colt kaşlarını çattı. "İç çamaşırı giymemeyi kastetmiştim."

Sırıttım ve topuklarımın üzerinde dönerek Creed'in kamyonetine doğru ilerlemeye niyetlendim. Dönmek aptalca bir şeydi. Topuklarım altımdan sallanmaya başladı ve tekrar yere düşmek üzereydim.

Colt beni belimden yakaladı ve kurtardı.

Creed küfretti ve önümde diz çöktü. "Bu ayakkabıları çıkarmalısın, Shi."

Colt hâlâ bana tutunurken bir ayağımı kaldırdım ve kıkırdayarak pompamın ucunu Creed'in göğsüne dokundurdum.

Başını salladı ve kayışı çözmeye koyuldu. Ayakkabımı ayağımdan çekerken, gözleri bacağımda gezindi, elbisemin ucuyla karşılaşınca sadece bir nefes durdu, sonra sanki şaşırması gibi kaşlarını kaldırarak benimkilerle buluşmak için yukarı sıçradı. "Gerçekten hiç iç çamaşırı giymemişsin."

Colt kulağımın dibinde inledi.

"Creed!" Çıplak ayağımı tuttuğu yerden çekip yere koydum. "Ciddi olduğunu düşünmemiştim," dedi Creed kıkırdayarak. "Söylemek zorundayım,

Senin bu yaramaz yanını seviyorum." "Ben yaramaz değilim," diye itiraz ettim.

"Evden külotun olmadan çıktın, Shi. Görünüşe göre bugün bazı yaramaz kararlar almışsın," diye alay etti Creed.

Çakırkeyif beynim telaşlanmak yerine yangına körükle gitmenin iyi bir fikir olduğunu düşündü. "Sütyenimi de evde unutmuşum. Sanırım ben gerçekten yaramaz bir kıyım."

Colt küfretti. "Beni öldürüyorsun, bebeğim."

Creed homurdandı ve elini uzattı. "Bana diğer ayağını ver, Shi." "Bu yine eteğimin altına bakmak için bir numara mı?" diye sordum.

"İlk sefer bir kazaydı ama hayır," dedi. "Bir numara yok. Sadece bir yerini kırmadan önce seni ayakkabılarından çıkarmak istiyorum."

Ona diğer ayağımı uzattım ve o da bir centilmen gibi pompamı çıkardı. İki çıplak ayağım da yere bastığında Colt beni bıraktı. Creed topuklarım elinde olduğu halde durdu. Onları Colt'a uzattı. "Yolun geri kalanında onu ben taşıyacağım."

Colt pompalarını aldı ve önümüzden yürüdü. Creed beni kolayca kollarına aldı ve Colt'un binmem için kapıyı açtığı kamyonetine taşıdı. Ethan'ın evinden uzaklaşır uzaklaşmaz

karanlık arka koltukta, gözlerim ağırlaşmaya başladı. Onları açık tutmaya çalıştım ama bir noktada dalıp gitmiş olmalıyım. Bildiğim bir sonraki şey, evde olduğumuz ve Creed'in beni kamyonundan çıkardığıydı.

Gözlerimi açık tutmak için mücadele ederken "Eve gitmek istemiyorum," diye mırıldandım. "Uyumak istemiyorum."

"Bizim evde kalmak ister misin?" Creed sordu.

Başımı omzuna yasladım. "Tamam."

O beni taşırken bilincim gidip geliyordu. Yine de ön kapılarını açtıklarını duydum ve içeri girdiğimizde sıcaklığın değiştiğini hissettim.

Keelan'ın, "Erken dönmüşsünüz," dediğini duydum.

"Saat neredeyse sabahın biri," dedi Colt ve ardından anahtarların ön kapının yanındaki küçük masanın üzerinde duran kaseye bırakılma sesi duyuldu.

"İyi vakit geçirdi mi?" diye sordu Keelan.

"Eğlenmiş gibi görünüyordu," diye yanıtladı Colt.

Creed, "Bir içki oyununda Ethan'ın canına okudu," dedi. "Gözünü bile kırpmadan sert bir likör içti."

"Şaşırmadım," dediğini duydum Knox'un. "Bir şişe Jack'i yıllardır içiyormuş gibi içebilen kaç kız tanıyorsun?"

"Yine benim hakkımda konuşuyorsunuz," diye mırıldandım.

Creed'in göğsü sessiz bir kahkahayla sarsıldı. "Uyuyor olman gerekiyordu."

"Uyuyorum," diye mırıldandım, yüzümü boynuna gömdüm. Sonra gözlerimi yırtarcasına açtım. "Bekle!" Başımı omzundan kaldırdım. "Uyumak istemiyorum."

Creed beni kollarının arasına aldı ve odalarına giden koridora doğru yürümeye başladı. "Evet, öyle. Hem seni hem de Colt'u yatırıyorum."

Colt'a baktım, ayaklarını arkamızda sürüklerken gerçekten yorgun görünüyordu. Knox ve Keelan oturma odasında durmuş, ikisi de kaslı göğüslerini sergileyecek şekilde sadece şort giymiş, bizim gidişimizi izliyorlardı.

"İkiniz de çok güzelsiniz," dedim karın kaslarına ve kalçalarındaki Vs'ye bakarken.

Colt ve Creed homurdandı.

Keelan sırttı. "Teşekkürler, bebeğim."

Knox gerçekten de gülümsedi. "Bu gece gerçekten iyi vakit geçirmişe benziyor." "Ağzının suyu akıyor, Shi," diye alay etti Creed.

Ağızma dokundum. "Hayır, değilim!"

Hepsi kıkırdadı, bu da gözlerimi devirmeme neden oldu. Keelan bana küçük bir el salladı. "İyi geceler, Shiloh."

Başımı tekrar Creed'in omzuna yasladım. "İyi geceler."

Colt bizi Creed'in odasına kadar takip etti. Creed beni yatağa yatırdı ve uyumak için kıvrıldım. Paniğe kapıldım ve ayağa fırladım. "Uyumak istemiyorum."

Colt yanımdaki yatağa uzandı ve ayakkabılarını çıkarırken gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. "Yatmaya gidiyoruz, bebeğim."

Creed şifonyerini açtı ve lacivert bir tişört çıkarıp bana uzattı. "Bununla uyumak daha rahat olabilir."

Bir inilti çıkardım ve bitkin kıcımlı ayağa kaldırdım. Oda dönmeye başladı ve sarhoş olduğumu hatırladım.

Yana doğru eğilmeye başladığımda Creed beni yakaladı.

Beni sabitlemesi için ayaklarımı diktim. "Teşekkür ederim," dedim ve gömleği ona uzattım. "Bunu tutabilir misin?"

Şaşkın bir bakışla geri aldı. Bir kolumu bir koldan çıkardım, sonra dişlerimi kullanarak diğer kolumu diğer koldan çıkardım. Kollarımın dar elbisenin ortasında sıkıştığını gördüğümde bir sorunum olduğunu anladım. Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde sızlandım ve Creed'e baktım. "Sıkıştım."

Gülmek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu.

"Bunu görebiliyorum." "Bana yardım edebilir misin?"

diye sordum.

Colt bana, "O elbisenin altında çıplaksın," diye hatırlattı.

"Umurumda değil." Gerçekten umurumda değildi. Hele o anki sarhoşluğumla hiç. Tüm utangaçlık ve alçakgönüllülük binayı terk etmişti. "Sadece bundan kurtulmama yardım et."

Creed eğildi ve elbisemin altından tuttu. Boynuma kadar çıkardı ve ben de başımı üstünden geçirmesine yardım ettim. Saçlarım çıplak omuzlarıma düşerken özgür olmanın mutluluğuyla iç çektim.

Colt ayağa kalkmadan önce inledi. Gömleğini çıkarmak ve kot pantolonunun düğmelerini açmakla meşguldü. Creed'in bakışları hiç utanmadan her santimetrekaremi içine aldı. Bir süre bakmasına izin verdim, süzülmenin verdiği his ve gözlerini dolduran sıcaklık hoşuma gitmişti. "Gömleği bana geri vermek ister misin?" diye sordum.

Başını hafifçe salladı, gözlerini benden alamıyordu. "Pek sayılmaz, hayır."

"Creed," diye uyardı Colt.

"Peki," diye homurdandı Creed ve gömleği bana uzattı.

Onu giydim ve beni uyluğumun ortasına kadar örttü. Colt boxer'ına kadar soyunarak Creed'in yatağındaki siyah örtüleri çekti ve içeri girdi. Ortadaki şilteyi okşadı. "Yatağa gel."

Sesi çok yorgun geliyordu, tartışacak cesareti kendimde bulamadım. Ortaya doğru sürünmeye başladım ve Creed arkamdan küfretti. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde ona baktım. "Ne?"

"Sanırım bana işkence etmeye çalışıyorsun," dedi parmaklarını saçlarında gezdirirken. "O güzel kıcını havaya kaldırmışsın. İç çamaşırı giymediğini çoktan unuttun mu?"

Unutmuşum. Bana çıplak baktığı için zaten biraz tahrik olmuşum. Şimdi en mahrem yerlerimi gördüğünde ne kadar etkilendiğini düşünmek bacaklarımın arasına ağrılı bir baskı gönderdi. "Oops." Popomun üzerine otururken dudağımı ısırdım.

Creed, "Hiç komik değil, Shi," diye homurdandı.

Gülümsememeye çalıştım ama başaramadım. "Özür dilerim." Kendi kulaklarıma bile pek samimi gelmiyordu.

Creed gülümsemek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Sarhoşken biraz muzip oluyorsun."

Biraz utanarak bir bukleyi çektim. "Ya dalga geçmiyor olsaydım?"

Creed bir kez daha küfrederken ellerini yüzünde gezdirdi. "Buna nasıl hayır diyebilirim ki?"

"İkiniz beni öldürüyorsunuz," dedi Colt ve elimi tuttu. "Uzan lütfen."

Kaşlarımı çattım. "Yaptığın şeyin bir adı var."

Creed kahkahalarla patladı. Vücudu öylesine titriyordu ki, elleri dizlerinin üzerinde iki büklüm olmuştu.

Colt da gülmek istiyormuş gibi görünüyordu. "Bebeğim," dedi nazikçe. "Biz kız arkadaşının hakkını veren saygın erkek arkadaşlar olmaya çalışıyoruz. Lütfen bunu bizim için zorlaştırma."

Buna nasıl itiraz edebilirdim ki? Battaniyenin altına girdim ve Colt kolunu bana doladı.

Creed'in boxer külotuna kadar soyunmasını hiç utanmadan izledim. Kıyafetlerini çamaşır sepetine atarken bana "Gördüklerini beğendin mi?" diye sordu.

Başımı elimin üzerine koydum. "Bu adil. Ben çıplakken sen de dolgun görünüyordun."

"Ödeşebilmemiz için boxer'larımı çıkarmamı ister misin?" diye sordu.

Neredeyse ağzımdan *evet çıkacaktı* ama Colt'un kolları beni sımsıkı sardı. "Boxerını çıkarma. Aynı şey senin için de geçerli, bebeğim. Ayılana kadar kıyafetlerin üzerinde kalacak."

Hayal kırıklığıyla iç çektim.

Creed kıkırdayarak ışığı kapattı. Yanıma tırmandığında yatak eğildi.

"Bir sorum var," dedim.

Creed yaklaştı. "Tabii ki biliyorsun."

"Neden sarhoş olduğum için bir şeyler yapamıyoruz? Avantaj elde etmek istemediğini anlıyorum ama ya ben istersem?" diye sordum.

"Neymiş o şeyler?" Creed sordu ve sesindeki kahkahayı duyabildiğime yemin ettim.

Colt iç çekti. "Bunu teşvik etme."

Creed kıkırdadı. "Peki. Shi?"

"Evet?"

"Bu bahsettiğin *şeyler* neden ayılana kadar bekleyemiyor?" Creed sordu. "Neden çizgiyi aşma riskini alıyorsun?"

"Bu çok iyi bir nokta. Keşke hormonlarım şu anda bunu anlasaydı," dedim.

İkisi de homurdandı. Creed yanağımı okşadı. "Uyku zamanı."

Tartışmamak için dilimi ısırdım. Uyumak istemiyordum.

BAY X BENİ SAÇLARIMDAN TUTARAK YATAK ODAMIN ZEMİNİNDEN ÇEKTI. BOĞAZIM O KADAR Çığlık atmaktan ağrımıştı, tek yapabildiğim acıya rağmen dişlerimi sıkıyordu. Beni yatağıma yatırmaya çalışıyordu. Bunu yapmasına izin veremezdim.

Ayaklarım yere bastığı anda dövüşmeye başladım. Ona vurdum, tekmeledim ve tırmaladım. Yanağını tırmaladığımda bir küfür savurdu.

Eli boğazıma dolandı ve sıkı. Tırnaklarımı beni tutan eline ve bileğine geçirerek içime çekebildiğim kadar az hava çekmeye çalıştım. Diğer eli bir anda ortaya çıktı. Yüzümün sol tarafında acı şimşek gibi çakmadan önce sadece bir an görebildim. Geriye doğru uçtum. Yatağıma çarpmak için hazırlandım, ama hiç gelmedi ve düşmeye devam ettim.

Düşme hissi hâlâ midemi bulandırırken oturur pozisyona geçtim. Ağır ağır nefes alıyordum ve kalbim sanki koşudan yeni çıkmışım gibi göğsümde çarpıyordu.

Bir el kolumu aşağı yukarı ovuşturdu. "Kötü bir rüya mı gördün?" Creed sordu, sesi uykudan ağırlaşmıştı.

Ondan diğer yanımda mışıl mışıl uyuyan Colt'a baktım. "Ben iyiyim. Uyumaya devam et," diye fısıldadım.

Creed itiraz etmedi ve saniyeler içinde dışarı çıktı. Onları uyandırmamak için elimden geleni yaparak aralarından sıyrıldım ve yataktan çıktım.

"Nereye gidiyorsun, bebeğim?" Colt mırıldandı.

"Banyoya. Uyumaya devam et," diye fısıldadım.

Colt da itiraz etmedi ve ben kapıya varmadan önce uykuya daldı. Tuvaletimi yaptıktan sonra ellerimi yıkadım, aynada kendime baktım ve ürperdim. Panda gözlerim vardı. Koyu renk rujum bir yanağıma bulaşmıştı. Lavabonun üzerine çıkarak yüzüme su sıçrattım ve makyajımın çoğunu temizlemek için elimden geleni yaptım.

Yüzümü ve ellerimi kuruladığımda ellerimin titrediğini fark ettim. Onları yumruk yapıp sıktım, böylece duracaklarını umuyordum. Parmak eklemlerim beyazlaştı ve tırnaklarım acıyana kadar avuç içlerime battı. Fiziksel acı her zaman içimde hissettiklerimden daha iyi gelirdi. Koşuya çıkmam gerekiyordu.

Banyodan çıkarken bilekliğimi en son nerede gördüğümü hatırlamaya çalıştım. Isabelle'le dansa gitmeden önce tutması için Creed'e vermiştim. Çocukları tanısaydım, onu ön kapının yanındaki kaseye koyarlardı. Karanlık oturma odasına girerek kanepenin yanındaki ayaklı lambalardan birini yaktım. Görebilmek için ışıkla birlikte kaseye doğru gittim ve bilekliğimle anahtarlarımın orada olduğundan emin oldum. Saatin sabah dört ya da beşi göstermesini umarak telefonumu çıkardım. Telefonumun ışığı yandı ve bana saatin ancak iki buçuk olduğunu gösterdi. Bu kasabanın barları sabahın ikisinde kapanıyordu, yani insanlar evlerinin yolunu tutuyordu ve akıllı olmayan bazıları muhtemelen eve sarhoş dönmeye çalışıyordu. Logan gecenin bu saatinde koşmaya gittiğini öğrenirse beni öldürürdü. Ya çocuklar uyandıklarında beni gitmiş bulurlarsa? Endişelenmelerini istemedim. Ama yatağa geri dönemezdim. Bunu yapma düşüncesi bile göğsümü acıtıyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Kendimi meşgul etmeliydim.

Etrafıma bakındım. Sessiz olursam Keelan'ın doğum günü için yapılması gerekenlerin önüne geçebilirdim. Keelan'ın partisini öğrendikten sonra Colt ve Creed'e ne beklemem gerektiğini sormuştum. Bana insanların geleceğini, hepsinin havuz kenarında takılacağını ve Knox'un ızgara yapacağını söylemişlerdi. Ben de "Hepsi bu mu? Peki ya süslemeler? Pasta? Atıştırmalıklar? İçecekler?" Birbirlerine baktılar ve Creed "Bira da olacak" diye cevap verdi. Bunu duyduktan sonra Keelan'a partisine katkıda bulunup bulunamayacağımı sordum. Bu fikre sevinmiş görünüyordu ve bana istediğimi yapmam için izin verdi.

Kendimi meşgul edecek bir şey bulmuş olmanın rahatlığıyla, satın aldığım malzemeleri almak için evime koştum. Çocukların mutfağına döndüğümde işe keki yapmak ve fırına vermekle başladım. Ardından, annemin çikolatalı tereyağlı kremasını yaptım ve soğuk kalması için buzdolabına koydum.

Kek piştikten sonra soğumaya bıraktım. Pastanın zamana ihtiyacı olduğunu bildiğim için hemen süslemeye başladım. Görevler arasında duraklamayı ya da yapılması gerekenden başka bir şey düşünmeyi reddettim. Eğer yapsaydım, bu zihnimin dağılmasına neden olabilirdi. Saçlarım yoluma çıkmaya başladığında bile yavaşlamadım. Bulduğum iki kalemi kullanarak, ayna olmadan yapabildiğim kadarıyla saçlarımı topladım. Çalışırken hâlâ görmeye alışık olmadığım küçük kızıl saç tutamları kaçtı ve onları ya kulaklarımın arkasına sıkıştırdım ya da yüzümden uzaklaştırdım.

Siyah, bordo ve metalik altın renklerini seçmişim. Yemek odasını neredeyse tamamen dekore etmeyi başarmışım. Tavana yapıştırdığım folyo girdaplar, kağıt ponponlar ve flamalarla aşırıya kaçmışım ama harika görünüyordu. Tek eksik balonlardı. Pompa onları şişirmek için çok gürültülüydü.

Daha sonra mutfağı dekore etmek için harekete geçtim. Mutfak adasının üzerindeki Mutlu Yıllar afişinin bir tarafını bantlamayı henüz bitirmiştim ki "Shiloh" diye bir ses duydum.

Biraz sıçradım ve aşağıya baktım. Knox yemek masasının yanında durmuş, yorgun gözlerle bana bakıyordu.

Yüzümü buruşturdum. "Uyandırdım mı seni?"

"Tezgahın üzerinde ne halt ediyorsun?"

Elimdeki afişin bantlanması gereken ikinci yarısına baktım. "Keelan'ın partisi için dekorasyon."

"Saat sabahın dördü."

Adanın karşı tarafına geçtim. "Uyuyamadım." Afişin geri kalanını asmak için tavana doğru uzandığımda, yükseklik biraz başımı döndürdü ve biraz yalpaladım. "Oha."

Knox bana doğru koştu. "Lanet olsun, kendine zarar vereceksin." Beni yakalamak istercesine ellerini önünde birleştirdi. "Yere yat, hemen."

"Bunu bantlamadan olmaz," dedim ve tekrar tavana uzandım.

Knox küfretti ve çıplak kalçalarımı dizlerimin hemen üstünden yakaladı. Parmak uçlarımda yükselip pankartı asmayı bitirirken sıcak ellerinin hissi dikkatimi biraz dağıttı.

Knox'un parmakları tenime battı. Ona doğru baktım. Creed'in gömleğinin eteklerinin bittiği yerde sol baldırıma bakıyordu ve çenesi sıkılmıştı.

Başının üstünü okşadım. "Neyin var?"

Öfkeli gözleri benimkilerle buluşmak için sıçradı. "İç çamaşırı giymiyorsun."

Nefes nefese, görememesi için ondan uzaklaşmak için sarsıldım. Bacaklarımdaki sıkı tutuşunu bırakmadı ve ben de geriye doğru düştüm. Knox beni baldırlarımın arkasından yakalamaya çalıştı. Ama işe yaramadı. Bacaklarım büküldü ve düşerken ellerini kalçalarımın ve baldırlarımın arasına sıkıştırdım. Popom adaya çarparak çok yüksek bir gümbürtü çıkardı. Sırt üstü düşmeden önce ellerimle kendimi yakaladım.

"Ow." Gözlerimi kapattım ve artık ağrıyan kuyruk sokumuma bakarak irkildim.

Knox'un tutuşu acı verici bir noktaya kadar sıkılaştı. Gözlerim hızla açıldı ve onu bakışlarını hafifçe ayrılmış bacaklarımın arasına yapıştırmış halde buldum. Creed'in gömleği kalçalarımın dolanmıştı ve alt tarafım tamamen gözler önündeydi.

Mahcup bir şekilde bacaklarımı kapatmaya gittim. Yüzündeki yoğun bakış beni durdurdu. Gözleri kararmış, kaşları çatılmış, acı ve istek karışımı bir ifade vermişti.

Gözlerimi onunkilerden ayıramıyordum, bana arzulandığımı hissettirdiklerinde değil. Beni istiyor muydu? Beni istemesini istiyor muydum? Evet, istiyordum ve bu beni dehşete düşürüyordu. Dizlerimi birleştirdim ve örtünmek için gömleğimi aşağı doğru itmeye başladım. "Knox, ben-"

Keelan'a ait olduğunu bildiğim bir ses, "Büyük bir gürültüyle uyandığımda görmeyi beklediğim şey bu değildi," dedi.

Knox ellerini sanki yanıyormuş gibi bacaklarımdan çekti ve buzdolabına çarpma kadar geri çekildi. İkimiz de sese doğru baktık ve sadece Keelan'ın değil, Colt ve Creed'in de yemek odasında durduğunu gördük.

Creed, Knox'a kaşlarını çatarak, "Ben de öyle," dedi.

Colt ve Keelan üzgün görünmüyorlardı ama benden Knox'a ve tekrar tekrar bana bakıyorlardı.

Knox, "Göründüğü gibi değil," dedi.

"Bu seni hiç de suçlu göstermiyor," dedi Keelan alaycı bir sesle.

"Doğruyu söylüyor. Düştüm ve Knox beni yakalamaya çalıştı."

Çekiştirdim

Creed'in gömleğini sonuna kadar indirdi. "Ne yazık ki kendimi teşhir ettim."

Creed sinirli bir ses çıkardı ve Colt derin bir iç çekerek parmaklarını saçlarında gezdirdi. Keelan kendini beğenmiş bir ifadeyle Knox'a bakıyor, bu da Knox'u daha da kızdırıyordu.

"Aslında, düşmeden önce onu teşhir ettim." Fena halde kızarmıştım. Boğazımı temizledim ve Knox'a baktım. "Kendimi savunmam gerekirse, pankartı asmam için yaygara koparmasaydınız tüm bunlar önlenebilirdi."

Bana kaşlarını çattı. "Düşecektin."

Gözlerimi devirdim. "Ben iyiydim."

"Kaza ya da değil, bu gözlerini bacaklarının arasından neden çekemediğini açıklamıyor," diye tersledi Creed ve kaşlarını çatarak Knox'a baktı. "Onu istemediğini söylemiştin. Hiçbir şey yapmak istemediğini söyledin-"

"Creed," diye tersledi Colt, kardeşini susturarak. Yemin ederim, Colt ne zaman hiddetlense bu herkesi şaşırtırdı. Nazik tavrından çok farklıydı. "Önemli değil," dedi Colt sakince.

Creed'in çenesi sıkıştı ama itiraz etmedi.

Colt'un dikkati bana kaydı ve kızgın ifadesi yumuşadı. "Yukarıda ne yapıyorsun?"

Cevap vermem biraz zaman aldı çünkü Knox'un onlara beni istemediğini söylediğini hâlâ sindirmeye çalışıyordum. Bu konuda üzülmemeliydim. Üzülmemeliydim çünkü Colt ve Creed ile bir ilişkim vardı. Üzülmemeliydim ama yine de kalbim acıyordu. "Uyuyamadım," dedim ve adanın kenarına doğru kaymaya çalıştım ama çıplak popom granite yapışmıştı.

"Sıkıştın mı, bebeğim?" Keelan gözlerinde neşeyle sordu.

Bunların hiçbirini komik bulmadım. "Hepiniz gözlerinizi kapatabilir misiniz? Herkesin vajinamı gördüğünü anlıyorum ama bu tezgahdan biraz onurlu bir şekilde inmek istiyorum."

Keelan arkasını döndü. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, onu görmedim." "Lanet olsun," diye küfretti Knox ve arkasını döndü.

İkizler gözlerini kaçırdı ve ben de adadan atladım. "Aşağıdayım," diye duyurdum ve Keelan ile Knox arkalarını döndüler.

"Hiç uyudun mu?" Creed bana sordu.

Süslerin içinde geldiği plastik ambalajları toplamakla meşguldüm.

"Uyumak istemiyorum."

"İstediği bu değildi," diye homurdandı Knox.

Topladıklarımı gereğinden biraz daha fazla güç kullanarak çöp kutusuna attım. "Bir saat."

Colt, "Yatağına dönüp biraz uyumalısın," dedi.

"Uyumak istemediğimi söyledim!" Kükredim. Suçluluk duygusu anında beni vurdu ve gözlerimi sıkarak kapattım. Onlara öylece patladığıma inanamıyordum. "Özür dilerim." Önemsedikleri için konuyu zorluyorlardı. Anlamamışlardı. Gözlerimi açtım. Knox dışında hepsi şaşırmış görünüyordu. Yoğun kahverengi gözleriyle beni dikkatle izliyordu. "Özür dilerim," dedim tekrar.

"Bize bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?" Creed sordu.

Göğsümde panik oluşmasına rağmen kendimi sakın görünmeye zorladım. "Sanırım uyumamak beni yakalıyor. Bağırduğım için özür dilerim. Haklısın. Yatağa dönmeliyim."

Colt yanıma geldi ve beni kollarına çekti. "Sorun yok. Sadece endişelendik."

"Bunu istemiyorum." Ondan uzaklaştım. "Pastayı buzdolabına koyayım ve yatağa döneyim."

"Ben yapabilirim," diye
teklif etti Keelan. "Bu senin
doğum günü pastan-"

"Bugün doğum günüm olması ellerimin kırıldığı anlamına gelmez," diye sözümü kesti Keelan sırtarak. "Yatağına geri dön."

Başımı sıkıca salladım ve Colt'un beni götürmesine izin verdim.

"Shiloh," dedi Keelan biz ayrılmadan önce. Ona dönüp baktım ve onun tüm dekorasyona baktığını gördüm. "Burası harika görünüyor. Tüm bunları senin yapmış olman çok anlamlı."

İkizlerle birlikte Creed'in odasına doğru yürümeden önce tek söyleyebildiğim "Daha işim bitmedi," oldu.

Kendimi onların arasındaki yatağa tırmanmaya zorlarken bedenimin dışından izliyormuşum gibi hissettim. Creed arkama sokulmuş ve Colt elimi tutarken rahatlamış gibi yaptım. Gözlerim kapalı bir şekilde uzandım, uyuma numarası yaptım ve endişelerimle savaştım.

Onlar tekrar uykuya daldıktan sonra, orada yatmaya daha fazla dayanamadım. Yataktan sıvıştım, elbisemi ve topuklu ayakkabılarımı yerden aldım ve çıktım.

"Shiloh."

Ön kapıdan birkaç adım ötede bir an durakladım. Arkama bakmayı reddederek bilekliğimi ve anahtarlarımı kaseden çıkardım. "Ben eve gidiyorum Knox. Sonra görüşürüz." Ona bir şey söyleme fırsatı vermeden ön kapıyı açtım ve çıktım.

BİR SİGARA İÇİN NELER VERMEZDİM. BU DÜŞÜNCE İÇİMDE YUVARLANIP DURUYORDU. aklımda. Şifonyerimin alt çekmecesinde hâlâ bir karton kalmıştı. Gidip almanın cazibesi tenimi karıncalandırdı ama üçüncü fincan kahvemi içerken kıcıımı mutfak adasındaki sandalyeme sabitledim.

Kendimi o günaha karşı savaşımaya o kadar kaptırmıştım ki omzuma dokunduğunu hissedene kadar evimde birinin olduğunu fark etmemiştim.

"Shiloh."

Sandalyemden fırladığımda ruhum bedenimi terk etmeye çalıştı. Kahvemin yarısı bardağımın kenarından taşarak tezgâha sıçradı. Arkamdaki kişiye baktım ve Knox'u buldum. Elimi göğsüme koydum. "Peynir ve pilav, Knox."

"Ön kapıyı çaldım ve içeri girdiğimde sana seslendim," dedi.

Dökülen kahveyi temizlemek için bir kurulama bezi alırken bu kadar dalgın olduğum için kendimi azarladım. "Ne oldu?"

"Parti için yiyecek almam gerekiyor. Benimle gel." Bu bir rica değildi.

Ona bakakaldım. "Daha yiyecekleri almadın mı? Parti birkaç saat içinde başlayacak."

"Meşguldüm."

Ağzım kapalı bir şekilde mutfaktan çıktım. Onun *mümkün olan son dakikaya kadar bekleyip* parti planlama tarzını yargılamayacaktım. Hayır. Ayaklarımı sandaletlerin içine soktum ve çantamı aldım.

Knox'un Camaro'suyla markete gittik ve neredeyse tüm yolculuk sessiz geçti. Neredeyse.

"Bu sabah hakkında konuşmamız gerekiyor," dedi birdenbire.

"Vajinamı gördüğün için üzgünüm Knox," diye terslendim, kendimi mahcup hissediyordum. "Bu konu bir daha açılmazsa memnun olurum."

Gözlerini yola sabitledi. "Ben bundan bahsetmiyordum." "Oh."

Dükkânın otoparkına girdi ve ön tarafa doğru bir park yeri buldu. "Neden uyumuyorsun?"

Arabayı park etmesini ama motoru kapatmamasını izledim. "Buraya yemek için gelmedik, değil mi?" diye sordum.

"Sadece buza ihtiyacımız var, ama benimle buz almaya gelmeni isteseydim bir şeyler olduğundan şüphelenirdin."

Ellerimi kucağımda sıkıca birbirine kenetledim. Ona üzgün olduğumu belli etmeden tepki vermenin ince bir yoluydu bu. "Bir de baş belası olduğumu söylüyorsun."

"Cevap vermekten kaçınıyorsun."

"Uyuyordum," dedim umursamazca, bunu olduğundan daha büyük bir şey haline getiriyormuş gibi hissetmesini umarak.

Bana kaşlarını çatı. "En son ne zaman tam bir gece uykusu aldın?" "Zor birkaç gece geçirdim."

"Jacob'la olanlardan beri uyumadın mı?" Omuz silktim.

"Olanlar hakkında gerçekten konuşmadınız."

Pencereden dışarı bakarken kuru bir kahkaha attım. "Jacob hakkında konuşmadım çünkü konuşacak bir şey yok. Bana yapmaya çalıştığı şeyden rahatsız edici bir şekilde etkilenmedim." Ses tonum sertleşmişti ve kızgınlığımı gizleyemiyordum. "O sırada dehşete kapılmıştım. Ama dehşetin farklı seviyeleri vardır. Ruhunuzda sonsuza dek iz bırakacak ve akıl sağlığınızı tamamen bozacak olanlar. Hayatına devam etmeye çalışırken, kendini sürekli yarın fikrinden nefret ederken bulacaksınız ama onu görebilecek kadar güçlü olduğunu umacaksınız." İçimi çektim ve başımı koltuk başlığına yasladım. "Bununla birlikte, uyumakta zorluk çekmen tamamen normal. Bunu olduğundan daha büyük bir mesele haline getiriyorsun. Bu gece bir bebek gibi uyuyacağımdan eminim."

"Bu konuda beni mi yoksa kendini mi ikna etmeye çalışıyorsun?"

Emniyet kemerimi çözdüm ve arabadan çıktım. "Hadi buzu alalım da geri dönelim." Arabanın kapısını çarpmamak için elimden geleni yaptım.

Knox arabayı durdurdu ve beni takip etti. "Bence konuşmayı düşünmelisin-"

Mağazaya girmeden hemen önce durdum ve dönüp ona baktım. "Yetim ve yalnızım diye bana ebeveynlik yapmana ihtiyacım yok." Ağzımdan çıktığı anda sert sözlerimden pişmanlık duydum ama onun bu işin peşini bırakmasına duyduğum ihtiyaç beni bastırmıştı.

Yüz ifadesi sertleşti. "Seni hiç çocukken görmedim." "O zaman neden?" Tersledim.

"Cidden bunun cevabını bilmiyor musun?"

Omuzlarım çöktü. Önemseydiği için zorba ve saldırgan bir göt kafalıydı. "Bir velet gibi davranıyorum."

Ağzının köşesi seğirdi. "En azından kendinin farkındasın."

Ona kaşlarımı çattım. "Bazen gerçek bir göt olabileceğinin farkında mısın?"

Bu onun gülümsemesine neden oldu. "Tamamen farkındayım."

Gülümsememek için kendimi zor tutarak başımı salladım. "Benim için endişelendiğiniz için teşekkür ederim ama ben iyiyim."

Gülümsemesi düştü. "İyi değilsin, Shiloh." Bu doğrudu. "Yine de iyi olacağım."

"Öyle olmasaydın bana ya da herhangi birimize söyler miydin?"

Benden yerine getirebileceğimden emin olmadığım bir söz vermemi istiyordu. "Öyle olmasaydım anlardın sanırım." Konuyu daha fazla uzatmadan elini tuttum ve başımı dükkâna doğru çevirdim. "Lütfen buzları alıp eve dönebilir miyiz? Hâlâ asmam gereken bir sürü süsleme var ve Keelan'ın pastasını bitirmem gerekiyor."

Elime baktı. Elini avuçlarımdan çekebileceğini düşündüm. Çekmeyince, girişe doğru bir adım atarken elini biraz çektim. Parmakları benimkilere dolandı ve içeri girdik.

İçeride ve dışarıda müzik çalıyordu. Tüm süslemeler asılmıştı. Colt ve Creed benim için bütün balonları şişirmişti. Atıştırmalıklar ve içecekler yemek masasına konmuştu. İki katlı, çifte çikolatalı pastasının üzerine *Mutlu Yıllar, Keelan* yazarken zil çaldı. Creed cevap vermeye gitti. Ben pastanın son rötuşlarını tamamlarken hepsi mutfakta etrafımda dikiliyordu.

Dik durarak elimini tersiyle alnını sildim. "Hepsi tamam."

Keelan gülümsedi. "Harika görünüyor." O ve Knox lavabonun yanındaki mutfak tezgahına yaslanmışlardı. İkisinin de elinde bira vardı.

Colt adada oturmuş bana gülümsüyordu. "Alnında buzlanma var."

Keelan bir peçete aldı ve bana uzattı.

"Bir yerden çikolata almam gerekiyordu." Peçeteyi aldım ve lavaboya doğru yürürken alnını sildim. Musluğu açarak ellerimdeki çikolatayı yıkadım. "Kıyafetlerime bulaşmadığına sevindim." Yeni beyaz bikiimin üzerine yeni beyaz örtü elbisemi giymiştim.

Ellerimi havluya kuruladığım sırada Knox bir adım daha yaklaştı. Elini çenemin altına götürüp başparmağını çenemde hafifçe gezdirince kurulamanın ortasında donup kaldım. "Burada da çikolata var."

"Hey," dedi kadınsı bir ses.

"Hey, Stephanie," dedi

Keelan.

Stephanie, Desert Stone'da çalışan güzel resepsiyonistti. Benden hoşlanmıyordu ve içimden bir ses bunun Knox'a olan hisleriyle ilgili olduğunu söylüyordu. Onun burada olduğunu düşününce burnumu çektim. Knox'un kaşları soru sorarcasına kalktı. Dönmeden önce yüzümü düzelttim.

Stephanie bana bakıyordu, gözleri biraz kısılmıştı. Dikkatini Keelan'a vermeden önce benden Knox'a baktı. Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve ona bir hediye çantası uzattı. "Bu senin için. Mutlu yıllar!"

Keelan nazik bir gülümsemeyle aldı. "Teşekkür ederim." Keelan bana baktı. "Hediyeleri koyabileceğimiz bir yer var mı?"

"Evet, var." Creed mutfaka dönerken ben de hediyeyi ondan almak için harekete geçtim.

Hediyesini Keelan'ın elinden alırken Stephanie, Keelan ve benim aramda bir ileri bir geri baktı. "Burada falan mı yaşıyor? Kendi evinde hediyelerini nereye koyacağını neden ona soruyorsun?" Bunu komik bulmuş gibi kuru bir kahkaha attı.

Odadaki gerginlik iyice artmış ve herkes kıpırdamadan durmuş gibiydi. Creed bile adada Colt'un yanındaki tabureye oturmadan önce dondu kaldı.

Keelan'ın nazik gülümsemesi düştü. "Shiloh bugün benim için ekstra özel kılmak için kışını yırttı. Her şeyin bir yeri olması onu mutlu ediyor ve

Onu mutlu eden şey beni de mutlu eder."

Söylediklerinden etkilendiğim kadar şoke de olmuşum.

"Oh, ikinizin çıktığını bilmiyordum," dedi Stephanie.

Gerginlik arttı ve ben de bunu fırsat bilerek odadan çıktım. Keelan'ın onu düzelttiğini duymak istemiyordum. Hediyesini oturma odasındaki sehpanın üzerine koydum, sonra da benimkini almak için Colt'un odasına gittim. Odasına girdiğimde kapı zili tekrar çaldı.

Bir dakikaya ihtiyacım vardı, Colt'un yatağına, Keelan'a aldığım hediyelerin yanına oturdum. Utanç midemi bulandırıyor. Keelan ve benim hakkımda onu düzeltmesi gereken kişi ben olmalıydım. Umarım Colt ve Creed benim oradan apar topar çıkmamı yanlış anlamamışlardır. Belki de erkek arkadaşlarımla ağabeylerine karşı bir şeyler hissettiğim için kendimi suçlu hissettiğim için her şeyi fazla düşünüyordum.

"Shi."

Kafamı kaldırdım ve Keelan'ın kapıda durduğunu gördüm. "Özür dilerim. Ben de tam çıkmak üzereydim" dedim ve hediyelerini kaptım.

"Neler oluyor?" diye sordu odaya girip yatakta yanıma otururken.

"Hiçbir şey." Bileğime doladığım bir saç bağıyla oynadım. Saçımı yukarı çekmem gerekiyordu. Aşağıdayken ne kadar güzel olsa da çok sıcaktı, özellikle de dışarıda, havuz kenarında takılacaksa.

Elimdeki hediyeleri işaret etti. "Bunlar benim için mi?"

"Hayır, bunları kendim için aldım," diye alay ederek gülümsemesini sağladım. "Bunları daha sonra açman için getirdim."

"Şimdi açabilir miyim?" diye sordu.

Bir tanesini ona uzattım. "Sen doğum günü çocuğusun."

İlkini açtı ve erkekler için iki pijama takımı çıkardı. Takımlardan biri Süpermen, diğeri ise Batman'di. Onlara bakarken içten bir kahkaha attı. "Artık eşleşebiliriz," dedi.

Ona ikinci hediyei uzattım ve o da açtı, içinden *Game of Thrones*'un tüm sezonlarını içeren koleksiyonluk bir kutu seti çıktı. Şöyle bir baktı ve içinde bonus sahneler olduğunu okudu. "*Game of Thrones* randevularımız daha da güzel olacak." Kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Ben de ona sarıldım. Kokusunu içime çekmek gibi bir hata yaptım. Bağımlılık yapıcı ve baş döndürücüydü. Keelan yavaşça çekildi, yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzaktayken durdu. Yanağımlı avuçladı ve gözleri dudaklarıma kaydı.

O anda beni öpmesinden başka bir şey istemiyordum. Bunu çok istiyordum ama bunu Colt ve Creed'e bir daha yapmayacaktım.

Boğazımı temizleyerek geri çekildim. "Bir şey değil." Kendimi oyalamak için bileğimdeki saç bağıını çıkardım ve parmaklarımın arasında doladım. "Partiye dönmeliyiz."

"Burada seninle kalmayı tercih ederim," dedi ve kalbim küt küt atmaya başladı.

Saç kravatım ellerimden uçtu. "Lanet olsun," dedim yataktan kalkarken. Yere baktım ama hiçbir yerde göremedim. "Eve dönüp bir tane daha almam gerekecek."

Keelan yeri aradı. "Belki yatağın ya da komodinin altına yuvarlanmıştı."

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm. Yatağın altına ve Keelan'ın ayaklarının arkasına baktım. Elimi komodinin altına soktuğumda, parmaklarım saç bağıma benzeyen bir şeyin üzerine geldi. Onu yerden aldım. "Buldum," dedim ve Keelan'a göstermek için havaya kaldırdım. Dizlerimin üzerinde durarak saçlarımı başımın üstünde toplamaya başladım.

Keelan yataktan kalktı ve bana gülümsedi. "Birazını kaçırmışsın," dedi, kulağımın yanındaki küçük bir tutam saçı parmağının etrafında kıvrarak.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Colt içeri girdi, Knox da onun bir adım gerisindeydi. İkisi de donup kaldı, bize bakıyorlardı. Colt'un gözleri biraz büyüdü ve Knox kızgın görünüyordu.

Saçımı dağınık bir şekilde topuz yapmayı bitirdim ve ellerimi bıraktım. "Ne?"

Colt boğazını temizledi. "Yerde diz çökmüş ne yapıyorsun?" Ben cevap veremedim Keelan homurdandı.

Knox, "Anlaşılan hepinize lanet olası bir kapının nasıl kilitleneceğini öğretmem gerekiyor," diye tersledi.

"Konuşacak yeriniz yok," diye karşılık verdi Keelan sırtarak. "Daha bu sabah seni Shiloh'la birlikte mutfak adasına uzanmış halde yakaladık."

"Görüldüğü gibi değildi," diye çıkıştı Knox.

Keelan bana işaret etti. "Peki ya bu?"

"Mola!" diye bağırdım. "Neler olduğunu anlamıyorum." Açıklama için Colt'a baktım.

Umutsuzca suratını asmamaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. "İçeri girdik ve seni Keelan'ın önünde diz çökmüş halde gördük."

"Yani? Saç bağıımı düşürdüm ve komodinin altına yuvarlandım."

"Saçlarını topluyordun ve sanki..." Colt sözünü kesti.

Keelan'a baktım ve sonra anladım. Yanaklarımdaki sıcaklık artarken kalçalarımın üzerine oturdum.

"İşte burada." Keelan bana sırıttı.

Gözlerimi kocaman açarak tekrar Colt'a baktım. "Keelan'ın üzerine gideceğimi mi sandın?"

Başının arkasını ovuşturdu. "Şey..."

"Seni aldatacağımı mı düşündün?" Yıkılmışım. Şaşırmamam gerekirdi. Keelan'a karşı bir şeyler hissediyordum ve bir keresinde bir öpücükle bunu gerçekleştirmiştım. Olan olmuştu ve onların güvenini kaybetmişim.

"Ne?" Colt şaşkın şaşkın bakarak sordu.

Yere baktım. O ve Creed bana güvenemezse, ilişkimiz nasıl yürüyecekti?

Colt bana doğru bir adım atarak, "Hayır, bebeğim," dedi.

"Hepiniz burada ne yapıyorsunuz?" Creed kapı aralığında belirirken sordu. "Keelan, herkesin seni görmek için burada olduğunu unuttun mu?" Creed'in bakışları üzerime çevrildi ve ifadesi sertleşti. "Ne oldu?"

"Sanırım hiçbiriniz onunla henüz konuşmadınız?" Knox kızgın bir ses tonuyla sordu.

Creed'in öfkesi buharlaştı ve Colt... suçlu mu görünüyordu?

Keelan ağabeyine omuz silkti. "Bana bakma. Onun tüm zamanını çalışıyorlar."

Hepsine baktım. "Ne?"

Knox küfretti ve bana doğru ilerledi. Beni kollarımın altından tutup ayağa kaldırırken, "Üçünüz de kendinizi toparlayın," diye çıkıştı. "Gelin yemek yapmama yardım edin." Bana fazla seçenek bırakmadı. Beni odadan dışarı çıkardı. "Ağlama," dedi evin içinde yürürken.

Yemek odasında yürümeyi bıraktım ve dönüp ona baktım. "Ağlamayacağım. Ben sadece... Her şeyi berbat ettim. Keelan'ı öptüm ve şimdi bana güvenemiyorlar." Bunun için ağlamayacaktım.

Gözleri yüzümde gezindi. "Durum böyle olsaydı ne yapardın?"

"Bilmiyorum," dedim. "Biraz zamana ihtiyacım var." "Ne için?"

"Güvenlerini tekrar kazanmak için bir oyun planı yapmak." Kaşları kalktı.

"Benimle konuşmak istedikleri konu bu muydu? Keelan ve benim aramda ne oldu?" diye sordum.

"Seninle ne konuşmak istedikleri seninle onların arasında." Knox arka kapıyı işaret etti. "Izgarayı hazırlamam gerekiyor."

Ben arkamı dönüp dışarı çıkamadan kapı çaldı. Knox cevap vermek için hamle yaptı ama ben onu gömleğinden tuttum. "Ben bakarım." Yanından geçip gittim. "Seninle dışarıda buluşuruz," diye omzumun üzerinden seslendim.

Kapıyı açtığımda dışarıda çok yakışıklı bir adam duruyordu. Bir elini kapının çerçevesine dayamış, üzerime doğru yükseliyordu. Kuzguni saçları vardı ve gözleri koyu renk güneş gözlükleriyle kapatılmıştı. Alt dudağı delinmişti ve giydiği beyaz tişört kaslı, dövme kollarına biraz dar geliyordu. Elinde tuttuğu hediye dövme parmaklarının arasında zarif görünüyordu.

"Merhaba, Keelan'ın partisi için mi buradasınız?" Selam verdim.

Güneş gözlüklerini çıkardı ve akuamarin gözlerinin tanıdık bir tonunu ortaya çıkardı. "Öyleyim. Sen kimsin güzelim?"

Homurdanan bir ses "Yasak bölge" demeden önce arkamda bir beden hissettim. Adam başımın üzerinden Knox'a sırttı. "Oh, gerçekten mi?"

"Başaramayacağını söylediğini sanıyordum," dedi Knox.

"Gelmek için elimden geleni yapacağımı söyledim," diye düzeltti adam. "Dükânda bir tamirci eksikimiz vardı ama nihayet birkaç gün önce işe alacak birini bulduk."

Knox başını salladı. "Patron olmanın bedeli. Gelebilmene sevindim. Çok uzun zaman oldu." Elini omzuma koydu. "Bu Shiloh."

Elimi uzattım. "Merhaba."

Bana Keelan'inkini hatırlatan büyüleyici bir gülümseme verdi ve elimi dövme eliyle sardı. "Micah. Senin gibi küçük tatlı bir şey nasıl oldu da bu adı piçle birlikte oldu?"

"Sınırların dışında olduğunu söyledim. Benim olduğundan değil," dedi Knox. "Keelan'ın mı?" Micah sordu.

"Kiminle olduğu önemli değil," dedi Keelan yanıma gelerek. "O sınırların dışında, seni çapkın aptal."

Knox beni bir adım geriye çekti ve Keelan Micah'a sarılmak için yanından geçti. Micah sarılmaya kocaman bir gülümsemeyle ve Keelan'ın sırtını yüksek sesle sıvazlayarak karşılık verdi. "Tencere dibin kara, kuzenim," dedi Keelan'a. "Kadın tavlama konusunda bana yol gösterdiğin zamanlar oldu."

Keelan geri çekildi. "Çünkü ben senden daha güzelim."

Kuzen mi? "Gözlerinin Colt ve Creed'inkilere benzediğini düşünmüştüm," diye yüksek sesle ağzımdan kaçırđım.

Micah'nın dikkati bana kaydı. "Bu bir Taş geni."

Önce Knox'a, sonra Keelan'a baktım ve altın sarısı kahverengi gözlerini inceledim.

"Gözlerimiz annemizin gözleri," dedi Keelan, yüzüme yazdığımdan emin olduğıum soruyu yanıtlarken.

Knox'un arkamda gerildiğini hissettim. Knox'un annelerinden bahsettiğı bir zamanı hatırlayamıyordum. Keelan'ın ondan bahsetmesine verdiği tepkiye bakılırsa... "Seninle tanıştığıma memnun oldum Micah," dedim çabucak. "Hediyeler oturma odasındaki sehpanın üzerinde duruyor." Knox'un yüzüne döndüm. "Hadi gidip biraz yemek pişirelim."

Knox kenara çekildi, böylece ben de onun önünde yürüyebildim.

Biz arka bahçeye doğru giderken Colt ve Creed oturma odasına girdiler. Ben yanlarından geçerken Creed elimi tuttu ve beni koridora doğru çekti.

Knox'a dönüp baktım. Bensiz arka bahçeye doğru ilerlemeye devam etmeden önce bir saniye bizi izledi. Creed'in beni yönlendirmesine izin verirken, "Knox'a yardım edecektim," dedim.

Creed omzunun üzerinden, "Bir dakika içinde ona yardım edebilirsin," diye seslendi.

Colt'un odasına geri döndüğümüz anda Creed arkasını döndü ve beni kalçalarımın arkasından tutup kaldırdı. Bacaklarım beline kilitlendi ve kollarımı boynuna doladım. Arkamdan kapanan kapının sesini belli belirsiz duydum. O beni tutarken Creed kapıya doğru yürüdü, ta ki sırtım bir göğüsle -Colt'un göğsüyle- karşılaşana kadar. Colt'un elleri kalçalarımına gitti ve Creed bir adım daha atarak beni ikisinin arasına sıkıştırdı. Göğüs kafesim ikisine de baskı yapmadan nefes alamıyordum.

Creed gözlerini gözlerime dikerek, "Bizi dikkatle dinlemeni istiyoruz, çünkü istediğın konuşmayı yapmak üzereyiz," dedi. "Sen bizim kız arkadaşımızsın. Bunun nasıl yapıldığını bilmek istiyorsun. Dürüst olmak gerekirse, biz de bilmiyoruz."

"Bir fikrin olmalı. Daha önce aynı kızla bir ilişkin yok muydu?" diye sordum.

İkisi de gerildi. Bunun şaşkınlıktan olduğunu ve Emma'ya karşı hâlâ hissettikleri duygulardan kaynaklanmadığını umuyordum.

Colt arkamdan, "Ben paramı Keelan'a yatırıyorum," dedi.

Creed, "Bu piç herif ağzından bir şeyler kaçırmaya bayılıyor," diye homurdandı.

"Ondan da bahsettiniz," diye belirttim.

Colt'un elleri belime doğru hareket etti. "Ona değer veriyorduk ama seninle aramızdaki şey farklı."

"Nasıl yani?" Ben sordum.

"Bencil ve şımarıktı," dedi Creed, ses tonu sertti. "Creed," diye uyardı Colt.

Creed yanımdan geçip kardeşine baktı. "Öyleydi ve bunu sen de biliyorsun." Creed'in gözleri benimkilere kaydı. "Olumsuzlukları -bizden nasıl alıp götürdüğünü- görmedim. Keelan ve Knox'u tanımayı hiç istemedi."

"Knox'tan nefret ediyordu," dedi Colt. "Knox da ondan nefret ediyordu."

"Aramızdaki bağı ya da bir ebeveyni kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu anlamadı. O bizim kız arkadaşımızdı ama ihtiyacımız olan o değildi. Sen ortaya çıkana kadar bunu fark etmemiştim," dedi Creed.

Colt'un kolları karnıma dolandı ve beni arkadan kucakladı. "Tanıdığım en bencil insan sensin, bebeğim. Senin için bir şey yapmaya çalıştığımızda bizimle kavga ediyorsun."

Creed, "En başından beri Keelan ve Knox'u da dahil ettiniz," dedi. "Sadece Knox'un saçmalıklarını alıp ona geri fırlatmakla kalmadınız, aynı zamanda onun neden böyle olduğunu da anladınız."

Colt, "Sanki hep orada olman gerekiyormuş gibi hayatımıza girdin," dedi.

Eğer böyle harika şeyler söylemeye devam etselerdi, ağlamaya başlardım.

Creed alnını benimkine yasladı. "Yani bu işin nasıl yürüdüğünü bilmediğimi söylediğimde... çünkü sen sadece bizim değil, Keelan ve Knox'un da ihtiyacı olan şeysin."

Nefes almayı bıraktım ve göz kırpmayı unuttum.

Colt, "Knox henüz tam olarak aynı fikirde değil," diye ekledi.

Creed gözlerini devirdi. "Bu sabah onu, k ı z ı kişisel büfesi gibi önünde yayarken yakaladıktan sonra, inkar içinde olduğu çok açık."

Bu beni şoktan çıkardı. Gerçekten olanları unutmalarını diledim.

Colt iç çekti. "İyi bir ağabey olduğunu sanıyor."

Creed, "İnatçı bir pislik gibi davranıyor," diye tersledi. "Ama biz yine de anlatmaya çalıştığımız konuya dönelim."

Colt burnunu kulağıma sürttü ve "Senin de onlara karşı bir şeyler hissettiğini biliyoruz" diye fısıldadı.

İnkâr etmek üzereydim ama Creed benden önce beni öptü. Sırtarak geri çekti. "Knox gibi inkar etmene izin yok. Onlara nasıl baktığını görüyoruz. Sahiplenici bir mağara adamına dönüşmememin tek nedeni senin de bize aynı şekilde bakıyor olman."

"Knox'un benimle yapman gerektiğini söylediği *konuşma* bu muydu?" diye sordum. Creed başıyla onayladı.

"Sen Keelan'ı öptükten sonra-" Colt söylemeye başladı. "Ve Knox," diye araya girdi Creed.

"Knox beni öptü," diye düzelttim.

Colt bir kahkaha attı. "Kimin kimi öptüğünden bağımsız olarak, dördümüz de sana olan hislerimiz ve bunun bizi nasıl etkileyeceği hakkında konuşma zamanının geldiğini biliyorduk."

"Yani dördünüz beni paylaşmayı mı tartıştınız?" diye sordum. Bu konuşmaya dahil edilmediğim için biraz sinirlenmişim. Ya dördü arasında paylaşılmak istemiyorsam? İstemediğimi söylemiyorum. Sadece bana sorulması iyi olurdu.

"Sen böyle söyleyince-" dedi Colt gergin bir sesle, aynı anda Creed de açıkça, "Evet," diye cevap verdi.

Başımın biraz dönmesine neden olan bu özel konuşma için açık sözlülüğü takdir ettim. Colt ve Creed'le çıkmak biraz zamanımı almıştı ama aynı zamanda Keelan ve muhtemelen Knox'la da ilişki kurmaya çalışmak? "Jacob bana saldırdığında yaptığınız konuşma bu muydu?"

Colt'un kolları bana daha sıkı sarıldı. "Senden gitmeni istememeliydim. Bana ondan bahsettin ve ben de arabana sağ salım ulaşmanı sağlamalıydim."

Bir kolumu geriye atıp Colt'un boynuna doladım. Onu görebilmek için biraz yana doğru eğildim. "Yapma bunu. Ne olacağını bilmene imkân yoktu." Beni öpmesini isteyerek onu biraz çektim.

Ne istediğimi anladı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Bir elini çenemin altına götürdü ve dilini dudaklarımın arasından geçirirken beni yerinde tuttu. Beni her öpüşlerinde kanım alevlenir ve bu sıcaklık her zaman bacaklarımın arasına hücum ederdi. Bacaklarımın Creed'in beline sarılı olduğunu unutarak onları sıkmaya çalıştım.

Creed'in elleri elbisemin altından popoma doğru hareket etti. "Bu işin nereye varacağından şikâyetçi olduğumdan değil ama bugün Keelan'ın doğum günü ve konuşmamız bitmedi," dedi sesi eğlenmiş gibi çıkarak.

Biraz nefes nefese Colt'tan uzaklaştım ve yüzümü öne çevirdim.

Creed kızarmış yüzümü ve şişmiş dudaklarımı yırtık bir ifadeyle inceledi. Colt boğazını temizledi. "Sana söylediklerimizi anlıyor musun?"

bebeğim?"

"Bana Keelan ve Knox'la da çıkmamın sorun olmadığını mı söylüyorsun?" Keelan'ı öptükten sonra aramızdaki işleri berbat etmediğim ve onların güvenini sarsmadığım için rahatlamıştım. Bacaklarımı Creed'in etrafından çözdüm. Beni ayaklarının üzerine yatırdı ve ben de aralarından çıktım. "Her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacım olacak."

PARTİ TÜM HIZIYLA DEVAM EDİYORDU. KEELAN'IN BİR GRUP ARKADAŞI. Spor salonunda çalışanlar, Ethan ve Isabelle de gelmişti. İkizler ve Ethan da dahil olmak üzere insanlar havuzdaydı. Isabelle basamakların yanında oturmuş, ayaklarını suya sokmuş, Ethan'ın maskaralıklarına gülüyordu. Bazı insanlar ateş çukurunun etrafında oturuyordu ama hava Hades'ten daha sıcak olduğu için ateş yakılmamıştı. Keelan küçük bir arkadaş grubuyla birlikte havuzun yanında duruyor, konuşuyor, gülümsüyor ve bira içiyordu. Knox ve ben açık hava mutfağında yan yana çalışırken Micah mutfağın bir tarafını çevreleyen dört bar taburesinden birine oturmuş bira içerken bizi denetliyordu.

Knox ızgarada hamburgerleri çevirirken "Kavun sevmiyorsun," dedi.

"Biliyorum," dedim yaptığım meyve salatası için kavun kesmeye devam ederken.

"O zaman neden ekliyorsun?" diye sordu.

"Benim sevmemem başkalarının sevmeyeceği anlamına gelmez. Sen ve kardeşlerinin sevdiğini biliyorum," dedim ve bir parça bal özü uzattım.

Kaşlarını çatarak baktı, sonra ıslak parmaklarımdan aldı ve hepsini ağzına attı.

Kesmeye geri döndüm. "Ayrıca meyve salatasına renk katıyor." "Peki bu neden önemli?" Knox sordu.

"Bir şey göze hitap ettiğinde, insanlar onu yemeye daha meyilli olur" diye açıkladım.

Micah sinsî bir sırıtışla birasından bir yudum alarak, "Aynı fikirdeyim, güzelim," dedi.

Knox Micah'ya bir bakış attı, ağzının köşesi yukarı doğru çekildi.

O... o yemekten bahsetmiyordu. "Yemin ederim, siz Taş Çocuklar bir şeyleri kirletmeyi gerçekten seviyorsunuz."

Micah'nın güzel gözleri bana kaydı ve tamamen erkeklere özgü bir sırıtışla bana baktı. "Çünkü biz Stone oğlanları iyi vakit geçirmenin kirli olmaktan daha iyi olduğunu biliriz. Bana göre ne kadar kirli olursa o kadar iyi."

Bunu söyleme şekli kalbimi biraz hızlandırdı.

"Ama biriyle çıktığına göre bunu zaten biliyordur," dedi göz kırparak.

Sıcaklık boynumdan yanaklarıma doğru yayıldı. Micah birasından bir yudum daha almaya gitti ama tepkimi görünce durakladı.

Bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırdım ve kesmeye geri döndüm. "Belki de bilmiyordur," diye mırıldandı Micah.

"Bu kadar yeter," dedi Knox, uyarı dolu bir ses tonuyla.

Micah ellerini havaya kaldırdı.

Kesmem gereken iki kavun dilimi daha kalmıştı. Kahkahalar dikkatimi çekti ve Keelan'a baktım. O ve arkadaşları gülüyordu. Gruptaki iki kişi çiftti. Adam kız arkadaşının arkasında durmuş, kollarını ona dolamıştı.

"Dışarısı çok sıcak, hemen atlamalıyız," dediğini duydum. "Önce takım elbisemi giymem gerek," dedi kız arkadaşı.

Tekrar kesmeye odaklandım.

"Kuruyacaklar," dediğini duydum.

Kabuğunu son diliminden ayırıyordum ki kulak tırmalayan bir çığlık koptu. Korku içimde şimşek gibi çaktı ve ruhuma işledi. Yerimden sıçradım ve avucumun içi acıyla yırtıldı. Aşağıya baktım. Elimden kesme tahtasına kan sızıyordu. Diğer elimde tuttuğum şef bıçağına baktım. Bıçağın ucuna kan bulaşmıştı. Korku zaten beni ezip geçerken, zihnimin karanlık köşesine, tüm gücümle kaçınmaya çalıştığım yere çekilmekten kendimi alıkoyamadım.

Onları görebiliyordum.

Vücutlarını görebiliyordum.

Çok fazla kan vardı. Hala kokusunu alabiliyordum. Kuruşlar. Kirli kuruşlar. Aldığım her nefeste ciğerlerim daralıyor, kirli havayı içime çekmeyi reddediyordum.

Kaçmak isteyerek bir adım geri attım, sonra bir adım daha. "Shiloh?" Knox'un söylediğini duydum.

"Onun nesi var?" Sonra Micah'nın söylediğini
duydum. Onları göremiyordum.

Neyin gerçek olduğunu
anlayamadım. "Shiloh?"

Knox tekrar söyledi.

Birinin yaklaştığını hissettim. Bay X olduğunu düşünerek tüm vücudum
titredi. Birazcık hava emmeye çalıştım ve sonunda nefes nefese kaldım. "Bu
gerçek değil," diye zorla söyledim. İri gözlerimden yaşlar süzülüyordu.
Onları kapatamıyordum. Gördüğüm şeyden nefret ediyordum ama gözümü
kırpamayacak kadar da korkuyordum.

"Bu doğru. Bu gerçek değil. Tam burada, yanımda duruyorsun."
Knox'un sesi kulağıma çok yakındı.

Sonra arkamda bir varlık hissettim. Bir kol ortama dolandı ve bir el beni
bileğimden kavradı. İrkildim ve kaçmak için mücadele ettim.

"Benim. Sana sahibim, Shiloh." Knox'un sesi beni eve bağlayan bir ip
gibi çekiyordu.

"Knox," diye inledim.

"Yanımdayım," dedi kulağıma doğru. Onu hissedebiliyordum. Göğsünü
sırtıma yasladığını, nefesinin boynumu gıdıkladığını hissedebiliyordum.

Güvendeyim. Bir inanç sıçraması yaparak gözlerimi kapattım. Gözlerim
kapalıyken bile ailemi görebiliyordum. Annemin gözleri açıktı ve bana
bakıyordu. *Bu gerçek değil.*

Ellerim yanaklarımı kavradı. "Nefes al, bebeğim. Nefes almalısın."

Keelan.

Sıkışık ciğerlerim gevşeyerek nefis bir hava emmeme izin verdi ve
gözlerimi açtım. Keelan oradaydı ve bana bakıyordu. "İşte bu," dedi.

Ciğerlerime hava çekip çıkarmaya devam ederken bakışlarım Keelan'ın
yanından geçti. Micah onun arkasında durmuş, geniş ve endişeli gözlerle
beni -bizi- izliyordu. Bileğimi sıkıca tutan ele baktım. Knox'un kavrayışının
neden düpedüz morardığını merak ediyordum ama şefin bıçağının hâlâ
elimde olduğunu gördüğümde cevabımı aldım.

Keelan'ın gözleri baktığım yeri takip etti. Elini yüzümden çekti ve
yumruğumun etrafına koydu. "Bıçağı bana ver."

Kaskatı kesilmiş parmaklarımı açtım ve bıçak elimden çıktığı anda
dizlerimin bağı çözüldü. "Özür dilerim."

Knox'un ortama sarılan eli sıkılaştı ve bana sarıldı. "Her şey yolunda."
Sesi nazikti.

Göğsümden bir hıçkırık koptu. "Çok özür dilerim."

"Biliyorum. Sorun yok," dedi Knox kolunu bacaklarımın arkasına geçirip beni kollarının arasına alırken. "Ben gidip onu temizleyeceğim. Yemekleri ızgaradan alın ve Colt ya da Creed'in temizliğe yardım etmesini sağlayın," dedi Knox alçak bir sesle.

"Ona yardım edeceğim," dedi Micah.

Knox itiraz etmedi. Beni arka kapıya doğru taşıyarak hareket etti. Başımı omzuna yasladım, uyuşmuştum ya da şoktaydım. Tam olarak anlayamadım.

"Shi?!" Creed'in bağırdığını ve ardından havuzda su sıçradığını duydum.

"O iyi! İkiniz de buraya gelin ve bana yardım edin!" Keelan bağırdı.

İçeri girdiğimizde Stephanie'nin yanından geçtik. Kaşlarını çatarak yanımızdan geçişimizi izledi. Knox beni kendisinin ve Keelan'ın odalarına giden koridorda taşıdı. Koridorun sonuna, son bir kapının olduğu yere gelene kadar birkaç kapalı kapıdan geçtik. Knox kapıyı açtı ve içeri girdik. Belli ki onun yatak odasıydı. Büyük ve ışık doluydu. Sadece kısa bir bakış atabildim ama

Gördüğüm şey, espresso bir yatak odası takımı ve yatakta beyaz çarşaflardı.

Knox beni bağlantılı bir banyoya götürdü ve tezgâhın üzerine oturttu. Işığı yaktı ve duşun yanındaki askılıktan bir havlu aldı. Elimi nazikçe tuttu ve avuç içini yukarı çevirdi. Elimin tamamı kurumuş kanla kaplanmıştı. Diğer elimle ıslak yanaklarımı silerken burnumu çektim.

Bakışları benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı. "Acıyor mu?" "Bundan daha kötü kesilmiştim."

"Ben bunu sormadım," diye homurdandı.

"Hayır. Acımıyor." Hissettiğim diğer her şeyle karşılaştırıldığında bunu zar zor hissedebiliyordum.

Lavabodaki havluyu ıslattı ve kesiğimin etrafındaki kanı silmeye başladı.

"Sana zarar verebilirdim," dedim.

"Kendine zarar vermenden daha çok endişelendim." "Senden daha iyiyim."

"Böyle şeyler söyleme," diye tersledi ve havluyu lavaboya fırlattı.

Gözlerimden daha fazla yaş süzüldü. "Seni incitirsem kendimle yaşayamam."

Acı dolu bir ifadeyle bana baktı. Eli yanağından kalktı ve yanağını kavradı. Sağlam elimle onunkinin arkasına dokundum ve başparmağıyla yanağımdan süzülen bir damla yaşı sildi. Avucunun içine doğru eğildim,

Rahatlamak için çaresizdim. Bunu hissetmiş olmalıydı çünkü eli boynumun arkasına geçti ve beni kendine çekti. Alnımı göğsüne yasladım ve parmakları boynumun arkasından kafatasımın tabanına doğru yoğurmaya başladığında gözlerimi kapattım.

O kadar iyi hissettirdi ki, inlemekten kendimi alamadım. Ona karşı yavaşça gevşemeye başlayana kadar tüm vücudumun ne kadar gergin olduğunu fark etmemiştim. Gözlerim ağırlaşmıştı. Uykuya dalmak çok kolay olurdu ama içimde panik oluşmaya başladı.

Ondan uzaklaştım ve dik oturdum. Elini nazıkçe boynumdan uzaklaştırırken bana düşünceli bir bakış attı. "Böyle yapmaya devam edersen uyuyakalacağım."

"Biraz uyusan iyi olur."

"Bugün Keelan'ın doğum günü-"

"O anlayacaktır."

Elimdeki kesiğe baktım. Tam hayat çizgimin üzerinden geçiyordu. "Sence iz kalır mı?"

Burnundan iç çekti. Konuyu değiştirdiğimi biliyordu ama ilk kez bana seslenmedi. Başını iki yana salladı. "Olacağını sanmıyorum." Kapıya doğru ilerledi. "Keelan'ın banyosunda ilk yardım çantası var. Hemen döneceğim," dedi ayrılmadan önce.

Etrafa bakındım. Güzel, modern bir banyosu vardı. Makyaj masasında beyaz mermer bir tezgah vardı ve altındaki dolap espresso rengindeydi. Cam duşta siyah metro fayansları ve parlak gümüş armatürler vardı. Güzel banyosunun tek eksiği küvetinin olmamasıydı.

Utandığımı hissederek alnımı ovuşturdum. Umarım Keelan'ın doğum gününü mahvetmemiştim. Güvensizliğimin kazanmasına izin vermemeye çalışıyordum. Onları dinlememeye ya da Knox'un muhtemelen benim ne kadar çılgın olduğumu düşündüğünü düşünmemeye çalışıyordum.

Başımın ağrımaya başladığını hissederek tezgahdan kaydım ve çantamı aramak için banyodan çıktım. İçinde küçük bir şişe ağrı kesici olduğundan oldukça emindim.

Oturma odasına girip Colt'un evin diğer ucundaki odasına doğru ilerlerken Stephanie yoluma çıktı.

Yüzündeki alaycı ifadeden, başıma geleceklerden hoşlanmayacağımı anlamıştım.

"Küçük kırık kız' rolünü iyi oynuyorsun," dedi. Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Bence bu gerçekten acınası bir durum, ama baştan çıkaracak başka bir şeyiniz olmadığında, sanırım çaresiz önlemler almak gerekiyor." Dramatik bir şekilde iç çekti. "Knox'u kandırdığına inanamıyorum. Saçmalıkların kokusunu almakta oldukça iyidir. Sanırım hapishane amcığı Knox gibi bir adamı bile gözden kaçırabilir."

Büyük insan çekip giderdi. İyi davrandım ve bana defalarca kötü davranmasının yanına kâr kalmasına izin verdim. Annemin dediğı gibi, *iyilikle öldürmek*. Bir an için ahlaki üstünlüğü ele almayı düşündüm ama sonra Knox'u bu işe karıştırdı. "Baştan çıkaracak başka bir şeyim yok sanıyordum?" Sesimdeki kızgınlık için yapabileceğim bir şey yoktu. Ona karşı sabrım tükenmişti. "Peki hangisi? Küçük, kırık bir kız gibi mi davranıyorum yoksa sadece hapishane amcığımla mı dikkatlerini çekiyorum?"

Yüzü öfkeyle gerildi.

"Knox'a karşı bir şeyler hissettiğini anlıyorum ama sen yetişkin bir kadınsın," diye tersledim. "Kıskançlığını kontrol altına al ve bu yüzden beni yıkmaya çalışmaktan vazgeç."

"Haklısın. Ben bir kadınım," diye homurdandı, bir adım daha yaklaşarak. "Ve Knox da bir erkek. Sen sadece hâlâ lisede okuyan bir kızsın."

Bu da güvensizlik duymamam gereken saçmalıklar listesine eklendi. Kusursuz güzelliğı söz konusu olduğunda kendimi onunla kıyaslamayacağımı kendime söylemişim. Tüm kötü yaralarımaya rağmen kıyaslamadım. Ancak, yaş konusunda endişelenmem gerekeceğini hiç düşünmemişim. Knox beni çocuk olarak görmediğini söylemişti ama bu Stephanie'nin Knox'a yaşça daha yakın olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Bunun beni bu kadar rahatsız etmesinden nefret ediyordum.

"Shiloh," diye seslendi Knox'un homurdanan sesi arkamdan.

Stephanie omzumun arkasından baktı ve megawatt gücünde bir gülümsemeyle bir adım geri çekildi. "Knox, seni orada görmedim. Sadece arkadaşını kontrol ediyordum."

Omzumun üzerinden baktım ve Knox'un birkaç adım arkamda durduğunu gördüm. Elinde sargı bezleri vardı. Okullu ifadesi onu sakın gösteriyordu. Gözlerinde yanan öfke bana aksini söylüyordu.

"Onu kontrol etmek mi?" dedi, ona neredeyse gerçek olan şaşkın bir bakış attı.

Stephanie güzel sarı saçlarını omzundan savurdu. "Evet." "Ne dedi?" diye sordu ona.

Gülümsemesi biraz soldu. "Ne?"

Knox yaklaşarak yanımda durdu, bakışları Stephanie'den hiç ayrılmıyordu. "Onu kontrol ettiğini söylemiştin. Sana nasıl olduğunu anlattığını varsayıyorum. Ne söyledi?"

"Oh-uh," diye kekeledi, gülümsemesi tamamen kaybolmuştu. "İyi olduğunu söyledi."

Knox bana baktı. Yakıcı bakışlarının gözlerimi delip geçmesi kendimi savunmasız hissetmeme neden oldu; sanki hissettiğim her şeyi bir kitap gibi okuyordu. "İyi görünmüyor."

Stephanie kısa bir süre bana baktı. "Sanırım bilmiyor."

Knox ona bakarken kaşlarını çattı. "Belki de saçma sapan bir rol yapıyordur?"

Stephanie'nin yüzündeki kanın çekilmesini izledim.

"Benim için önemli olduğundan değil," dedi, sesi soğuklaşarak. "Görünüşe göre tek umursadığım onun bacaklarının arasında ne olduğu."

Panik onun iri gözlerini doldurdu. "Knox-"

"Zahmet etme," diye tersledi onu. "Her şeyi duydum."

"Ben-" diye söze başladı.

"Gitmelisin," diyerek tekrar sözünü kesti.

Acı yüz hatlarını şekillendirdi ve küçük bir parçam onun için gerçekten üzüldü. Hızla yanımdan geçip kapıya doğru koşmaya başladı. Kanepenin yanındaki masanın üzerinde duran çantasını almak için zar zor yavaşladı. İkimiz de orada sessizce durduk ve ön kapı arkasından çarpana kadar çıkışını izledik.

"Nereye gidiyordun?" Knox sordu, sesinde hâlâ buz gibi bir öfke vardı.

"Başımın ağrıdığını hissediyorum ve çantamda ilaç var mı diye bakmaya gidiyordum."

"Banyomda ilaç var. Burada kalmalıydın," diye tersledi.

Yüzümü tamamen ona döndüm. "Psişik olmadığım için bana kızgın mısın?"

Keelan arka bahçeden içeri girmek için o anı seçti. Benden Knox'a baktı, gerginliği okudu ve akıllıca sessiz kaldı.

Knox Keelan'ı görmezden geldi ve bana ters ters baktı. "Hayır. Az önce olanlar için kızgıyım. Bu ne zamandır devam ediyor?"

İçimi çektim ve mutfağa doğru yürüdüm.

"Shiloh?" Knox beni takip ederek itti. "Stephanie ne zamandır sana böyle davranıyor?"

"Stephanie?" Keelan söyledi.

Knox ona, "Bunu daha sonra konuşuruz," dedi.

Mutfak dolaplarından birinden bir bardak aldım. Bardağıma buzdolabından su doldururken "Bir süre," diye cevap v e r d i m .

Knox küfretti. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

Küçük bir yudum aldım. "Denedim sayılır. Onunla yüzleştğinde sana yalan söyledi. Sen de ona inandın. Ben de peşini bıraktım."

"K a h r e t s i n , Shiloh. Şimdi kim kimin psişik olmasını istiyor?" Knox tersledi.

Touché.

Evin kendi tarafını işaret etti. "Kıçını kaldırıp banyoya geri dön," dedi, sesinde öfke vardı. "Ben elini sararken, Stephanie ile aranızda geçen her şeyi bana anlatmanı istiyorum."

Bana emir verilmesine sinirlendim.

Fark etmiş gibiydi. "Seni omzumun üzerinden attırtma bana."

Denediğini görmek beni cezbetti.

Keelan bana orada olduğunu hatırlatarak ve gerginliği kırarak, "Bir gün ikinizi dövüştürmeliyiz," dedi. "Shiloh'u güç ve cüsse konusunda yenmiş olabilirsin ama o hızlı düşünüyor ve çok dayanıklı."

"Ne derler bilirsin." Knox'a sırttım. "Ne kadar büyük olurlarsa, o kadar sert düşerler." Suyumu yanıma alarak yanlarından geçtim ve Knox'un banyosuna geri döndüm.

KNOX VE KEELAN'A, ONLARLA YAŞADIĞIM HER ETKİLEŞİMİ ANLATTIM. Stephanie. Colt ve Creed ben sözümü bitirmeden hemen önce geldiler. Üçü de Knox'un Stephanie'nin gitmesini istemeden önce bana söylediklerine kulak misafiri olduğunu anlatmasını dinledi. Colt ve Creed çok sinirlenmişlerdi ve Stephanie'nin kovulması gerektiğini söylediler. Keelan ve Knox, Stephanie'nin Desert Stone'daki geleceğini daha sonra tartışacakları konusunda anlaştılar. Sonra konu benim elimi nasıl kestiğime geldi. Keelan'ın ne olduğu hakkında bir fikri vardı. Bir nöbet geçirdiğimi biliyordu ama hepsi bu kadardı. Colt ve Creed hiçbir şey bilmiyordu. Knox ve Keelan daha önce kriz geçirdiğime tanık olan tek kişilerdi. Knox kendi bakış açısından neler olduğunu açıklamama yardım etti.

"Onları ne tetikliyor?" Creed sordu.

"Çoğunlukla korku. Bir kadının çığlığını duymak. Kan," diye cevapladım. "İster inanın ister inanmayın, onlarla eskisinden çok daha iyi başa çıkıyorum. Bir olayı gerçekleşmeden önce durdurmayı öğrendim. Kadın çığlık attığında korkuyu hissettim ama kontrol bendeydi. Sonra elimi kestiğimi gördüm. Kan ve bıçak - bana o geceyi hatırlatan çok fazla şey vardı."

Colt, "İşte bu yüzden korku filmi izlemeyi sevmiyorsun," dedi.

"Slasher veya ev istilasası filmleri kesinlikle hayır. Fantastik veya paranormal bir şey, örneğin vampirlerle ilgili, tolere edilebilir, ancak gerilim yine de beni etkiliyor" diye açıkladım. "Bu gerçekten berbat çünkü eskiden korku filmlerini severdim. Shayla ve ben temalı korku filmi geceleri düzenler ve patlamış mısıra doyardık."

"En sevdiğin korku filmi hangisiydi?" Creed sordu.

Gülümsedim. "IT. Shayla palyaçolardan çok korkardı. Güzel, cesur ve çivi gibi sert kız kardeşim izlemeye dayanamazken ben dayanabildiğim için

bana bu çarpık neşeyi verdi."

Elimi sarmaya başlarken Knox'un ağzının köşesi biraz kalktı.

Ondan sonra partiye döndük. Colt ve Creed gecenin geri kalanında yanımdan ayrılmayı reddettiler. Micah bana bakmaya devam etti ama bunun dışında Keelan'ın partisi başka bir aksilik olmadan devam etti.

O gece üç saat, ertesi gece ise ancak bir saat uyuyabildim. Ne zaman uyuklasam o eve geri dönüyor, ailemin ölümünü izliyordum. Kendimi durmak bilmeyen bir korku, acı ve kan döngüsü içinde sıkışıp kalmış gibi hissediyordum. Beni en çok üzen şey ise koşamayacak kadar bitkin olmamdı.

Güneş dağların ardında zar zor parlıyordu. Verandamın basamaklarına oturmuş, şifonyerimden çıkardığım sigara kartonunu ve çakmağı elimde oynatıyordum. Bir şeye ihtiyacım vardı, beni biraz olsun rahatlatacak herhangi bir şey.

Kararımı verdikten sonra bir sigara çıkardım, dudaklarımın arasına koydum ve ucunu yaktım. Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapatarak yavaşça verdim. Başımı ellerimin topuklarına yasladım, bunu bu kadar çok sevdiğim için nefret ediyordum. Neden nefes almak bu kadar zorlaşmıştı da zehirli dumanı ciğerlerime çekmek bu kadar kolaydı?

Gözlerim hâlâ kapalıydı, aptal kanser çubuğundan bir nefes daha çektim. Ellerimi yüzümde aşağı yukarı ovuşturarak kendimi uyanık tutmaya çalıştım.

"Yine mi sigara içiyorsun?"

Neredeyse inleyecektim. Arka tarafta oturmalıydım. Oturmamamın nedeni, hâlâ yerde parçalanmış halde duran salıncağımı görmek istemememdi. "Zor bir gece geçirdim. Koşamayacak kadar yorgunum ve bu içmek için daha iyi bir alternatif." Başımı kaldırıp Knox'a baktım. Omzunda asılı spor çantasıyla önümde duruyordu.

"Hâlâ uyumuyor musun?" diye sordu.

Cevap vermedim. Onun yerine sigaramdan bir nefes daha çektim.

Kaşlarını çatarak izledi. "Kaçmak, sigara içmek, içki içmek, kaçmak için yaptığın her şey geçici. Eninde sonunda, başa çıkmayı reddettiğin şeyi engellemeye yetmeyecekler."

Bunu biliyordum. Yüzleşmesi çok zor olan şeylerden kaçınmak için kendime ne yaptığımın tamamen farkındaydım. Zorluklardan bıkmıştım. Bu benim her günkü gerçekliğimdi. Kendimi yataktan dışarı sürüklemek, bir ayağımı diğerinin önüne koymak ve elbette nefes almak zordu. Yara bantlarını, yaralarındaki delikleri kapatmak için kullandığımı biliyordum.

batan bir gemi. Bunu biliyordum. Başım çoktan suyun altındaydı. Ama duracak gücü bulamıyordum çünkü yara bantları kolaydı. Kolay olması için bir şeye ihtiyacım vardı.

Sigaramı bitirdim ve basamağa dayayarak söndürdüm. "Şu anda seninle teke tek dövüşemeyecek kadar yorgunum," dedim ayağa kalkarak. "Okul için hazırlanmam gerek." O daha fazla bir şey söyleyemeden arkamı döndüm ve içeri girdim.

Okul zordu. Tüm derslerde gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum. Beden eğitimi sırasında oturdum. Colt ve Creed iyi olup olmadığını sorup duruyorlardı. Yalan söyledim, iyi hissetmediğimi söyledim.

Desert Stone'a girdiğimde bugün dördüncü enerji içeceğimi yudumluyordum.

Resepsiyondan bir adam beni "Desert Stone Fitness'a hoş geldiniz" diye karşıladı.

Orada oturanın Stephanie değil de kıızıl saçlı, kaslı bir adam olduğunu fark ettiğimde bir an duraksadım. Knox kadar kaslı değildi ama düzenli olarak spor yaptığı belliydi.

Masaya doğru yürürken "Merhaba," diye karşılık verdim. Desert Stone polosunun üzerine işlenmiş ismini fark ettim. *Derek* yazıyordu. "Yeni misin?"

Ağzı çocuksu bir sırıtışa dönüşmeden önce ela gözleriyle beni bir kez daha süzdü. "Hayır, ben buradaki kişisel eğitmenlerden biriyim ama geçici olarak resepsiyona bakıyorum."

Ah. Henüz tüm kişisel eğitmenlerle tanışmamıştım. Stephanie'ye ne olduğunu merak ettim.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu gözleri başımın üzerinde gezinmeden önce.

"Hayır. Ben-" Arkamda bir varlık hissettiğimde söylemeye başladım. "Kendini iyi hissetmediğini sanıyordum," dediğini duydum Knox'un.

Colt ya da Creed bunu ona söylemiş olmalı. Arkamı döndüm ve başımı kaldırdım. "Daha iyi hissediyorum."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, lacivert polosunu büyük pazularının etrafında germiştir. Elimdeki enerji içeceğini gördü ve iç çekerek kutuyu benden aldı. "Berbat görünüyorsun."

"Bir kıza söylenecek en kötü şey bu," diye azarladım. Söylediği şey doğrudu. Gözlerimin altında kapatıcıyla gizlemekte başarısız olduğumu tahmin ettiğim koyu halkalar vardı ve normalden daha solgundum.

Kutuyu havaya kaldırdı. "Bunun bir faydası olmayacak. Eve gidip uyumalısın."

Ön masanın arkasındaki koridora doğru yürürken elim spor çantamın askısına dolandı. "Gelemem. Keelan'la birlikte vermem gereken bir ders var."

Knox beni takip ederken küfretti. "Sonra eve gitmeni istemiyorum."

Derek biz koridorda gözden kaybolana kadar meraklı gözlerle bizi izledi. "Ciddiyim, Shiloh," dedi Knox, beni ofisine kadar takip ederek.

Çantamı masasının önündeki sandalyelerden birine bıraktım ve anahtarlarımı çıkardım. Anahtarları ona uzattım. "Tamam."

Onları aldı, ama bundan mutlu değildi. Bunu tuhaf buldum çünkü ona istediğini vermiştim. "Sana iyi olmadığında bana söyleyip söylemeyeceğini sorduğum zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu delici bakışlarını üzerime dikerken. "Ne demiştin?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Olmasaydım bilirdin dedim."

Başını salladı. "İyi olmadığını anlamamın yollarından birini bilmek ister misin?"

Ne olduğunu sormaya zahmet etmedim. Nasıl olsa bana söyleyeceğini biliyordum.

"Artık bazı konularda benimle çok fazla tartışmıyorsun," dedi ve bunu kanıtlamak için anahtarlarımı gösterdi. "Bu sabah da aynıydı. Normalde yaptığın gibi karşıma dikilmek yerine kaçtın."

Bakışlarım yere düştü. "Belki de kavga etmekten yoruldum." Anahtarlarımı cebine koydu. "Ben de bundan korkuyorum."

Kapıya doğru geriye doğru bir adım attım. "Şimdi gitmezsem geç kalacağım."

Beni durdurmadan geri çekilmemi izledi. Koridorda durduğumda arkama bakmadan oradan ayrıldım. Sanırım yine ondan kaçacaktım.

"Güle güle!"

"Gelecek derste görüşürüz!"

Keelan ve ben son öğrenciler de sınıftan çıkarken onlara el salladık. Kapı arkalarından kapandığında yorgun bir iç geçirdim.

"Neler oluyor, Shi?" Keelan bana bakarken sordu. Bunu ilk kez de yapmıyordu. Sanki her an düşeceğimden endişe ediyormuş gibi, ders yaparken sürekli yan gözle beni süzüyordu.

"Sadece yorgunum," dedim ve hızla konuyu değiştirmeye çalıştım. "Bugün çok eğlendim. Bir sonraki derste ne işleyeceğiz?"

Bana bilmiş bir bakış attı. "İyi denemeydi."

Omuzlarım çöktü. *O da değil.* Knox'un kışkımda olması yeterince kötüydü.

"Hey." Keelan elimi tuttu. "Suratını öyle yapma." Beni daha yakına çekti, böylece yüz yüze duruyorduk. Birkaç saç telini kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Hepimizi senin için endişelendirdin."

"Endişelenecek bir şey yok. Ben iyiyim."

Boynumun arkasını kavradı ve diğer elini sırtımın küçük kısmına koyarak beni daha da yakınına çekti. Kaşlarını çatarak bana baktı. "Gerçekten berbat bir yalancısın."

"Bana öyle söylendi." Kollarından kurtulmaya çalıştım ama beni daha sıkı tuttu. Ona ters ters baktım ve güçlü, sert göğsünü ittim. "Ne yapıyorsun sen?"

"Eğer iyiysen, o zaman tutuşumu kırmakta sorun yaşamazsın" dedi.

Direnmeyi bıraktım. "Dövüşmek istemiyorum." Ona ayak uyduramayacak kadar bitkin düşmüştüm ve az önce verdiğimiz ders de tüm enerjimi tüketmişti.

enerjim kalmıştı.

Küçük bir sırtısla omuz silkti. "O zaman sanırım burada durup konuşabiliriz. Çok iyi bir dinleyiciyimdir."

"Oh, gerçekten mi?" Ben çizdim.

"Evet. İstedğin her şey hakkında konuşabiliriz. Kulaklarım açık ve yargılamadan burada olacağım."

Bu çok tatlıydı ama konuşmak istemiyordum. Onu hazırlıksız yakalamayı umarak olabildiğince hızlı hareket ettim ve onu yere sürükledim. Çok hızlıydı -o anda yetişebileceğimden çok daha hızlıydı- ve iki akıcı hareketle beni sırtüstü yatırdı.

Ellerimi başımın üzerinde sabitlerken mutlu görünmüyordu. "Bu çok kolay oldu."

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedim sıfır ısırıkla, onun altında rahatlarken.

Ellerimden birini bırakıp kendi elini başımın altına koydu ve parmaklarını saçlarımın arasına soktu. "Belki de saçını çekmeliyim?"

Biraz çekiştirdiğinde tepki vermedim. Öylece uzanıp ona baktım. Karşı koymamı istediğini biliyordum. Gözlerindeki yalvarışı görebiliyordum.

Saçımı bırakırken kaşları çatıldı. "Seni kaybolurken görüyorum, bebeğim. Hızlı gidiyorsun ve bu beni çok korkutuyor."

Onu korkutmak istemedim. Boştaki elimle uzanıp başının arkasını kavradım ve onu daha yakına çektim. Önce direndi, endişeli gözleri benimkileri arıyordu. Sonra eğildi. Dudaklarımı dudaklarına bastırdım, korkusunu uzaklaştırmak istiyordum ve yorgun ve kırılmış olmaktan başka bir şey hissetmek istiyordum.

Yüzünde acı dolu bir ifadeyle geri çekildi. "Buna bir daha kanmayacağım."

Biraz gülümsedim. "Kaçmaya çalışmıyorum."

"Evet, öylesin." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. "Şeytanlarını bastırmak için beni öpüyorsun."

"Hayır. Ben-"

"Birini dikkat dağıtıcı olarak kullanmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim," diye sözümü kesti. "Senin için dikkat dağıtıcı olmak istemiyorum. Beni öpmeni istiyorum çünkü beni öpmek istiyorsun."

"Seni öpmek istiyorum."

Çok yıpranmış görünüyordu, dudakları benimkinin birkaç santim üzerinde geziniyordu. "Ben de senin olduğun yerdeydim, bu durumda senin yerindeydim ve keşke diğer kişi beni durdursaydı."

Gözlerim onunkilerden hiç ayrılmadan "Ne?" diye sordum.

"Eğer seni şimdi öpersem, kısa süre sonra öpüşmenin dünyayı unutmak için yeterli olmadığını anlayacaksın. Bir sonraki durak sekstir ve kısa bir süre için bunun sana ne kadar iyi hissettireceğini keşfedeceksin. Hayatının darmadağın olduğunu hisseden biri için bu caziptir. Ama bu sadece sikişmektir. Yakınlık yok. Sadece iki beden bitiş çizgisine ulaşana kadar birbirini beceriyor."

Kızardım. Belki de onu biraz kullanmaya çalışmıştım. Şimdi bunu belirttiğine göre, bir daha asla yapmayacağımdan emin olabilirdim. Sadece seks yapmak istemiyordum. Onlarla bu şekilde seks yapmak istemiyordum. Tutku ve bağ istiyordum.

Gözleri rahatlamış bir şekilde parladı ve yanağımı okşarken gülümsedi. "İşte buradasın."

Gülümsememeye çalışarak ofladım.

Biri boğazını temizledi. İkimiz de yukarı baktık. Knox bize bakıyordu. Benden Keelan'a baktı.

Keelan kardeşine sıırttı. "Hâlâ yargılayacak yerin yok."

Knox, "İkiniz her ne yapıyorsanız onu yapmak için daha iyi bir yer seçebilirdiniz," dedi ve o zaman onun üç spor çantası taşıdığını fark ettim, bunlardan biri benimkiydi.

Keelan'ın kaşları kalktı ve tartışmak için ağzını açtı.

"Mutfakta olanlardan bahsetme," dedim, Knox'un yüzüne vuracağı şeyin bu olduğunu biliyordum. Keelan'ın altından kayarak çıkmaya çalıştım. Üzerimden kalktı ve ben de ayağa kalkabildim. "Sanırım gitme vakti geldi?" Çantamı almak için elimi uzatırken Knox'a sordum.

Knox elimden bana baktı. "Git ayakkabılarını getir."

İtiraz etmedim ve dolaplara doğru yöneldim.

Keelan ve ben ayakkabılarımızı giydikten sonra üçümüz spor salonunun önüne geri döndük.

"Colt ve Creed akşam yemeği için bizimle buluşacaklar," diye duyurdu Knox resepsiyona yaklaşırken. Derek hâlâ oradaydı, ofis koltuğunda arkasına yaslanmış, parmaklarını başının arkasında birleştirmişti.

"Kulağa hoş geliyor. Nerede yiyeceğiz?" Keelan sordu.

Knox'un cevabını duymayınca omzumun üzerinden onlara baktım. Beklentiyle bana bakıyorlardı.

"Nerede yemek istersin, bebeğim?" Keelan sordu.

Bunu düşündüm. "Milkshake alabileceğim bir yer."

"Evin yanındaki lokantada," dedi Keelan.

"Çıkıyor musunuz?" Derek yanıımızdan geçerken bize sordu.

"Evet, ama gitmeden önce," dedi Keelan elimi tutarak. "Bu Shiloh. Shiloh, bu da Derek. Yerine birini bulana kadar Derek resepsiyona bakacak."

Derek bana gülümsedi. "Aslında tanışmıştık."

Knox Keelan'a, "Onunla zaten konuştum," dedi.

Beklentiyle onlara bakma sırası bendeydi. Stephanie'ye ne olduğunu bilmek istiyordum.

Knox bilmek istediklerimi yüzümden okudu ve çıkışa doğru devam etmemi işaret etti. "Eve gittiğimizde konuşuruz."

"Sanırım 'arabaya bindiğimizde' demek istedin," diye düzelttim ve çıkışa yöneldim.

Keelan arkamdan homurdandı.

"İyi geceler," dedi Derek. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Shiloh."

Dışarı çıkarken el sallayarak "Sen de," dedim.

Hepimiz Keelan'ın cipine bindik ve Keelan arabayı çalıştırır çalıştırmaz "Onu siz mi kovdunuz?" diye sordum.

Knox, "Bu sabah geldiğimizde masamın üzerinde istifa mektubunu buldum," dedi.

Bu biraz hayal kırıklığı yarattı. "İyi ki kurtulduk."

Keelan homurdandı. "Söyleyecek güzel bir şeyiniz yoksa hiçbir şey söylemeyeceğinizi söylediğinizi sanıyordum."

Knox dalgın bir ifadeyle Keelan'a baktı. "Bunu ne zaman yaptı ki?"

"Bu kural senin için geçerli değil," diye homurdanarak Keelan'ın gülmesine ve Knox'un gözlerini devirmesine neden oldum. "Ve bu onun hakkında söyleyebileceğim en az kötü şeydi."

"Birileri biraz huysuz," diye takıldı Keelan.

"Neredeyse bir haftadır uyumuyor, ne bekliyordun ki?" Knox tersledi.

Gözlerimi kapattım, hayal kırıklığına uğramıştım. Onunla tartışmak istemiyordum. Neyse ki lokantaya giderken arabada geçen süre sessiz geçti.

GÜNE KUSARAK BAŞLADIM. SAAT DÖRT CIVARINDA UYUYAKALMIŞTIM.

Sabah uyandım ve yaklaşık bir saat sonra kalbim çarparak, korku ve yorgunluktan midem bulandı ve tuvalete koşmak zorunda kaldım. Titrememi durdurmak ve sinirlerimi yatıştırmak için birbiri ardına üç sigara içmem gerekti. Buna bir de duş alıp okula hazırlanacak enerjiyi bulmam için bir fincan kahve ekledim.

Makyajımı ya da saçımı yapmaya zahmet etmedim. Kızıl yelemi dağınık bir topuz yapıp başımın üstüne koydum. Bir çift jean şort ve yeşil bir üst aldım. Düşündüğüm tek şey iç çamaşırı seçimimdi. En sevdiğim Superman setini seçtim.

Ön kapımın açıldığını duyduğumda halhalımı botumun içine sokuyordum. "Hazır mısın, bebeğim?" Colt koridordan odama doğru gelirken sordu.

Ayağa kalktım ve sırt çantamı aldım. "Evet."

Colt kapımın önünde belirdi. Çantamın askısını bir omzuma asarken ona küçük bir gülümseme verdim. Gözleri yüzümde gezindi.

"Bok gibi göründüğümü biliyorum," diye terslendim ve o bir şey söyleyemeden yanından geçip gittim.

"Shiloh."

Shiloh, bebeğim değil mi? Tek başına bu bile söyleyeceklerinden hoşlanmayacağımı gösteriyordu.

Oturma odamda yürümeyi bıraktım. "Lütfen Colt," diye yalvardım.

Arkamdan geldiğini hissettim. Bir kolunu boynumun hemen altından doladı ve diğerini karnıma koydu. Sırtım göğsüyle buluşana kadar beni çekti. "Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum"

ve bunu izle." Dudaklarını şakağıma bastırdı. "Keşke benimle konuşsan."

"Konuşacak bir şey yok," dedim ve geri çekilip ön kapıyı açtım.

"Bu kadar mı inkâr ediyorsun yoksa beni aptal mı sanıyorsun?" diye tersledi, sesi başkalarına karşı kullandığı ama bana karşı asla kullanmadığı öfkeli bir tona bürünmüştü.

Yüzümü ona döndüm. "Seninle kavga etmek istemiyorum-"

"Seninle kavga etmeye çalışmıyorum!" diye bağırarak sözümü kesti. "Benimle konuşmanı istiyorum. Neredeyse bir haftadır Creed ve benim yatıya kalmamıza izin vermiyorsun. Bizi kendinden uzaklaştırıyorsun ve ne zaman konuşmaya çalışsak yalan söylüyorsun. Sen. Değilsin. Değilsin. İyi değilsin. Bize bunu söylemeyi bırak. Hepimiz öyle olmadığını ve bir şeylerin yanlış gittiğini görebiliyoruz."

O kadar şaşırmıştım ki, ne diyeceğimi bilemiyordum.

Ellerini yüzüne sürdü. "Adil davranmıyorsun. Bize acı çekmeni izletiyorsun ve sana yardım etmemize izin vermiyorsun. İçimizden biri sana bunu yapsa ne hissederdin?"

Bana cevap verecek zaman bırakmadı. Hışımınla yanımdan geçip kapıdan çıktı ve verandada durduğunu bilmediğim Creed'in yanından geçti. Ellerini ceplerine sokmuş, kardeşinin merdivenlerden inip bahçemden geçerek sokağa park ettiği arabasına gidişini izliyordu. Colt mavi Charger'ına bindi ve hızla uzaklaştı.

Creed derin bir iç çekti. "Yola çıksak iyi olacak yoksa geç kalacağız."

Gözlerime bakmadı. Cesaretlendirici sözler söylemedi. Neden beni şımartmasını beklediğimi bilmiyordum. Colt'un öfkesini hak etmiştim. Creed'in hayal kırıklığını hak etmiştim. Ben bir korkaktım.

Creed okula giderken benimle hiç konuşmadı. Yine de içeride benimle birlikte yürüdü. Koridorda köşeyi dönüp Colt'un dolabına yöneldiğimizde, Cassy ve arkadaşları benimkini karaladığından beri eşyalarımı orada saklıyordum, yavaşlayarak durdum. Colt dolabındaydı ama yalnız değildi. Amber onunla konuşuyordu. Ona gülümsüyor ve platin sarısı saçlarını savuruyordu. Colt'un kolları göğsünün üzerinde kavuşturulmuştu ve kibar gülümsemesi gergin görünüyordu.

Creed benden birkaç adım sonra yürümeyi bıraktı ve bana baktı. Sonra bakışlarımı takip etti ve ne izlediğimi gördü. Başını iki yana salladı. "Bu kız gerçekten de hayır cevabını nasıl kabul edeceğini bilmiyor."

Tam bunu söylediği sırada Amber elini Colt'un pazusuna koydu ve ona yaklaştı. Sırt çantamı düşürdüm ve ayaklarım ben onları hareket ettirmeyi düşünmeden hareket etti. Yumruğumu yanımda sıkarak Creed'in yanından hışım ile geçtim.

Creed beni durdurmak istercesine "Shi," dedi ama artık çok geçti.

Onlara yaklaşırken kolumu geri çektim. Yumruğum yanağına çarpmadan önce Amber'ın beni fark edecek zamanı bile olmamıştı. Çığlık atarak dolaplara çarptı ve yere düştü.

Kollar arkamdan sarıldı ve beni sürükledi. Bacaklarım tutmadı ve beni tutan kişi ağırlığımı taşımak zorunda kaldı. İnsanların, yanağını tutup yerde ağlayan Amber'ın etrafına üşüşmesini uyuşmuş bir şekilde izledim.

Az önce ne yaptım ben?

"Bu sefer daha az ceza için pazarlık yapmam için bana para teklif etmeyeceksiniz değil mi?" Müdür Morgan masasının arkasında oturduğu yerden konuştu.

Bay Morgan beni ofisine çağırdığında ne olduğunu sormamıştı. Bunun yerine beni "Kendi mezarlarını kazmalarına izin vermek buraya kadarmış" diyerek karşılamıştı. Ben de cevap verme zahmetine girmemiştim. Bir süre sessizlik içinde oturduk. Belli ki benimle ne yapacağını düşünüyordu. Ben ise sadece cezamın bitmesini istiyordum.

Sandalyemde sonuna kadar geriye yaslanmışım, dirseğimi kolçağa dayamışım ve yumruğumla başımı destekliyordum. "Yapabilirim ama yapmayacağım."

"Peki neden?" diye sordu.

"Cezalandırılmayı hak ediyorum."

Bir an beni incelerken gözleri kısıldı. "Seninle ilgili bilmem gereken bir şey mi var? Aileni kaybettiğini biliyorum ve bu herkes için çok zor olurdu, özellikle de senin gibi genç biri için."

"Hayır," diye sertçe cevap verdim.

Başını sıkıca salladı, benden memnun olmadığı belliydi. "Derhal geçerli olmak üzere, okul haftasının geri kalanı için uzaklaştırıldın."

Sandalyemden kalktım ve sırt çantamı yerden aldım. Bay Morgan'ın ofisinden çıkıp Knox'un beklediğini görene kadar okula arabayla gitmediğimi unutmuştum. Okulun ön bürosunun küçük lobisinin ortasında, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve çenesini sıkmış bir şekilde duruyordu. Üzerinde iş kıyafetleri vardı.

"Seni eve götüreceğim," dedi.

Başımı salladım ve onu otoparka kadar takip ettim. Eve dönüş yolunun büyük bir kısmı sessizdi.

"Seni kim aradı?" Başımı yan cama yaslayarak sordum.

"Colt," diye cevap verdi. "Bana olanları anlattı ve bir mucize eseri ceza almaktan kurtulsan bile, yine de eve gitmenin en iyisi olacağını söyledi." Bana doğru baktı. "Görünüşüne bakılırsa haklıymış."

"Haftanın geri kalanı için uzaklaştırma

aldım." "Karşı koymaya çalıştın mı?"

"Hayır."

Elleri direksiyonu sıkıca kavradı. Bir şey söylemek istediği belliydi ama arabasını garaj yoluna çekene kadar sessiz kaldı. İkimiz de dışarı çıktık. Evime doğru ilerlerken sırt çantamdan anahtarlarımı çıkardım. Knox önümü kesti. Anahtarlarımı elimden kaptı ve sırt çantamı omzumdan aldı. Çullanıp beni bacaklarımdan yakaladığını zar zor gördüm. Ayaklarım yerden kesildi ve onun omzunda taşınmaya başladım.

"Knox," diye homurdandım baş aşağı asılı dururken.

Evinin ön kapısının kilidini açıp beni içeri taşıırken beni görmezden geldi. Sırt çantamı içerideki küçük masanın yanına bıraktı ve ikimizin de anahtarlarını kaseye attı. Beni yatak odasına kadar götürdü ve yatağına yatırdı.

Şaşkınlıkla önümde diz çöküp ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarmaya başlamasını izledim. Halhalımla oynadı. "Açık mı kapalı mı?"

"Ne için?" Ben sordum.

Başını kaldırıp bana baktı. "Uyuyacaksın."

Paniğim tavan yaptı. "Ne?" Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama o beni ayak bileklerimden yakaladı ve olduğum yerde tuttu.

"Uyuyacaksın, Shiloh. Seni tutmam gerekse bile." Başımı salladım. "Uyumak istemiyorum."

"Neden?"

Ağzımı kapattım.

Halhalımı tekrar çekiştirdi. "Açık mı kapalı mı?" "Neden sorma zahmetine giriyorsun?"

Benim söz hakkım yok ki."

"Rahat olmanızı tavsiye ederim, çünkü en az sekiz saat uyumadan bu yataktan çıkmayacaksınız."

Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Kapalı."

Halhalımı çözdü ve şifonyerinin üzerine koymak için ayağa kalktı. Sütyenimi çıkarmak için arkama ve gömleğimin altına uzandım, sonra askılarını kol deliklerinden çıkardım ve gömleğimin altından tamamen çıkardım. Kobalt mavisi ve kırmızı Süpermen sütyenimi ona uzattım. Eğer rahat olmamı istiyorsa, ben de rahat olurdum.

Onu aldı ve şifonyerinin üzerine fırlattı. Yatakta arkama yaslandım ve kot şortumun düğmelerini açıp kalçalarımın altına aşağı indirdim. Bacaklarımdan aşağı indirirken bakışları şortumu takip etti. Ayak bileklerimden tekmeleyerek çıkardım ve ona doğru uçtular. Yüzünde gergin bir ifadeyle onları yakaladı. Topuzumu çözmek ve saçlarımı savurmak için doğruldum.

Knox şortumu sütyenimin yanına koydu. Kemerini çözüp ayakkabılarını çıkardığında donup kaldım. Başının üzerinden uzanıp gömleğini çıkardığında nefes almayı bıraktım. Pantolonunun düğmelerini açıp dar, gri boxer külotuna kadar soyduğunda gözümü kırpmayı reddettim. Birkaç dövmesi vardı. Biri kalçasında yazıya benzeyen, diğeri de kaburgalarının üzerinde, yan tarafında, tüylü melek kanatlarına sarılmış bir araba motoru dövmesiydi. Altında da okuyamadığım başka yazılar vardı. Gözlerimin aşağıya inmesine izin vermemeye çalıştım. Denedim ve başaramadım. Sanki bir fener tarafından çekilmiş gibi, bakışlarım aşağı indi ve boxer külotunun hayal gücüne çok az şey bıraktığını gördüm.

Ellerini kalçalarına koydu ve yakalandığımı anladım. Kızardım, gözlerim onunkilere kaydı. Kaşlarını çatıyordu.

Gözlerimi devirdim. "Sanki vajinama uzun uzun bakmadın," diye mırıldandım yastıklara doğru geri çekilirken.

Dolabını açtı ve bir çift basketbol şortu ile bir tişört çıkardı. "Böyle bir şey olmamış gibi davranmak istediğini sanıyordum."

Battaniyenin altına girdim. "Bana utanç veriyordun ve çağırılması gerekiyordu."

Tişörtünü giymeden önce ağızının kenarının seğıirdiğini gördüm.
"Gözlerini kaçırabilirdin."

Alay ettim. "Mutfakta gözlerini kaçırabilirdin."

Yatağı yanına tırmanmadan önce basketbol şortunu giydi. "Sanırım ödeşdik o zaman."

"Ödeşmekten çok uzağız. Sen her şeyi gördün. Her yerin örtülüydü."

Gölümsedi, başını salladı ve yorganın altına yerleşti. İkimiz de orada yatarken aramızda sessizlik uzandı. Gözlerimi tavana diktim. korkumu geri alıyorum.

"Gözlerini kapat, Shiloh."

Ellerim beyaz yorganını yumrukladı.

"Yapamam." "Neden?"

Alnım çatladı ve sallanmaması için dudağıımı ısırarak zorunda kaldım.
Ağılamayacağım. Ağılamayacağım.

"Hey," dedi çenemi tutarak. Yüzümü ona dönmem için başımı çevirmemi sağladı. "Neden uyumak istemiyorsun?"

Elini ittim ve tavana bakmaya geri döndüm. Onun endişeli gözleriyle karşılaşmaya dayanamıyordum.

"Shi-"

"Kabus görmek istemiyorum, tamam mı?" Sonunda itiraf ettim. "Onu görmek istemiyorum. O evde kapana kısılmak istemiyorum. Ne zaman uyusam, oraya geri dönmek zorunda kalıyorum." Yüzümü kapattım. "Artık bunu yapamam." Sesim kısıldı ama gözyaşlarımı tuttum.

Kolunu altına sokup beni kendisine doğru sürüklemekten önce yatak hareket etti. "Yan dön," diye emretti.

Dediğini yaptım ve yan yatıp yüzümü ona dönecek şekilde yer değıştirdim.

Vücudu benimkine değıene kadar daha da yaklaştı. Kolunu başımın altına uzattı ve diğıer kolunu karnıma doladı. "Sana sarıldığını hissediyor musun?"

"Evet," dedim.

"Kendini güvende hissediyor musun?"

"Evet."

"Gözlerini kapatmanı istiyorum ama kapattığında sadece bana odaklan" dedi.

Tereddüt ettim.

"Gözlerini kapat, Shiloh."

Elimi onun elinin içine kaydurdım ve gözlerimi kapatmadan önce sıkıca sıktım.

Karnımın yanında duran eli başıma doğru hareket etti ve parmakları saçlarımın arasında gezinmeye başladı. "Rahatlayacaksın çünkü sana sahibim."

"Ya bir kabus görürsem?"

"Uyanırsan seni uyandırırım ama bunu düşünmemeye çalış. Sadece bana odaklanmanı istiyorum," dedi parmaklarını saçlarımda gezdirmeye devam ederken. "Ben seni tutarken hiçbir şey sana ulaşamaz. Kimse sana zarar veremez."

Derin bir nefes aldım ve nefesimi verirken biraz rahatladım.

"İşte böyle," dedi. Parmakları saçlarımı okşamayı ve taramayı hiç bırakmadı. Yalnızca onların verdiği hisse ve ne kadar iyi hissettirdiğine odaklandım.

Kendimi çabucak uykuya dalmanın eşiğinde buldum. "Annem parmaklarını saçlarımda gezdirirdi," dedim uykulu bir sesle. Bunu beni sakinleştirmek için yapardı ve her zaman işe yarardı, tıpkı şimdi işe yaradığı gibi.

Kenardan yuvarlanıp karanlık bir uyku çukuruna düşmeden hemen önce "Biliyorum" dediğini duyduğumu sandım.

BAY X KORIDORDA BENİM ODAMA DOĞRU İLERLERKEN MIRILDANMAYA BAŞLADI. oda. Yaklaşmasını dinlerken diğer bileğimi çözmek için hızla çalıştım. Diğer elim serbest kaldığında, bağlı ayak bileklerime baktım. Onları zamanında çözemeyecektim. Panikle etrafı araştırdım. Komodinin üzerinde bir kalem vardı. Ona uzandım. Parmaklarım kalemi avucumun içine alacak kadar yaklaştırmayı zorlukla başardı.

Olabildiğince hızlı hareket ederek, ipi her iki bileğime tekrar sardım ve bağlı olmadıklarını fark etmemesi için dua ettim. Sıkılı yumruğumdaki kalemi gergin ipin arkasına sakladım. Bakışlarım Shayla'nın ayaklarının kaydığını görmek için tam zamanında kapı aralığına geri döndü.

Kalemi tutmayan elim ipin etrafını o kadar sıkı sarmıştı ki acı veriyordu. Bu acıya ihtiyacım vardı. Beni felç etmekle tehdit eden korkudan daha kötü olmasına ihtiyacım vardı.

Bay X görüş alanına girdi. Ama yalnız değildi. Bir kolunu Shayla'nın beline dolamış, diğer eliyle de onun gevşek bedenini tutuyordu. Sonra odama girdi, kelimenin tam anlamıyla. Hâlâ mırıldanarak etrafımda dönüyor, onun cansız bedeniyle dans ediyordu. Onu dalarken, "Kız kardeşin her zaman ilgi orospusuydu." dedi. Dik durdu ve başı yeni doğmuş bir bebeğinki gibi sallanan Shayla'ya baktı. "İkiniz birbirinizin aynısı olsanız da, daha farklı olamazdınız." Tekrar döndü ve Shayla'yı da yanında salladı. "Açgözlü, şımarık bir prenses gibi gördüğü her ilgiyi yalayıp yutarak gösteriş yapıyordu. Dış görünüşü güzel olabilirdi ama ruhu çirkindi." Shayla'nın bedenini yere fırlattı ve gözleri bana kaydı. "Ancak sen mükemmelsin. İçiyile ve dışıyila. Hiçbir şeyle gösteriş yapmana gerek yok.

Ruhunuz gerçek ve saf bir ışık yayıyor. Beni çağırıyor." Yatağıma doğru yürüdü. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan dizini şiltenin üzerine koydu. "Masumiyetin beni bir pervane gibi kendine çekiyor," dedi kalçalarımın oturana kadar üzerimde sürünürken. Elleriyle yüzümü kavradı. "Bu masumiyete imreniyorum." Elleri aşağıya doğru inip boynuma dolandı. "Bunu çok istiyorum..." Sıktı. "Neredeyse onu yok etmek istiyorum."

Havamı tamamen kesti. Panik içime doldu ve beni ele geçirdi. Ellerimin serbest olduğunu neredeyse unutarak altında çırpındım ve çırpındım. Çabucak onları çözmeye çalıştım.

"Sen benimsin, Shiloh. Artık kimse seni benden alamaz," diye hırladı beni boğmaya devam ederken.

*Kalemi tutan elimdeki ipi çıkardım. **Yap şunu! Şimdi yap!** İçimden çılgılık attım. Kalemi elime alıp savurdum. Kalemi yanağına sapladım.*

"AH!" diye bağırdı, benden ve yataktan yuvarlandı. Odamı sarsan bir gürültüyle yere çarptı. Hiç vakit kaybetmeden ayak bileklerimdeki ipi çözmeye başladım. Birini çabucak çözdüm, sonra diğerine atladım. Yüksek sesle inledi ve odamla bağlantılı banyoya doğru süründü.

Son ayak bileğimi de çözer çözmez hızla yatağımdan kalktım. Shayla'nın bedeninin üzerinden atladım ve kapıya doğru koştum. Ayağımdan yakalandım ve öne doğru düştüm. Yere düştüğüm anda geri sürüklendim.

Nefes nefese uyandım.

Eller yüzümü çevreledi. "Shiloh," diye sertçe bağırان bir ses dikkatimi çekti.

Yukarı baktığımda Knox'u tepemde gördüm ve rahatladığımı hissettim. "İyisin," dedi.

Göğsünü ittim, boşluğa ihtiyacım vardı. O kalçalarının üzerine oturdu ve ben de dizlerimi göğsüme çekerek yatak başlığına yaslandım. "Asla gitmeyecekler."

Sert ifadesi yumuşadı. "Onları yok etme yeteneğine sadece sen sahipsin, Shiloh."

Bununla nereye varmak istediğini biliyordum ve bunu duymak istemiyordum. Yataktan kalktım ve şifonyerden şortumu aldım.

Knox yataktan kalkarak, "Sadece beş saat uyudun," dedi. "Bundan daha fazla uyumalısın."

Şortumu bacaklarımdan yukarı çektim ve düğmelerini ilikledim. "Hayır." "Shiloh," diye homurdandı.

Onu görmezden geldim ve kapıya doğru hışım ile yürüdüm.

Koridorda oturma odasına doğru yürürken Knox'un öfkeli sesi tam arkamdan duyuldu. "Planın ne o zaman? Uyumayı reddederek bir hafta daha mı geçireceksin?"

"Hey, şimdi," dedi Keelan yemek odasından oturma odasına girerken. Benden arkamdaki Knox'a bakarken biraz şaşırılmış görünüyordu.

"Nasıl başa çıkacağım beni ilgilendirir," diye omzumun üzerinden tersledim.

Bileğimi yakaladılar ve beni çekiştirdiler. Knox gözlerinde yanan öfkeyle bana baktı. "Mesele de bu. Hiçbir şeyle uğraşmıyorsun."

Bileğimi çektim.

"Kendini kaybediyorsun, Shiloh. Eğer bunu kabul etmez ve sana yardım etmemize izin vermezsen, işimiz biter," dedi Knox.

Tehdidi neredeyse ayaklarımı yerden kesti.

Creed'in, "Buna bizim adımıza karar veremezsin," diye çıktığını duydum. Odanın öbür ucuna baktım ve Colt'la birlikte evin kendi taraflarına giden koridorda durduklarını gördüm.

Knox'a dönüp baktım. Öfkeli bakışları üzerimde sabitlenmişti. "Kendine yardım etmeyi reddediyorsun diye arkama yaslanıp kardeşlerime zarar vermeni izlemeyeceğim."

Bir adım geri çekildim. Sözleri gerçekten de ruhuma fiziksel darbeler indirmiş gibi hissettirdi.

O haklıydı. Onları incitiyordum. Bu sabah Colt'un sesindeki acıyı duyduğumda bunu anlamıştım.

Korkak olduğum için onları incitiyordum.

Bunu hak etmiştim.

Creed Knox ile tartıştı. Birbirlerine bağırıp çağırdıklarını görebiliyordum ama onları duyamıyordum. Kulaklarımdaki uğultudan duyamıyordum. Ayaklarım uyuşuk bir şekilde onlardan uzaklaştı. Kaseden anahtarlarımı aldım ve kapıdan çıktım. Eve yürürken çıplak ayaklarımın altında biraz acı hissettim ama dikkatimi en çok çeken göğsümdeki sıkışma oldu. Bu

o kadar sıkıydı ki ciğerlerime yeterince hava çekemiyordum. Gözlerimin ve yüzümün arkasında basınç titreşmeye başladı ve başım dönmeye başladı.

Verandamın basamaklarına ulaştığımda bacaklarım beni bıraktı. Aşağı indim ve başımı en alt basamağa çarptım. Acı beni şok etti, ciğerlerim açıldı ve uzun bir nefesle havayı içime çekebildim. Kendimi ayağa kaldırırken elimi şakağıma götürdüm. Derimde bir yırtık hissettim. Elimi çektim ve ıslak bir şey yüzümün yanından boynuma doğru yuvarlandı. Elime baktım. Kanla kaplıydı.

Merdivenlerden çıktım ve kapının kilidini açtım. Kapıyı açmak için bir saniye uğraştım. Kanlı elim topuzun etrafında kayıp duruyordu. İçeri girdikten sonra alarmı devre dışı bıraktım ve yeniden kurdum, kanlı parmaklarım anahtarların üzerinde lekeli izler bıraktı. Yüzümden akan kan ayak parmaklarımın yanındaki ahşap zemine damladı.

Bildiğim tek şeyin bu olup olmadığını merak ederek noktalara baktım. Kan ve bitmeyen acı. Eğer öyleyse, artık bunu yapmak istemiyordum.

Neden bu kadar çok mücadele ettim?

Nedenini ya da o gece kendimde bulduğum gücü hatırlayamıyordum.

Nereye gitmişti?

Göğsüm tekrar sıkışmaya

başladı. Korkmuştum.

Anneme ihtiyacım vardı.

Yatak odama koştum ve dolabımı açtım. Arka köşeye, asılı kıyafetlerin olduğu bölümün altına kadar süründüm. Dizlerimi göğsüme çektim ve pes ettim.

"SHILOH?" DIYE SESLENDİ ANNEM DOLABIMIN KAPISI AÇILMADAN ÖNCE. O FARK ETTİ Ben en arkada oturuyordum, dizlerimi göğsüme çekmiştim. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu bana bakmak için eğilirken, gözlerinin etrafına endişe kazınmıştı.

"Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum," dedim.

"Ah, tatlım," dedi, diz çöküp elimi tutarak. "Buraya gel." Beni kendine çekti ve kollarını bana doladı.

"Bunu daha ne kadar yapabileceğimi bilmiyorum," diye omzuna doğru ağladım. "Böyle söyleme."

"Her zaman beni izliyormuş gibi hissediyorum. Sanki özgür olamıyorum. Neden beni rahat bırakmıyor?!"

Kolları beni sımsıkı sardı ve burnunu çektiğini duyduğumu sandım. Nefes verirken göğsü titriyordu. "Beni dinle," dedi omuzlarımdan tutup ona bakmamı sağlayarak. Kararlı ve sert görünüyordu. Sadece gözlerindeki hafif pembe ton ağlıyor olabileceğini gösteriyordu. "Eğer pes edersen, o kazanır. Kazanmasına izin veremeyiz. Sen buna dayanacak kadar güçlüsün."

"Öyle olduğumu sanmıyorum."

Soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalışıyormuş gibi tavana baktı. Tekrar bana baktığında, o kararlı bakışları geri döndü. "Öyle olduğunu biliyorum çünkü seni ben yarattım. Hayat seni yıkmak için omuzlarına sürekli ağır yükler bindirecek."

Küfür ettiğini duyunca ağzım açık kaldı.

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Düşeceksin. Birçok kez düşeceksin. Bazen düşerken canın düşündüğünden çok daha fazla yanacak ve

tekrar ayağa kalkmak istemediğinizi hissedeceksiniz. Örneğin şu anda olduğu gibi. Ama kalkacaksınız ve kalktığınızda daha güçlü olacaksınız."

"Çok kolaymış gibi söylüyorsun." Yüzümü sildim.

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi başımın arkasını okşayarak.

"Hiç düştünü mü ve kesinlikle ayağa kalkamadınız mı?" Ben sordum Onu.

Gözlerinde hüznü bir bakış vardı ve başını salladı. "O zaman nasıl ayağa kalktın?"

"Baban bana yardım etti."

"O noktaya ulaşırsam ne yapmam gerekiyor?"

Ayağa kalktı ve elini uzattı. "O zaman sana yardım edeyim, tatlım."

Knox'un sesiyle gözlerimi açtım. "Alarmı sıfırladı. Bu da evde bir yerlerde olduğu anlamına geliyor."

"Bu odada mı? Kilitli olan odada mı?" Gürültü duymadan önce Keelan'ın söylediğini duydum. "Shiloh!"

Hareket etmedim. Cevap vermedim. Yanağımı soğuk ahşap zemine dayayarak öylece uzandım. İçim ve dışım tamamen uyuşmuştu.

"Yatak odasında yerde kan var," dediğini duydum Knox'un, tam da dolabımın kapısı açılıp ayakkabılarını görmeden önce. "Onu buldum!" diye bağırdı ve içeri koştu. Yanımda diz çöktü. "Shiloh?"

"Git buradan," diye fısıldadım.

Saçlarımın bir kısmını yüzümden uzaklaştırdı ve bir küfür savurdu. "Ne oldu?"

"Lütfen, git buradan," diye tekrar fısıldadım.

"Neredesin sen?" Colt dolap kapısı daha açılmadan yatak odamdan bağırdı. "O iyi mi?"

Endişesini duyabiliyordum ve bu hissizliğimin bir kısmını aldı. Gözlerime taze yaşlar doldu.

Knox, "Colt, Creed'i al ve gidip evden ilk yardım çantasını getir," diye emretti. "Neden ikimiz de gitmek zorundayız?" Creed'in sorduğunu duydum. "O iyi mi? Ben istiyorum

onu görmek için."

"Lanet olsun!" Knox kükredi. "Dediğimi yap ve git."

"Hadi," dedi Colt ve geri çekilen ayak seslerini duydum.

"Ne yapabilirim?" Keelan'ın sorduğunu duydum. "Sadece onları geride tut."

Keelan, "O onların kız arkadaşı, Knox," dedi.

"Şu anda bunun hiçbir önemi yok," diye tersledi Knox ve yanıma oturmak için kaykıldı. Saçlarımı yüzümden biraz daha uzaklaştırdı. "Shiloh." Sesi dayanamadığım bir yumuşaklığa büründü.

Gözlerimi kapattım. "Lütfen, git."

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun. Oldukça kötü durumdasın."

Umurumda değil.

"Bu nasıl oldu?" diye sordu.

"Düştüm."

"Bilincini mi kaybettin?"

Gözlerimi açtım ve yaşlar akmaya başladı. "Eğer sadece bir kesikten fazlası olsaydı, sanırım şimdiye kadar beni öldürmüş olurdu."

Knox birkaç nefes sessiz kaldı. "Bunun olmasını mı umuyordun? Bu yüzden mi baktırmak yerine buraya geldin?"

Buraya güvende hissetmeye ihtiyacım olduğu için gelmişim ama ne önemi vardı ki? "Shiloh," diye uyardı.

"Artık umursamak istemiyorum." Gözlerimden daha fazla yaş süzüldü.

"O yüzden lütfen git."

"Vaz mı geçiyorsun?"

"Bunu neden daha önce yapmadığımı merak ediyorum," diye itiraf ettim. "Ondan kaçmak için neden bu kadar çok mücadele ettim? Onları öldürdü. Elimde hiçbir şey kalmamıştı."

"Yaşamak istedin."

"Bu kadar zor olacağını bilmiyordum." Acım içeri dolup uyuşukluğu tamamen yok edince sesim kesildi.

"Daha da kolaylaşacak," dedi. "Eğer pes edersen, bunu asla göremezsin." Ona inanmadım. "Kanıtla."

Bir süre sessiz kaldı. Tam pes edip gideceğini düşünürken, "Annem akciğer kanserinden öldüğünde on üç yaşındaydım. Hayatında bir gün bile sigara içmedi."

Bunu söylemesini beklemiyordum. Çocuklar anneleri hakkında hiç konuşmazlardı. Onun hakkında bildiğim tek şey, Colt ve Creed altı yaşındayken vefat ettiği ve Knox ile Keelan'ın gözlerinin onda olduğuydu.

"Vefatından aylar önce yatalak hale geldi ve sürekli titreşen bir ses çıkaran bir oksijen konsantratörüne bağlandı," diye devam etti Knox ve sesinde hafif bir gerginlik vardı. "O kadar gürültülüydü ki

eski evimizin her yerinde duyulurdu. Bu sesi duymazdan gelemiyordum ve okula gittiğimde bu ses kafamdan çıkmayı reddediyordu. Bundan nefret ederdim." Durakladı. Kendini toparlamak için belki de? Emin değildim. Yüzünü göremiyordum. "Ses sürekli annemin öleceğini ve dünyanın yıkılmakta olduğunu hatırlatıyordu." Sırt üstü yatabilmek için yana kaydı ve nihayet yüz yüze konuşmaya başladık. "Bunu sana yaşadıklarını anladığımı söyleyebilmek için anlatmıyorum. Ama benim kaybımla birlikte, her günün her dakikasının, görünürde bir son olmadan zor hissettirmesinin nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

"Nasıl devam ettin?"

"Mücadele ettim. Sizin yaptığınız gibi beni incitecek şekilde kederimle yüzleşmekten kaçındım. Her zaman öfkeliydim. Çok fazla kavgaya karıştım. Babam daha iyi bir çıkış yolu olacağını umarak beni futbol oynamaya zorladı. İşe yaradı, ta ki yaramayana kadar. Sonunda aşırı saldırganlık yüzünden takımdan atıldım. Ondan sonra spor salonunda yaşamaya başladım. Koştum, ağırlık kaldırdım, ayakta zor durana kadar vücudumu çalıştırdım. Lise ikinci sınıftayken babam eve hurdalıktan çıkmış gibi görünen eski bir araba getirdi. Tamir etmesine yardım etmediğim sürece spor salonu üyeliğimi, telefonumu ya da başka bir şeyimi ödemeyeceğini söyledi. Kendi masraflarımı karşılamak için bir işe girmekle tehdit ettim ve eğer girersem beni evden atmakla tehdit etti. Bana 'Benimle şu lanet araba üzerinde çalış Knox, işimiz bittiğinde arabayı alabilirsin' dedi." Knox'un gözleri hüznüydü. "O zaman fark etmemiştim ama o araba üzerinde çalışarak kederimin üstesinden gelmemi sağladı. İlk başta annemden bahsetti, sadece bir iki yorum yaptı. Sonra onu daha fazla gündeme getirdi, ilk tanıştıkları, onu sevdiğini bildiği zamanlara dair anılarını paylaştı. Onun hakkında konuşmanın benim için ne zaman ve nasıl iyi hale geldiğini size söyleyemem, ama sonunda kederimi o arabanın kaputunun altına bıraktım."

"Seni o kurtardı," dedim.

"Beni kendimden kurtardı," diye yanıtladı. "Sonra onu kaybettim ve kaydettiğim tüm ilerleme bir anda silinip gitmiş gibi hissettim. Vazgeçmek istedim. Şu anda senin yaptığın şeyi yapmak istedim. Çok fena 'siktir et' demek istedim ama sonra bana güvenen üç kişi olduğunu hatırladım. Hayatımda yaptığım en zor şeydi - acıma yenik düşmeyi reddetmek. Bana en çok yardımcı olan şey, bunun daha da kolaylaşacağını bilmektir. Babam bana bunu göstermişti."

"Bana güvenen kimse yok."

"Yok ve buraya kadar gelebilmiş olmanız gücünüzün bir kanıtı."

Burnumu çektim. "Ben güçlü değilim. Bir koltuk değneğinden diğerine atladığım için bu kadar uzun süre dayanabildim. Kendimi bir şişenin dibinde boğdum. Korkumu yatıştırmak için sigara içtim. Acıyana kadar koştum çünkü bu acı hissettiklerimden daha iyiydi."

"Eğer yaptığınız şeyin yanlış olduğunun farkındaysanız, neden bunu kendinize yapmaya devam ediyorsunuz? Neden daha iyi olmak için çalışmıyorsun?" Sorusunda yargılama yoktu. Sadece anlama ihtiyacı vardı.

Alnım çatladı. "Çünkü korkuyorum." "Neden korkuyorsun?"

"I-" İçimde bir baraj yıkıldı ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı hızla süzölmeye başladı. "Olanlar hakkında konuşmak istemiyorum. Bana nasıl zarar verdiğini ve onları nasıl öldürdüğünü hatırlamak istemiyorum." Kontrolsüzce ağlarken vücudum titriyordu.

Yüz ifadesi acıya dönüştü ve elimi tuttu. "Buraya gel." Biraz çekiştirdi ve ben de kendimi yukarı ittim. Oturdu ve beni kucağına çekti. Bacaklarımı kalçalarının üzerinden geçirdim ve ona sarıldım. Kollarımı içeri soktum ve

Colt beni böyle tuttuğunda yaptığım gibi yüzümü onun iri göğsüne gömdüm. Knox bana sıkıca sarıldı. "Bu konuda konuşmak istemediğini biliyorum ama o gece seni rüyalarında yakalıyor. Sana daha önce hepimizin

acılarımızla yüzleşmek zorunda olduğumuzu söylemiştim. Belki de bilinçaltın sana o gece hakkında konuşmak istesen de i s t e m e s e n de zamanın geldiğini söylüyor. Bu yüzden kendinize şunu sormalısınız... bu

konuda konuşmak ve yaşadıklarınızla yüzleşmeye çalışmak İşleri olduğundan daha kötü hale getirerek mi?"

Başımı salladım. "Bunu yapacak kadar cesur değilim."

"Bana bak," dedi elini çenemin altına koyarak. Kahverengi gözleriyle buluştum. "Yeterince cesursun. Bugün uyuyacak kadar cesurdun."

"Sadece sen beni tuttuğun için yeterince cesurdum."

Elleri yanaklarımı kavradı. "O zaman sana sarılacağım. Hepimiz sana sarılacağız, Shiloh. Sana yardım edeceğimizi söyledim ama sen de kendine yardım etmek istemelisin."

Bunu yapabilir miyim? Tek başıma, hayır. Tek başıma boğuluyordum - yavaş yavaş okyanusun dibine batıyordum, çünkü pes etmiştim. Onların yardımını düşünmek, sanki ellerinin suya uzanıp beni kurtarması gibiydi. "Terapiye geri dönmeliyim."

Kıpırdamadan durdu. "Bence bu iyi bir fikir."

Gözlerimi kapattım. "Senden iki iyilik isteyebilir miyim?" "Ne?"

"Üzerime fazla gelme. Hata yapmama izin verme, çünkü buraya geri dönmek istemiyorum. Bir daha asla böyle hissetmek istemiyorum."

Ellerini yüzümden çekti. "Bu konuda hepimiz yardımcı olabiliriz. İkinci iyilik nedir?"

"Bugün, uyuduğumda nelerle karşılaşacağımı bilmeme rağmen, bana her şeyin yoluna gireceğini hissettirdin. Bunu tekrar yapabilir misin?" Başını salladı ve saçlarımı omzumun arkasına itti. Şakağımı işaret ederek, "Seni gerçekten de buna baktırmaya götürmeliyiz" dedi. Knox kolunu belime doladı ve beni bırakmadan ayağa kalktı. Beni tutmasına yardımcı olmak ve düşmekten korktuğum için kollarımı hızla boynuna, bacaklarımı da beline doladım. Beni dolaptan çıkardı ve Colt, Creed ve Keelan'ın odamda beklediklerini gördüm. Creed kollarını göğsünde kavuşturmuş şifonyerime yaslanmıştı, Colt dolabın kapısının yanında yerde oturuyordu ve Keelan da yatağımın ayak ucunda oturuyordu. Hepsinin yüzünde kasvetli bir ifade vardı ama Knox beni yanlarından geçirip banyoya götürürken neşelendiler.

Bir kolunu beni tutmak için popomun altına soktu, beni tezgâhın üzerine koymadan önce boştaki eliyle ışığı yaktı.

Parlak ışıktan irkildim. Knox saçlarımı nazıkçe şakağımdan geriye doğru taradı. "Evet. Dikiş atılması gerekecek."

"Hastaneye gitmek istemiyorum," dedim.

Keelan banyo kapısının yanında durduğu yerden, "Gitmen gerek bebeğim," dedi. Şakağıma bakarken çenesindeki kaslar sıkıştı.

Knox Keelan'a, "Pekâlâ, hadi ona ayakkabılarını giydirelim ve çantasını alalım," dedi ve ikisi birlikte banyodan çıktılar. Eşiği geçer geçmez Colt ve Creed hızla içeri daldı.

Önce Colt bana yaklaştı. Ellerini enseme doladı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. "Bunu bir daha yapmana izin yok," dedi ve geri çekildi. Bir küfür savurarak yüzümün yan tarafına baktı.

Başımı salladım. "Özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Sadece bizi dışarıda bırakma. Artık yalnız değilsin. Siz acı çekersiniz, biz çekeriz." "Tamam," dedim.

Keelan dolabımdan aldığı bir çift sandaletle döndü. Onları Creed'e uzatırken gözleri benimkilerle buluştu. "Birkaç gün bizimle kalmaya ne dersin?"

"Bence bu iyi bir fikir," dedi Creed ve üçü de beklentiyle bana baktı.

Hayır demek için ani bir tepki verdim. Kaçmaya o kadar alışmışım ki, kötü kararlar almaya devam ettiğimi görmelerini istemiyordum. "Eşyalarımı toplamam gerek."

"Bunu senin için yapabilirim," dedi Keelan banyodan çıkarken.

"Batman pijamalarını isteyecektir. En sevdiği pijamadır," dedi Creed.

Keelan daha fazla uzaklaşmadan. "Elbise giymeyi çok seviyor ve şifonyerinin üzerinde bir yığın yeni saç bağı var. Hepsini paketlemen gerekecek çünkü onları sağda solda kaybediyor. Yemin ederim dün kamyonumda altı tane falan buldum."

Colt homurdandı. "Dolabımda onlardan bir zula tutuyor ve arabamda kaç tane bulduğumun sayısını unuttum."

Burası her zaman aptalca sıcak olmasaydı, sürekli saçımı toplama ihtiyacı hissetmezdim. Neredeyse gülümseyecektim. Creed haklıydı... her konuda. Batman pijamalarımı seviyordum. Ona ilk kahvaltı hazırladığım sabah onları giymiştim. Onları bu yüzden sevdiğimi sanıyordum. Onları her gördüğümde onu düşünüyordum. Ve elbise giymeyi çok severdim. Beni güzel hissettiriyorlardı ve sıcakta giymek için çok daha rahatlardı.

Keelan Creed'e baktı. "Toplanmama yardım etmek ister misin?"

Creed sandaletlerimi Colt'a verdi ve Keelan'la birlikte oradan ayrıldı. Colt saçlarımı omzumdan itti. Gözleri yüzümün yan tarafındaki kurumuş kan izlerini takip ederek yeşil tişörtümün üst kısmına ulaştı. "Gitmeden önce seni biraz temizleyelim."

ŞAKAĞIMIN YANINDAKİ SAÇ ÇIZGIM BOYUNCA DÖRT DİKİŞ ATILDI. BU Tek iyi tarafı, saçlarım ve hastanede verdikleri ilaçlarla Frankenstein görünümümü gizleyebilmemdi. Colt tüm bu süre boyunca elimi tutarken Keelan beni övmüş ve doktor dikiş atmaya başladığında irkilmediğim için bana "tam bir baş belası" demişti.

Eve dönerken ağrı kesiciler tamamen etkisini gösterdi ve beni gerçekten uykulu hale getirdi. Gözlerim tekrar tekrar kapanırken ve bir dakika sonra irkilerek uyanırken adamların beni izlediğini hissedebiliyordum. Hiçbiri uyumamı önermedi. Eve dönene kadar tek kelime etmediler. Hepsi Keelan'ın cipinden kolaylıkla indiler. Benim hareketlerim yavaştı ve emniyet kemerimi çıkarmam gerekenden daha uzun sürdü. Knox kapımı açtı ve beni kucakladı. Keelan ön kapıyı açtırdı ve Knox beni içeri taşıdı. Hiç durmadan beni odasına götürdü ve yatağa yatırdı. Sandaletlerimi çıkardım, yatağın kenarından yere düşmelerine izin verdim ve yan tarafıma kıvrıldım.

Creed'in koridordan alçak sesle, "Onun için en iyisinin bu olduğunu anlıyorum ama yarın bana uyumasına yardımcı olmak için ne söylediğini ya da ne yaptığını anlatmanı istiyorum," dediğini duydum.

"Sana her şeyi sabah anlatacağım," diye fısıldadı Knox, sesine sinirlilik hâkimdi. "O zamana kadar kıskançlığını gizli tut. Şu anda buna ihtiyacı yok."

"Kıskanmıyorum. Onun için endişeleniyorum," diye fısıldadı Creed. "En iyisinin bu olduğunu düşünüp onu kendinden uzaklaştırma."

"Yapmayacağım," dedi Knox.

"Ciddiyim Knox," dedi Creed, artık sessiz olma zahmetine girmeden.

"Yeter," dedi Keelan. "Bu gecelik bu kadar yeter. Colt, Creed, yatağa gidin. Sabah okulun var ve geç oldu."

Creed'in koridorda ilerlerken homurdandığını duyabiliyordum. Biri omzuma dokundu ve gözlerimi açtım. Keelan elinde benim için hazırladığı çantayla yatağın yanında duruyordu. "Pijamalarını giymek istersen eşyaların burada."

Başımı salladım ve doğruldum. Keelan çantamı yatağın üzerine koydu ve odadan çıktı. Fermuarını açtım ve Batman pijamalarımı çıkardım. İç çekerek ayaklarımı yatağın kenarından sarkıttım. Banyoya gitmekten korkuyordum. Omzumun üzerinden baktığımda Knox'un yatağın diğer tarafında durmuş beni izlediğini gördüm.

"Bakma," dedim yorgunca ve gömleğimi başımın üzerine çektim.

"Bana geri dönmem için zaman vermeniz gerekiyordu," diye homurdandı.

Tek görebildiği sırtımdı. Çıplak sırtım, çünkü sütyen giymiyordum. Daha önce onunla kestirmek için çıkardığımdan beri sütyen giymemiştim. "Umursamayacak kadar yorgunum," dedim pijama üstümü giyerken. Daha önce yaptığım gibi yatağa uzandım ve şortumu çıkardım. Onları yere attım ve Batman altılarımı giydim. Üzerimi değiştirdikten sonra çantamı yere bıraktım ve battaniyenin altına girdim.

Knox'un yatağa girmeden önce odanın içinde yaptığı hareketleri dinledim. Battaniyenin altına girer girmez beni kendine çekti. Kolunu başımın altına koydu. "Neye ihtiyacın var?"

Elimi onun elinin içine koydum ve parmaklarımızı birleştirdim. "Beni güvende hissettir."

Parmakları saçlarımı taramaya başladı. "Kimse sana ulaşamaz," dedi ona inanmamı sağlayan bir güvenle. "Benim kollarımdayken kimse sana zarar veremez. Sen benimsin, Shiloh."

Kendimi rahatlamaya bıraktım ve ne olduğunu anlamadan uykuya daldım.

Bay X'in annemizin bedenini her bıçaklayışında çıkardığı homurtuyu dinlerken Shayla eliyle ağzımı kapattı. Shayla beni kanepenin arkasına çekmeden ve çığlık atmamak için boğuk bir ses çıkardığımda ağzımı kapatmadan önce onu ilk birkaç kez bıçaklamasını izlemiştim.

Bana sıkıca sarıldı. Tüm vücudunun titrediğini hissedebiliyor ve kalbinin göğsünde çarptığını duyabiliyordum.

Bay X, ikimizin de sıçramasına neden olan bir kükreme sesi çıkardı. Onu dinlerken nefesimizi tuttuk. Odanın içinde dolaşırken ayakları ahşap zeminde sürünüyordu. "Shiloh! Dışarı çık! Her neredeyse çık dışarı!"

Sarsılarak uyandım, etrafım karanlıkla çevriliydi. Kollar etrafımda sıkılaştı ve Knox'un sesi kulağıma doldu. "Şşş, seni tuttum."

Yüzüm ona dönük olacak şekilde yuvarlandım, dikişlerimin üzerinde yattığımı umursamıyordum.

Elini omurgamda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Tekrar uyumaya çalış," dedi yorgun bir sesle.

Çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak titreyen bir nefes aldım.

Knox öne doğru eğildi ve alnımdan öptü. "Gözlerini kapat."

Kapattım ve sonunda tekrar uykuya daldım.

Sabah ışığı beni uyandırdı ve göğsüm rahatlayarak biraz çöktü. Tekrar uykuya daldıktan sonra başka bir kâbus görmemiştim.

Gözlerimi kapattım ve beni dinleyen yüce güce birkaç saatlik rüyasız bir uykuya izin verdiği için teşekkür ettim. Gerinmek için uzandığımda, nihayet bir şeylerin yolunda gitmediğini fark ettim. Hâlâ Knox'un kollarına sarılmıştım, yüzüm ona dönüktü ama başım çenesinin altına sıkışmıştı. Görünüşe göre dün gece gezinmeye karar veren tek vücut parçam ellerimdi.

Elim sadece şortuna değil, boxer'ına da girmişti ve onu tutuyordum... *Oh, hayır. Oh, hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.* Elim onun etrafında kıpırdandı ve vücudunun geri kalanı kaskatı kesildi. Yanaklarım yanıyordu. "Uyanıksın, değil mi?"

"Evet." Sesinde hiç sersemlik yoktu, bu da bana tamamen uyanık olduğunu söylüyordu.

Elimi boxer'ından çıkarmaya başladım, parmaklarım onun uzunluğunda geziniyordu. Keskin bir nefes aldı ve elime karşı seğirdi. Donup kaldım. Onun

Sıg nefeslerle göğsü inip kalkıyordu. Yüzünü görebilmek için başımı geriye doğru eğdim. Gözlerini sıkıca kapatmış ve alnını çatlatan acılı bir bakışla karşılaştım. Elimde sertleşmişti. Kaslarını esnettiğinde kaslarının sertleştiği gibi sertti. Eğer orası sertleştiyse, bu şu anlama gelmiyor muydu?

Elimi tekrar uzunluğuna doğru hareket ettirdim ve parmaklarımı ucundan kıvırdım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve benimkilere dikildi. "Shiloh," diye hırladı.

Yukarı doğru okşadım ve parmaklarımın arkası taşaklarına değdi. "Durmamı ister misin?" Elimi tekrar aşağı doğru hareket ettirirken sordum.

Kalçaları sarsıldı. "Sikeyim."

Beni durdurmadı. Onun yerine gömleğimin arkasını avuçladı. Ona dokunmama verdiği tepkiye doyamıyordum. Bu büyük, güçlü adam benim merhametime kalmıştı. "Doğru mu yapıyorum?"

"Daha sert." Sesi gök gürültüsü gibiydi. Dediğini yaptım ve nefesi kesildi. "İşte bu kadar."

Kendimi beğenmiş bir gülümsemeyle savaşıırken ağzımın kenarı seğirdi. Gözleri oraya kaydı, seğirmeyi yakaladı ve gömleğimin arkasını serbest bıraktı. Elini saçlarıma götürdü ve biraz çekti. Canımı acıtmıyordu ama çizgiyi aşarak nefesimi kesmişti. "Sikime dokunmak hoşuna gidiyor mu, Shiloh?"

Burada kontrol onda değildi. Ben kontrol ediyordum. Ve gerekirse bunun için onunla savaşırdım. "Bence sen daha çok seviyorsun." Elimi daha hızlı pompaladım ve o da saçlarımı daha sıkı tuttu. "Düşündüğünden daha büyükmüşsün."

Dudakları dudaklarımın üzerinde gezinene kadar yüzünü yaklaştırdı. "Sikimi düşündün mü?"

Sadece gülümsedim.

O da sıırıttı. "Senin küçük güzel amcığını düşünmeden edemiyorum." Dudakları hafifçe dudaklarıma değdi ama beni tam olarak öpmeyi. Bu beni biraz hayal kırıklığına uğrattı çünkü hâlâ üstünlük ondaymış gibi hissediyordum.

"Bana nasıl baktığını düşünmeden edemiyorum," dedim. "Sen beni istedin ve ben de tam orada, o tezgahın üzerinde bana sahip olmanı istedim."

Nefes nefese bir inilti çıkardı ve elimle senkronize bir şekilde kalçalarını sallamaya başladı. Bir küfür savurmadan hemen önce şiştiğini ve sıcaklığın parmaklarımı kapladığını hissettim.

Elimi boxer'ından çektim ve döllerinin parmaklarımdan aşağı yuvarlanışını izledim. Merak beni tadına bakmaya itti ama elimi parmaklarıma doğru götürdüğümde

Knox bileğimi yakaladı. Beni sırtüstü yatırıp elimi yastığa bastırdı.

"Kahretsin," diye küfretti gözlerini sıkarak. "Bunun olmasına izin vermemeliydim."

"Ne?" dedim. Dedim ve sesimin bu kadar incinmiş olmasından nefret ettim.

Bunu duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı ve kaşları çatıldı. "Şu anda çok şey yaşıyorsun. Bu yanıştı."

"Yanlış mı?" Ağzımdan kaçırdım ve onu üzerimden ittim. Yataktan çıktım ve lavaboda ellerimi yıkamak için banyoya yöneldim. İşim bitip yatak odasına geri döndüğümde Knox yatağın kenarında oturmuş, yüzünü ellerinin arasına almış, kambur duruyordu.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Kederimle ilgili çok kötü kararlar verdiğimi ve yatak odasında deneyimsiz olabileceğimi biliyorum ama bu beni beceriksiz olarak nitelendirebileceğin anlamına gelmiyor. Daha iyisini biliyorum ve hâlâ iyi kararlar alabilecek durumdayım."

Kaşlarını çatarak başını kaldırdı.

"Bu sabah huzur içinde uyandım. Evet, dün gece bir kabus gördüm ama tekrar uykuya dalabildim ve rüya görmedim. Gözlerimi biraz normal hissederek açtım ve..." Düşüncelerimi düzenlemeye çalışarak hayal kırıklığıyla iç çektim. "Keelan seksi neden bir kaçış olarak kullanmamam gerektiğini zaten açıkladı ve kullanmayacağım. Az önce yaptığımız şey... o bir kaçış değildi. Seni kullanmadım."

"Beni kullandığını sanmıyorum," diye tersledi. "O zaman ne?"

"Şu anda kendine odaklanmalısın," dedi kararlı bir şekilde. "Seks dikkatini dağıtabilir."

"Ben hormonlarını kontrol edemeyen seks delisi bir ergen değilim. İkizlerle bir kez oldu ve sarhoştum ama o sayılmaz," diye saçmaladım. Konuyu toparlamam gerekiyordu. "Sana karşı bir şeyler hissediyorum ve eminim sen de bana karşı bir şeyler hissediyorsundur. Seninle samimi bir düzeyde bağ kurmak istemem normal. Eğer bunu istemiyorsan, o zaman bir şeyler söylemeliydin. Yaptığım şeyi yapmazdım-"

"Bunun olmasını istememiş olsaydım, olmazdı. Mesele bu değil. Senin için doğru olanı yapmalıyız. Seks, sen daha iyi bir yere gelene kadar beklemeli."

Biz mi? Bu karara benimle konuşmadan mı vardılar?

Gözlerim yere düştü ve kapıya doğru yöneldim. "Ben kahvaltı hazırlayacağım."

"Shiloh," dedi ama çıkarken onu görmezden geldim.

Mutfağa vardığımda kendimi yanmaya hazır hissediyordum. Buzdolabından yiyecekleri çıkardım ve hepsini ocağın yanındaki tezgâha bıraktım. Dolapları çarparak kapattım ve ne kadar gürültü yaptığımı umursamadan tavaları ocağın üzerine koydum. Mutfak eşyalarını ararken gazabıma uğrayan bir sonraki çekmeceler oldu. Onları da tezgâhın üzerine fırlattım ve şangır şungur ses çıkarmalarından keyif aldım.

"Bebeğim?"

Arkamı döndüğümde Colt, Creed ve Keelan'ı mutfağın diğer ucunda dikilirken buldum. Hepsi de üstsüzdü ve yataktan yeni kalkmış gibi görünüyorlardı. Ağızları açık bir şekilde bana bakıyorlardı.

Colt öne doğru temkinli bir adım attı. "Her şey yolunda mı?"

Ocağa doğru döndüm ve kartondan birkaç yumurta aldım. "Dün dibe vurduğumu biliyorum ve bunu görmek zorunda kaldığınız için çok utanıyorum ama bu benim etrafımda yumurta kabuklarıyla dolaşmanız gerektiği anlamına gelmiyor." Yumurtaları kırarken o kadar öfkeliydim ki, tavaya çarptıklarında tüm sarılar kırıldı. *Çırpılmış yumurta o zaman.* Bir spatula aldım ve çiğ yumurtaları tavada karıştırdım.

"Tamam," dedi Creed.

Geri döndüm ve spatulayı onlara doğrulttum. "Ve benim için en iyisinin ne olduğuna benimle konuşmadan karar veremezsiniz, çünkü günün sonunda neye hazır olduğumu ya da neyle başa çıkabileceğimi ben bilirim. Hiçbiriniz değil."

Hepsinin kaşları kalkmıştı. Tam o sırada Knox elleri ceplerinde içeri girdi. Üzerinde farklı bir basketbol şortu vardı. Gözlerini bana dikti ve çenesindeki kaslar gerildi. Kendimi ona ters ters bakmaktan alıkoymak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Bu yüzden arkamı döndüm ve çoktan yanmış olan yumurtaları pişirmeye geri döndüm.

Ocağı kapatıp spatulayı lavaboya atarken "Lanet olsun," diye küfrettim. Tekrar hepsiyle yüzleştim. "Hepinizin beni bensiz paylaşmakla ilgili bir konuşma yapmış olmanız beni rahatsız ediyor. Hiçbiriniz beni karar verme sürecine dahil etmeyi düşünmediniz ya da hepinizle bir ilişki içinde olmaktan memnun olup olmadığımı sormadınız."

Hepsinin afalladığı belliydi.

"Beni sikmeyi de tartıştınız mı?" Ben sorguladım.

Bu onları sersemlemiş hallerinden çıkardı ve Colt ile Creed aynı anda "hayır" dedi. Knox akıllıca sessiz kaldı. Keelan sanki olan bitenin cevabını biliyormuş gibi benden Knox'a baktı.

"Yani dördünüz de şu anda bunu kaldıramayacağımı düşündüğünüz için mi hiçbiriniz benimle yakınlaşmayı kesmekten bahsetmediniz?" diye sordum.

Bana sessizlikle cevap verildi.

"Vay canına." Sesim çatallaştı. "Sizin için gerçekten o kadar acınası mıyım?" Beni nasıl bu şekilde görmezler? Daha dün dolabımda sinir krizi geçirmiştım.

"Ne?" Creed başını salladı. "Hayır."

"O zaman neden benimle ilgili olduğunda beni de dahil etmiyorsun?" diye sordum. Yine sessizlikle yanıtladım.

"Dördünüz en iyisini bildiğinizi düşündüğünüz için yönetilmesi ya da işlerin nasıl olacağının söylenmesi gereken biri değilim. Eğer beklediğiniz buysa, bunu yapamam," dedim ve ayrılmak için harekete geçtim.

Colt hemen beni engelledi. "Sadece üzerinde daha fazla baskı yaratmak istemedik."

"Hiçbiriniz bana bu konuda baskı hissettirmediniz," dedim. "Ama benimle konuşsaydınız bunu bilirdiniz." Colt'un bundan sonra ne söyleyeceğini okuyabiliyordum ve ilk ben konuştum. "Konuşması en kolay kişi olmadığımı söylemeden önce, bu beni uyumamak hakkında konuşturmaya çalıştığın zamandı. İlişkimiz hakkında konuşmaktan hiçbir zaman kaçınmadım. Hatta senden benimle bu konuda konuşmanı istedim." Creed'e baktım. Ethan'ın partisinde ona sormuştum.

"Peki ya geçen gün konuştuklarımız?" Keelan sakın bir sesle sordu.

"Seni kullanmayacağıma güvenemedin mi?" Ona sordum. "Hayatta almak ve vermek vardır. Benim durumumda neredeyse her zaman almak var, ama sizlerle geçirdiğim zaman, ister samimi ister sadece arkadaşlığınız olsun, hayatın bana sunduğu tek şeydi. Elimdeki tek iyi şeyi de mahvetmek istemedim."

"Var," diye düzeltti Creed.

"Vardı," diye tekrarladım. "Bana bu ilişkide söz hakkım yokmuş gibi hissettirdin. Bunun neresi iyi?" Colt'un etrafından dolaştım ve Knox'un odasına geri döndüm. Çantamdan düşen her şeyi yerine koydum ve Knox'un şifonyerinin üzerine bıraktığım bileklik takip cihazımı aldım.

D n.  antamın fermuarını kapatmaya gitti imde, normal cep telefonumun i eride bir yerden titre ti ini hissettim.

Onu almak i in hemen etrafı kazdım. Tabii ki  antanın en dibindeydi. Kilit ekranı yandı ve bilinmeyen bir numaradan mesaj geldi ini g sterdi. Mesaja tıkladım ve kalbim durdu.

NEREDE YA ADI INI BILİYORUM.

ÇOCUKLARIN EVINDEN KOŞARAK ÇIKTIM, ÇANTAM HER SEFERİNDE BANA ÇARPIYORDU. ayaklarım yere değdi. Arabama doğru koşarken anahtarlığımdaki kilit açma düğmesine bastım.

"Shiloh!" Creed'in bağırdığını duydum, ardından arkamdan ayakkabıların yere vurma sesi geldi.

Etrafımda döndüm. "Dur!"

Benden birkaç metre ötede dondu kaldı. "Öylece gidemezsin, Shi." Colt sonra dışarı çıktı ve hızlı adımlarla bana doğru yürüdü.

"Lütfen geride durun," diye elimi uzatarak emrettim. Sokağa baktım, Bay X'in yakınlarda olduğuna dair bir işaret arıyordum. Mesajı gördüğümünden beri ensemdeki tüyler diken diken olmuştu.

"Neden korkmuş görünüyorsun?" Colt sordu.

Onlara dönüp baktım. Eğer bilselerdi, gitmeme izin vermezlerdi. Eğer kalırsam, bana ulaşmak için onları öldürecekti. "Biraz boşluğa ihtiyacım var." Bir adım geri çekildim.

"Senin boşluğa ihtiyacın yok. Aramızdaki sorunları çözmemiz gerek," diye tersledi Creed bir adım öne çıkarken.

Bir adım daha geri çekilirken, "Lütfen bana biraz zaman ver," diye yalvardım.

Colt dikkatle beni inceledi. "Neler oluyor bebeğim? Doğru davranmıyorsun."

"Belki de Knox haklıdır. Belki de şu anda sadece kendime odaklanmalıyım." Ağzımdan çıktıkları anda bu sözlerden nefret ettim.

"Knox'u sikeyim!" Creed tersledi. "Her şeyi berbat etmek için tam olarak ne yaptığını bilmek istiyorum."

"Creed," dedi Colt asık suratla.

Creed ikizine, "Benimle başlama," diye çıkıştı. "Kız arkadaşımız yatak odasından onu hiç görmediğim kadar kızgın çıktı. Neler olduğunu bilmek istiyorum. Neden seksten bahsettiklerini bilmek istiyorum."

İkisi de bana baktı ve ben yüzümde hiçbir şeyin görünmesine izin vermemeye çalıştım. "Onunla seks yaptın mı, Shi?" Creed sordu.

El işi bir çeşit seks sayılır mı?

"Vay anasını." Creed'in ağzı açık kaldı ve cevap vermememin onun kendi sonucunu çıkarmasına neden olduğunu fark ettim.

"Ben hâlâ bakireyim Creed," dedim.

Creed rahatlamış görünüyordu. Colt ise gözlerini kısmıştı. "Siz ikiniz yine de bir şey yaptınız."

"Neden gidip ona sormuyorsun?" Tersledim ve gitmek için harekete geçtim. Creed, "Daha işimiz bitmedi, Shi," dedi.

"Evet, ö y l e y i z !" Kükredim. Gitmem gerekiyordu. "Beni biraz yalnız bırak."

Colt yenilmiş görünüyordu. "İyi olduğunu bilmemiz için kontrol eder misin?" Başımı salladım.

Colt Creed'in kolunu tuttu ve aralarında bir bakış geçti. "Bırak onu," dedi Colt.

Creed kolunu Colt'un elinden çekip aldı ve hışımla evlerine geri döndü.

Colt daha fazla bir şey söyleyemeden, "Sonra kontrol ederim," dedim ve arabama gittim. Arabaya binişimi, garaj yolundan geri geri çıkışımı ve uzaklaşmamı izledi.

Mahallede hız yapmamaya çalışırken dikiz aynama bakmaya devam ettim.

Ne yapacağım ben? Kendime tekrar tekrar sorup durdum.

Dur işaretine geldiğimde çantama uzandım ve telefonumu aldım. Mesajın bana gönderildiği saate hızlıca baktım ve dün gece saat on civarında gönderildiğini gördüm. Eve saat on gibi varmıştık. Bu da muhtemelen beni çocukların evine taşırken gördüğü anlamına geliyordu. Çocukları biliyorsa...

Oh, hayır.

Logan'ı aramam gerekiyordu. Telefon uygulamasına tıkladım ve numarasını bulmak için kaydırdım. Bulduğumda parmağımı üzerinde gezdirdim. Ya mesaj yanlış numaraysa? Ya Logan'ı buraya getirip Bay X'e nerede olduğumu göstermek için bir tuzaksa?

Telefonumu yolcu koltuğuna fırlattım ve ellerimi direksiyona vurdum. İçimde bir şeyler tersine döndü ve hissedebildiğim tek şey öfkeydi. Bir kükreme salıverdim ve ellerimi tekrar tekrar direksiyona vurdum. Avuçlarımdaki acıyı kucakladım, kollarıma yayılmasına izin verdim ve çığlıklarımınla birlikte dışarı attım. Sesim kısılana kadar durmadım.

Orada oturup zorlukla nefes aldım ve bir plan düşündüm. Çocukları bırakamazdım. Eğer Bay X beni onlarla görürse, onları öldürebilir ya da kaçarsam beni tuzağa düşürmek için kullanabilirdi.

Kararımı verdim ve telefonumu attığım yerden aldım. Mesajı tekrar açtım ve bir cevap yazdım.

SONRA GEL VE BENİ AL.

Direksiyonu çevirdim ve eve döndüm. Evimin önüne park ettikten sonra koltuğumun altına uzandım ve altına sıkıştırdığım 9 mm'lik silahımı çıkardım. Sonra çantama uzandım ve halhal takip cihazımı aldım. Arabamdan çıkmadan önce ayak bileğime bağladım. Ön kapıya doğru yürürken silahımı vücudumla çantamın arasına sakladım. Kapının kilidini açıp içeri girene kadar tetikte kaldım.

Alarm öttü, bunu iyiye işaret olarak kabul ettim. Çantamı hızla kanepenin üzerine attım ve alarmı devre dışı bırakmaya gittim. Parmaklarım tuşların üzerindeki kurumuş kanı görünce bir an tereddüt etti. Başımı salladım. Şimdi dün geceyi düşünmenin sırası değildi. Alarmı devre dışı bırakmak için kodu girdim ve tekrar devreye soktum.

Silahımı iki elimle tutarak her odaya girdim ve her dolaba baktım. Hatta yatağımın altına ve her iki banyodaki duş perdelerinin arkasına bile baktım. Evde kimsenin olmadığından emin olduğumda, her pencereye ve kapıya gittim ve hepsinin kilitli olduğunu iki kez kontrol ettim. Panik odasına girdim ve iki bilgisayar monitörünü açtım. Ekranları bölen kutular belirdi. Her bir kutu, tüm evin etrafındaki bir kameranın nereye doğrultulduğunu gösteriyordu. Kör bir nokta yoktu ve arabam bile bir kameranın doğrudan görüş alanındaydı.

Ondan sonrası bekleme oyununa dönüştü.

Üzgün olmama rağmen Colt'u sık sık kontrol ettim ama iyi olduklarını bilmem gerekiyordu. O gece saat on bir civarında, telefonum bip sesi çıkararak

Metin. Şu anda panik odasında bir sürü yastık ve battaniyeyle yere kamp kurmuştum. Bilgisayarımdaki Iron Chef'i durdurdum ve telefonumu elime aldım. Yine o bilinmeyen numaraydı. Tıkkladım ve okuduktan sonra içimi bir rahatlama kapladı.

Senin için geliyorum kaltak. Arkanı kollasan iyi edersin.

Bay X'ten değildi. Cassy ya da Amber ya da her ikisi olduğundan emindim, *sen* kelimesini nasıl hecelediklerini görünce. Telefonumu yere attım ve gülerek yastıklarına yaslandım. Hiç de komik değildi. Gözlerim yaşlarla dolarken ellerimi yüzüme sürttüm. Kendimi toparlamadan önce iki tanesinin kaçmasına izin verdim.

Iron Chef'i tekrar açtım ama dikkatimi veremiyordum. Zihnim bugün olanlarla, nasıl davrandığımla yarışıyordu. Iron Chef'i kapattım ve e-postalarımı açtım. Dr. Bolton'ın, eski psikiyatristimin e-postasını yazdım. Ona geri dönmem gerektiğini ve beni kabul edeceğini umduğumu yazdım. Derin bir nefes aldım ve büzülmüş dudaklarımın arasından nefesimi verdim. "İşte gidiyor," dedim ve gönder tuşuna bastım.

Bugünden tek bir iyi şey çıkaracak olsaydım, o da gücümü yeniden bulmuş olmam olurdu.

DR. BOLTON ERTESİ GÜN TELEKONFERANS YOLUYLA BENİ ARAYA SIKIŞTIRDI. BEN Minnettarım çünkü dün gece gözümü bile kırpmadım.

"Merhaba Shiloh," dedi bilgisayarımda belirttiğinde. Bana aktris Helen Mirren'ı hatırlatan yaşlı bir kadındı. Saçları bembeyazdı ve zarif bir Fransız kıvrımıyla geriye doğru toplanmıştı. Zeki beynine uygun olarak ona zeki bir görünüm veren kare çerçeveli gözlükler takıyordu. Dr. Bolton on yıllar boyunca şiddet içeren travmaların pek çok kurbanına yardım etmişti. "Son konuşmamızdan bu yana nasılsın?" diye sordu.

"İyi değilim," diye dürüstçe cevap verdim ve telefonu kapattığımdan beri hayatımda olan her şeyi ona anlattım. Yeni evim, yeni okulum, çocuklar. Ona ilişkimizden bahsetmedim. Bunun başka bir günün konusu olduğunu düşündüm. Kabuslarım konusunu sona sakladım. Dinlerken bir yandan da not defterine notlar alıyordu.

"Yatmadan önce alman için sana bir reçete yazacağım," dedi bir saat dolmak üzereyken.

"Zombi olmak kulağa ne kadar çekici gelse de, uyuşmak istemiyorum," dedim.

Bunu da bir kenara not etti. "Bunu yapmayacak. Uyuyabilmeniz için sizi sakinleştirecek ve umarım bütün gece uyumanızı sağlayacak," diye açıkladı. Sonra ekrandan gözlerimin içine baktı. "Bu ilaç bir çözüm değil. Bu bir yardım ve geçici bir yardım."

Ne demek istediğini anladım ve başımı salladım.

"Sana karşı dürüst olacağım," diye uyardı. "İyileşmek kolay değildir. İstemediğini bildiğim şeyler hakkında konuşmak zorunda kalacaksın. Ne dediğimi anlıyor musun Shiloh?"

"O gece hakkında konuşmam gerekecek."

"Evet, ama ağrıdan alacağız," dedi. "Seni yarın tekrar görmek isterim."

Seansımız bittikten sonra Dr. Bolton'un bana yazdığı ilaçları eczaneden aldım. Almak için gergindim. Şişeyi kurcalıyor, hapların içinde kayarken çıkardığı sesi dinliyordum. Aldığım mesajların Cassy ve arkadaşlarından geldiğinden emin olsam da yine de korkuyordum. Eğer bu ilacı alırsam, biri içeri girdiğinde duyamayacağım kadar derin bir uykuya dalacak mıyım?

Rahat yatağımdan kalkıp panik odasında yerde bir gece daha geçirip geçirmemeyi tartıştım. Ağrıyan sırtım ve yorgun bedenim itiraz etti.

Komodinin üstünden telefonumu aldım ve Colt'un rehberini açtım. Kendimi bundan vazgeçiremeden, ara tuşuna bastım ve telefonu kulağıma götürdüm.

İki kez çaldıktan sonra cevap verdi. "Merhaba." "Merhaba."

"Geç oldu. İyi misin?" diye sordu.

İrkildim. Saat gece yarısına yaklaşmıştı ve yarın hâlâ okulu vardı. "Özür dilerim. Aramamalıyım."

"Hayır, hayır. Sorun yok. Uyuyamadım," diye beni temin etti.

"Konuş benimle." "Bugün terapiye başladım."

"Nasıl geçti?"

"Bana uyumam için bir şey yazdı ama içmeye çekiniyorum," diye itiraf ettim.

"Neden?"

Cevap vermeden önce düşünmem gerekti. "Bunun beni nasıl etkileyeceğini bilmiyorum."

"Gelmemi ister misin?" diye sordu.

"Yapmanı istiyorum ama bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. Hâlâ üzgünüm." "Ben seni tutarken hâlâ bana kızgın olabilirsin," dedi.

Elimdeki hap şişesini sıktım. "Tamam."

"Hemen geliyorum," dedi ve telefonu kapattık.

Alarmı devre dışı bırakmak ve kapının kilidini açmak için yataktan çıktım, böylece o yapmak zorunda kalmayacaktı. Sürgüyü çevirdiğimde kapının diğer tarafındaydı. Kapıyı açtım ve içeri girmesi için işaret ettim. Kapıyı kilitleyip alarmı yeniden kurduktan sonra elimi tuttu ve beni yatak odasına götürdü. Dr. Bolton'un yazdığı ilacı içmemi izledi ve yatakta birbirimize bakarak rahatladık.

"Sesiniz önemli," dedi. "Sizinle konuşmadığımız için üzgünüm."

"Dağınık olduğum için benimle yakınlaşmaktan rahatsız mı oluyorsun?" Ben sordum.

"Senin berbat biri olduğunu düşünmüyorum ve hiçbir zaman da böyle düşünmedim. Seks konusuna gelince, sen hazır olduğunda ben de o adımı atmaya hazırım. Sadece yaşadığın onca şeyin üzerine bir de bizimle bu adımı atman için kendini baskı altında hissetmeni istemedik."

"Benim iyiliğimi ön planda tutmaya çalışmanı seviyorum. Gerçekten seviyorum. Buna sahip olmanın ne kadar harika olduğunu tarif bile edemem, ancak bu benim için en iyi olduğunu düşündüğün şeye karar vereceğin ve önce benimle konuşmadan buna razı olmamı bekleyeceğin anlamına gelmiyor."

Başını salladı.

"İlişkimize gelince, beni bir daha asla bu konuşmaların dışında bırakma."

"Bir daha olmayacak," dedi ve saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Şimdiden sesin ve görünüşün çok daha iyi."

"Biraz daha iyi hissediyorum. Yarın uyandığımda çok daha iyi hissedeceğimi umuyorum," dedim yastığıma gömülerek.

Daha da yaklaştı. "Sana iyi geceler öpücüğü verebilir miyim?" Biraz gülümsedim. "Evet."

Aramızdaki mesafeyi kapatarak bana tatlı ve hızlı bir öpücük verdi. "İyi geceler," diye fısıldadı.

"İyi geceler," diye fısıldadım.

Ertesi sabah uyandım ve gülümsedim. Rüya görmemiştim ve kendimi tamamen dinlenmiş hissediyordum. Sevinç içinde yuvarlandım ve Colt'un üstüne çıktım. Bir inilti çıkardı. "Uyan," dedim ve yüzünü öpücüklere boğdum.

Beni yerimde tutmak için ensemden yakaladı. Bizi çevirmeden önce dudakları benimkileri yakaladı. Başımın arkası yastığa çarptı ve kendini üzerimde tuttu. Öpüşmemizi keserek, "Bu uyanmak için iyi bir yoldu" dedi.

Ona gülümsedim. "Kabus görmedim ve bütün gece uyudum." "Bu harika, bebeğim." Bana gülümseyerek bir tutam saçımı itti. yüzümden uzakta. "Gülümsemeni seviyorum."

Uzandım ve ensesinden tuttum. "Bana gülümsemem için bir neden daha vermek ister misin?"

Kaşları kalktı. "Ne?"

"Öp beni," dedim ve onu kendime çektim.

Yolun geri kalanına doğru eğildi ve dudaklarımız birbirine değdiği anda içimizi yakıcı bir sıcaklık kapladı. Dillerimiz dans etti ve ben alt dudağını ısıtırken o inledi. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, ağzı boynuma doğru ilerlerken kafa derisine masaj yaptım. Dili kulağımın altındaki o tatlı noktaya kaydı ve kalçalarım onun kalçalarının etrafında sıkıştı, bu da pelvisinin benimkine yaklaşmasına neden oldu. Sertleştiğini hissedebiliyordum. Elimi çıplak göğsünde gezdirdim ve şortunun üzerinden avuçladım.

Tısladı. "Bebeğim, eğer bana dokunursan, iyi olacağımı garanti edemem." "İyi olmanı istemiyorum," dedim ve endişeyle yutkundum.

"BEN-BEN

seni istiyorum."

Başını boynumdan kaldırdı ve bana baktı, gözleri benimkileri arıyordu. "Emin misin?"

"Evet," dedim güvenle ve komodinimi işaret ettim. "Orada prezervatiflerim var."

Şaşırmış görünüyordu.

Yanaklarım kızardı. "Bir süredir seninle bu adımı atmaya hazırdım." Bakire olabilirdim ama seksin risklerini biliyordum ve güvende olmak istiyordum. Doğum kontrolü yaptırmak için randevu almak bugün yapılacaklar listemdeydi.

Colt komodinime uzandı ve bir prezervatif aldı. Yanımızdaki yatağın üzerine attı ve kalçalarının üzerine oturdu. Parmaklarını ona doğru salladı. "Buraya gel." Doğruldu ve gömleğimin altından tuttu. "Kollar yukarı," diye emretti ve ben de dediğini yaptım. Gömleğimi dikkatlice yukarı ve başımın üzerine kaldırdı. Bakışları göğüslerime inerken ve gözlerini yoğun bir arzu doldururken gömleği bir kenara fırlattı.

Utandığım için üstümü örtmek istedim ama direndim. Kalbim çarparak bakmasına izin verdim.

Parmaklarını uyku şortumun ve iç çamaşırımın bantlarına geçirdi. "Kalçalarını kaldır, bebeğim."

Ellerimin üzerinde doğruldum ve son giysilerimi çıkarması için kalçalarımı kaldırdım. Tıpkı gömleğime yaptığı gibi, şortumu ve iç çamaşırımı da fırlattı. Gözleri sanki nereye daha çok bakmak istediğini bilmiyormuş gibi üzerimde geziniyordu. Bundan sonra ne yapacağını görmek için beklemek lezzetli bir işkenceydi.

Biraz geri çekildi ve bacaklarımı yavaşça açtı. Aralarına girdiğinde kalbim göğsümden fırlayacak gibi oldu. Beni öpmesini gerçekten ama gerçekten istediğim yerden birkaç santim yukarıdan öptü. Biraz daha aşağıya indi, sonra tekrar biraz daha aşağıya, işkencemi çekerek. Sıcak ağzı klitorisimi kapladığında, iç çekerek yastıklara yaslandım. Dili üzerimde gezinip ayak parmaklarımı kıvrımadan önce ağzının bir gülümseme oluşturduğunu hissettim.

Kıkırdadı. "Hoşuna gitti mi?" "Evet."

"Buna ne dersin?" diye sordu beni ağzına alırken.

Ben inlerken kalçalarım onun etrafında sıkıştı. Bundan sonra başka soru yoktu. Dili çıldırma noktasına gelene kadar üzerimde daireler çizdi ve fiskeler vurdu. Parmaklarımı saçlarına dolamış, onu kendime çekiyordum. İki parmağını sıırıslam olmuş göbeğime soktuğunda boşalmanın eşiğine gelmişim.

"Colt," diye inledim, beni oraya götürmesine ihtiyacım vardı ve hayal kırıklığına uğratmadı. Parmaklarını içeri ve dışarı pompalarken içimde kıvrıldı ve klitorisimi bırakmadı. Yaptığı herhangi bir şeye odaklanamıyordum, sadece bana nasıl hissettirdiğine odaklanıyordum. Orgazm beni vurdu ve haykırırken sırtım kemerli.

Colt ağzını iç baldırıma sildi ve doğrulup oturdu. Bana bakarak sırıttı. "İyi misin?"

Nefes nefese başımı salladım. Zaten hızlı atan zavallı kalbim, prezervatifi eline aldığı anda aşırı hızlandı. Şortunu ve boxer'ını aşağı itti ve kalın aleti serbest kalarak hazır ola geçti. Sonra folyoyu yırtarak açtı ve prezervatifi taktı.

Üstüme çıkarken gözleri benimkilerle buluştu. "Hazır mısınız?"

Başımı salladım.

Aramıza uzandı ve giriş yerimle aynı hizaya geldi. İçime doğru iterken keskin bir nefes aldım. Bir gerginlik ve gerilme vardı.

rahatsızdı. Bu beklenen bir şeydi ve geçeceğini biliyordum. Sonuna kadar girdiğinde nefes verdim.

Beni öptü. "İyi misin?" Ben de onu öptüm. "Evet."

Biraz geri çekildi ve tekrar içeri itti, etrafında rahatlamamı ve olanlardan zevk almaya başlamamı sağlayan hafif ve sıkı itişler yaptı. Değişimi hissetmiş olmalıydı, çünkü daha fazla geri çekildi ve içime daha hızlı geri girdi.

Gülümsedim.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu.

"Şimdi bütün bu yaygaranın nedenini anlıyorum," dedim omuzlarını kavrayarak. Bana sırtı baktı. "Daha yeni başlıyoruz."

İçime daha hızlı girdi, benden inilti ve daha fazlası için yalvarışlar kopardı.

"Sanırım daha sert demek istedin, bebeğim." "Daha sert mi?"

"Bu," dedi, içime sokulurken.

O kadar iyi hissettirdi ki, bu hissin tadını çıkarmak için gözlerimi sıkıca kapattım.

"Evet. Bu.

Daha sert, lütfen."

Dediğini yaptı. "Sonra ağrın olacak."

"Umurumda değil," diye bağırdım, kendime yaklaştığımı hissediyordum. "Durma." "Eğer durmamı istemiyorsan, o güzel gözlerini açsan iyi edersin."

Kaşlarını çatarak zorla açtı. "Boşalacağım," diye nefes nefese kaldım.

Gülümseyerek eğildi. "Öyle olduğunu biliyorum," dedi ve beni öptü. Orgazmımı ateşlemek için birkaç itiş daha ve dilinin benimkini okşaması gerekti. Colt çığlıklarını yuttu ve ben tırnaklarını sırtında gezdirirken ağzıma karşı inledi. Ben onun altında milyonlarca parçaya ayrılırken içime girmeyi bırakmadı. Bunun yerine, homurdanarak bana son bir kez daha çarpana kadar hızını artırdı ve kendi salıverilmesini buldu.

Nefesimizi tutarken ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. "Seni incittim mi?" Ona sordum.

Bir kahkaha attı. "Bunu sana sormam gerekiyordu."

"Ben iyiyim."

"Sadece iyi mi?"

Gülümsedim. "Bu deneyimi değerlendirmemi ister misiniz?"

Kocaman bir gülümsemeyle başını salladı. "Her zaman top toplayıcı."

Gözlerinin içine bakarken gülümsemem hiç bozulmadı. "Mükemmeldi."

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve beni tutkuyla öptü. Bir süre bu şekilde kaldık, öpüştük, dokunduk ve birbirimize olabildiğince yakın olmanın tadını çıkardık. Bu istediğim bağlantıydı ve o anda hissettiğim şey hayal edebileceğimden çok daha iyiydi, çünkü bu aşktı. Ona aşık olmuştum.

Colt yavaşça içimden çıktı ve yataktan indi. Banyoda gözden kaybolmadan hemen önce sırtına bir göz attım. Yüzümü buruşturdum. Omuzlarından sırtının ortasına kadar kırmızı pençe izleri vardı.

Doğrudum ve pijamalarımı aradım. Onları bulduğumda giydim. Colt banyodan döndüğünde ona boxer'ını ve şortunu attım.

Orada çıplak ve mükemmel bir şekilde dururken bana küçük bir sırıtış attı. "Beni kovuyor musun?"

"Hayır, ama okul için hazırlanman gerek-"

Ön kapının kilidinin açılma sesi ve ardından gelen alarm sesi beni durdurdu. "Shi!" Creed evin içine doğru bağırdı.

"Giyin," diye fısıldadım Colt'a, sonra da hızla odamdan çıktım. Ben koridorda koştururken Creed'in alarm kodunu girerken çıkardığı bip sesini duyabiliyordum. Oturma odama girdiğimde alarm kapanmıştı ve Creed'i yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu.

"Merhaba," dedim ve o da bana doğru baktı.

"Hey," dedi usulca. "Colt dün gece burada mı kaldı?"

O bunu sorarken Colt oturma odasına girdi ve yanımda durdu. Creed Colt'tan bana bakarak bizi inceledi.

Colt boğazını temizledi. "Ben gidiyorum, böylece siz ikiniz konuşabilirsiniz." Eğildi ve kapıya yönelmeden önce bana hızlı bir öpücük verdi. Creed'in gözleri o çıkarken ikizini takip etti, sonra kaşlarını çatarak bana baktı. "Onu affettin mi?"

"Ben yaptım."

"Ama ben değil?"

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Onunla konuştuk ve özür diledi."

"Ve sonra birlikte mi yattınız?"

Tepki vermemek için çok çaba sarf etmek gerekti. "Geceyi burada geçirdi."

Gözlerindeki yırtıcı bakışla yaklaştı ve sırtım duvara değene kadar geriye çekilmeme neden oldu. Vücudu bedenime yaslanana ve elleri duvara yaslanıp beni kafesleyene kadar yaklaşmayı bırakmadı. "İyice sikilmiş gibi görünüyorsun, Shi. Dudakların

şışmış, yanakların pembeleşmiş ve saçların yatağa iyice alışmış gibi kabarmış."

Kendime gelmeden önce tek yapabildiğim birkaç kalp atışı boyunca boğulan bir balık gibi ona bakakalmak oldu. "Ya öyleysem?"

Ellerini duvarda yumruk yaptı. "Kıskanıyorum."

"Evet, ama sana hâlâ kızgıyım."

"İşte bu yüzden kıskanıyorum," diye tersledi. "Bunu düzeltebilirsin."

Duvarı itti ve bir adım geri çekildi. "İsterdim. Şimdi dizlerimin üzerine çöküp beni affetmen için yalvarırdım ama kaçmış olmanı kabullenemiyorum. Bizimle konuşmak yerine kaçtın, ki bunu yapmadığımız için bize kızgındın."

"Senden kaçmıyordum." Omuzlarım biraz çöktü. Ona söylemek üzere olduğum şey onu zaten olduğundan daha fazla kızdıracaktı ama yine de anlatmaya devam ettim. Ona kısa mesajı ve sonrasında olan her şeyi anlattım.

"Neden bir şey söylemedin?" diye tersledi. "Böyle tek başına kaçıp gitmek inanılmaz derecede aptalcaydı."

"Birincisi, hepinize kızgındım ve ikincisi, eğer Bay X olsaydı, bana ulaşmak için sizi öldürürdü. Kendimi sizden ayırmak zorundaydım."

"Bize söylemeliydin. Ne kadar kızgın olduğun ya da olduğun umurumda değil." Başını iki yana salladı. "Senin hakkında karar verdiğimiz için bize kızarken dönüp aynı şeyi yapmanı ikiyüzlülük olarak görüyorum."

"Onun neler yapabileceğini bilmiyorsun," diye öfkelen dim. "Gözümün önünde senin karnını deşer, sonra da bana bir ders vermek için iç organlarıyla beni boğar. O benim sadece kendisine ait olduğumu düşünen bir psikopat. Eğer beni bulursa-"

Creed, "Yapmayacak," diye beni temin etti.

"Eğer yapsaydı, aileme yaptıklarından siz dördünüzü kurtarmak için elimden geleni yapardım. Eğer bu kaçmak anlamına geliyorsa, kaçardım. Eğer onunla dövüşmek zorunda kalırsam, dövüşürüm."

Creed tartışmak için ağzını açtı ve ben elimle ağzını kapattım. "Eğer ailemi öldürdüğü eve geri dönmek zorunda kalsaydım -korktuğum tek yer, çünkü canımı zor kurtardım- bunu yapardım. Yeter ki hepiniz güvende olun."

Creed elimi itti ve kolunu belime dolayarak beni kendine çekti. Dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Öpücüklerin arasında, "Sana o kadar kızgıyım ki-" dedi. Eliyle popoma vurarak beni irkiltti.

"Creed," diye uyardım öpücükler arasında.

Beni kaldırmadan önce iki eliyle popomu sıktı. Bacaklarımı hızla beline doladım ve beni yemek masasına götürdü. Beni yere bıraktı ve yüzümü avuçladı. "Özür dilerim," dedi uzaklaşarak. "Her şeyi berbat ettim ve seninle konuşmadan seni ilgilendiren kararlar almayacağıma söz veriyorum, sen de aynısını yapacağına söz verdiğin sürece."

Tartışmak için ağzımı açtım ama bu sefer o ağzımı kapattı. "Seninle o eve girerdim."

Gözlerim yaşlarla doldu.

"Hepimiz isteriz. Bu kararı bizden alma," dedi. Önce bir, sonra iki damla gözyaşı süzüldü, ikisi de yanaklarımdan aşağı yuvarlandı.

Elini ağzımdan çekip gözyaşlarımı sildi. "Eğer o şerefsiz ortaya çıkarsa birlikte kaçarsınız ya da birlikte savaşırsınız ama daha da önemlisi birbirimizi birlikte koruruz. Bana söz ver, Shi."

"Söz veriyorum."

ÖĞLEN CIVARI, DR. BOLTON'LA İKİNCİ TERAPİ SEANSIMDAN SONRA, kapım çalındı. Koltuktan kalkarken yüzümü buruşturdum. Colt biraz ağrım olduğu konusunda şaka yapmamıştı. Tüm leğen kemiğim, hayatı boyunca kanepede oturduktan sonra ilk kez spor salonuna gitmiş gibi hissediyordu.

Gözetleme deliğinden baktım ve kapıyı açtığımda Keelan verandamda duruyordu.

Gözlerindeki duygu bana her ne için buradaysa ciddi olduğunu söylüyordu ama yine de bana küçük bir gülümseme verdi. "Konuşabilir miyiz?"

İçeri girmesi için kapımı daha geniş açtım. "Bugün iş yok mu?"

İçeri girdi ve oturma odamın ortasında durdu. "İşin sahibi ve patronu olmak böyle bir şey. Bazen haftanın her günü çalışırım, bazen de istersem rastgele bir gün izin alırım."

Kapıyı kapattım ve ona yaslandım. "Bugün neden izin aldın?" "Sen."

Kaşlarım kalktı. "Ben mi?"

"Özür dilemek istiyorum," dedi ve gözlerindeki ciddiyet her tarafına yayıldı. "Sen iyileşene kadar seks yapmamayı öneren bendim. Sana güvenmediğimden değil. Bu kararı kendi geçmişime ve yaptığım boktan seçimlere dayandırıdım. Seni acı çekerken ve mücadele ederken gördüm ve kendimi gördüm."

Bunu zaten biliyordum ama ne yaptığının farkına varmış olmasına sevindim. "Geçen gün seni öpmemin asıl nedenini biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama bilmek isterim."

"Seni öptüm çünkü endişeni gidermek istedim," dedim. "O sırada sana sözlü olarak güven veremedim çünkü her şeyin yolunda olmadığını biliyordum."

Pekala. Ben de seni öptüm ve öptüğümde seninle kaçabileceğimi keşfettim. Ama sen beni durdurdun ve dördünüzü de kaybedebileceğimi söyledin. Bu beni korkuttu." Saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Kulağa kötü geleceğini biliyorum ama kendime zarar vermekte bir sakınca görmedim. Hiçbirinizi incitmek benim için sorun değildi." O bir şey söyleyemeden elimi uzattım. "Dediğim gibi, bunun korkunç olduğunu biliyorum. Bunun üzerinde çalışıyorum."

Başını salladı. "Colt bize terapiye başladığını söyledi."

"Evet, bugün ikinci seansımı yaptım. Bundan sonra beni haftada iki kez görmek istiyor."

"Sana karşı hissettiklerim hakkında seninle konuşmadığım ve benimle de bir ilişki kurmakta rahat olup olmadığını görmediğim için özür dilerim. Seninle bire bir konuşmak istemiştim..." Sözlerini yarıda kesti. Söyleyecekleri üzerinde düşündüğü belliydi. "Daha çok çabalamalıyım ve bunun için gerçekten üzgünüm." Sesi suçluluk duygusuyla doluydu.

"Artık benimle konuşabilirsin," dedim.

Ona sunduğum ikinci şansı kabul etmekte tereddüt etmedi. Elim avucunun içine aldı. "Shiloh, bence sen tanıdığım en harika insansın ve sana karşı bir şeyler hissediyorum."

Sakinliğimi korudum. "Ne tür duygular?" Bunun için onu biraz zorlamam gerekti.

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Romantik türden."

"Oh, vay canına." Şaşırmış gibi davrandım. "Şimdi ne olacak?"

Başını bana doğru sallarken gülümsemesi hiç değişmedi. Vücutlarımız birbirine değene kadar beni kendine çekti ve bir kolunu belime doladı. "Seni öğle yemeğine götürmeme izin verebilirsin ve eğer istersen, sonrasında yeni Marvel filmini izlemeye gideriz?"

İstesem de kendimi gülümsemekten alıkoyamazdım. "Bana çıkma mı teklif ediyorsun?"

"Öyleyim."

Kendimi biraz gergin hissettim. "Daha önce hiç randevuya çıkmadım."

"Evet, öyle," dedi, sanki kollarında tuttuğu en değerli şey benmişim gibi, gözlerinde bağlılığa benzeyen bir ifadeyle bana bakarak. "Birçoğuyla çıktık. Bu randevunun tek farkı, diğerlerinde beş kişiye bu sefer sadece iki kişi olmamız."

Bir anda gerginliğim uçup gitti. "Tamam."

Keelan beni öğle yemeği için Zoe's adında bir Fransız bistrosuna götürdü.

Ön tarafa park ederken, "Keelan, burası kapalı görünüyor," dedim. Park yeri boştu ve restoranın pencerelerinden içeride oturan kimseyi göremedim.

"Öyle," dedi ve arabayı durdurdu. "Sahibi öğrencilerimden biri ve o-"

"O mu?" Ağzımdan kaçırdım ve kızarak ağzımı kapattım.

Keelan sırıttı. "Endişelenecek bir şey yok, bebeğim. Zoe mutlu bir kadınla evli."

"Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Olma. Seninle ilgili neredeyse her şeyi çok sevimli buluyorum ve bu bana iyi bir ego desteği sağladı."

"Zaten büyük olan egona yardımcı olduğum için mutluyum. Benimki sevimli olarak adlandırılmayı nasıl kaldıracağını bilmiyor."

"Sana ne kadar seksi olduğumu düşündüğümü ve sana baktığımda aklıma gelen tüm kirli düşünceleri memnuniyetle anlatırım," dedi gözleri ağzıma düşerken. "Ama bu randevuyu saygın tutmam gerektiğini düşündüm, yoksa içeri giremeyebiliriz."

Ayak parmaklarım düz ayakkabılarımın içinde kıvrıldı. Keşke hazırlanmak için daha fazla zamanım olsaydı. Tek yaptığım beyaz bir yazlık elbise giymek ve saçlarımı yandan örmekti. Boğazımı temizledim. "Belki bana sonra anlattırırın."

Kıkırdadı. "Bunu yapabilirim."

Şimdi bunun için öğle yemeğinden daha heyecanlıydım.

"Söylediğim şeye geri dönersek... Zoe şef ve işletme sahibi. Paris'teki aşçılık okulunda eğitim almış."

"Le Cordon Bleu?"

"Evet, şu." Restoranı işaret etti. "Burası sadece akşam yemeği için açık ama bugün bir istisna yapıyor. Ona yemek yapmayı ne kadar sevdiğinden bahsettim ve bize özel bir öğle yemeği pişirmeyi teklif etti, ya da istersen onunla birlikte yemek pişirmek için mutfağına geri dönebilirsin."

Onunla benim hakkımda mı konuşmuş? "Vay canına, Keelan" diyebildim sadece.

"İçeri girelim mi?"

"Bu aptalca bir soru," dedim, emniyet kemerimi çözüp arabadan inerken.

Zoe tanışılması gereken harika bir kadın ve şefi. Kendinden emin bir kişiliğe ve turuncu, vahşi buklelerle dolu bir kafaya sahip kısa boylu bir kadındı. Keelan ve ben öğle yemeği için asla masaya oturmadık. Zoe'yi mutfığa kadar takip ettik ve orada kaldık. Zoe bize servis ettiği yemeklerden birkaçının nasıl pişirileceğini gösterdi, Keelan gülümseyerek beni izlerken ben de yapımına yardım ettim. Yemekler yapıldıktan sonra üçümüz birlikte mutfakta yedik. Zoe'nin yemek konusundaki tutkusu ve konuşma tarzı bana annemi hatırlattı ve nostalji yaşamama neden oldu.

Daha sonra sinemaya gittik ve ben kendimi patlamış mısırla tıka basa doldurdum. Eve dönüş yolunda ve beni kapıma kadar geçirirken Keelan elimi tuttu. Verandada durduğumuzda, Keelan elimi çekerek beni şaşırttı. Kollarına düştüm ve beni öptü. Öpüş şekli pürüzsüz ve kendinden emindi. Dili dizlerimin bağını çözecek şekilde benimkini okşadı.

Bu bizim ilk öpüşmemiz olmalıydı, diye düşündüm. Bunun arkasında suçluluk duygusu yoktu.

Geri çekildi ve parmaklarıyla yanağımı okşadı. "Gitmeliyim. Eminim Colt ve Creed sizi görmek istiyorlardır."

Gömleğini ellerimin arasına aldım. "Kal." Kaşları kalktı ve ağırlığımı bir ayağımdan diğerine kaydırdım. "Yani, bir süredir *Game of Thrones* randevumuz olmadı. Belki sadece sen ve ben benim evimde izleyebiliriz?"

Başını evine doğru eğdi. "Hemen eve gidip üzerimi değiştireyim, hemen dönerim."

Başımı salladım ve yollarımızı ayırdık. O koşarak eve döndü, ben de içeri girdim. Wonder Woman pijamalarımı giydim ve makyajımı temizledim. Yüzümü kurularken dikişlerime baktım. Pazartesiye kadar onları çıkaramayacaktım. Burnumu kıvrarak çirkin görüntüyü saçlarımla kapattım.

Keelan yaklaşık yirmi dakika sonra, kolundaki dövmeleeri gösteren beyaz bir kas tişörtü ve doğum günü için ona aldığım Süpermen pijamalarını giymiş olarak döndü. Onlara gülümsedim ve "Güzel pijamalar" dedim.

"Güzel bir kız bunları bana doğum günüm için verdi," dedi ve *Game of Thrones'un* kutu setini kaldırdı. "Ve bana bunu verdi."

"Kulağa oldukça şaşırtıcı geliyor," dedim, kutu setini ondan aldım ve programı açmak için televizyona yöneldim.

"Öyle," dedi kanepeye otururken.

Gösteri başladıktan sonra yanına oturdum. Elini çıplak kalçama koydu.

Colt ve Creed bana birkaç kez mesaj atarak beni özlediklerini ve Keelan'ın beni yarın iade etmesi gerektiğini söylediler. Bu beni güldürdü ve Keelan gözlerini devirdi.

Gösteride baharatlı bir sahne başladı ve işaret parmağı iç uyluğumdaki küçük bir noktayı okşamaya başladı. Çok küçük bir dokunuştı ama kanımı tutuşturmaya yetmişti. Dudağımı ısırdım ve ona baktım. Baktığımı hissedince o da bana baktı. Hiçbir işarete ya da kelimeye gerek yoktu. Elini yanağıma koydu ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Öpüşme şeklimiz sıcak, bağımlılık yapıcı ve yoğun. Sanki birbirimize ihtiyacımız vardı ama doyamıyorduk. Kucağına süründüm ve öpüşmemize ara vermeden ona sarıldım. Popomu tuttu ve sıktı. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve biraz çekiştirdim, inlemesine neden oldum. Eli gömleğimden yukarı, yan tarafıma ve çıplak göğsümün üzerine kayd.

Başparmağını meme ucumda gezdirirken küfretti. "Sütyen giymiyorsun."

"Şu anda sütyenime dokunmayı mı tercih ederdin?"

Bir kahlaha attı ve meme ucumu parmaklarının arasında yuvarladı. "Yavaşlamalıyız yoksa-"

Keelan'ın sesi arabamın alarminin dışarıda çalmasıyla kesildi. Ön kapıya baktığımızda oturma odamın penceresi kırıldı ve bir tuğla yere yuvarlandı.

Çığlık attım ve Keelan beni kanepeye fırlatıp vücuduyla örttü. Evin alarmı çalmaya başladı.

Pencereden başka bir şey gelmeyince Keelan üzerimden indi ve ayağa fırladık. Önce tuğlaya, sonra da perdelerle örtülü pencereye baktık. Keelan perdeleri çekince yerdeki cam kırıkları ve parçalanmış pencere ortaya çıktı. Cama basmamaya dikkat ederek dışarı baktı.

"Pencereden uzak dur!" Alarmın üzerinden bağırdım.

Sesimdeki panik onun bana gelmesini sağladı. "Her şey yolunda! Kimseyi görmedim!" diye bağırdı ve kollarını bana doladı. "Ben dışarı çıkacağım ama senin burada kalmanı istiyorum!"

Başımı iki yana sallayarak ona baktım. "Hayır! Polisi bekle!"

Birden ön kapıya vuruldu ve bir çığlık attım. "Shiloh! Keelan!"

Arayan Creed'di. Keelan kapıya gitti ve kilidi açtı. Creed ve Colt hızla içeri girdiler, gözleri sadece bendeydi. Önce Creed yanıma geldi, elleriyle yüzümü kavradı. "İyi misin?" Söylediğini zar zor duydum.

Başımı salladım.

"Şunu kapatabilir miyim?!" Colt alarmı işaret ederken yanımda bağırdı.

Tekrar başımı salladım ama alarm sustu. Creed'in arkasından baktım ve Knox'un alarmın önünde durduğunu gördüm. Gözleri benimkilerle buluştu. Onu iki gündür görmemiştim ve bu süre zarfında bana nasıl gelmediğini düşünmemek için elimden geleni yapmışım. Oyun oynadığımdan değil ama Knox hep peşimdeydi. Eğer üzgünsem, peşimden gelirdi. Anlamadığı bir şey söylediğimde ya da yaptığımda peşime düşer ve açıklık isterdi. Saldırgan ve inatçı bir adamdı ama ilk kez beni kovalamıyordu.

Knox, "Arabanız tamamen hurdaya dönmüş," dedi.

Colt ve Creed'in yanından geçip kapıya yöneldim. Verandaya adımımı atıp arabamı gördüğüm anda omuzlarım çöktü.

Arabamın her tarafına kırmızı boyayla "*Fahişe*" yazılmıştı. Ön cam ve birkaç yan cam kırılmıştı. Lastikler yine kesilmişti.

"Bunu kimin yaptığını anlamak için dahi olmaya gerek yok," dedi Creed yanıma gelirken.

"Tahmin etmek yerine kamera kayıtlarına bakamaz mısınız?" Knox sordu.

Arkamı dönüp içeri koşarken uzaktan siren sesleri geliyordu. Panik odama gidip şifreyi girerek kilidi açtığımda birinin beni takip ettiğini hissedebiliyordum. Işığı açtıktan sonra doğruca bilgisayara gittim ve ekranları uyandırmak için fareyi salladım. Evin farklı bölgelerini gösteren ekranlar açılır açılmaz yayını geri sardım. Cassy, Amber ve Gabe sokağın aşağısındaki bir yerden gizlice evime girmiş ve arabamı parçalamaya başlamışlardı.

"Bu oda da ne?" Creed arkamdan sordu.

Son bir saatin kamera görüntülerini kopyalayıp e-postama gönderirken omzumun üzerinden, "Panik odası gibi bir şey," diye seslendim.

"Bu bir silah kasası mı?" Colt sordu.

Masadan kalktım ve Colt ile Creed'in odanın köşesindeki kocaman, siyah silah kasasına baktıklarını gördüm. "Evet," diye basitçe cevap verdim.

"Shiloh, polis geldi!" Keelan evin önünden bağırdı.

Üçümüz ön tarafa geri döndük ama önce sehpadan telefonumu ve bilekliğimi aldım. Bir polis arabası kaldırımın kenarına park etmişti ve iki memur bahçemde Knox ve Keelan ile konuşuyordu.

Ben yaklaşırken Keelan polislere, "Bu o," dedi.

Bana şüpheyile baktılar. "Bu evin sahibi siz misiniz hanımefendi?" dedi memurlardan biri. Sesindeki şüpheyi duyabiliyordum.

Rozetlerinin üstündeki isimleri okudum. Birinin adı Cortez, diğerininki Simmons'dı. Kimliğimi çıkardım ve onlara uzattım. "Evet, ben sahibiyim."

"Ve bu sizin arabanız mı?" Memur Cortez, Memur Simmons kimliğimi alırken başıyla 4Runner'ımı işaret ederek sordu.

"Öyle," diye cevap verdim. Bana ne olduğunu sordular ve ben de onlara evimin içinden bakış açımı anlattım. Sonra da "Bunu kimin yaptığını biliyorum" dedim. Küçük not defterlerinden başlarını kaldırıp beklenti içinde baktılar ve ben devam ettim. "Evimin her yerinde kameralar var." Telefonumdan e-postamı açtım ve videoyu tıkladıktan sonra bakmaları için onlara uzattım. "Yüzlerini net bir şekilde görebilirsiniz."

Memurlar görüntüleri izlediler. Memur Simmons, "Evet, gönderebilirsiniz," dedi ve üzerinde bilgileri bulunan kartını uzattı. "Bunun bir kopyasını bana gönderebilir misiniz?"

Kartı ve telefonumu geri aldım. "Size isimlerini verebilirim."

Memur Cortez kalemini not defterine dayayarak, "Onları ben alırım," dedi. "Amber Thorn, Gabe Harris ve Cassy McAllister."

Cassy'nin adını söylediğimde kalemi dondu ve not defterinden bana baktı. "'McAllister' Şerif McAllister'ın kızı mı?"

Creed'e baktım ve yüzünü buruşturduğunu gördüm. Bana Cassy'nin babasının şerif değil polis olduğunu söylemişti.

Creed, "Evet, bu o," dedi.

Cortez boğazını temizleyip "Suç duyurusunda bulunmak istiyor musunuz?" diye sormadan önce iki memur birbirlerine baktı.

"Evet, öyleyim. Arabamı görmüyor musun?" İğneleyici bir şekilde sordum.

Simmons sonunda korku dolu bir ses tonuyla, "Ben raporu doldurmaya gidiyorum," diyene kadar birbirlerine tekrar baktılar ve ekip arabasına doğru yürüdüler.

Memur Cortez küçük not defterine yazmayı bitirdi ve onu yeleğinin ceplerinden birine soktu. "Her şeyin fotoğrafını çekmem gerekecek," dedi ve ekip arabasının bagajına gidip bir fotoğraf makinesi çıkardı. O arabamın ve evimin ön camının fotoğraflarını çekerken, Memur Simmons doldurduğu raporu gözden geçirdi ve bana imzalattı.

Onlar gittiğinde ve ben tüm hasarın fotoğraflarını çektiğimde, bitkin düşmüştüm. Oturma odamda durmuş kırık pencereye bakıyor, yarın her şeyi düzeltmek için yapmam gerekenleri düşünüyordum. Bu gece Dr. Bolton'un yazdığı ilacı almamın imkanı yoktu. Hele pencere bu haldeyken.

"Bebeğim," dedi Colt, Creed'le birlikte ön verandadan içeri girerken. Ben içeri girdiğimde dördü dışarıda konuşuyorlardı. Colt, "Keelan ve Knox nalbura koşup pencerenin üstüne koymak için kontrplak aldılar," diye duyurdu.

"Mağaza hâlâ açık mı?" Gereksiz bir soruydu ama aklıma geldi.

Creed, "Yaklaşık yirmi dakika içinde kapanacak, ama zamanında orada olacaklar," dedi. "Bence bu gece bizde kalmalısın."

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum," dedim ve kanepeye oturdum. "Neden?" Creed kaşlarını çatarak sordu.

"Knox yüzünden, değil mi?" Colt kendi iyiliği için fazla anlayışlı olduğunu söyledi. Creed'e baktı. "Hiç konuşmadılar."

Creed bana baktı. "Onun odasında uyuyacak değilsin ya."

Bunun üzerine irkildim ve ikisi de yakaladı.

Colt, "Biliyor musunuz, ikinizle aranızda neler geçtiğini ya da beşimizle birlikte bu kavganın nasıl başladığını bize anlatmadı," dedi. "Bu tepkisine bakılırsa, kötü bir şey olmuş gibi hissediyorum."

Koltuktan kalktım. "Knox ve benim birlikte ne yaptığımız bizi ilgilendirir."

"Yani siz ikiniz gerçekten bir şey mi yaptınız?" İkisi koridordan odama kadar beni takip ederken Creed sordu.

Dolabımdan bir çanta alırken cevap vermedim. İçine çocuklarda kalmak için ihtiyacım olan şeyleri doldurmaya başladım. Hayır cevabını kabul etmeyeceklerini biliyordum. Haplarımı ve telefon şarj aletlerimi aldım.

"Sessizliğini evet olarak kabul ediyorum," diye homurdandı Creed. "Boş ver gitsin Creed," dedi Colt.

Çok geçmeden Knox ve Keelan büyük bir kontrplak parçasıyla döndüler ve penceremi kapattılar. Hep birlikte evlerine girerken Knox'a bakmaktan kaçındım. Creed elimi tuttu ve beni evin onların tarafına doğru götürmeye başladı. Daha fazla uzaklaşmadan diğer elim de tutuldu ve Creed'in elinden kurtuldum.

Sırtım Keelan'ın göğsüne çarptı ve o da kolunu belime doladı. "Bir dakika bekle," dedi.

Creed arkasını döndü ve kaşlarını çatarak kardeşine baktı.

Keelan onu görmezden geldi ve bana baktı. "Eğer senin için de uygunsa, bu gece benimle kalmanı istiyorum."

"Kız arkadaşımın bir haftadır yatmadım," diye homurdandı Creed.

Keelan da "O benimle hiç geceyi birlikte geçirmedi," diye homurdandı. Colt homurdandı.

Creed ona ters ters baktı. "Beni senin hakkında konuşurma. Bugün spor salonunda sırtını gördüm."

"Creed!" Colt ve ben aynı anda bağırdık ve Creed yüzünü buruşturarak suçlu bir ifadeyle baktı.

"Sırtının nesi var?" Bizi sessizce izleyen Knox sordu.

"Hiçbir şey," diye ısrar etti Colt.

Knox Colt'tan Creed'e baktı. "Sırtında ne sorun var?" Keelan'ın beni tutuşu biraz sıkılaştı ve içimden bir ses bildiğini söyledi.

Creed'in ağzını bıçak açmayınca Knox tekrar Colt'a baktı. "Gömleğini çıkar."

Colt'un Hulk tarafı ortaya çıktı ve gözlerini ağabeyine dikti. "Bunu yapmayacağım."

Knox gözleri öfkeyle yanarak Colt'a doğru yürüdü. Keelan'dan uzaklaştım ve Knox'un önüne geçerek Colt'a daha fazla yaklaşmasını engelledim. Bakışlarımı onunkilere kilitledim. "Colt ve ben seks yaptık. Creed'in bahsettiği Colt'un sırtındaki çizikler, seviştiğimiz sırada benim yaptığım çiziklerdi."

Daha sinirli görünebileceğini düşünmemiştim ama yanılmışım. Tek kelime etmeden hışımla çıkıp gitti ve birkaç saniye sonra hepimiz yatak odasının kapısının çarparak kapandığını duyduk.

Colt ikizine, "İyi gidiyorsun, göt herif," diye çıkıştı.

Creed ellerini yüzüne sürdü. "Bu tamamen benim hatamdı." Bana baktı. "Özür dilerim. Seni böyle utandırmak istememişim. Ben sadece

Colt'la paylaşmaya alışkınım." Keelan'ı işaret etti. "Buna alışmak biraz zaman alacak."

Başımı salladım. Bu tür bir ilişkide çok fazla deneme yanılma olacağını anlamıştım. Keelan'a baktım, gergin hissediyordum. *Beni hâlâ isteyecek mi* gibi sorular aklıma geldi.

Yüz ifadesi eğitimliydi. *Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi?* Merak ettim. Bana doğru uzandı ve beni tekrar kollarının arasına çekti. "Bu gece benimle kalır mısın?"

"Evet."

Arkamdan biri geldi ve başımı öptü. "İyi geceler bebeğim," dedi Colt ve ben ona dönüp baktığımda çoktan odasına doğru ilerliyordu.

Creed bu fırsatı değerlendirerek yüzümü kavradı ve beni ölesiye öptü. "İyi geceler," dedi ve çekilip kendi odasına gitti.

Keelan beni odasına götürdü. Temizdi ve bağlantılı bir banyosu vardı. Yatağı çok büyüktü ve yatağının üzerindeki çarşaflar çok koyu kırmızıydı. "Knox'un en sevdiği rengin kırmızı olduğunu sanıyordum," dedim yatağın kenarına oturarak.

Bana yaklaşırken gülümsedi. "Evet, öyle. Aynı zamanda benim de en sevdiğim renk." Alnımdan öptü. "Hadi yatmak için hazırlanalım."

Biz de öyle yaptık. Keelan ilacımı içmem için bana bir bardak su getirdi. Tıpkı Colt'un yaptığı gibi, ilacı içmemi izledi. Beni kendine çekip arkamdan sarıldığında yatağına daha yeni tırmanmıştım.

"İşte böyle," dedi ve esnedi.

Gülümseyerek gözlerimi kapattım.

KALBİMİN ÇARPMASIYLA İRKİLEREK UYANDIM. DOĞRULDUM, GÖĞSÜMÜ OVUŞTURDUM. Korkmuştum ama nedenini bilmiyordum. Rüya mı görüyordum? Kabus mu görüyordum?

"Hey, sorun ne?" Keelan, sesi uykudan ağırlaşmış bir şekilde sordu ve benimle birlikte ayağa kalktı. "Kabus mu gördün?"

"Hatırlayamıyorum."

"Sorun yok. Hadi tekrar uzanalım ve seni tutayım."

Başımı salladım, onunla birlikte uzandım. Beni kendine yaklaştırdı ve ben de başımı onun çıplak göğsüne yaslayarak kalbinin düzenli atışını dinledim. Penceresinden sızan ay ışığı dövmelerini göstermeye yetiyordu. Parmaklarımı kalçasının üstündeki bir dövmenin üzerinde gezdirdim. Sonra parmaklarımı göbek deliğinin altındakinde gezdirdim. Karnındaki kaslar gerildi.

"Bana böyle dokunmaya devam edersen bir daha asla uyuyamayacağım," dedi, sesi daha uyanık çıkıyordu.

Kendi kendime gülümsedim. "Madem uyanıksın, belki bana baktığında aklına gelen edepsiz şeyleri söyleyebilirsin." Yarı uykulu olduğumdan mı yoksa aldığım ilaçlardan mı bilmiyorum ama şu anda kendimi çok cesur hissediyordum.

Altımda hareketsiz kaldı. "Buna hazır olduğunu sanmıyorum."

"Hmm," diye mırıldandım. "O zaman sana düşündüğüm pis şeyleri söyleyebilir miyim?" Göğsü sessiz kahkahalarla sarsıldı. "Onları duymayı çok isterim."

Parmağımla göbek deliğinin altına dokundum. "Seni tam buradan öpmek istiyorum."

"Beni istediğin her yerde öpebilirsin."

Bunu bir davet olarak kabul ettim ve yataktan aşağı kayarak bacaklarının arasına yerleştim. Göbek deliğinin altına ağzımı açarak bir öpücük kondurdum, sonra kalçasına dokundum. "Seni buradan öpebilir miyim?"

Bana bakarken bir kolunu başının arkasına koydu. "Dediğim gibi, her yerde."

Kalçasına bir öpücük kondurdum ve ağzımı pantolonunun bel bandı boyunca ortasına kadar takip ettim. Ona bakarak, "Ya seni daha aşağıdan öpmek istersem?" diye sordum.

Parmaklarıyla yanağımı okşadı. "Bunu daha önce hiç yaptın mı?"

Başımı salladım. "Bana izin verecek misin?"

"Sana izin verecek miyim?" Bir kahkaha attı. "Bu aptalca bir soru, bebeğim."

Parmaklarımı pijamasının ve boxer'ının bantlarına soktum ve kalçalarını kaldırarak onları uyluklarının etrafından aşağı çekmeme yardım etti. Çoktan sertleşmişti. Elimini sikinin dibine sardım, onu sıcak ve tenini yumuşak buldum. Ucuna nazik bir öpücük kondurdum.

Vücudu titriyor, gülüyordu. "Yaptığın her şey çok güzel."

"Bu çok mu sevimli?" Dilimi şaftının alt tarafı boyunca gezdirirken sordum.

Tısladı.

"Yoksa bu mu?" Mantarın ucunu ağzıma almadan önce sordum.

Titrek bir nefes verdi. "Senin gibi tatlı bir kız bunu yapmayı nereden öğrendi?"

Dilimi onun etrafında döndürdüm. "Bunu araştırmış olabilirim."

"Şimdi mi?" diye homurdandı. "Öğrendiğin her şeyi bana gösterecek misin?"

Onu tekrar ağzıma almadan hemen önce gülümsedim. Boğazımın arkasına değene kadar onu içeri aldım ve geri çektim, emdim ve dilimi onun boyunca gezdirdim. Bunu defalarca tekrarladım.

"Siktir," diye tısladı ve elleri görüşünü engellemeye başlayan saçlarını topladı. Onu tekrar ağzıma alırken tutuşu sıkılaştı. Ben geri çekilmeden önce ellerinden biri başımın arkasını kavrayarak beni sabit tuttu. "Boğazını gevşet," diye emretti ve ben de yaptım. Yavaşça boğazımdan aşağı doğru itti. "İşte böyle, aferin kızıma." Kalçaları sallanmaya başladı, kendini içeri ve dışarı kaydırdı. "Ağzını sikmeyi çok istiyorum," dedi, sesi acı çekiyormuş gibi çıkıyordu. "Ama ilk seferimizde boğazına boşalmak istemiyorum." Kendini ağzımdan çekti. "Yaptın

senin noktan. Düşündüğüm edepsiz şeyleri duymak istiyorsan, al bakalım. Sikimi daracık amının derinliklerine gömmek istiyorum ve bunu yaparken ellerinin ve dizlerinin üzerinde olmanı istiyorum."

Kalçalarımın arasındaki yoğun zonklamadan dolayı kalçalarımı sıktım.

"Oh," diye ağızımdan kaçırdım. Keelan küfretti ve doğrulup oturdu. "Bu çok fazlaydı, değil mi?"

Başımı salladım. "Hayır. Hoşuma gitti."

"Kendimi kaptırdım ve senin bu işte ne kadar yeni olduğunu unuttum-"

Ağızını kapattım. "Bu işte yeni olabilirim ama sana bir konuda iyi olmadığımı söylemekten korkmuyorum." Ne kadar ciddi olduğumu anlamasını umarak gözlerini tuttum. Elimi bırakarak fısıltıyla, "O zaman bana kaptır kendini," dedim.

Beni şiddetle öptü, dili dudaklarımın arasından geçti. Gömleğimin altından tuttu ve öpüşmemizi keserek başımın üzerinden kaldırdı. Onu gelişigüzel bir şekilde fırlatıp attı ve yataktan çıktı. Komodinin üzerindeki ışığı yaktı ve oda aydınlandı. Komodinin çekmecesini açıp bir prezervatif alırken, pijamasını ve boxer'ını iterek çıkardı.

Üstsüz bir şekilde yatağının ortasında dizlerimin üzerinde oturdum ve vücudunun her santimini inceledim. Muhteşem dövmelelerinden belirgin kaslarına kadar nefes kesiciydi. Bakmayı en çok sevdiğim yeri kalçalarındaki V ve hemen altındaki sert sikiydi. Baktıkça külotum rahatsız edici bir şekilde ıslanıyordu.

Eliyle kendini okşamaya başladı. "O göğüsleri çok düşündüm," diye itiraf etti, gözleri göğsümün yükselip alçalmasını izliyordu. "Kardeşimin yüzünü bacaklarının arasında yakaladığımda onları ilk kez gördüğümünden beri. Haftalardır, başını arkaya atmış, pembe yanaklarıyla ve birinin onları emmesi için yalvaran dik meme uçlarıyla o görüntüye boşalıyorum."

İki kişiliğe sahip olmanın aileden gelen bir özellik olup olmadığını merak ettim. Colt sinirlendiğinde kabalaşırdı. Keelan bana Dr. Jekyll ve Bay Hyde'ı hatırlatıyordu. Toplum içinde büyüleyici bir Jekyll'di ama yatak odasında pis bir Hyde'a dönüşüyordu. Hangi tarafı daha çok sevdiğime karar veremiyordum.

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve gözleriyle buluştum. "Beni böyle mi istedin?" Muhtemelen hayatımda yaptığım en cesur hareketti ama bu konuda iyi olduğumu görmesine ihtiyacım vardı - onunla - ve dürüst olmak gerekirse, nasıl hissettirdiğini gerçekten sevdim. Heyecan vericiydi.

Gözleri, oynamak için sabırsızlandığı bir oyuncakmışım gibi üzerimde gezindi. "Evet, ama üzerinde sevimli Wonder Woman şortu olmadan."

Kalçalarımı oynattım. "O zaman gel çıkar şunları." Bana verdiği gülümseme kendimi güçlü hissetmemi sağladı.

Yatağa geri tırmandı ve arkamda diz çöktü. İç çamaşırımı ve şortumu aşağı çekti. Yolun geri kalanını çıkarmak için dizlerimi kaldırarak ona yardım etmem gerekti ama kısa sürede tamamen çıplak kalmıştım.

"Başını yatağa koy," diye emretti. Başımı yavaşça indirdim ve popomu havada bıraktım. Başparmaklarıyla beni araladı ve her yerimi ona gösterdi. İnledi. "Kahretsin, bu çok güzel bir manzara."

Yüzüm yanıyormuş gibi hissediyordum. "Keelan," diye azarladım onu. Nasıl hem utanıp hem de tahrik olabilirdim ki?

Kıkırdadı. "Çok güzel bir vücudun var. Her santimini hayranlıkla izliyorum."

"Yara izlerimle bile mi?" Geveledim ve gözlerimi kapadım, güvensizliğim ortaya çıktığı için utandım.

"Her yerin çok güzel, Shi." Dudaklarını sırtımın ortasına bastırdı. "Yara izlerin bile."

Seks sırasında ağlamayacağım. Seks sırasında ağlamayacağım.

Ellerinden biri kıkır yanağımdan düştü ve parmakları klitorisimi ovmaya başladı.

Evet! diye bağırma istedim ama bu isteğime direndim. Kendimi yeterince utandırmıştım.

Parmaklarını klitorisimden göbeğime doğru hareket ettirirken "Sırılsıklam olmuşsun," dedi. İki parmağını içime sokarak beni inletti.

O içime girip çıktıkça ben de geriye doğru sallanıyordum. "Daha fazlasına ihtiyacım var, Keelan."

"Sikimi alman için seni hazırlamam gerek bebeğim, yoksa canını yakabilirim," diye açıkladı, üçüncü bir parmağını içime sokarak beni gerdi. "Bir gün, eğer istersen, bu amcığa sokup seni becerebilirim çünkü o anda kendimizi kaptırmışız, ama bu gece acele etmeyelim."

"Dikkatli olduğunuz ve bana daha sonra dört gözle bekleyeceğim bir şey verdiğiniz için teşekkür ederim."

Kıkırdadı. "Hizmet edebildiğim için mutluyum." Parmaklarını benden çekti ve prezervatifi yırtarak açma sesini duydum. "Sanırım artık benim için hazırsın."

Giriş yerimle aynı hizaya geldiğinde başımı şilteden kaldırdım. İleri doğru itti ve yavaşça içeri girdi. Bu his neredeyse gözlerimin başımın arkasına kaymasına neden oluyordu.

Tamamen içime girdiğinde beni kalçalarımın tuttu ve kendi kalçalarını sallamaya başladı. Yavaş ve nazik hamlelerle içeri girip çıkıyordu, bu da bir alay gibi hissettiriyordu.

Geri ittim. "Daha sert."

"Hazır değilsin-"

Kendimi tekrar onun üzerine attım. "Benden uzak durmayı bırak," diye homurdandım.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Sözleri beni ilk kez tartıştığımız gün lere götürdü. Birbirimize aynı şeyi söylemiştik.

Omzumun üzerinden, "Seni alabilirim güzel çocuk," diye seslendim.

Kıkırdadı ve kalçalarımı daha sıkı kavradı. Sonra içime girdi. "Evet!" diye haykırdım.

İçime girmeye devam etti. Benim inlemelerim ve onun kalçalarımın sırtıma çarpma sesleri odayı dolduruyordu. Kendimi öne düşmekten korumak için elimi yatak başlığına koymak zorunda kaldım. Ellerinden biri ön tarafıma dolandı ve klitorisimi ovdu. Yüksek sesle inledim çünkü tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Böyle inlemeye devam edersen kardeşlerimi uyandıracaksın ve ben kapıyı kilitlemedim." Diğer eli göğüslerimden birine gitti ve parmaklarının arasında meme ucumu ovuşturdu. "Eğer buraya gelirlerse, durmayacağım. Seni sikerken beni izleyecekler."

Onlardan herhangi birinin bunu -yaptığımız şeyi- izleyeceği düşüncesi beni onun etrafında kenetledi.

İnledi. "Bu seni tahrik ediyor mu? Ne yaramaz bir kız," dedi alçak bir sesle. "Seni ne kadar daha yüksek sesle yapabileceğimi merak ediyorum." Klitorisimi daha fazla baskıyla ovuşturdu.

İnlemelerime karşı koymaya çalıştım ama orgazmımın yükseldiğini hissettiğim anda içimden kopup gittiler. "Durma!" Yalvardım.

"Benim için boşalacak mısın?" "Evet!"

O durmadı. Onun yerine beni paramparça etti. Orgazmım o kadar şiddetliydi ki başımı yatağa geri indirirken lekeler gördüm. Keelan içime girmeye devam ederek orgazmımı daha da hızlandırdı. Neredeyse çok fazlaydı. Keelan son bir kez daha içime girip inleyene kadar çığlıklarım şilte tarafından boğuldu. Benden ayrıldı ve nefes nefese yatağın üzerine sırtüstü düştü.

Bacaklarımı uzattım, böylece yüzüstü yatıyordum, nefesim de kesilmişti. "Vay canına," diye nefeslerimin arasında homurdandım. Bana o ukala sırtışıyla baktı. "Biliyorum." Yastığımı kaptım ve gülmemeye çalışarak ona vurdum.

Keelan'ın alarmı çalmadan önce birkaç saat daha uyuyabildik. Dördünün de bugün çalışması gerekiyordu. Keelan ve ben el ele tutuşarak mutfığa doğru yürüdük. Colt, Creed ve Knox'un çoktan mutfakta olduklarını, yorgun göründüklerini ve kahvelerini yudumladıklarını görünce ikimiz de durduk.

"Günaydın," dedim ve kahve makinesine gitmek için Keelan'ın elini bıraktım.

"Siz ikiniz benden önce mi kalktınız?" Keelan, Colt ve Creed'e seslendi. "Cehennem dondu mu?"

"Sabahın üçünde Shiloh tarafından uyandırıldıktan sonra bir daha uyuyamadım," diye homurdandı Creed.

Etrafımda döndüm. "Ne?"

Creed yorgun bir ifadeyle gözlerini ovuşturdu. "Başta kâbus gördüğünü sandım."

Knox sinirli bir ses tonuyla, "Hepimiz yaptık," dedi.

Keelan'a baktım. "O kadar gürültü yapmadık, değil mi?"

Boynunun yan tarafını kaşıdı. "Bunu nasıl söylerim...?"

Colt elinden geldiğince nazik bir şekilde, "Sen bir çığlıkçısın, bebeğim," dedi.

"I-" Gürültü yaptığımı sanıyordum, özellikle de boşalmaya yakın olduğumda. "Özür dilerim. Yanlış bir şey yaptığımı bilmiyordum. Artık bunu yapmayacağım."

"Hayır!" Colt ve Keelan aynı anda bağırıldılar. Keelan,

"Bunda yanlış bir şey yok," diye beni temin etti. Colt başını salladı. "Çok sıcak."

"Ve yatakta da konuşmayı bırakma. Bunu yapacak kadar cesur olmana bayılıyorum. Bazen birinin ne istediğini dile getirecek kadar rahat hissetmesi biraz zaman alabilir," diye açıkladı Keelan.

Creed inleyerek yüzünü kapattı.

Knox elindeki bardağı tezgâha çarptı ve hışımına odadan çıktı.

Arkamı döndüm ve kendime kahve doldurdum. *Yapma bunu. Peşinden gitme.* Öfkeli bir homurtu çıkardım ve tepinerek odadan çıktım.

"İyi şanslar," dedi Keelan ben çıkarken.

Kapıyı çalmadan Knox'un odasına girdim. Onu görmedim ama banyo kapısının açık olduğunu ve ışığın yandığını gördüm. Oraya yöneldim ve kapı aralığında durdum. Knox lavabonun başındaydı, kollarını tezgâha dayamıştı ve başı öne eğikti.

"Knox," dedim.

Gerildi ve aynadan bana baktı. "Ben olsam şu anda yanımda olmazdım Shiloh."

"Neden?"

"Çünkü seni incitecek bir şey söylemeyeceğimi garanti edemem," dedi. "Seni incitmek istemiyorum."

Sanırım bu benim almam gereken bir riskti. Kalmak mı, gitmek mi? Beni her zaman ittiği gibi onu da itmek istedim. Benimle konuşmasını talep etmek istedim. Ama bana vereceği cevaptan korkuyordum.

Beni kovalamadı.

Bu cevabımı çoktan aldığım anlamına mı geliyordu? Öyle olduğunu düşünmüştüm.

Geri çekildim ve gittim.

O ÖĞLEDEN SONRA KAPIM ÇALINDI. BAKTIM.

gözetleme deliğinden baktım ve bir polis memuru olduğunu gördüm. Kapıyı kırarak açtım ve dışarı baktım. "Yardımcı olabilir miyim?" Yaşlı bir polisti. Kırklı yaşların sonunda, ellili yaşların başında. Üniforması dün gece gördüğüm diğer iki polis memurununkinden biraz farklıydı. Onunki net, neredeyse dekoratif görünüyordu ve o kadar yıpranmamıştı.

"Shiloh Pierce sen misin?" diye sordu, soğuk, bal rengi gözleri yüzümde geziniyordu.

"Öyleyim."

"Ben Şerif McAllister. Dün gece burada bir olay olduğu bilgisini aldım," dedi profesyonel bir ses tonuyla.

Bu Cassy'nin babasıydı.

"Ben buna olay demezdim. Garaj yoluma ve pencereme bakarsanız, bunun daha çok vandalizm veya özel mülkün tahrip edilmesi olduğunu görürsünüz."

Gözleri hafifçe kısıldı. "Bunun hakkında konuşabileceğimizi düşünmüştüm." Elini kapıma koydu. "Belki içeri gelebilirim."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. İçgüdülerim bu adamdan uzaklaşmam gerektiğini haykırıyordu. Ayağımı kapıya dayadım ve zihnimde en yakın silahımın nerede olduğunu canlandırdım. Televizyonun arkasında ve sehpanın altında. "Bu konuda rahat değilim. Cassy'nin babası olduğunu biliyorum."

Ellerini havaya kaldırdı. "Buraya sadece seninle samimi bir konuşma yapmak için geldim," dedi. "Sana Cassy'nin yaptıklarından pişman olduğunu söylemek istiyorum. Kolay bir hayatı olmadı. Annesi o dokuz yaşındayken bizi terk etti ve ben de çok fazla evde değildim çünkü polislik çok zor bir iş. Bu onun ilk suçu ve bu tek hatanın onun geleceğini mahvetmesini istemiyorum."

Endişeli bir baba rolünü neredeyse çok iyi canlandırdı. Ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmadım. "Kusura bakmayın efendim ama kızınız tam bir zorba. Okulun ilk gününden beri hayatımı cehenneme çevirdi. Kötü davranışların sonuçları vardır. Bir polis olarak bunu anlamalısınız. Kızınız başına geleni hak ediyor." Ben konuştukça o daha da sinirli görünüyordu. "Avukatınız olmadan sizinle daha fazla konuşmamın uygun olacağını sanmıyorum. İyi günler dilerim." Kapımı kapatmaya gittiğimde elini kapının üzerine vurarak kapanmasını engelledi. Sonra iterek daha geniş açmaya çalıştı.

"Büyük bir hata yapıyorsun," diye hırladı, yüzünde şiddetli bir öfke vardı.

Bir tehdit duyduğumda anladım. Kapıyı tutmak için mücadele ederken korku damarlarımda dolaşıyordu.

"Seni şu anda tutuklayabilirim. Tek yapmaya çalıştığım özür dilemek olduğu halde bana saldırdığını herkese anlattım. Kızımın suçlamaları Pazartesi gününe kadar düşecek," dedi alçak bir sesle.

"Bunu söylediğine çok sevindim," dedim kapıyı tutmanın zorluğuyla.

"Nedenmiş o?"

"Çünkü bunu az önce kameraya çektim," dedim. Dondu kaldı.

Parmağımla verandamın köşesini gösterme riskini aldım. "Omzunun üzerinden bakarsan görürsün."

Omzunun üzerinden baktı ve onu gördü. Bana dönüp baktığında başımın belada olduğunu anladım. Ön kapımı iterek açtı ve beni bir adım geriye itti. Bana vurmadan önce elinin tersini zar zor gördüm ve yere düştüm. Kan dilimi kapladı ve gözlerimin arkasında benekler oluştu.

Saçlarımdan tutuldum. "Ayağa kalk," diye emretti, beni saçlarımdan çekerek. O anda eğitimim devreye girdi. Elini tutarak, yüzüm ona dönük olacak şekilde kığımın üzerinde döndüm. Ayağımı kasıklarına doğru attım ve beni serbest bıraktı. Sehpa tırmandım ve altında silahımı aradım. Elim ona dokunduğu anda, çevresel görüşümde onun bana doğru geldiğini görebiliyordum. Silahı çıkardım ve eli bana dokunmaya birkaç santim kala ona doğrulttum.

Ona baktım, ellerim sabitti ve parmağım tetiğin üzerinde geziniyordu. Daha önce hiç kimseyi vurmamıştım. Asla da vurmamayı umuyordum. Ancak bana tekrar dokunmaya kalkarsa tereddüt etmezdim.

Dik durdu. "Az önce ne yaptığını bilmiyorsun, küçük kız," diye bağırdı bana. "O kamera görüntülerini birine gösterirsen seni en yakın ağaca asarım ve intihar süsü veririm."

"Evimden defol," diye ısırdım. Her kelimedede dudağım acıyordu.

Dışarı çıkmadan önce üniformasını düzeltti ve kapıyı açık bıraktı. Arabasının çalışmasını ve uzaklaşmasını dinlerken hareket etmedim. Yavaşça, titreyen bacaklarımın üzerinde durdum ve kapıyı kapatıp kilitledim. Kapıya yaslanarak sadece nefes aldım. Aldım ve verdim.

Her şey yoluna girecek. Sen iyisin.

Ne yapacağımı bulmam gerekiyordu. Çok uzun sürmedi. Amcamı aramanın zamanı gelmişti.

Gidip odamdan kullan-at cep telefonumu aldım. **Beni aramanı istiyorum, diye** mesaj attım. Kontrollerim dışında, hastaneden çıktığımdan beri telefonda konuşmamıştık. Beş dakika geçti ve telefonum çalmaya başladı. Beni kişisel telefonumdan aramadığına göre, takip edilemez ve güvenli bir hatta erişimi yoktu.

"Merhaba," dedim cevap verirken.

"Güvende misin?" Lafı dolandırmadı. Direkt konuya girdi.

Kendimi tutmaya çalışırken inledim. "Öyle olduğumu sanmıyorum." "Bana neler olduğunu anlat."

Ona okuldaki tüm zorbalıkları anlattım. Cassy ve arkadaşlarının arabamı nasıl parçaladıklarını. Şerif olan babasının gelip bana nasıl saldırdığını ve tehdit ettiğini anlattım.

"Tanrım, çok kötü bir şansın var," diye küfretti. "Sana ne kadar kötü vurdu? Bilincini hiç kaybettin mi?"

"Hayır. Bana elinin tersiyle vurdu. Tek söyleyebileceğim dudağımın yarıldığı. Henüz aynaya bakmadım."

"Az önce sana ters mi vurdu? Gerçekten mi, Shi?" Bir denizcinin yüzünü kızartacak bir dizi küfür savurdu. "O piçi vurmalıydın."

Belki de yapmalıydım. Artık bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu. Umarım büyük bir hata yapmamışımdır.

İç çekti. "Pazartesiye kadar iyi olacağını düşünüyor musun? Oraya en erken o zaman varabilirim."

Yarıdan sonraki gündü. "Sanırım iyi olacağım."

"Olanlara rağmen iyi misin?" diye sordu.

"Şu anda bilmiyorum. Doktorla seansımı değiştirmem gerekebilir. Bolton yukarı," dedim.

"Dr. Bolton? Terapiye geri mi döndünüz?"

"Evet, sana bunu da anlatmam gerek." Ağır bir iç çekişle, kederimle başa çıkmakta nasıl başarısız olduğumu ve beni terapiye geri götüren her şeyi anlattım. Konuşmaktan olabildiğince kaçındığım tek şey çocuklardı.

"Sen kesinlikle benim yeğenimsin. Ben de başka bir çocuğun kışına tekme attığım için okuldan uzaklaştırılmışım" dedi.

"Sana söylediklerimden çıkardığın tek şey bu mu?"

"Hayır, hepsini duydum," diye beni temin etti. "Terapiye geri döndüğünü duyduğuma sevindim."

Kısa bir süre sonra telefonu kapattık.

Hasarı değerlendirmek için banyoya girdim. Alt dudağım yarılmış ve şişmişti. Ayrıca ağzımın köşesinin hemen altında küçük bir çürük belirmişti. Bunu saklamanın bir yolu olmadığını biliyordum. Yalan söyleme fikrini düşündüm. Sonra Creed'e verdiğim sözü hatırladım.

Çocuklara ne söyleyeceğimi saatlerce düşündüm. Dördü de işten çıktığında çantamı hazırlamış ve koltuklarında bekliyordum. Dördünden üçü içeri girdiklerinde beni orada otururken görünce gülümsediler. Ta ki yüzümü görene kadar.

"Ne oluyor lan?" Creed elindeki spor çantasını bırakıp bana doğru koşmaya başladı. Colt ve Keelan onun bir saniye arkasındaydı.

Creed önümde diz çöktü. "Kimi öldürüyorum ben?" diye sordu.

Colt kanepede benim yanıma oturdu ve Keelan da Creed'in arkasında durdu. Knox en son gelen kişiydi.

Çenem titredi ve bunu durdurmak için dişlerimi sıktım. "Cassy'nin babasından bir ziyaret aldım..." Tıpkı amcamla yaptığım gibi, onlara olan biten her şeyi anlattım. Aldığım mesajdan ve bunun Bay X'ten geldiğini düşündüğümünden bile bahsettim. Creed zaten biliyordu ama diğerlerinin çok olmuş yüzlerine bakılırsa, onlara söylemediğini söylemek yanlış olmazdı.

"Amcamı aradım," dedim. "Pazartesi burada olacak."

"Sence şerifle başa çıkabilecek mi?" Colt sordu.

"İstiyorum."

"Amcan gelene kadar burada kalman gerekiyor," dedi Keelan. Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. Hem o hem de Knox'un yüzünde aynı kızgın ifade vardı.

Ön kapının yanındaki çantamı gösterdim. "Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim. Bu yüzden bir çanta hazırladım."

Colt elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Sana getirebileceğim bir şey var mı?"

"Viskiniz var mı?" Şaka yaptım.

Knox, "Bir bira içebilirsin," dedi.

Kaşlarım saç çizgime değmekle tehdit ediyordu. "Şaka yapıyordum ama yine de alacağım."

Knox başıyla onayladı ve mutfığa yöneldi.

"Aç mısın?" Keelan sordu, sesi hâlâ kızgın geliyordu.

Koltuktan kalktım ve ona doğru gittim. Kollarımı beline dolayarak yanağımı göğsüne koydum. Onu rahatlatmanın en iyi yolu buydu çünkü bir kez daha ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyemedim. Kollarını etrafımda dolamakta tereddüt etmedi ve bana sıkıca sarıldı.

"Sipariş verebilir miyiz?" Ben sordum.

"Canın ne çekiyor, Shi?" Creed ayağa kalkıp telefonunu çıkararak sordu.

"Lokantadan yemek getirtebilir miyiz?"

Creed başını salladı ve telefonundan beğendiğimiz her şeyi sipariş etmeye başladı.

Knox elinde beş birayla döndü ve herkese birer tane verdi ve hepimiz kanepeye oturduk. Biradan her yudum aldığımda dudağımı yakıyordu. Kesiğe hafifçe dokundum ve irkildim.

"Acıyor mu?" Colt beni izleyerek sordu.

Elimi indirdim. "Biraz, ama ben daha sert darbe aldım."

"Kim tarafından?" Creed, her kimse onu avlamaya hazırmış gibi bir sesle sordu.

Bira şişemin üzerindeki etiketi karıştırdım. "Bay X." Zihnimin beynimin yasak köşesine göz atmasına izin verdim ve o anın anılarına baktım. "Kaçmaya çalışırken beni yakaladı," dedim ve etrafımdaki herkesin hareketsiz kaldığını fark ettim. Devam ederken etiketi karıştırmaya devam ettim. "O zamanlar kendimi nasıl savunacağımı bilmiyordum ama elimden geldiğince mücadele ettim. Bana bir faydası olmadı. Yine de beni üst kata çıkardı ve yatak odama sürükledi. Elimden geldiğince yüksek sesle çığlık attım, umarım komşular

beni duyacağını düşündüm. Duymadılar. Odama daha fazla yaklaşmamı engelleyecek bir şeye tutunmaya çalıştım çünkü beni oraya götürdüğünde bana tecavüz edeceğini biliyordum." Shayla'nın cesedinin görüntüsü aklıma geldi ve bir içki aldım. Yardımı olacağından değil. Kendimi daha iyi hissetmem için bir biradan fazlası gerekecekti. "Beni koridorda Shayla'nın cesedinin yanından sürükledi." Boğazım düğümlenmeye başlayınca temizledim. "Beni onun kanının içinden sürükledi. Onu görebilmem için bilerek yavaşlattı, öldüğünü görebilmem için. Bunu beni kırmak için yaptı çünkü kaçmak için bu kadar çok mücadele etmemin ana nedeni ona yardım etmektir." Etiketı yırtmayı bitirdim ve odaklanacak bir şey bulamadığım için sinirlendim. Bir yudum daha aldım ve kanepeye yaslandım. "Şimdi geriye dönüp baktığımda, onu kurtarmak için bir şansım olduğunu düşünmek bile aptalcaydı."

"Neden böyle söylüyorsun?" Knox sordu ve kardeşlerinin hepsi ona yanlış bir şey yapmış gibi baktı.

"Gözümün önünde boğazını kesti. O kadar çabuk kan kaybından öldü ki, başka yolu yoktu." Sesim çok gerçekçiydi ve hiç duygu barındırmıyordu. "O sırada -o anda- buna inanmak istemedim." Biramın kalanını son bir yudumla bitirdim. Colt boş şişeyi ve etiketi elimden aldı ve hâlâ dolu olan kendi şişesiyle değiştirdi. Onun etiketini karıştırmaya başladım. "Beni Shayla'nın yanından sürükleyerek geçirdikten sonra Bay X beni odama sokmayı başardı. Beni saçlarımdan tutup yerden kaldırdı ve ben de yüzünü tırmaladım. Bu onu kızdırdı, o da bana ters vurdu. Bana o kadar sert vurdu ki bayılmışım ve kendime geldiğimde bileklerim ve ayak bileklerim yatağıma bağlıydı." Daha fazla bir şey söyleyemedim. Zihnimin o köşesinden uzaklaşmaya çalıştım ama çok zordu. Bana görmek istemediğim şeyleri göstermeye çalışıyordu. Ellerim kontrolsüzce titremeye başladı ve midem bulandı. Ardından soğuk terler dökmeye başladım ve hasta olacağımı biliyordum. Koltuktan kalktım ve aceleyle tuvalete gittim. İçtiğim tüm biralar geri gelmeden önce tuvalete zorlukla ulaştım.

Eller saçlarımı tuttu ve yukarı kaldırdı. Birisi hâlâ elimde tuttuğum bira şişesini aldı. Sarsıntımı durdurabildiğimde popomun üzerine oturdum. Ellerimle yüzümü kapattım ve ağladım.

Biri beni göğsüne doğru çekti ve elini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. "İyi iş çıkardın bebeğim," dedi Colt kulağıma usulca. "Bunun kolay olmadığını biliyorum ve seninle gurur duyuyorum."

Banyoda ne kadar kaldığımızı bilmiyordum ama Colt sonunda sakinleşene kadar beni tuttu, diğer üçü de destek olmak için yanımda durdu.

HAFTA SONUNUN GERİ KALANI UÇUP GİTTİ. ZAMANIMIN ÇOĞUNU

Camımı tamir ettirmek, sigorta şirketimi aramak ve yeni bir araba satın almak. İlk gece ikizlerle yattım. Her şey gizli tutuldu. Şerif tarafından saldırıya uğradıktan ve ailemin öldürüldüğü gecenin küçük bir parçasını paylaştıktan sonra, sadece sarılmak istemiştim. Dün geceyi Keelan'la geçirdim ve bütün gece leziz bir şekilde X-rated oldu.

Artık Pazartesi günüydü. Bugün okula gitmemeye karar vermiştim. Diziye dönmeye ya da Cassy'yi görmeye hazır değildim. Doktorumun lobisinde oturmuş, çağrılmayı bekliyordum. Gülümsememi engelleyemiyordum. Düşüncelerim dün gece olan her şeyi tekrarlıyordu. Keelan'ın bana yaptığı şeyler... Keelan'ın bana yaptırdığı şeyler. Özellikle bir an benim favorimdi. Keelan bana yatak başlığına tutunmamı söylemişti ve sonra beni yüzüne oturtmuştu. Dilinin bana yaptıklarını hatırlayınca yüzüm kızardı. Şimdiye kadar yaşadığım en kirli şeydi ve her dakikasına bayılmışım.

"Aşık bir kadının gülümsemesine sahipsiniz," diye fısıldadı küçük yaşlı bir kadın bana doğru eğilirken. "Parlıyorsun."

"Ben mi?"

Gülümsedi.

Tıbbi asistan elinde bir çizelgeyle bekleme odasına girdi. "Shiloh," diye seslendi. Yaşlı kadına küçük bir gülümseme verdim ve tıbbi asistanın beni bir muayene odasına götürmesine izin verdim.

Doktordan dikişsiz ve doğum kontrol reçetesiyle ayrıldım. Eczaneye hızlıca uğradıktan sonra eve gittim. Evin önüne geldiğimde

Logan'ı verandamın merdivenlerinde otururken gördüm. Yeni gümüş renkli 4Runner'ımı kapattım, dışarı fırladım ve çimenlerin üzerinde koştum.

Logan merdivenlerden kalktı, kolları çoktan açılmıştı. Kollarına atladım. Ayaklarım yerde sallanırken beni sıkıca tuttu.

"Sanki yıllardır yokmuşsun gibi geliyor," dedim omzuna doğru.

"Evet, öyle" dedi ve beni ayağa kaldırdı. Başımı okşadı. "Saçını yine değiştirmişsin."

Başımı salladım, bir tutamı çekiştirdim. "Evet, yaptırmak için bir arkadaşımla gittim." "Kız arkadaşınla mı?"

Alay ettim. "Evet, kız olan bir arkadaş."

"Onun da mı Ronald McDonald saçı var?"

Kaşlarımı çattım. "Benim palyaço saçım yok."

"Sen nasıl istersen Pennywise," dedi ve gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüye karşı koymak zorunda kaldım.

Verandanın merdivenlerinden çıktım ve ön kapının kilidini açtım. Logan bavulunu aldı ve doğruca boş yatak odasına götürdü. Ben de banyoya gittim. Çantamdan doğum kontrol hapımı çıkarıp ecza dolabına koydum.

"Günün geri kalanı için planlarınız nedir?" diye sordu salondan.

Yatak odama girdim ve onu kapıda dikilirken gördüm. "Birkaç saat sonra Keelan'la birlikte ders vereceğim."

Başını salladı. "Komşu çocuklardan biri mi?"

"Bu sorunun cevabını zaten biliyorsun."

Gülümsedi. "Ian onlardan biriyle çıktığını söyledi ama kim olduğunu bulamadı. Kim olduğuna dair bahse girmiş olabiliriz de olmayabiliriz de."

"Ya hiçbiriyle çıkmıyorsam? Ya da ya hepsiyle çıkıyorsam?" Tersledim.

Beni incelerken gözlerini kıstı. "Savunmaya geçiyorsun."

"Savunmaya geçmiyorum. Kiminle çıktığının neden bu kadar önemli olduğunu bilmek istiyorum." Bahis oynamalarını komik bulmamıştım. Aslında, bu beni gerçekten kızdırdı.

"Çünkü yeğenimin saygılı ve ona doğru davranacak biriyle çıktığından emin olmak istiyorum."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Ve ben bundan kendim emin olmaktan aciz miyim?"

"Seni korumak benim sorumluluğum Shi," diyerek sorumu geçiştirdi.

"Genç olabilirim ama hak etmeyen birine zamanımı ayırmam. Özellikle de yaşadığım onca şeyden sonra," dedim yanından geçerken.

Öğle yemeği hazırlamak için mutfağa gittim. Sandviç yapmaya karar verdikten sonra buzdolabından ve kilerden bir şeyler aldım. Göz ucuyla Logan'ın elleri cebinde içeri süzüldüğünü gördüm.

"Ian şerifi araştırıyor," dedi.

Dolaptan iki tabak aldım ve adaya koydum. "Ian burada mı?"

Logan bar taburelerinden birine oturdu ve benim iki sandviç hazırlamamı izledi. "Buralarda." Bu belirsiz bir cevaptı. "Bana öğretmeye yardım ettiğin sınıftan biraz daha bahset."

Kızgınlığımı bir kenara bırakarak ne olduğunu açıkladım. Sandviçler hazır olduğunda bir tanesini ona uzattım. Yemek yerken biraz sohbet ettik. Biraz çocuklar ve terapi hakkında konuştum. Bay X'i sormadım. Şu anda hiçbir şey bilmek umurumda değildi. Diğer her şeyin yanında bunu kaldıramazdım.

"Dr. Bolton bana bir atağı tetikleyebilecek şeylerle başa çıkmanın yeni yollarını öğretmeyi planlıyor. Bana öğreteceği şeyleri bir korku filmiyle test edebileceğimi düşündüm" dedim. "Ayrıca koşmaya devam etmemi istiyor. Koşmayı *doğru şekilde* kullanırsam bana yardımcı olacağını söyledi."

Onu bana bakarken
yakaladım. "Ne?" diye
sordum. "Ne?" diye
sordum.

Başını iki yana salladı. "Seni terapi konusunda heyecanlı görmeye alışık değilim. Eskiden nefret ederdin."

"Hayatımı yeniden kontrol etmek istiyorum. Bunu başarmak için bunun işe yaraması gerekiyor."

"Terapi konusundaki ani fikir değişikliğinizin yan komşunuz olan çocuklarla bir ilgisi var mı?" diye sordu.

"Geri dönmem için beni cesaretlendirdiler,"
diye itiraf ettim. "Huh," dedi ve sandviçini
bitirdi.

Tabağımı aldım ve lavaboya götürdüm. "Ne?"

Tabağını da lavaboya götürdü. "Bu spor salonunu görmek ve belki dersinize girmek isterim?"

"Bu kadınlar için."

Kalçasını tezgâha yasladı. "Ben katılmayacağım. Arkadan izleyebileceğimi düşünüyordum."

Önce Keelan'la konuşmam gerekiyordu ama sorun olmaması için bir neden göremiyordum ve eğer şans eseri sorun olursa, bir saatini spor salonunun geri kalanında çalışarak geçirebilirdi. "Keelan'a mesaj atayım."

Desert Stone'a geldiğimizde Logan'ı yine bana bakarken yakaladım. "Peynir ve pilav, çıkar ağzındaki baklayı ve ürkütücü olmayı bırak."

"Sadece sweatshirt giymemene ve bu kadar açık bir şey giymene şaşırdım," dedi.

Arabayı park ettim ve kıyafetime baktım. Beyaz atletik tayt ve ona uygun yarışçı bir üst giymiştim. Göğüs dekoltem biraz açıktı ama *açık derken* yara izlerimden bahsettiğine inanıyordum. Beni son gördüğünde hep sweatshirt giymiştim ve her yara izimi kapatmadan evden çıkmamaya özen göstermişim. Bugün karnımdakiler hariç hemen hemen tüm yara izlerim ortadaydı.

"Bakışlar beni eskisi kadar rahatsız etmiyor," dedim parmağımı kolumun iç kısmındaki yara izinin üzerinde gezdirerek. "Bazı günler orada olduklarını unutuyorum. Bugünkü gibi günlerde, dersim olduğunda, onları taşıdığımın çok farkındayım. Bu sınıftaki pek çok kadın korkunç şeyler yaşadı. Yara izlerimi görmelerini sağlayarak onlara yalnız olmadıkları konusunda güven verdiğimi düşünüyorum."

"Peki ya sen?" diye sordu. "Onlara bir şeyler öğretmekten zevk alıyormusun?"

"Onlara öğretmeye yardım ettiğim şeyin bir gün onları kurtarabilecek olması hoşuma gidiyor." Arazinin diğer ucuna, Jacob tarafından saldırıya uğradığım yere baktım. "Beni Alaska'da eğitmeye zorladığında, uzun süre bunun bir anlamı olduğunu düşünmemiştim."

Bir kahkaha attı. "Hatırlıyorum. Bu konuda tam bir baş belasıydın o."

"Sen de kolay bir öğretmen değildin." Aklım o zamana gitti. Beni ormanın ortasında sadece bir bıçakla bırakmıştı. Paintball silahını doldururken eve dönüş yolunu bulmam için bana on dakika süre vereceğini söylemişti. "Eğer seni kalbinden ya da kafandan vurursam, kaybedersin ve bunu yarın tekrar yaparız. Vücudunun başka yerlerine dört atış hakkın var. Eğer seni dörtten fazla vurursam, kaybedersin ve yarın buraya geri döneriz," demişti bana. Bu özel egzersizin amacını ve nasıl kazanacağımı anlamam dört başarısızlık almıştı. Bir hata yapmışım.

Ondan kaçmaya çalışıyordum, hep aynı yöne, kulübeye doğru gidiyordum ve bu yüzden hep önümü kesiyordu. Beşinci denememde, izimi kaybettirmek ve saklanmak için yola koyuldum. Logan geçip gittikten sonra, onu tekrar kulübeye kadar atlatmaya çalıştığımı düşünerek kamyonetine doğru yürüdüm. Anahtarları içeride bıraktığını gördüğümde bana ne öğretmeye çalıştığını anlamıştım. Birkaç saat sonra, ormanın içinden eve kadar yürüdükten sonra içeri girmiş ve bana gülümsemişti. "İyi iş, Shi," demişti. "Asla bildiğin yoldan gitme. Bu yüzden ön kapıdan her kaçmaya çalıştığında X seni yakaladı. Zihnine tehlikeye de yavaşlamayı ve düşünmeyi öğretmelisin."

Park yerinin diğer tarafını işaret ettim. "Jacob bana orada saldırdı," dedim. "Senin sayende başıma korkunç bir şey daha gelmesini engelleyebildim."

Gözlerini o yöne dikti. "Keşke en başta böyle bir şey olmasaydı ama ne demek istediğini anlıyorum. O piçin seni ondan daha fazla incitmesini engelleyecek kadar öğrettiğin için mutluyum."

Arabayı kapattım ve Logan beni Desert Stone'a kadar takip etti. Resepsiyona yaklaştığımızda onu etrafa bakarken yakaladım.

"Selam Shiloh," dedi Derek sandalyesinden kalkarken parlak bir gülümsemeyle beni selamlayarak.

"Merhaba Derek," diye karşılık verdim yanından geçerken.

"Nasılsın? Yaralandığını duydum," diye sordu.

Şakağımın yanındaki saç çizgimi işaret ettim. "Düştüm ve başımı çarptım." Dudağını işaret etti. "Buraya ne oldu?"

Dudağımda hâlâ küçük bir kesik vardı ve morluğum makyajla kapatılmıştı. "Düştüğümde oldu," diye yalan söyledim.

Yüzünü buruşturdu. "Ahh. Sınıfında dikkatli ol," dedi ve masanın arkasına geri oturdu.

Ben teşekkür edemedim Logan dikkatimi tekrar ona çekti. "Erkek arkadaşın bu tarafa doğru yürüyor."

"Hangisi?" Ona sinsili bir gülümsemeyle sordum. Komik olduğumu düşünmemişti. Yanından geçerken baktım ve Knox olduğunu gördüm. Gülümsemem düştü ve Logan bunu fark etti. Knox bize yaklaştığında, "Logan, bu Knox. Knox, bu Logan. İkiniz telefonda konuşmuştunuz."

Knox Logan'ın elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Aynen. Shi'ye göz kulak olduğun için teşekkür ederim. Ian bana kendisi gelene kadar hastanede onunla birlikte kaldığını söyledi," dediğinde Logan ona bakakalmıştım. Neden?

birdenbire çekici ve iyi biri mi oldu? Beni gördü ve sırtıttı. "Ne? Belli ki bununla çıkmıyorsun."

Knox'un kaşları hafifçe kalktı.

Şimdiden Logan'ı getirdiğime pişman olmuşum. "Bundan emin misin?" Logan, "Onu gördüğünde kızgın görünüyordun," dedi.

"Çünkü o beni kızdırdı," diye tersledim, kendimi gerçekten kızgın hissediyordum. "Shiloh-" diye söze başladı Knox.

Ona ters ters baktım. "Sen karışma."

Knox kaşlarını çatarak ellerini ceplerine soktu.

Logan, Knox'a bakarken ıslık çaldı. "Belki de yeğenimle çıkıyorsundur."

Keelan'ın masanın arkasındaki koridordan çıktığını fark ettim. Yanıma doğru gelirken bana gülümsedi ve ben de kendimi tutamayıp gülümsedim.

Logan benden Keelan'a bakarken küfretti. "Tabii ki dövme olan."

Peynir ve pilav. "Dövmelerin var."

"Demek istediğimi anladın," dedi. "Ben erkek arkadaş malzemesi değilim."

"Sanırım bu hiç kuzenim olmayacağı anlamına geliyor... ya da benim bilmediğim kuzenlerim var." Bunu söylediğimde ben de en az Logan kadar şaşırmıştım.

Logan bana doğru sırtıttı. "Dikkat et evlat, yoksa seni çok utandırırım."

"Beni zaten utandırıyorsun," diye karşılık verdim ve gözlerinde *"Meydan okuma kabul edildi,"* diyen bir kıvılcım belirdi.

Keelan bize yaklaştığında, o bir şey söyleyemedi Logan elini uzattı. "Yeğenimin gözlerindeki sevgiye bakılırsa, bu onun erkek arkadaşı olduğunuz anlamına geliyor olmalı."

Keelan bana baktı, ne söyleyeceğinden emin değildi.

Amcama bakarken ağzımda acımasız bir gülümseme belirdi. "Biliyor musun, Knox'un da dövmeleri var. Sadece kıyafetleri üzerindeyken onları göremezsin."

Keelan'ın gözleri irileşti ve Knox'un kaşları daha da çatıldı.

"Gerçekten mi, Shi? Bunun seni nasıl gösterdiğini bilmiyor musun?" Logan kızgın bir ses tonuyla sordu.

Sonunda düşündüm. Onun sinirlenmesini istiyordum. "Sesimin nasıl çıktığı umurumda değil," diye tersledim. "Eğer hoşuna gitmiyorsa, o zaman kes şunu. Önemsediğim insanları beni kızdırmak için kullanıyorsun. Neden? Kiminle ilişkim olduğunu bilmek istediğin için mi? Sana hazır olduğumda söyleyeceğim, bir dakika önce değil." Spor çantamdan anahtarlarımı çıkardım ve zorla

Elini. "Kendini eve götür. Seni burada istemiyorum." Ona çok kızmıştım. Muhtemelen bu olayın gerektirdiğinden daha fazla ve patlamadan önce ondan uzaklaşmam gerekiyordu.

Ön masanın etrafından dolanarak uzaklaştım ve koridorda hızla ilerledim. Keelan'ın ofisindeki masasının arkasına oturdum ve sakinleşmeye çalıştım. Dirseklerimi masaya dayayıp ellerimle yüzümü kapattım.

Bir el kalçamı yumuşattı. "Hey."

Ellerimi bıraktım ve sağıma baktım.

Keelan yanımda yere diz çökmüştü. Oturduğum sandalyeyi döndürerek yüzümün ona dönük olmasını sağladı. "Bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?"

"Ona çok kızgıyım. Burada olduğu için çok mutluydum ve rahatlamıştım ama ne zaman beni kızdıracak en ufak bir şey yapsa çok sinirleniyorum ve nedenini bilmiyorum." Sonra anladım. Ona karşı neden bu kadar asabi olduğumu çok iyi biliyordum. "Şu anda önemli değil çünkü vermemiz gereken bir ders var."

"Sınıfı siktir et. Sen daha önemlisin."

"Bir şey beni her üzdüğünde bir şeyleri atlasaydım, asla hiçbir şey yapamazdım." Başımı salladım. "Hayır, seninle birlikte ders vermekten keyif alıyorum ve bunu kaçırmak istemiyorum."

Parmağını iç uyluğumda ileri geri ovuşturdu. "Eğer eminsen."

Öne eğildim ve onu öptüm. "Öpüyorum." Ayağa kalktım ve el ele tutuşarak sınıfa doğru yürüdük.

Knox ve amcam dersin sonuna doğru içeri girdiler ve arka duvar boyunca durdular. Keelan'ı giyotinle boğuyordum. Keelan tutuşla ilgili açıklamasını bitirirken duraksamadı bile. Sonra kalçama dokunarak onu bırakmamı işaret etti ve ben de kollarımı boynundan çözdüm.

"Pekâlâ, bugünlük bu kadar. Çarşamba günü görüşürüz," diyen Keelan sınıfı dağıttı.

Logan spor çantasına uzanıp el sargılarını çıkarmadan önce son öğrenci de gidene kadar bekledi. Bana doğru yürürken, bana bir set fırlattı. "Ellerini sar," diye emretti.

Onları yakaladım. "Bunu seninle yapmayacağım. Burada olmaz."

"Eğer elini kırarsan, bunu duymak istemiyorum," dedi Alaska'da yaşadığımızdan beri duymadığım soğuk bir sesle.

Öfkeyle sargıları çözdüm. Keelan'dan Knox'a baktım. Bizi izliyorlardı, biraz endişeli görünüyorlardı.

"Bunu gerçekten onların önünde mi yapmak istiyorsun?" Ellerimden birini sarmaya başlarken sordum. Logan söz konusu antrenman olduğunda acımasız olabiliyordu ve onunla başa baş mücadele etmek için benim de aynı derecede acımasız olmam gerekiyordu.

Logan ellerini sararken başını kaldırıp bakmadı. "Şiddete başvurduğunda göreceklelerinden mi korkuyorsun?"

O sırada kapı açıldı ve Creed içeri girdi. Bugün yüzme takımından uzaklaştırıldığı son gündü, bu yüzden Colt'la antrenmanda değil buradaydı. Beni ve Logan'ı gördü, sonra sorgulayan bir ifadeyle kardeşlerine baktı. Knox parmaklarını şıklatarak onun yanında durmasını işaret etti.

Onlardan odanın karşı tarafında duran Keelan'a baktım. "Karışmayın."

Kaşlarını çattı.

"Sen karışma lütfen," dedim diğer elimi sararken. "Erkek arkadaşlarına zarar vereceğimden mi endişeleniyorsun?" Logan sordu.

Ona ters ters baktım.

"İşte bu güzel bir bakış," diye alay etti. "Bana hangisiyle çıktığını söylemekten neden bu kadar korktuğunu anlamıyorum."

"Korkmuyorum. Bu seni ilgilendirmez."

Ellerini sarmayı bitirdiğinde bana doğru hareketlendi ve ben de uzaklaştım. "Ben yokken tavır yapmışsın," dedi. "Bir an için tıpkı kız kardeşin gibi konuştun."

Bu belden aşağı bir vuruştı.

Yanağını çevirdi. "Gel bakalım. İlk vuruşu sana veriyorum."

Hareket etmedim. "Sanki sana üstünlük sağlayacak ve gardını düşürecekmişim gibi."

"Tamam."

Bana saldırdı ama ben ona karşı hazırdım. Ayağımı fırlatıp göğsüne nişan aldım. Ayağımı savuşturdu ve bana doğru savurdu. Yan tarafa eğildim, bileğini yakaladım ve dirseğimi yüzüne doğru savurdum. Beklediğim gibi yakaladı ve dizimi böğrüne sapladım. Bir homurtu çıkardı ve saçımı tuttu. Geri çekerek çılgık atmama neden oldu. Hızla dönerek gardının en uzak noktasına ulaştım ve yere düştüm.

Yere inerken bileğini ve ön kolunu tuttum. Kıçımın üzerine düştüğümde, dirseğimi iç koluna doğru fırlatarak onu bükülmeye ve yaklaştırmaya zorladım. Gardımı aldığı anda ona yumruk attım.

Saçımı bıraktı ve çenesini ovuşturarak birkaç adım geriledi. "Gerçekten de bir şeylere kafayı takmış olmalısın."

Ayaklarımı altıma aldım ve geriye doğru süründüm. "Shiloh," dedi Keelan, sesi endişe doluydu. "Sen karışma!" Ben emrettim.

"Belki de yardımını kabul etmelisin. Beni tek başına alt edemezsin, Shi. Asla yapamazsın," diye alay etti Logan.

"Beni sinirlendirmeye çalışman çok acınası," diye tersledim. "Bana sadece sana neden kızdığımı anlayamadığın için sinirlenmişsin gibi geliyor. Yoksa kiminle çıktığımı hâlâ anlayamadığın için mi öfke nöbeti geçiriyorsun? Zavallı Logan, eski deniz komandosu eskisi kadar zeki değil."

Kıkırdadı. "Şu anda seninle çok gurur duyuyorum." Ayağa kalktım.

"Daha güçlüsün. Kendine daha çok güveniyorsun" dedi.

Ellerimi iki yanımda birleştirdim, işlerin bu şekilde değişmesinden hoşlanmamıştım.

"Son zamanlarda yolda bir tümseğe çarptığını biliyorum ama düştüğümüzde daha güçlü kalkarız. Sen daha güçlü ayağa kalktın, Shi."

Annemin sözlerini kullanmaya nasıl cüret eder? "Bunu yapmaya hakkın yok," diye çıkıştım. "Gelip burada geçirdiğin birkaç saate dayanarak benim hayatım hakkında hüküm veremezsin. Ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bu kadar, değil mi?" diye sordu. "Gittiğim için kırgınsın." Dişlerimi sıktım.

"Neden ayrılmak zorunda kaldığımı biliyorsun," dedi.

Kontrolümü kıran yalan buydu. Ona saldırdım. Savurdum. Eğildi. "Hiçbir şey yapmana gerek yoktu!" Ona bağırdım ve tekrar savurdum. Bileğimi yakaladı. "Bana yalan söyledin!" Bileğimi çekip kurtardım. "Sana ihtiyacım varken beni terk ettin!" Onu itmeye çalıştım ve o da bana izin verdi. Bir adım geriye tökezledi. "İntikam almak istedin! X'i yakalamak senin için benden daha önemliydi!" Onu tekrar ittim, ama o buna hazırlandı. Ben de tekrar denedim. Kımıldamadı. "Elimde kalan tek şey sensin ve sen beni terk ettin!" Yumruklarımı göğsüne indirdim ve o da beni bileklerimden yakaladı. Hıçkırıklara boğuldum. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akmaya başlamıştı bile. "Sana ihtiyacım vardı."

Logan kollarını bana dolamaya çalıştı ama ben onu çekip aldım. "Hayır! Sakın bana dokunma!" Kapıya doğru hışım ile ilerledim ve

Şok görünümlü Creed ve Knox.

KNOX BANA BAKARKEN, "AYAKKABILARINI GERIDE BIRAKMIŞSIN," DEDI.
"Keelan'da."

Kollarımı bacaklarıma doladım. "Tamam."

"Neden burada saklanmaya karar verdin?" diye sordu. "Keelan'ın ofisi koridorun hemen karşısında."

Masasının arkasında yerde oturuyordum.

"Saklanmıyorum." "Bu benim soruma cevap olmadı," diye homurdandı.

Çünkü sana ihtiyacım var, diyecektim neredeyse. Beni mutlu eden üç harika erkeğe sahip olduğum halde onun yokluğunu hissetmekten kendimi alamamaktan nefret ediyordum. "Buraya gelmemeliydim," dedim ve ayağa kalktım.

Yanımdan geçip kapıya yöneldiğimde beni durdurmadı. Peşimden gel, diye yalvardım içimden. Kapıya kadar geldim ve yürümeyi bıraktım.

Korkaklığı bırak, Shiloh.

Dışarı çıkmak yerine etrafımda döndüm. Knox'un gözleriyle karşılaştım. Elleri ceplerinde, masasının arkasında duruyordu. "Bir keresinde bana sadece değer verdiğin insanlardan özür dilediğini söylemiştin. Bana hiç gelmedin. Benimle aranı düzeltmeye çalışmadın. Yoksa benden kaçmak, bunu yapmak istemediğini söylemenin bir yolu muydu?"

Gözlerini kaçırdı ve kalbimin yerinden çıktığını hissettim.

"Geçen sabah sana bir şey ifade etti mi?" diye sordum.

"Evet," dedi. "Öyleydi."

"O zaman neden? Arkama yaslanıp benim için en iyi olanı dikte etmene izin vermeyi reddettiğim için mi?"

"Hayır."

"Lanet olsun, Knox!" Patladım, ona yaklaştım ve aramızda sadece masayı bıraktım. "Lanet kelimelerini kullan ve beni neden istemediğini söyle!"

Öfke yüz hatlarını kazımişti. "Seni istiyorum. Seni o kadar çok istiyorum ki bu beni delirtiyor!"

Kollarımı iki yana açtım. "O zaman seni tutan ne?" Arkamdaki kapıyı işaret etti. "Onlar."

"Peki ya onlar?"

"Eğer onlarla ilişkiniz yürümezse ya da aralarında bir çatlağa neden olursa, onları tekrar bir araya getirmek için bu işe karışmamış birine ihtiyaç duyacaklardır," diye itiraf etti sonunda.

Kalbimin geri kalanı gitti. Paramparça oldu. Onun için bu riske değmezdim ve asıl berbat olan, bunun için ona kızamamamdı. Ailesinin dağılmamasını garanti altına alıyordu. "Bana söylediğin için teşekkür ederim," diye zorladım ve uyuşuk bir şekilde kapıdan çıktım.

Creed ve Keelan koridorda duruyorlardı. Yüzlerindeki kasvetli ifadeye bakılırsa duymuşlardı. Keelan ayakkabılarımı tutuyordu.

Elimi onlara uzattım ve Keelan tek kelime etmeden onları bana verdi. "Biri beni eve götürebilir mi?" diye sordum.

Keelan Creed'e baktı. "Onu evine götür." Başını hafifçe Knox'un ofis kapısına doğru eğdi. "Burada biraz daha kalmam gerekiyor."

Creed başıyla onayladı. Ben ayakkabılarımı giyip Keelan'ın ofisinden spor çantamı alırken ikisi de sessizdi. Gitmeye hazır olduğumda Keelan başıma bir veda öpücüğü kondurdu ve Knox'un ofisine gitti. Creed parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve ikimiz eve gittik.

Ertesi sabah okul çantamı hazırlıyordum ki yatak odamın kapısı çalındı. "İçeri gel," dedim.

Logan bir adım kadar ilerledi. "Seninle okula kadar gelebilir miyim diye merak ediyordum. Müdürünüzle bir toplantım var ve sonrasında yapmam gereken birkaç iş var."

"Ayak işleri mi?" Dedim. "Peki müdürümle ne için buluşacaksın?"

"Onunla konuşmak istiyorum. Seni okulda güvende tutmanın daha iyi bir yolu olmalı ve ayrıca güvenlik kamerası kayıtlarına hiç bakıp bakmadığını görmek istiyorum."

Okulda lastikleriniz kesildiğinde."

"Bunu unutmuşum," diye mırıldandım.

"Başında çok şey vardı," dedi. "Şerifin size saldırdığı anın görüntülerini inceledim. Ne yazık ki, kameranın tehditlerini algılayamayacağı kadar alçak sesle konuşmuş."

"Harika," dedim alaycı bir şekilde.

"Ama eve ite kaka girerken kaydedilmiş görüntüleri var. Bu görüntülerin bir kopyasını Ian'a gönderdim ve öğleden sonra görüşeceğim avukat için de bir kopya hazırladım."

"Bir avukat mı buldun?"

Başını salladı. "Bu şerifin önüne geçmeliyiz ve bunu çabucak yapmalıyız çünkü tekrar peşinize düşmesi uzun sürmeyecek."

Endişelerime karşı koyarak tek yapabildiğim başımı sallamak oldu.

"Benimle konuşmayı reddettiğin için dün akşamın çoğunu dışarıdaki kameraların görüntülerini izleyerek geçirdim," dedi.

Çantamı tek omzuma astım. "Erken yattım." Ki bu doğru sayılırdı. Eve geldim ve gecenin geri kalanında kendimi odama kapattım. Koridoru işaret ettim. "Gitsek iyi olacak."

Önünde yürümem için yana doğru hareket etti ve ben de yürüdüm. "Baştan başlamak ve erkek arkadaşlarıyla düzgün bir şekilde tanışmak istiyorum. Bu akşam hep birlikte yemek yeriz diye düşünüyordum," dedi beni takip ederken.

Oturma odasının ortasında olduğum yerde durdum ve yüzümü ona döndüm. "Gerçekten mi?"

"Senin için önemli olduklarını biliyorum. Ben yokken onlar senin için buradaydı. Onları tanımak için çaba sarf etmek istiyorum."

Çaba göstermeye çalışması güzeldi ve sanırım bu onun işleri düzeltmeye çalışma şekliydi. "Pekâlâ. Onları davet edeceğim."

İkimiz arabayı kilitledik ve okuluma doğru yola çıktık. Tam mahalleden çıkarken arkamda kırmızı ve mavi ışıklar parladı.

"Ne yaptım ben?" Kenara çekerken Logan'a sordum.

Logan ruhsatımı almak için torpido gözünü açarken, "Sen hiçbir şey yapmadın," dedi. "Sadece işbirliği yap."

Korkmuştum ama Logan'ın sakin tavrı kendimi tutmama yardımcı oldu. Ekip arabasından iki polis inerken camımı açtım. Biri benim pencereme diğeri de Logan'ın penceresine gitti.

"Ehliyet ve ruhsat," diye havladı polisim.

Logan'ın hâlâ tuttuğu ruhsatımı almak için elimi uzattım. Logan eğilip penceresindeki polise baktı. "Onu neden kenara çektiğini söyleyecek misin?"

"Aşırı hız," diye yalan söyledi polis. Mahallemden yeni çıkmıştım. Onlar beni kenara çekmeden önce arabamı hız sınırına getirecek zamanım olmamıştı.

"Onu neyle vurdun?" Logan sordu.

"Ehliyet ve ruhsat," diye tekrar bağırdı polis.

Logan'a parmaklarımı oynattım. Bana işbirliği yapmamı söylemişti ama burada bunu yapmıyordu. Logan ruhsatı bana verdi ama rozetiyle birlikte teslim etti. Kimliğimle birlikte onları da polise uzattım.

"Siz ikiniz şerif departmanından mısınız?" Logan sordu.

"Doğru," diye onayladı penceresindeki polis, Logan'ın rozet kartını açarken mağrur bir ses tonuyla. Polis bunu görünce hafifçe tepki verdi, sonra arabamın içinden polis arkadaşına baktı.

Logan cebinden telefonunu çıkardı. Logan soğuk ve otoriter bir ses tonuyla, "Eğer patronunuz Şerif McAllister'in size uygulattığı bu yıldırma taktiğine devam ederseniz, ikinizin de rozet numaralarına ihtiyacım olacak," dedi.

Polis Logan'ın çantasını kapattı ve her şeyi bana geri verdi. "Buna gerek kalmayacak. Görünüşe göre yanlış arabayı kenara çekmişiz."

Okul berbattı. Logan'ı müdürün odasına götürdüm ve ders başlamadan önce Colt ve Creed'i bulmaya gittim. Günün büyük bölümünde sanki bedenimin dışından içeriye bakıyordum. Bu sabah beni sarsmıştı ve odaklanamıyordum.

Öğle yemeğinde Colt, Ethan, Isabelle ve Ethan'ın birkaç futbol arkadaşıyla otururken içimden gitmek geldi. Kalkıp yürümeye başlamak istedim. Gerekirse eve kadar yürüdüm. İki masa ötedeki Amber'ın kahkaha sesi bu isteğimi daha da güçlendirdi.

"Creed nerede?" diye sordu Ethan. "Dün öğle cezasının son günüydü sanıyordum."

"Koçumuzla görüşüyor." Colt konuşurken sesini yükseltti ve ben de başımı kaldırıp ona baktım. Colt'un gözleri benimkilerle buluştu ve

Yüzünde hüznü vardı.

Masadan kalktım ve kafeteryadan çıktım. Okulun havuzunun bulunduğu binaya doğru ilerledim. Yüzme antrenörlerinin ofisleri içerideydi. Binaya girdiğimde Creed'in tribünde oturduğunu ve okulun dev havuzuna baktığını gördüm.

Tırmandım ve yanındaki banka oturdum. "İyi misin?"

"Takımdan ayrıldım."

Bunun olacağına dair bir önsezim vardı. Yarışmaktan nefret ettiğini itiraf ettiğinden beri. Geçtiğimiz iki hafta boyunca takımdan uzaklaştırılması onu hiç etkilememiş gibiydi. Aksine, antrenmana gitmemek için bir bahanesi olduğu için mutluydu. "Şu anda nasıl hissediyorsun?"

"Rahatladım."

"O zaman neden üzgün görünüyorsun?" diye sordum.

"Çünkü beni hayal kırıklığına uğratacağından endişeleniyorum."

Elimi onun elinin içine koydum ve başımı omzuna yasladım.

"Baban mı?" Başını salladı.

"O senin mutlu olmanı isterdi Creed. Tüm ebeveynler çocukları için bunu ister." Elini sıktım. "Şimdi sana sormak üzere olduğum şey muhtemelen onu mutlu etmezdi."

"O da ne?"

"Daha önce hiç okulu asmış mıydın?" diye sordum. Homurdandı. "Evet, neden?"

"Benimle okulu asıp dondurma almaya gelir misin?" Sonunda bana baktı, kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Hemen şimdi mi?"

"Lütfen?"

"Peki ya Colt?"

"Tabii ki onu her zaman yanımda istiyorum ama ikimiz biraz baş başa kalsak olur mu?"

Elimi bırakmadan ayağa kalktı. "Hadi gidelim."

Kamyonetine bindiğimizde Creed Colt'u aradı. Amcama beni almasına gerek olmadığını söyleyen hızlı bir mesaj gönderirken, Creed'in Colt'a takımdan nasıl ayrıldığını ve bugün için ayrıldığımızı anlatmasını dinledim.

"Hayır, onu randevuya götürmüyorum," dedi telefonda. "İddiayı senin kazandığını biliyorum. Dondurma alıp eve gideceğiz."

Gülümsedim. En son yarıştığımızda girdikleri bahsi unutmuştum. Colt beni ilk randevuya götürme onurunu kazanmıştı.

Creed'e "Ona bu hafta sonu beni randevuya götürebileceğini söyle," dedim.

Mesajı ilettili ve daha sonra birbirlerine veda ettiler. Creed telefonunu bardak tutucusuna attı ve arabasını okulun otoparkından çıkardı.

"Üzgün müydü?" Ben sordum.

"Hiç de değil," diye güvence verdi Creed. "Eğlenmemi söyledi ve seni dondurma yemeye götüreceğimi söylediğimde bana iddiayı hatırlattı."

"İkiniz Cadılar Bayramı partisi için ne giymem gerektiğine karar verdiniz mi?" Yarışı kaybettiğim için ne giyeceğimi onlar seçecekti.

"Cadılar Bayramı partisi vermenin iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum, Shi. Seni sıkıntıya sokacak bir duruma sokmak istemiyorum."

Benim ihtiyaçlarıma öncelik vermesini sevdim. Hepsi öyle yaptı. "Cadılar Bayramı partisi neleri içerir?"

"Ethan'ın partisi gibi olacak ama kostümlerle," diye cevap verdi.

Cadılar Bayramı'na iki hafta vardı. "Senin almanı istiyorum ve ben de gitmek istiyorum."

Creed bana baktı, emin değildi. "Ya bir şey atağı tetiklerse?"

Pencereden dışarı baktım. "Bunu düzeltmeye çalışıyorum."

"Hala hakkında konuşmakta zorlandığın çok travmatik bir şey yaşadın. Daha iyi hissettiğini biliyorum ama iyileşme bir gecede gerçekleşmeyecek."

"Bunu biliyorum!" Tersledim. Creed sustu ve ben de terslediğim için kendimi suçlu hissettim. "Özür dilerim."

Bir elini direksiyondan çekti ve benimkini kavradı. "Her şey yolunda."

Parmaklarımızı birleştirdim. "Onun yüzünden bir şeyleri kaçırmaktan çok yoruldum. Ben yaptığımda o kazanıyor. Artık onun kazanmasını istemiyorum."

Elimin tersini dudaklarına götürdü ve beni oradan öptü. "Sanırım amcan haklıydı."

Ona kaşlarımı çattım.

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Sen daha güçlüsün."

"Dibe vurmadan önceki halimden daha güçlü olup olmadığımı bilmiyorum." "Ben olsam dibe vurduğum demezdim. O kadar ileri gitmene izin vermezdik," dedi.

"Artık yaşamak istemiyordum Creed," diye itiraf ettim. Eli benimkinin etrafında sıkılaştı.

Su luluk duygusu beni vurdu. Belki de bunu ona s ylememeliydim. "Seni  zd ysem  z r dilerim."

Frene bast  ve bir parka giden kısa bir yola sapt . Bir a ac n altındaki bir yere park ettikten sonra koltu unda d nerek bana bakt . "Bana neler ya ad ğını anlatt ğ n i in asla  z lme. Sonunda i ini d kebildiğ n i in  ok mutluyum. B yle hissetmi  olman kalbimi kır yor."

"Artık  yle hissetmiyorum ve bir daha  yle hissetmemek i in elimden gelen her  eyi yapacağ m," diye onu temin ettim. "O gece hakkında konu manın benim i in h l  zor olduğ nu biliyorum." D   ncelerim Cumartesi gecesine ve onlara olanları biraz anlattıktan sonra nasıl hastaland ğ ma geri d nd . "Her g n kısa bir s reliğ ne o geceyi d   nmeme izin veriyorum. Daha  nce olan her  eyi zihnimin en  cra k  esine itiyordum ve t m g c mle oraya girmeyi reddediyordum. Hissettiklerimi, acıyı, korkuyu, ezici  st rab  hatırlamak istemiyordum. Kendime g z atma izni verdiğ mden beri, t m bunları hissediyorum, ama  a ırtıcı bir  ekilde,  oğ nlukla kızgın hissediyorum. Dr. Bolton yas tutmanın farklı a amaları olduğ nu s yl yor. Sanırım ben kızg nlık evresindeyim. Ona ihtiya ım varken beni terk ettiğ  i in Logan'a kızg n m. Bunu neden yapt ğ n  anlad ğ m i in kızg n m. Eğ r Bay X'i  ld rme fırsatım olsaydı, bunu yapardım. Elbette Bay X'e kızg n m. Ve kendime kızg n m."

"Neden kendine kız yorsun?"

"   nk  ailemi kaybetmenin su luluğ nu  stlendim ve hala bazen  stleniyorum. Korkunun beni yok etmesine neredeyse izin verdiğ m i in nefret ediyorum. Kabullenmeye ve yola devam etmeye giden bir yol haritas  olmad ğ n  anlıyorum. Bazı yolların diğ rlerinden daha uzun olduğ nu ve verdiğ miz kararların hangi yoldan gideceğ mizi belirlediğ n  anlıyorum. Benimki beni uzun bir yola g t rd ğ  i in kızg n m."

"Uzun yol o kadar da k t  değ l," dedi. "Seninle birlikte y r yeceğ m." G l mseyerek ba ımı salladım.

"Ne?" diye sordu.

"Beni sana daha  ok a ık eden  eyler s yl yorsun."

Ka ları kalktı ve ağız nda kocaman bir g l mseme belirdi. "Beni seviyor musun?"

Y z m kızararak pencereden d  arı, bo  parka baktım. "Belki."

 enemi tutmadan  nce emniyet kemerini   zme sesini duydum. Y z m  ona d nmemi sağladı, g zel akuamarin g zleri benimkilere dikilmi ti. "Seni seviyorum Shi," dedi ve beni  pt . Ağız m  yutarken  p c ğ n i ine akıtt ğ  sevgiyi hissedebiliyordum.

Emniyet kemerimi çözdüm ve orta konsolun üzerinden onun kucağına süründüm. Koltuğun yan tarafındaki düğmelere uzandı ve koltuk geriye doğru hareket ederek bize daha fazla yer açtı. Elleri çıplak kalçalarımın gitti ve kalçalarımın ulaşana kadar elbisemin eteğinin altından yukarı doğru kaydırıldı.

Öpücükleri boynundan aşağı doğru takip ettim ve parmakları iç çamaşırımın üzerinden popomu sıktığında onun özel noktasını bulduğumu anladım.

"Sanırım bu dondurmanın beklemek zorunda kalacağı anlamına geliyor?" dedi.

"Belki sende daha çok yalamak istediğim bir şey vardır," dedim burnumu kulağına sürterek.

İnledi. "Görüyorum ki Keelan seni bozmuş. Hatırlat da ona sonra teşekkür edeyim."

Gülümseyerek dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Sen de aynı derecede kirlisin."

Bir elini bacaklarımın arasına götürdü ve iç çamaşırımın üzerinden beni okşadı. "Kirli olmanın kötü bir tarafı yok. Özellikle de külotunu bu kadar ıslatıyorsa." İç çamaşırımın yana itti ve parmakları klitorisimin üzerinden göbeğime doğru kayd. İki parmağını içime soktu ve küfretti. "Keşke seni çıplak yakalayabilseydim."

Dudaklarını gagladım. "Hayal gücünü kullanman gerekecek."

Parmaklarını içime sokup çıkarırken, "Bu ilk kez olmayacak," dedi.

Kalçalarımı salladım, parmaklarının itişlerine karşılık verdim.

"Parmaklarıma bindiğin gibi sikime de binecek misin?"

Gülümsedim. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Parmaklarını benden çekti ve orta konsoldan cüzdanını aldı. Bir prezervatif çıkardı ve cüzdanını umursamadan yere fırlattı.

Dizlerine doğru ilerledim ve pantolonunun düğmelerini açtım. Boxerının içine uzandım ve sert sikini serbest bıraktım. Onu okşarken elimi prezervatife uzattım. "Takabilir miyim?"

Sırtarak uzattı ve koltuğu biraz geriye yasladı. Folyo paketi yırtıp açmamı izlerken ellerini başının arkasında birleştirerek rahatladı. Prezervatifi şaftından aşağı yuvarladım ve kucağına çıktım. Onu giriş yerimle aynı hizaya getirip aşağı inerken gözlerini benden ayırmadı. Sırtışı düştü ve elleri kalçalarımın gitti. "Siktir," diye mırıldandı.

Gittikçe alçalırken ellerimi göğsüne koydum. İçimde tamamen kılıfına girdiğinde nefes verdim. "Daha önce hiç üstte olmamıştım. Yapabilir miyim

sadece sıçramak mı?"

Vücudu sessiz kahkahalarla sarsıldı ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sana ne iyi geliyorsa onu yap."

"Ben de senin iyi hissetmeni istiyorum."

"Ne yaparsan yap kendini iyi hissedeceksin. Güven bana."

Dudağını ısırarak kalktım ve tekrar aşağı kaydım. Bu iyi hissettiriyordu ama bir şeyler eksikti. Tekrar yukarı kaldırdım ve aşağı doğru kayarken kalçalarımı yuvarladım. Bu ikimizi de inletti. Tekrar tekrar yaptım. Kalçalarımı sıkı, daha hızlı gitmemi ve ona daha sert çarpmamı istedi. Ben de yaptım.

"İşte böyle, Shi," diye övdü beni öpmek için eğilmeden önce. "Sikime binmeyi seviyor musun?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım. Orgazmımın yaklaştığını hissettim ve onu kovaladım. "Creed," diye nefes aldım. "Boşalacağım."

Kalçalarını yukarı iterek beni ateşledi. Gömleğini yumrukladım ve kendimden geçerken başım göğsüne düştü. Tam orgazmım azalmaya başlamıştı ki Creed kolunu belime doladı ve bizi ters çevirdi.

Beni koltuğa yatırdığında küçük bir çılgılık attım. Ayak bileklerimi omuzlarına attı ve sert hamlelerle içime girmeye başladı. Kollarımı başımın üzerine attım ve baş desteğine tutundum, tutunacak bir şeye ihtiyacım vardı çünkü beni başka bir orgazma doğru beceriyordu. "Lanet olsun!" Küfür ettim.

"Benim için tekrar boşalacaksın, Shi," dedi içime girerken.

Tekrar boşalırken bacaklarım kontrolsüzce titredi ve ayak parmaklarım ayakkabılarımın içinde kıvrıldı.

Boşalırken homurdandı, içimde hareketsiz kalana kadar itişleri kısa fişkırımlara dönüştü. İkimiz de terlemiştik ve zorlukla nefes alıyorduk. Bu Creed'in eğilip beni öpmesine engel olmadı.

Öpücüğünün etrafında güldüm.

Gözlerime bakmak için biraz uzaklaştı. "Ne?"

"Beni ikiye böldün," dedim, hâlâ omuzlarında duran ayaklarıma bakarak.

Bana sırtarak baktı. "Umarım bu seni rahatsız etmez, çünkü seni becerirken her türlü şekilde seni bükmeyi planlıyorum."

Dört gözle bekliyordum.

AKŞAM YEMEĞİ İÇİN SPAGETTI YAPTIM. BÜTÜN ÇOCUKLAR DAVETİ KABUL ETTİ.

Knox'un bile gelmesini istemedim. Onun yanında kendimi garip hissetmiyormuş gibi davrandım. Neyse ki Logan daha az utanç vericiydi ve onları tanımaya çalıştı. Nasıl bu kadar gençken bir spor salonuna sahip olabildiklerini sordu, Knox da babalarının bir inşaat şirketi olduğunu açıkladı. Onu satmışlar ve parayı spor salonunu satın almak için kullanmışlar. Bu benim için yeni bir bilgiydi. Ayrıca Colt ve Creed'in Desert Stone'un dörtte birine sahip olduklarını da öğrendim. Bana söylemedikleri için özür diler gibi gülümsediler. Boşverdim. Yemeğin sorunsuz geçmesini çok istiyordum.

Bir şekilde Desert Stone'un sponsor olduğu çamur koşusu gündeme geldi.

"Hâlâ bunu yapmak istiyor muydun, Shi?" Keelan sordu. "Bu Cumartesi."

"Evet, biliyorum." Colt ve Creed'e baktım. "Keelan var olduğunu söyledi. Siz ikiniz de benimle koşacak mısınız?"

Creed Colt'a baktı ve omuz silkti. "Varız. İş i ilginçleştirmek ve risk eklemek ister misin?" Creed sordu.

Homurdandım. "Yemin ederim ikinizin kumar sorunu var."

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Keelan. "Kesinlikle kazık eklemeliyiz."

Gözlerimi devirdim. "Peki. Kazandığımda ne istediğimi düşünmem için bana birkaç gün ver."

Colt sırtarak, "*Eğer* kazanırsan demek istiyorsun," dedi.

Logan Knox'a baktı. "Çamurlanmaktan hoşlanmıyor musun?"

"Yapamam. Koşunun sponsorlarından biri olduğumuz için ev sahipliği görevim var ve yeni kayıtlar için masamızı yöneteceğim," diye açıkladı Knox.

Hepimiz yemeğimizi bitirirken, gardımı düşürmek gibi bir hata yaptım.

"Peki nasıl çalışıyor?" Logan rastgele sordu.

"Ne nasıl çalışıyor?" Ben sordum.

Logan çatalını çocuklara doğru salladı. "Dört erkekle ilişki içinde olmak mı?"

Colt yediği lokmada boğuldu ve göğsüne vururken öksürmeye başladı. Diğer üçü o kadar şaşırılmıştı ki Creed, Colt'un sırtını sıvazlamayı zar zor başaramadı.

Çatal bıçak takımımı yere bıraktım ve doğrudan amcama baktım. "Nasıl öğrendin?" İnkâr etme zahmetine girmedim. Ne anlamı olabilirdi ki? Utanmıyordum da.

Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Sana bu sabah nasıl olduğunu anlatmıştım."

Bu sabahki konuşmalarımızı düşündüm. Her şeyi gözden geçirmem bir dakikamı aldı ama cevabı buldum. "Kamera görüntüleri." Onları verandamda, kameraların mükemmel görüntüsü altında kaç kez vedalaşırken öpmüştüm? Kamera önünde öpmediğim tek kişinin Knox olduğunu sanıyordum. Tek bir öpücük paylaşmıştık ve o da mutfağımdaydı.

Logan, "Eğer... *ilişkinizi* saklamak istediyseniz, kesinlikle boktan bir iş çıkarmışsınız," dedi.

"Saklamıyordum," diye tersledim.

"Gerçekten mi?" diye iğneleyici bir ses tonuyla konuştu.

"Sana söylemediğim için sakladığımı mı düşünüyorsun?" Alay ettim. "Sen ve Ian kiminle çıktığımı bulmayı bir oyun haline getirmeye karar verdiniz. Aşk hayatımı ne kadar önemsiz hissettirseniz de oynamanıza izin verdim. Tahmin etmene izin verdim ve bilmeye değer olduğunu hissettiğimde sana söyleyeceğimi düşündüm."

"Ben senin koruyucunum, Shiloh-"

"Beni geride bırakmaya karar verdiğinde bu hakkını kaybettin," diye sözünü kestim.

Logan elini masaya vurarak tabakların takırdamasına neden oldu. "Haksızlık ediyorsun."

"Yalan söylediğini ve seni bırakmam gerektiğini hissetmem için beni manipüle ettiğini söylediğim için mi? Bu benim için ne kadar adil?!" Ben de elimi masaya vurarak bağırdım.

"Bana ne kadar kızgın olduğun umurumda değil, sen hâlâ benim sorumluluğumdasın. Bu da hayatına kimlerin girmesine izin verdiğini bilmem gerektiği anlamına geliyor," diye tersledi. "İhtiyacımız olan son şey tarihin tekrerrür etmesi."

Kalbimi göğsümden söküp çıkarmış da olabilirdi. Söyledikleri o kadar canımı yakmıştı. Başka tarafa bakmadım. Gözlerim yanarken ve yaşlar sel olup akarken bile gözümü kırpmadım. "Bay X'in benim hatam olduğunu mu düşünüyorsun?"

Colt elimi tuttu. "Bebeğim," dedi dikkatimi çekmeye çalışarak, ama Logan'dan başka bir yere bakmadım.

Logan'ın öfkeli yüz ifadesini şok aldı.

"Beni yıllarca takip etsin ve ailemi öldürsün diye mi hayatıma girmesine izin verdiğimi sanıyorsun?" Sandalyemden kalkarak söyledim.

Logan başını salladı. "Hayır, Shi. Öyle demek istemedim."

"O zaman ne demek istedin?" diye sordum. "Sadece psikopatları çektiğimi mi? Bana zarar vermek istemeyecek biriyle tanışmaktan aciz olduğumu mu?" Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken yüzümü kapattım.

Kollar bana sarılmadan önce sandalyelerin yere sürtündüğünü duydum. Keelan olduğunu hemen anladım.

"Burada olamam," diye burnumu çektim. Kendim için doğru olanı yapmalıydım. İşler kızıışmadan kendimi uzaklaştırmalıydım, çünkü bunun benim için ne kadar kolay olacağını biliyordum.

"Tamam, bebeğim." Elini başımın arkasında gezdirdi. "Colt, onu eve götür. Bir dakika içinde seni takip edeceğiz."

Keelan beni Colt'a verdi, o da koluna girerek beni uzaklaştırmaya başladı.

"Bir dakika, onu hiçbir yere götürmüyorsun," dedi Logan.

Yürümeyi bıraktım ve arkama baktım.

"Evet, öyleyiz," dedi Knox.

Keelan derin ve öfkeli bir sesle, "Az önce ona söylediğin şey, ciddi olsan da olmasan da, doğru değildi," dedi.

Creed, "Olanlar için kendini suçlamamak için her gün savaşıyor ve sen dönüp bunu yaptın," diye öfkeleni.

Logan'ın bakışları bana kaydı ve yüzünde soğuk bir ifade belirdi.

"Biliyorlar mı?"

Colt'un bana sarılan kolu sıkılaştı ama tepki vermedim.

"Kahretsin, Shiloh!" Logan kükredi. "Kendini nasıl bir tehlikeye attığının farkında mısın?"

Colt'tan uzaklaştım ve tamamen amcamın yüzüne döndüm. "Gitmeni istiyorum."

"Çok haklısın, gidiyorum. İkimiz de gidiyoruz," diye tersledi ve bana doğru bir adım attı.

Hem Knox hem de Keelan onun yolunu kesti.

Logan onlara dik dik baktı. "Çekilin yolumdan."

Keelan daha dik durdu. "Ona doğru bir adım daha atarsan seninle dövüşürüz."

Logan'ın gözlerindeki hesaplamayı gördüm. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Logan adil dövüşürse Keelan'ın Logan'ı yenme ihtimali vardı. Ama Logan'ın bana öğrettiği ilk şeylerden biri, söz konusu hayatta kalmak olduğunda, adalet diye bir şey olmadığıydı. Ya sen ya onlar. Arkama yaslanıp Keelan'ın incinmesini izlemeyecektim.

"Beni alt edebileceğini mi sanıyorsun, evlat?" Televizyonun arkasına uzanıp orada saklı silahı alırken amcamın Keelan'a sorduğunu duydum.

Elimdekini görünce Colt'un gözleri büyüdü. Knox ve Keelan'ın arasına girdim.

Logan'ın bakışları bana kaydı, sonra elime düştü. "Beni vuracak mısın, Shi?"

Knox, Keelan ve Creed bana baktı. Ben de kısa bir süre onlara baktım. "Beni dışarıda bekleyin."

Keelan tartışacakmış gibi görünüyordu.

"Git," diye emrettim. "Lütfen."

Yavaşça kapıya doğru ilerlediler. Onlar ilerlerken gözlerimi amcamdan ayırmadım.

"Plan nedir, Shi?" Logan sordu. "İleriyi mi düşünüyorsun? Beni vurmak seni sadece hapse attırır."

"İleriyi düşünüyorum. Sanırım o kapıdan çıkmama izin vereceksin ve ben sabah eve geldiğimde sen gitmiş olacaksın."

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedi. "Burada güvende değilsin."

"O zaman git Ian'la kal, her neredeyse."

"Sensiz hiçbir yere gitmiyorum."

Başımı salladım. "Seninle gelmiyorum Logan." Bana doğru bir adım attı ve ben de bir adım geri attım. "Lütfen Logan," diye yalvarırken elimi silahın etrafına sıkıştırdım, ona doğrultmak için kaldırmaya korkuyordum. "Beni başka seçeneğim olmayan bir duruma sokma." Amcamı tanırdım. Konu benim güvenliğim olduğunda, mantık gibi şeyler ona ulaşmazdı, sadece beni güvene alma ihtiyacı duyardı. Yine de denemek zorundaydım. "Seni öldürmeyeceğim ama canını yakacak bir yerinden vuracağım. Ayağından ya da belki bacağından. İkisi de Bay X'ten intikam almanı engeller."

"Gerçekten intikamı senin güvenliğine tercih edeceğimi mi düşünüyorsun?" diye sordu.

"Gerçekten bilmiyorum." Silahı tutan elim biraz titredi. "Ben herkesi kaybettim Logan. Onları da benden alma."

Sinirli bir ses çıkardı ve volta atmaya başladı. "X seni bulursa ne olacağını düşünüyorsun? Onlara ne yapacağını düşünüyorsun?"

"Beni bulamayacak," diye ısrar ettim.

"Sen bu kadar pervasızken, ben olsam o kadar emin olmazdım." Volta atmayı bıraktı ve ellerini kalçalarına koydu.

"Yapmayacak," diye tekrarladım.

"Umarım haklısındır," dedi. Başını bir kez salladı. "Git."

Yavaşça geri çekildim; bana verdiği eğitim ona sırtımı dönmeme izin vermiyordu. Verandaya çıktığımda, göz ucuyla beni orada bekleyen adamları gördüm.

"Hoşça kal Logan," dedim ve oradan uzaklaştım.

Hepimiz çocukların evine girene kadar kimse konuşmadı.

"Muhtemelen bir dakika sonra yıkılacağım," dedim

onlara. Knox elini uzatarak, "Önce silahı bana ver," dedi.

Başımı salladım. Şarjörü çıkardım ve onun eline verdim. Sonra sürgüyü geri çektim ve fişek yatağındaki mermiyi elime boşalttım. Sürgü yüksek bir sesle yerine oturdu. Silahı ve mermiyi uzatırken onların etkilenmiş bakışlarını yakaladım.

"Onu nereye koyacaksın?" Knox'a sordum.

"Benimkiyle birlikte kasama."

Kaşları kalktı. "Silahın mı var?"

"Sesin neden bu kadar şaşkın geliyor?" diye sordu.

"Bende bir silah olduğunu öğrendiğinde nasıl davrandığın yüzünden," dedim. "Kaç tane silahın var?" Creed sordu.

"Çok fazla diyebilirim," dedi Colt. "Panik odasındaki silah kasasının ne kadar büyük olduğunu gördün."

"Çok sayıda silahım var," dedim. "Çoğu evimin farklı yerlerinde saklı. Bir tanesini arabamda tutuyorum. Diğerleri kasada."

Creed lanetledi.

"Kendimi güvende hissetmemi sağlıyorlar," dedim biraz savunmacı bir tavırla.

Creed ellerini havaya kaldırdı. "İstediğin kadar silahın olsun, Shi. Onları nasıl kullanacağını çok iyi biliyorsun."

Düşüncelerim Logan'a döndüğünde iç çektim. "Bu çok zordu."

Keelan bir kolunu göğsüme doladı ve çenesini başımın üstüne yasladı. "Dondurma mı patlamış mısır mı?"

Biraz gülümsedim. "İkisi de."
Başımın üstünü öptü. "Sen bir film seçerken ben de gidip onu getireyim."
Keelan mutfağa yönelirken Knox koridorda yatak odasına doğru gözden kayboldu.

Colt elimi tuttu ve beni kendine doğru çekti. "Komedi mi yoksa süper kahraman filmi mi?"

"Kesinlikle süper kahraman," diye cevap verdim.

"DC mi Marvel mı?" Creed sehpanın üzerinden televizyonun kumandasını alırken sordu.

Bunu düşündüm. "Şaşırt beni."

Creed sırtıttı. "Hâlâ aynı külotu mu giyiyorsun?"

Kızardım ve başımı salladım. "Değiştirmek zorunda kaldım."

Colt benden Creed'e baktı. "Dondurma almak buraya kadarmış."

"Dondurma aldık," dedi Creed.

"Daha sonra," diye mırıldandım.

Creed gururla sırtıttı ve "Şimdi hangi külotu giyiyorsun?" diye sordu.

"Joker."

Creed, televizyonundaki dijital kütüphanesinde gezinirken, "En iyi Joker o," dedi.

Kaşlarımı çattım. "En iyi derken Heath Ledger'ı kastediyorsun, değil mi?"

Creed, Joaquin Phoenix'in oynadığı Joker filmine doğru ilerlerken başını salladı.

Colt kıkırdadı ve benden bir adım uzaklaştı. "Sanırım gidip Keelan'a yardım edeceğim."

"Korkak tavuk!" Colt mutfağa yönelirken Creed bağırdı.

Colt onu tersledi. "Bu gece senin yatağında değil de benim yatağında uyuduğunda hatanı anlayacaksın."

Creed'e bakarken kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Creed ikizinden bana baktı ve yüz ifademi aldı. Lanet okudu ve *Kara Şövalye'ye doğru ilerledi.*

BİR SES BENİ UYANDIRDI. YA DA EN AZINDAN BİR SES DUYDUĞUMU SANDIM. OTURDUĞUM YERDEN KALKTIM.

Colt ve Creed'in arasına uzandım ve karanlık odada etrafıma bakındım. Yatak odasının kapısı hâlâ kapalıydı ve karanlıkta hiçbir şey göremiyordum.

Kendimi aptal gibi hissederek arkama yaslandım. Tam gözlerimi kapatmıştım ki kapı kolunun döndüğünü duydum. Kapı yavaşça açılıp koridordan odaya ışık sızmaya başlayınca Creed ve Colt'a uzandım. "Uyanın," diye fısıldadım omuzlarından tutarak. Onları sarsamadan önce donakaldım. Tenleri soğuk ve ıslaktı.

Kapı daha da açıldı ve üzerimize bir ışık huzmesi düştü. Artık ıslanmış olan ellerime baktım ve kanla kaplı olduklarını gördüm. Colt'tan Creed'e baktım, geniş gözlerim dehşeti kavrarken nefes alışım hızlandı. Boğazları kesilmişti ve göğüslerinden aşağıya, çarşaflara kadar kan akıyordu.

"Uyan! Lütfen uyan!" Çığlık attım ve Creed'i salladım. "Shiii...looooh," diye bir ses koridordan geldi, ışıklar sönmeden hemen önce engellendi.

Yavaşça kapıya baktım ve orada elinde bıçakla duruyordu. Bay X.

Başımı salladım, gördüklerime inanmayı

reddediyordum. "Seni buldum," dedi ve odaya girdi.

"Hayır!"

"Hayır!" Bağırdım, doğruldum.

"Hey, sorun yok." Kolları beni sarmadan önce Colt'un sesi kulağıma doldu.

"Kahretsin, dün gece ilacını evde unutmuş," dediğini duydum Creed'in, ışık yandığında.

Önce Colt'u gördüm ve neredeyse gözyaşlarına boğuluyordum. Kucağına otururken yüzünü tuttum. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim." Onu öpmeden önce evrene teşekkür ettim. Emin olmak için ellerimi boynunda ve göğsünde gezdirdim. "Ölmüştünüz," dedim kollarımı boynuna dolayarak. "İkiniz de ölmüştünüz."

Colt ellerini yatıştırıcı bir şekilde sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. "Sadece bir kâbustu."

Colt'u tekrar öperken, "Bu seferki muhtemelen yaşadığım en kötüsüydü," dedim. Bu kez dilimi dudaklarında gezdirdim ve içeri girmesini istedim. Bir elini başımın arkasına koydu ve önümü açtı.

Yatak eğildi ve Creed, "Konuşmak ister misin?" diye sordu.

Öpüşmeyi kestim ve ağzımı ve dilimi Colt'un boynunda gezdirmeye başladım. "Sonra." Onlara her şeyi sonra anlatacaktım. Şu anda onlara ihtiyacım vardı. Onları hissetmeye, onlarla bağ kurmaya ve güvende hissetmeye ihtiyacım vardı çünkü onları kaybetme korkusu beni hâlâ titretiyordu.

"Sonra mı?" Creed tekrarladı.

Biraz arkama yaslandım ve Colt'un yatağına girmeden önce Creed'in uyumam için bana ödünç verdiği gömleği çıkardım. Gömleği fırlatıp attım ve Creed'e baktım. "Sonra," dedim tekrar.

Creed'in kaşları saç çizgisine değmeye çalışıyordu ama sonra toparlandı. "Tamam, sonra." Eğildi ve beni öptü.

Colt'un elleri göğüslerime gitti, başparmakları meme uçlarımda üzerinde gezinirken onları kavradı.

Creed'den uzaklaştım. "Üçümüz seks yapmadan önce sana bir şey söylemem gerekiyor."

Colt endişeli görünüyordu ama "Ne oldu?" diye sordu. "Anal ilişkiye hazır olduğumu sanmıyorum," dedim.

Creed arkamdan homurdanıp gülerken alnını omzuma dayamadan önce şaşkın bir sessizlikle karşılaştım. Colt en azından gülmek için mücadele ediyordu.

"Ben ciddiym. Üçlü seks çifte penetrasyona yol açabilir ve ben buna hazır olduğumu sanmıyorum," dedim.

Creed gürültülü bir kahkaha attı ve Colt yatağa düşerek vücudu titrerken yüzünü kapattı.

"Gülme." Gülmemeye çalışarak Colt'un karnına şakacı bir şekilde vurum.

Colt irkildi. "Sana gülmüyoruz. Sadece bunu söylemeni beklemiyorduk."

Creed arkamda diz çökerken, "Çifte penetrasyonu nasıl öğrendiğini bilmek istiyorum," dedi.

"Biraz araştırma yaptım," diye homurdandım.

Creed saçlarımı boynumdan uzaklaştırdı ve beni oradan öpmeye başladı. "Tüm bu araştırmayı yaptığında seni tahrik etti mi?"

Ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğdim. "Belki."

"Kendine dokundun mu?" diye kulağıma fısıldadı ve kızarmamı sağladı.

Colt bana sırtarak, "Yanakları bu kadar kızarmışken evet diyebilirim," dedi.

Creed kıkırdadı. "Bir de bize pis diyorsun."

"Yaptığım şey kirli değildi," diye karşı çıktım, daha da kızararak. "Temizdi çünkü duşun içindeydi."

İkisi de kıkırdadı. Colt bacaklarımın arasına uzanırken, "Çok seksisin," dedi. Parmakları hemen klitorisimi buldu ve iç çamaşırımın içinden beni ovmaya başladı.

Creed, "Duşta kendini boşaltırken ne hayal ettiğini bilmek istiyorum," dedi.

"İkiniz de," diye dürüstçe cevap verdim.

"Peki biz ne yapıyorduk?" Colt sordu.

"Şey... Ben ikinizin arasındaydım," dedim.

Creed boynumun diğer tarafına geçti ve beni oradan öptü. "Şimdi olduğu gibi aramızda mı?"

Ağzımın kenarları kalktı. "Hayır. Ellerimin ve dizlerimin üzerindeydim."

"Bence sen de en az bizim kadar kirlisin, Shi." Creed ellerini kalçalarımın götürdü. "Pozisyonunu al. Göster bize," diye emretti ve arkaya doğru kayarken beni biraz çekti.

Ellerimin ve dizlerimin üzerinde Colt'un bacaklarının arasına geçtim ve Creed arkamda diz çöktü. İç çamaşırımın dizlerime kadar indirirken, "Seni bu şekilde alacağımızı hayal ettin mi?" diye sordu.

Colt'un boxer'ının bandına ulaştım. "Evet."

Colt kalçalarını kaldırdı ve boxerını uyluklarının ortasına kadar indirmeme yardım etti. Sert aletini yalamak için eğilmeden önce Colt'a baktım.

Şaft.

Tısladı ve elleri başımın arkasına gitti. "Kahretsin, bebeğim."

"Prezervatif?" Creed arkamdan söyledi.

Onu tekrar yaladığımda Colt gergin bir sesle "Komodin," dedi.

Creed komodine uzanıp bir prezervatif alırken yatak hareket etti. Dün doğum kontrol hapı almaya başlamıştım. Doktoruma göre tamamen etkili olması bir hafta sürecekti.

Colt'un sikinin dibinden tutarak ucunu ağzıma aldım. Ağzıma alabildiğim kadar almadan önce birkaç yüzeysel hareket yaptım.

"Siktir," diye inledi.

"İyi hissediyor mu?" Creed bir parmağını içime sokarken sordu.

Ben onu emmeye devam ederken Colt, "Evet," diye nefes nefese kaldı.

"Bunu ona sen mi öğrettin?"

"Siktiğimin Keelan'ı," diye homurdandı Creed. Parmağını benden çekti ve yerine sikini koydu.

İçime girerken ağzımı Colt'tan ayırmak zorunda kaldım. Alnımı kalçasına dayadım ve Creed içimde kendini tamamen kılıfına sokarken inledim.

"Çok sıkı," diye inledi Creed, eliyle kalçalarımın birini kavradı. "Muhtemelen buradaki kadar sıkı değildir." İçime pompaladığı parmağıyla diğer deliğimin etrafındaki esanslarımı ovuşturdu.

Başımı Colt'un kalçasından kaldırdım. "Creed."

Creed kalçalarını sallamaya başladı, beni ovmaya devam ederken sikini içime sokup çıkarıyordu. "Analdan bahsettin ve şimdi seni buraya almayı düşünmeden edemiyorum."

"Hazır olmadığımı söyledim," dedim titrek bir sesle çünkü yaptığı şey iyi hissettiriyordu.

"Buna saygı duyuyorum ve bu gece bunu yapmayacağız," dedi Creed. "Ama korkularınızı hafifletmek için size küçük bir ön gösterim yapmam gerektiğini hissediyorum."

"Gizli bakış nedir?" Ben sordum.

Creed parmağını arka girişime sokarken, "Rahatlamaya çalış," dedi.

Nefesim kesildi ve hareketsiz kaldım.

Colt yanağımı okşadı. "Rahatla, bebeğim."

Creed sikini çekerken parmağını da çekti ve ikisini aynı anda geri soktu. Yüksek sesle, uzun bir inilti çıkardım.

Creed iki deliğime de yavaşça girip çıkmaya devam etti. "Bu iyi hissettirdi mi, Shi?"

Başımı salladım.

"Güzel. Şimdi Colt'u ağzına geri koy," diye emretti.

Dediğini yaptım ve Colt'un sikini tekrar ağzıma aldım. Onu salladım ve emdim. Hatta daha fazlasını almak için boğazımı gevşettim, bu da onun inlemesine ve saçımı yumruklamasına neden oldu.

"Ağzını sikmeme izin ver bebeğim," dedi, sikini içeri ve dışarı iterken beni hareketsiz tuttu, ucu her seferinde boğazımın arkasını öptü. Her geri çekilişinde onu emdim ve yaladım. "Eğer bunu yapmaya devam edersen, ağzına boşalacağım."

Amaç da bu değil miydi zaten? Onun çözölme şeklini severek kalçalarını aşağı doğru tuttum ve başımı ağzıma soktuğu kadar hızlı salladım.

"Boşalmak üzereyim," diye tısladı ve ben durmadım. "Bebeğim-" Sıcak sıvı fiskiyeleleri ağzımı doldurmadan hemen önce siki kabardı. Hızla yuttum ve onu serbest bıraktım.

Colt nefes nefese kalmış, ellerini saçlarının arasına sıkıştırmıştı. "Yutmak zorunda değildin."

Hareket etmeyi bırakmış olan Creed kıkırdadı. "Ne pis bir kız." Tekrar içimde hareket etmeye başladı ve bu sefer yavaş gitmedi. Daha hızlı, daha sert girdi. O kadar iyi hissettiriyordu ki, neredeyse dayanamayacaktım.

"Yapmamam mı gerekiyordu?" Pantolonlarımın arasından sordum.

"İstediğin zaman döllelerini yutabilirsin," dedi Creed içime girerken ve orgazmımın bana doğru hızla ilerlediğini hissettim.

Colt ayağa kalktı ve ben boşalırken beni öptü. Dudakları ığlıklarımı bastırdı. Tüm vücudum sarsıldı ve titredi. Creed parmağını çekerek beni iki kalçamdan tuttu ve kendi boşalmasının peşine düştü. Bir homurtu çıkardı ve son bir kez daha içime girdi, boşalırken kendini derinlere gömdü.

Creed ağır nefesler alarak alnını sırtımın ortasına yasladı. "İyi misin, Shi?"

"Evet," diye nefes aldım. "Eğlenceliydi."

İkisi de kıkırdadı. Creed içimden çıkıp banyoya gitmek için odadan çıkarken Colt boxer'ını yukarı çekti. Yataktan kalktım ve iç amaşırim ayak bileklerime kadar düştü. Islak oldukları için tekrar giymek istemedim. Onun yerine iç amaşırlarımı çıkardım ve Creed'in bana ödün verdiği gömleği aradım. Yatağın ayak ucunda buldum ve tekrar giydim.

Creed banyodan döndü ve üçümüz tekrar yatağa girdik.
Aralarına sokulup onlara kabusumu anlattım.

ERTESİ SABAH EVE GİTTİĞİMDE LOGAN GITMİŞTİ. AKŞAM YEMEĞİ
Dün gecedan kalan eşyalar temizlenmişti ve yedek yatak odasındaki eşyaları kayıptı. Buzdolabına iliştirilmiş bir not vardı.

Shi,
Tek istediğim senin güvende
olman. Beni ara, her zaman
gelirim.
-Logan

Aramızdaki ilişkiden nefret ediyordum. Ona çok ama çok kızgın olmama ve gitmesini istememe rağmen, gittiği için hâlâ üzgündüm.

Ders başlamadan birkaç dakika önce Desert Stone'a vardım. "Merhaba Derek," dedim spor çantamı bırakmak için ön bürodan geçip Keelan'ın ofisine doğru koşarken.

"Kestirmeden," diye karşılık verdi.

"Biliyorum," dedim koridora fırlamadan önce. Creed beni okuldan eve bırakmıştı. Yolculuk sırasında biraz oynak hissetmiş olabilirim ve dokunuşlar ve öpücüklerle onu kızdırmış olabilirim. Beni evimin içine kadar kovalamış ve oturma odasının zeminine yapıştırmıştı. Dilini bacaklarımın arasına sokarak bana yaptığı iyiliğe karşılık vermişti. Bu işkence bana sonsuza kadar sürecekmış gibi gelmişti ama sonunda boşalmama izin verdiğinde gözlerim

başımın arkasına. Ondan sonra bacaklarımı omuzlarına attı ve kendini içime gömdü.

İkimiz de doyduktan ve yan yana uzanıp soluklanmaya çalıştıktan sonra, "Filmler aldatıcıdır," demiştim.

Bana bakmak için başını eğmişti. "Ne demek istiyorsun?"

"Yerde seks yapmak hiç rahat değil. Yani, işimi gördü ama tavsiye etmem."

Gülmüştü ve benim gitme vaktim geçene kadar o rahatsız ahşap zeminde öpüşmüştük.

Çantamı Keelan'ın ofisine bırakıp dışarı çıktığımda bacaklarım hâlâ titriyordu. Neredeyse dersin yapıldığı kapıya varmışım ki bir kol beni ortamdan kavradı ve durdurdu. Sahibi burnunu boynumda gezdirdi. "Keelan," dedim kıkırdayarak, çünkü bunun Knox olmasına imkân yoktu. "Geç kalacağız."

"Keelan kim?" diye fısıldadı tanıdık bir ses kulağıma.

Jacob.

Su şişemi düşürdüm ve elinden kurtulmaya çalıştım. Diğer kolunu kollarımın üstünden geçirdi ve beni yerden kaldırarak daha fazla sınıfa giden koridorun aşağısına ve görüş alanının dışına taşıdı.

"Yardım edin!" Ağzımı kapatmadan önce çığlık attım.

Kulağımın dibinde kıkırdadı. "Görünüşe göre bazı insanları kızdırmışsın, Shiloh. Yargıç duruşmama kadar eve gitmeme izin verdi. Tabii yeni arkadaşım şerif, yargıcı davamı düşürmesi için ikna etmezse."

Ağzımı serbest bırakmak zorunda kaldığı için sınıf kapılarından birini açmaya çalışmak gibi bir hata yaptı.

"Yardım edin bana!" Çığlık attım ve kollarımdan birini kurtardım. Beni odanın içine çekmeye çalışırken kapının pervazına tutundum. "Keelan!" Kapıyı bırakmak zorunda kalacaktım. Onunla dövüşmek için bunu yapmak zorundaydım çünkü kimse gelmiyordu. Tam bırakmam için beni çekiştirirken kapı ardına kadar açıldı ve Knox ortaya çıktı.

Beni yakalayıp Jacob'ın elinden kurtarmakta tereddüt etmedi ve ikimizi de sınıftan dışarı çıkardı. Knox beni arkasından itti ve Jacob'ı gömleğinden yakalayıp yumruğunu Jacob'ın yüzüne indirdi. Jacob yere yığıldı ve Knox onu takip ederek tekrar tekrar vurdu.

"Ona dokunduğun için seni öldürmeliyim!" Knox kükredi ve onu tekrar yumrukladı.

İnsanlar toplanmaya ve izlemeye başlamıştı.

"Herkes yoldan çekilsin!" Keelan'ın kalabalığı yarmadan önce bağırdığını duydum. Benden Knox'un Jacob'ı yumruklamasına kadar olan sahneye baktı. "Knox!" Kardeşini yakaladı ve Jacob'ın üzerinden çekti.

Knox, öfkesi sağduyusunu bastıran Keelan'a karşı mücadele etti. Kendimi onun önüne koydum ve inleyerek yuvarlanan Jacob'ı görmesini engelledim. Knox'un elini tuttum ve vahşi gözlerini tuttum. "Ben iyiyim." Zorlukla nefes alarak beni geçmeye çalıştı. Kanlı elini yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kaldırdım. "Bana bak," dedim sertçe ve baktı. "Sarıl bana," diye yalvardım. Eli yüzümde kıpırdandı, sonra boynumun arkasına götürdü ve beni kendine çekti.

"Çekil yolumdan!" Jacob arkamdan kükredi.

Knox onun peşinden gitti ama ben ayaklarımı yere gömdüm ve onu tuttum. Sonra Keelan onun peşinden gitmeye çalıştı. Onu tam zamanında gömleğinden yakaladım. "Bırak onu," diye bağırdım. "Buna değmez."

Keelan kaşlarını çatı. "Polisi aramamız gerekiyor." "Hayır," dedim. "Onunla ilgili bize yardım etmezler." "Ne demek istiyorsun?"

Keelan sordu.

Yavaş yavaş azalmakta olan kalabalığa baktım. "Burada olmaz."

Başını salladı. "Ben burada her şeyi halledeceğim. Siz ofisine gidin, ben de sizinle orada buluşayım."

Knox'un elini tuttum ve onu ofisine götürdüm. Onu banyoya çektim ve elini görebilmek için ışığı açtım. Parmak eklemleri yarılmıştı ve derisinde kan kurumaya başlamıştı. Yanağını avuçladım. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi, sesi alçak ve hafifçe kopuktu. "Sana zarar verdi mi?"

"Vakti yoktu." Lavaboyu açtım ve elini suyun altına soktum. Kanı nazikçe yıkadım. Tüm bu süre boyunca beni izlediğini hissedebiliyordum. Tüm kan temizlendikten sonra suyu kapattım ve askılıktan bir havlu aldım. Elini kuruladım. "Onunla dövüşmeye hazırdım. O odada bana yapabilecekleriyle tek başıma yüzleşmeye hazırdım. Ama seni gördüğümde... her şeyin yoluna gireceğini biliyordum. Sana her baktığımda böyle hissediyorum." Elini ağzıma götürdüm ve parmak eklemlerini öptüm. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim."

Elini benimkinin içinde döndürdü ve çenemi kavrayacak şekilde hareket ettirdi. Ona bakmam için başımı geriye yatırdı ve ağzını benimkinin üzerine kapattı.

Ben de onu öpene kadar şok beni bir nefes tuttu. Hatırladığım gibi öptü. Talepkar. Kontrol edici. Bu sefer ona isyan etmedim. Eridim. Bana sunduğu her şeyi açgözlülükle almak istedim. Çünkü buna bir daha asla sahip olamayacağımdan korkuyordum.

Bunu fark ettiğimde, göğsüne doğru itme ve ondan ayrılma isteğini buldum. "Öylece çekip gideceksen beni öpemezsin," dedim yere bakarak. Onun gözlerine bakamıyordum. Göreceklerimden korkuyordum. "Bunu yaparsan kalbimi kırarsın."

"Bana bak," dedi.

Bunu yapmak çok güç gerektirdi ama yaptım. Onun güzel altın kahverengi gözleriyle tanıştım.

"Sana her baktığımda, mutluluğa bir anlık bir bakış atıyorum." Bunun ne anlama geldiğini tahmin etmeyi reddederek nefesimi tuttum.

"Sen benim dengimsin, Shiloh." Elleri yüzümü çevreledi. "Seni incittiysem çok özür dilerim. En kötüsünden korkmamın beni yenmesine izin verdim."

"Korku içinde yaşamak, yaşamak değildir." Bir keresinde bana böyle demişti. "Kendi tavsiyemi dinlemeliydim."

Elimi koluna koydum. "Bir ya da iki kez kendi tavsiyelerimi dinlemediğim için suçlu oldum."

Daha yakına eğildi. "Beni affedecek misin?" "Bir daha benden uzaklaşma," dedim. "Çekmeyeceğim."

Yolun geri kalanında eğildim. Ağzı benimkini kapladı ve elleri boynumun arkasına g e ç t i . Bu kez öpücüğü diliyle kontrol e t m e y e çalıştığında isyan ettim. Dilim şehvetli bir dansla onunkine karşılık verdi.

Dudaklarıma karşı gülümsedi. "Sorumluluğun bende olmasına izin vermeyeceksin, değil mi?"

"Yetkili olmak istiyorsan, bunu hak etmelisin," dedim dudaklarına karşı.

Bu meydan okuma hoşuna gitmiş gibiydi ve beni tekrar öptü. Parmakları saçlarımı biraz çekiştirdi, nefesim kesildi ve üstünlüğü ele geçirdi. Birinin boğazını temizlediğini duyduğumuzda beni neredeyse bayıltmıştı. Birbirimizden ayrıldık ve Keelan'ı banyonun hemen dışında durmuş bize sırtırken bulduk.

"Bölüyor muyum?" diye sordu.

Knox burnundan iç çekti.

"Dersle ilgili ne yaptın?" Keelan'a sordum.

"Bugünkü dersi iptal ettim. Verdiğim rahatsızlıktan dolayı özür dilemek için onlara bir aylık ücretsiz üyelik verdim. Derek şu anda hesaplarına para yatırıyor," diye açıkladı, sesi biraz sinirli geliyordu.

"Bunu yapmak zorunda kaldığın için üzgünüm," dedim. "Bu senin hatan değil, bebeğim."

Öyle sayılır.

"Daha önce polisin Jacob k o n u s u n d a bize yardım etmemesi konusunda ne demek istedin?" Keelan sordu.

Onlara Jacob'ın bana söylediklerini anlattım. Omzunun üzerinden bakan koruyucu bir şerif olduğunu.

Ben konuştukça ikisi de çok sinirlenmiş görünüyordu.

Keelan, "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama amcanı aramak zorunda kalacaksın," dedi.

Knox başını sallayarak onayladı.

Omuzlarım çöktü. Bunu dört gözle beklemiyordum.

Logan o akşam geç saatlerde kapımı çaldı. Onu içeri aldım. "Çantada ne var?" Elindeki market poşetini görünce sordum.

Elinde tuttu. "Dondurma. Bu bir barış teklifi."

Yanağımı ısırıp ve çantayı ondan aldım. "Şimdi biraz ister misin?"

Biraz şaşırmış görünüyordu. "Elbette."

Beni mutfağa kadar takip etti. Dolaptan iki kase aldım ve dondurmayı poşetten çıkardım. Bana en sevdiklerimden biri olan çilekli dondurma almıştı. Dondurmayı kaselere paylaştırırken beni izledi ve sonra kaselerden birini adanın diğer ucundan ona doğru kaydırıp.

Ben kendi kâsemi elime alırken o sadece kâseye baktı. "Bana bugün neler olduğunu anlatmadan önce bir şey söylemem gerekiyor," dedi.

"Devam et," dedim ve bir ısırık aldım.

"Nasıl ebeveyn olunacağı ya da kendimden başka birine karşı nasıl sorumlu olunacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Annen bunu hep kolaymış gibi gösterdi." Ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu. "Senin vasi olduğumda ne yapacağımı bilemedim. Ne yazık ki bu vasi rolünü bir görev olarak gördüm. Seni iyileştirmek. Seni güvenli bir yere götürmek. Seni eğitmek. Bu benim ilk görevimdi.

Seninle ilgilenmeyi böyle görmek hata. İçki içmeye başladığında ve yine sigara içmeye başladığında görmezden gelerek sana yanlış yaptım. Sana nasıl yardım edeceğimi bilemedim ve normalde tavsiye almak için arayacağım tek kişi de yoktu." Gözleri camlaştı ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için boğazını temizledi. "Yatağının altında tüm o boş şişeleri bulduğumda, gerçekten çuvalladığımı anladım. Kız kardeşim bize tepeden bakıyorsa benden nefret eder diye düşündüm. İçki içmen hakkında seninle konuşmayı denedim. Dinler gibi göründün ama sonra kaçmaya başladın ve bunun başka bir sağlıklı başa çıkma mekanizması olduğunu anladım. Yine gözümü kaçırdım. Ian o sıralarda beni aramaya başladı ve X'le ilgili olan biten her şeyi anlattı. Yardım etmek istedim. X'i bulmak için bir şans istedim, böylece ailemize yaptıklarını ona ödetebilir ve senin güvende olduğundan emin olabilirdim. X'i yakalarsam her şeyin yoluna gireceğini düşündüm. Sen iyi olacaktın. Geçen gün tartıştığımızda, seni ne kadar büyük bir başarısızlığa uğrattığımı fark etmemi sağladın ve ne kadar üzgün olduğumu nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum."

Neredeyse boş olan kâsemi yere bıraktım ve derin bir nefes verdim. "Ben de seninle olan meseleleri en iyi şekilde ele almadım. Seninle konuşmak yerine öfkelen dim. Bunun için kendimle pek gurur duymuyorum."

"Böyle saldırmakta sonuna kadar haklıydın. Buna kötü karşılık verdim, özellikle de dün gece. Söylediklerimde ciddi değildim. X'in yaptığı şey için seni hiç suçlamıyorum. Söz veriyorum. Sadece güvende olmanı istiyorum."

"Biliyorum," dedim, el değmemiş dondurmasına bakarak. "Dondurman eriyor."

Logan ellerini ceplerinden çıkarmadı. "Fikrimi değiştirdim. Şimdi, spor salonunda ne oldu?"

Onun kâsesinden benimkine bakarken elimi göğsüme götürdüm. Gözlerim kısa bir süre sonra dondurma kutusuna kaydı. Üzerinde plastik bir mühür yoktu. Bunu nasıl fark etmemiştim? Tepki vermemek için kendimi zor tuttum. Herkes bana defalarca berbat bir yalancı olduğumu söylemişti. Şu anda en iyi yalancı olmam gerekiyordu çünkü içgüdülerim bana tehlikede olduğumu söylüyordu. Kasesini tuttum. "Madem sen yemeyeceksin, ben alabilir miyim?"

"Devam et," dedi.

Dondurmasını kâseme boşaltırken, "Oturma odasına gidip oturabilir miyiz?" diye sordum. Jacob beni tuttuğu için vücudum biraz ağrıyor." Kaseyi ve cep telefonumu tezgâhtan aldım.

Başını salladı. "Tabii ki."

Adanın etrafından dolanırken ona önümden yürümesini işaret ettim. Önce tereddüt etti ama sonunda benimle birlikte bir adım arkasına geçti.

"Telefonda da söylediğim gibi, Jacob spor salonuna geldi..." Oturma odasına gitmek için koridoru geçer geçmez elimdeki dondurma kâsesini bıraktım ve odama doğru koşmaya başladım. Başardım ve kapımı arkamdan kapattım.

Kilidi çevirir çevirmez Logan diğer tarafa vurmaya başladı. "Shi, kapıyı aç."

Kapıya yaslandım ve telefonumun ana ekranına tıkladım. Son aramalarımı açtım ve Keelan'ın adına tıkladım. O açmadan önce telefon bir kez çaldı.

"Hey, bebeğim," diye cevap verdi.

"Yardım edin!" Çığlık attım. "Sanırım bana ilaç verdi ve beni götürmeye çalışacak." Tam bunu söylerken başımın döndüğünü hissettim.

"Geliyoruz," dedi.

Kafamı salladım, temizlemeyi umdum ve pencereye doğru koştum. Kilidi açıp pencereyi iterek açarken dikkatimi toplamak için başımı sallamak zorunda kaldım. Paravanı tekmeledim ve dışarı tırmanmaya başladım. Bir el bileğime kenetlendiğinde vücudumun yarısı dışarıdaydı.

Logan beni içeri çekmeye çalışırken çığlık attım. "Biri bana yardım etsin!" Dışarıda çığlık attım ve ayaklarımın altında çakılların çıtırdadığını duyduğumu sandım.

Pencereden çıkmak için mücadele ederken kafamın karıştığını ve biraz uçtuğumu hissetmeye başlamıştım. Tam Logan üstünlüğü ele geçirip beni tekrar içeri çekecekken Creed, ardından da Colt ortaya çıktı ve beni yakaladılar. Logan aniden bıraktı. Arkama dönüp baktığımda Keelan'ın onu yere yatırdığını gördüm. İkizler beni pencereden dışarı çekerken Knox'un odama doğru koştuğunu gördüm. Ayaklarım yere değdiği anda bacaklarım beni bıraktı. Colt beni kollarının arasına aldı ve benimle birlikte evin önüne kadar yürüdü.

"Ben içeride Knox ve Keelan'ı kontrol edeceğim. Onu buradan çıkarın," dedi Creed Colt'a.

Colt aceleyle evlerine gitti ve ön kapının yanındaki kaseden anahtarlarını aldı. Sonra arabasına gitti, beni yolcu koltuğuna oturttu, koşarak sürücü tarafına geçti ve arabaya bindi. Colt arabayı çalıştırdı ve yola koyuldu.

"Sarhoş ve uçmuş hissediyorum,"
diye inledim. Colt elimi tuttu.

"Kardeşlerin nerede?" diye sordum.

"Bizimle daha sonra buluşacaklar," dedi.

Arabanın içi dönüyordu ve başımı bacaklarımın arasına koymak zorundaydım yoksa hasta olacaktım. "Başım çok dönüyor." Burnumdan nefes alıp ağzımdan vermeye odaklandım. "Sence iyiler mi?"

Cevap vermedi.

"Nereye gidiyoruz?" Onun yerine ben sordum. "Seni kulübemize götüreceğim."

Kabin mi? Doğru ya. Cadılar Bayramı partisini yapmayı planladıkları kulübe.

"Beni götürmeye çalıştığına inanamıyorum," diye mırıldandım. "Boş ver, evet inanabilirim. Dün gece beni bıraktığında şüphelenmeliydim." Gözlerim ağırlaşmaya başladı.

Uyuyakalmış olmalıyım, çünkü gözlerimi tekrar açtığımda bir yataktaydım. Odayı tanıımıyordum ama tavanda ahşap kirişler vardı ve bir balkona açılan sürgülü cam kapıdan parlak güneş ışığı geliyordu. Cam kapıdan her yerdeki ağaçları görebiliyordum.

"Shi! Colt!" Creed'in bir yerden bağırdığını duydum.

Biri inledi ve ben de yuvarlandığımda Colt'u yanımdaki yatakta uyurken buldum. Tam doğrulmak üzereyken odanın kapısı pat diye açıldı ve Creed hışımla içeri girdi.

"Neden telefonuna cevap vermiyorsun?!" Creed bağırarak Colt'u uyandırdı.

"Ne?" dedi ayağa kalkarak.

"Bu ne lan, kardeşim?!" Creed kükredi.

Colt komodinin üzerinden telefonunu aldı ve küfretti. "Şarjı bitmiş."

Dün geceki olaylar aklıma gelmeye başladı. "Ne oldu? Knox ve Keelan nerede?"

"Ben de bu yüzden seni aramaya çalışıyordum," dedi Creed ve yüzünde asık bir ifade belirdi. "Keelan hastanede."

Devam edecek.

KNOX

GÖZLERİNİN ACIYLA DOLMASINI IZLEDİM. İSTİYORMUŞ GIBI GÖRÜNÜYORDU. Ağladı ama güçlü kaldı. "Bana söylediğin için teşekkür ederim," dedi büyük bir soğukkanlılıkla. Ona uzanmamak için yumruklarımı iki yanımda sıktım. Onunla ne kadar birlikte olmak istesem de yapamazdım. Gitmesine izin vermeliydim.

Yavaşça arkasını döndü ve ofisimden çıktı. Koridorda konuşmalar duydum. Kardeşlerimle karşılaştığını düşündüm. Elimden geldiğince onları görmezden geldim ve masama oturdum. Cebimdeki telefonum çaldı. Bir çalışandan gelen mesajdı, yarınki vardiya için hasta olduğunu söylüyordu. Uğraşmak isteyeceğim son şey, gelmek isteyen biri olup olmadığını öğrenmek için herkese mesaj atmaktı.

Ofisimin kapısının kapandığını duyduğumda dikkatim bunu yapmaktan uzaklaştı. Yukarı baktım ve Keelan'ın kapının yanında durduğunu gördüm. Ne zaman hoşuna gitmeyen bir şey yapsam bana pek çok kez attığı o bakışı attı. "Aptalca davranıyorsun," dedi açık açık.

Ona kaşlarımı çattım. Neden bana sabrımı sınamayı seven küçük kardeşler verilmişti? İkizler en kötüsüydü ama Keelan'ın da kendine göre zamanları vardı.

"Onunla birlikte olmak istiyorsun ve-"

"Seninle bu konu hakkında konuşmayacağım," diye tersledim.

"Konu o olduğunda sana karşı sabırlı olmaktan bıktım," diye karşılık verdi. "Başka hiç kimseye Shiloh'ya baktığın gibi bakmadın ya da tepki vermedin. Bence onu seviyorsun ve onunla birlikte olmama nedenin aptalca."

"Bunun ne kadar aptalca olduğunu, biriniz ya da hepiniz kıskançlık yaptığınız için ilişkiniz parçalandığında ve onarmak için savaştan tek kişi ben olduğumda göreceğiz."

bu aile."

Keelan başını salladı. "Eğer böyle bir şey olursa, bizi tekrar bir araya getirmek için orada olmayacaksın. Sonunda, onunla mutlu olmamızı ve hepimizin bildiği gibi istediğin şeye sahip olmamızı izlerken, bize kızacaksın."

Sözleri beni şaşkına çevirdi.

"Kendini mutlu olma şansından mahrum etmek için bizi bahane olarak kullanmayı bırak," dedi ve hışımla dışarı çıktı.

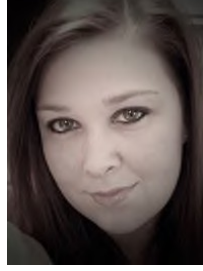
Masamda kaşlarımı çatarak oturmak zorunda kaldım. Keelan, Shiloh söz konusu olduğunda her şeyi sorgulamamı ve doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yapmamı sağlamıştı.

WITSEC KİTAP 3

Çok Yakında!

YAZAR HAKKINDA

Ashley N. Rostek gündüzleri bir eş ve anne, geceleri ise bir yazardır. Kahveyle besleniyor, saldırgan kahve kupaları toplamayı seviyor ve utanmaz bir bibliyofil.

Ashley'e göre zihninizi iyi bir kitaba bırakmaktan daha iyi bir eğlence yoktur. En sevdiği tür romantizm ve bunu kanıtlamak için dolup taşan bir kitaplığı var. O bir aşk aşığı. İster tatlı bir YA ister karanlık ve şehvetli bir roman olsun, mutlaka okumalı!

Ashley'nin tutkusu yazmak. Kalemı on yedi yaşında eline aldı ve bir daha bırakmadı. İlk romanı Maura Quinn serisinin ilk kitabı olan Embrace the Darkness.

Ashley ve gelecek çalışmaları hakkında daha fazla bilgiye sosyal medya üzerinden ulaşabilirsiniz!

[Facebook Sayfası](#)

[Facebook Grubu](#)

[Instagram](#)

Ashley'nin Bültenine [BURADAN](#) kaydolun.